

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1  
โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต  
แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2560

**The Effects of Using a Guidance Activities Package Base on Social Media Modeling  
technique to Develop Academic Self-Efficacy of Mathayom Suksa 1 Students of  
Mathayom Wat Thatthong School in Bangkok Metropolis**

**Miss Lanlalit Kanthiya**

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for  
the Degree of Master of Education in Guidance and Psychological Counseling

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2017

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้  
ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1  
โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร

ชื่อและนามสกุล นางสาวลัดด์ลิต กันธิยะ

แขนงวิชา การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลภา สบายยิ่ง  
2. รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา

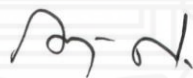
วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา  
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2561

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์



ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.ครรชิต แสนอุบล)



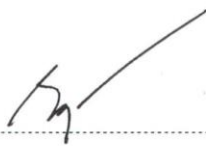
กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลภา สบายยิ่ง)



กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา)



ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา รุ่งโรจน์วัฒน์)

**ชื่อวิทยานิพนธ์** ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถ

ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร

**ผู้วิจัย** นางสาวลัดด์ลิต กันธิยะ **รหัสนักศึกษา** 2592800375 **ปริญญา** ศีษศาสตรมหาบัณฑิต

(การแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา) **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง

(2) รองศาสตราจารย์ ดร. นิรนาท แสนสา **ปีการศึกษา** 2560

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร (2) เปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน (3) เปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน (4) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร ที่มีการรับรู้ความสามารถในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา และสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 60 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียน มีค่าความเที่ยง 0.92 (2) คือ ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน (3) กิจกรรมแนะแนวปกติ และ (4) แบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยที่พบ (1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร มีการรับรู้ความสามารถในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{x}=2.18$ ) (2) นักเรียนกลุ่มทดลองมีการรับรู้ความสามารถในการเรียนเพิ่มมากขึ้นหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) นักเรียนกลุ่มทดลองมีการรับรู้ความสามารถในการเรียน หลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคม สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

**คำสำคัญ** ชุดกิจกรรมแนะแนว เทคนิคตัวแบบ สื่อสังคม การรับรู้ความสามารถในการเรียน มัธยมศึกษา

**Thesis title:** The Effects of Using a Guidance Activities Package Base on Social Media Modeling technique to Develop Academic Self-Efficacy of MatthayomSuksa 1 Students of Matthayom Wat Thatthong School in Bangkok Metropolis

**Researcher:** Miss Lanlalit Kanthiya; **ID:** 2592800375;

**Degree:** Master of Education (Guidance and Psychological Counseling);

**Thesis advisors:** (1) Dr. Wunlapa Sabaiying; Assistant Professor;

(2) Dr.Niranat Sansa; Associate Professor **Academic year:** 2017

### Abstract

The purposes of this research were (1) to study the level of Academic Self-Efficacy of Mathayom Suksa I Students of Mathayom Wat Thatthong School in Bangkok Metropolis (2) to compare the Academic Self-Efficacy in the experimental group after using a Guidance Activities Package Base on Social Media Modeling to Develop Academic Self-Efficacy (3) to compare the Academic Self-Efficacy in the experimental group and control group before and after using a guidance activities package Base on Social Media Modeling to Develop Academic Self-Efficacy (4) to study the level of satisfaction in the experimental group after using a Guidance Activities Package Base on Social Media Modeling to Develop Academic Self-Efficacy.

The research sample totaling 60 students chosen from the students in Mathayom Suksa 1 at Mathayom WatThatthong School whose scores on the academic Self-Efficacy test were below the 25<sup>th</sup> percentile and volunteer to join with activities and randomly assigned into the experimental group and control group each of which comprised 30 students. The research instruments were (1) a questionnaire on academic self-efficacy, with reliability coefficient of .91; (2) a guidance activities package base on social media modeling technique to develop academic self-efficacy (3) a regular guidance activities. (4) Satisfaction assessment of guidance activities package base on social media modeling technique to develop academic self-efficacy. Data were analyzed using the percentage, mean, standard deviation and t-test

The research finding showed that (1) The Academic Self-Efficacy of Mathayom Suksa 1of Mathayom Wat Thatthong School was medium level ( $\bar{x}=2.18$ ) (2) The Academic Self-efficacy of the experimental group after using a guidance activities package Base on Social Media Modeling to Develop Academic Self-Efficacy increased significantly at the .05 level. (3) The Academic Self-efficacy of the experimental group after using a guidance activities package Base on Social Media was higher than the control group used regular guidance activities. Statistically significantly at the .05 level. (4) The satisfaction in using a guidance activities package Base on Social Media Modeling to Develop Academic Self-Efficacy of the experimental group was at a high level.

**Keywords:** Guidance activities package , Modeling technique , Social media , Academic Self-Efficacy , Mathayom Suksa

## กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ คุณดูแล และเอาใจใส่อย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัลภา สบายยิ่ง อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. นิรนาท แสนสา อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร. ครรชิต แสนอุบล และคณาจารย์แขนงวิชาการแนะแนว สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ คำชี้แนะ และเป็นกำลังใจมา โดยตลอด ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ ดร. ภูริเดช พาหุยุทธ์ อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้คำชี้แนะที่เป็น ประโยชน์ในการวิจัยเป็นอย่างมาก ขอขอบคุณอาจารย์ศรีณีย์ วงศ์จำตุรงค์ โรงเรียนโยธินบูรณะ กรุงเทพมหานคร อาจารย์ภรณ์ทิพย์ สายสมบัติ โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ ว่าที่ร้อยตรี ณรงค์ ประจวบวัน ผู้อำนวยการ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ที่ได้เอื้ออำนวยความสะดวกในการทำวิจัย คณะครู – อาจารย์ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ที่ให้ความ ช่วยเหลือและให้กำลังใจ และขอขอบใจนักเรียน โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทองที่ให้ความร่วมมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณเพื่อนๆ แขนงวิชาการแนะแนวที่คอยช่วยเหลือ แบ่งปันข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ในการวิจัย และคอยดูแล เป็นกำลังใจให้กันและกันตลอดมา ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการ ทำวิทยานิพนธ์นี้ทุกๆท่าน คุณความดี คุณค่าและโยชน์ใดๆ จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่ พระคุณบิดา มารดา คุณครู และอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้การช่วยเหลือเป็นกำลังใจ ให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอดจนสำเร็จการศึกษา

ถลันลลิต กันธิยะ

สิงหาคม 2561

## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย .....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ .....	จ
กิตติกรรมประกาศ .....	ฉ
สารบัญตาราง .....	ฅ
สารบัญภาพ .....	ญ
บทที่ 1 บทนำ .....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา .....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย .....	4
กรอบแนวคิด .....	4
สมมติฐานการวิจัย .....	5
ขอบเขตของการวิจัย .....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ .....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ .....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง .....	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการเรียน .....	10
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบและสื่อสังคม .....	36
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว .....	53
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย .....	66
รูปแบบการวิจัย .....	66
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง .....	67
ประเภทและแบบแผนของการวิจัย .....	67
ตัวแปร .....	67
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย .....	67
การเก็บรวบรวมข้อมูล .....	71
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ .....	71
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล .....	73

## สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียน .....	73
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน .....	74
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ .....	78
สรุปผลการวิจัย .....	79
อภิปรายผล .....	80
ข้อเสนอแนะ .....	85
บรรณานุกรม .....	87
ภาคผนวก .....	96
ก ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย .....	97
ข จดหมายเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ .....	99
ค แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียน .....	103
ง ตารางแสดงคุณภาพของแบบสอบถาม .....	110
จ ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน .....	112
ฉ ตารางแสดงคุณภาพของชุดกิจกรรมแนะแนว .....	220
ประวัติผู้วิจัย .....	225



**สารบัญตาราง**

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียน .....	73
ตารางที่ 4.2 แสดงระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนจำแนกเป็นรายบุคคล .....	74
ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง .....	75
ตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนในกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง .....	76
ตารางที่ 4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนในกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง .....	76



สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย .....	4
ภาพที่ 2.1 แสดงความแตกต่างระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับความสามารถของตนเองและความคาดหวังผลที่เกิดขึ้น .....	12
ภาพที่ 2.2 โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม ปัญญาและองค์ประกอบส่วนบุคคลและอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม .....	13
ภาพที่ 2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับความสามารถของตนเองและความคาดหวังผลที่เกิดขึ้น .....	14
ภาพที่ 2.4 อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองกับผลการปฏิบัติงาน .....	30
ภาพที่ 2.5 ความสัมพันธ์ของความเชื่อในความสามารถของตนเองกับผลลัพธ์ .....	31



# บทที่ 1

## บทนำ

### 1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เยาวชนเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศ การที่เยาวชนได้รับการพัฒนาให้เติบโตเป็นบุคลากรที่ดีมีคุณภาพนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเรื่องอื่น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยเน้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ เป็นคนดี มีปัญญา และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ 2545, น.3) และหนึ่งในสิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ คือ การรับรู้ความสามารถของตนเอง ดังที่ แบนดูรา (Bandura, 1977 อ้างถึงใน วิลาวัณย์ ดาราฉาย, 2544) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเรียนรู้และต่อยอดความสำเร็จของบุคคล โดยเฉพาะความสำเร็จทางด้านการเรียนของเด็กนักเรียน การรับรู้ความสามารถของตนมีผลต่อแรงจูงใจในการเรียน ความพยายาม ความสนใจในการเรียน และความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน บุคคล 2 คนอาจมีความสามารถไม่ต่างกัน แต่อาจแสดงออกในคุณภาพที่แตกต่างกันได้ หากพบว่าคน 2 คนมีการรับรู้ความสามารถของตนแตกต่างกัน การรับรู้ความสามารถของตนเป็นตัวกำหนดที่สำคัญตัวหนึ่งของการกระทำของมนุษย์ แม้ว่าความรู้และทักษะจะเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานให้บรรลุผล แต่ก็ยังไม่เพียงพอ เพราะบุคคลมักจะไม่นับปฏิบัติให้ดีที่สุด แม้เขาจะรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง ถ้าเขาไม่เชื่อว่าตนมีความสามารถพอที่จะกระทำ ทั้งนี้เนื่องมาจากความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเข้ามาแทรกกลางระหว่างความรู้กับการกระทำ ซึ่งขึ้นอยู่กับบุคคลนั้นจะตัดสินความสามารถของตนอย่างไร

การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นสิ่งที่สะท้อนว่าบุคคลได้ใช้ความพยายามหรือไม่ มากน้อยเพียงใดในการต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคเมื่อเจอกับงานที่ยากบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะมองงานนั้นว่าเป็นสิ่งที่ท้าทาย มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ ต้องการความสำเร็จสูง ใช้เวลาในการพยายามที่ยาวนานในขณะเดียวกันหากบุคคลรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำจะหลีกเลี่ยงงานที่ยาก ลังเลในความสามารถของตนเอง มีความพยายามน้อย และล้มเลิกได้ง่าย โดย อีวาน (Evans, 1988) ได้อธิบายว่า บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของ

ตนเองสูงจะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จ และมีความเป็นอยู่ที่ดี เมื่อเผชิญปัญหาหรืองานที่ยากจะเป็นสิ่งที่ท้าทายให้เขาแก้ไขโดยใช้ความพยายาม ถึงแม้จะล้มเหลวเขาก็จะมองความผิดพลาดไปที่พยายามไม่เพียงพอ หรือขาดความรู้ทักษะ ในทางตรงข้าม ผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำจะมองงานที่ยากเป็นภาวะคุกคาม หรือหลีกเลี่ยงและล้มเลิกการกระทำนั้นๆ เมื่อมีความผิดพลาดจะมองว่าตนเองด้อย หรือขาดความสามารถ ส่วนของบริบทในการเรียน แบนดูรา (Bandura, 1977 อ้างถึงใน วิชาวันชัย คารานาย, 2554) ได้ศึกษาการรับรู้ความสามารถในการเรียนโดยตรง การรับรู้ความสามารถในการเรียนเป็นการตัดสินใจของนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถของตนในการกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนได้หรือไม่ในระดับใด หากนักเรียนประเมินความสามารถในการเรียนของตนอยู่ในระดับสูง แสดงว่านักเรียนมีการรับรู้ความสามารถในการเรียนดี จะสามารถกระทำพฤติกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนได้เป็นอย่างดี มีความพยายามในการแก้ปัญหา และไม่ล้มเลิกแม้ว่างานจะยาก ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และอภิญา อิงอาจ และชลธร อริยพิดิพันธ์ (2553) ได้ศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนและความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรคของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนต่างกันมีการรับรู้ความสามารถด้านการเรียนแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองส่งผลต่อความสามารถในการเรียน ซึ่งโรงเรียนในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาที่ให้ความรู้ทางวิชาการแล้ว ยังต้องพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาทักษะและดึงศักยภาพของนักเรียนออกมาให้เต็มที่โดยใช้วิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนอีกด้วย

กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยกระทรวงศึกษาธิการ (2556, น.26) ได้กำหนดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้กิจกรรมแนะแนวเป็นหนึ่งในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองให้ครบทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม นอกจากนี้ สมรทองดี และ ปราณิ รามสูต (2545, น.8-10) กล่าวว่า การดำเนินกิจกรรมแนะแนวหากกระทำได้อย่างเหมาะสมจะส่งผลดีต่อผู้รับบริการในการแก้ปัญหา เช่น การขาดความมีวินัย ขาดความเอื้ออาทร ขาดคุณธรรม จริยธรรมอื่นๆ ซึ่งหากบุคคลเหล่านี้ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม โดยใช้กิจกรรมการแนะแนว โดย ณีจรรวี นงนุช (2552, น.77) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการรู้จักและเข้าใจตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า หลังเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนโดยรวมรายด้านเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และสำราญ วงศ์ขวัญ (2559, น.285) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการควบคุมตนเองของผู้ต้องขังเรือนจำบางขวาง พบว่า หลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว ผู้ต้องขังมีความสามารถควบคุมตนเองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เห็นได้ว่า

กิจกรรมแนะแนวสามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านต่างๆ ให้แก่นักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การใช้บทบาทสมมติ การเล่นเกม การทดลอง สถานการณ์จำลอง และการใช้ตัวแบบ เป็นต้น

การใช้เทคนิคตัวแบบสื่อสังคมในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการพัฒนาตัวแบบต่างๆ ให้อยู่ในรูปแบบของสื่อสังคมที่นักเรียนให้ความสนใจและเข้าถึงง่าย ปรับเปลี่ยนจากการใช้ใบงานใบความรู้มาเป็นการทำกิจกรรมผ่านสื่อสังคม เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) และ ยูทูป (Youtube) เป็นต้น โดย บุษงา ชัยสุวรรณ และพรพรรณ ประจักษ์เนตร ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของวัยรุ่นอายุระหว่าง 10-19 ปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้สื่อใหม่ โดยมีแรงจูงใจสูงที่สุด คือ เป็นกิจกรรมเป็นนิสัยของฉัน และทำให้ได้ติดต่อสื่อสารกับเพื่อนๆ เสมอๆ รองลงมาคือ ฉันชอบใช้สื่อสังคม เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ ยูทูป ภูเก็ต ทำให้มีความสุขขึ้นสนุกสนาน เมื่อทำการเปรียบเทียบระหว่างนักเรียนที่มีการระดับการศึกษาที่ต่างกัน พบว่า กลุ่มมัธยมต้นและปลายมีระดับของแรงจูงใจ และการใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการใช้สื่อใหม่และสื่อสังคมสูงกว่าระดับประถม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับเทคโนโลยีสารสนเทศที่ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญมากที่สุด คือ โทรศัพท์มือถือ และคอมพิวเตอร์ ประเด็นที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ เฟซบุ๊ก (Facebook) และไลน์ (Line) เป็นสื่อสังคมที่ผู้ให้ข้อมูลใช้มากที่สุด ผู้ให้ข้อมูลสำคัญใช้เวลาอยู่กับเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อใหม่ และสื่อสังคมโดยเฉลี่ยประมาณ 10 ชั่วโมงต่อวัน จะเห็นได้ว่าปัจจุบันสื่อสังคมมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานเกือบจะเป็นกิจกรรมของนักเรียน ดังนั้นหากจะทำการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนจากวิธีเดิมมาเป็นวิธีใหม่ที่มุ่งเน้นส่วนของเนื้อหาหรือกิจกรรมเข้าไปในสิ่งที่นักเรียนสนใจอยู่แล้ว จะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขมากยิ่งขึ้น และการนำสื่อสังคมไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนนั้น น่าจะเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ช่วยพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนได้

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนให้มีการพัฒนาด้านการรับรู้ความสามารถในการเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน เพื่อทำให้นักเรียนมีพัฒนาการของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนไปในทางที่ดีขึ้น อันจะส่งผลให้นักเรียนก้าวไปสู่ความสำเร็จในชีวิต สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพและความสุข

## 2. วัตถุประสงค์การวิจัย

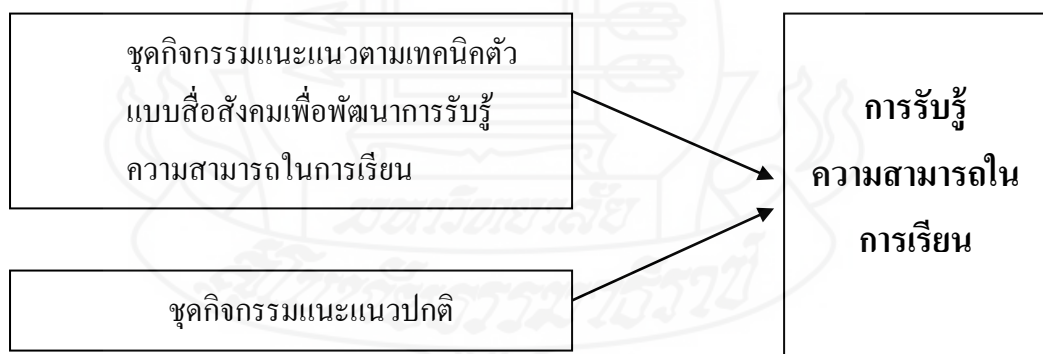
2.1 เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร

2.2 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อน และหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน

2.3 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน

2.4 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน

## 3. กรอบแนวคิดการวิจัย



ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

#### 4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมมีการรับรู้ความสามารถในการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับชุดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมมีการรับรู้ความสามารถในการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

#### 5. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และศึกษาแนวทางในการพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน

5.1 รูปแบบและวิธีการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วัดก่อนและหลังการทดลอง (Randomized Control Group Pretest – Posttest Design)

5.2 ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 250 คน

5.3 กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร ที่มีการรับรู้ความสามารถในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา และสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 60 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน

#### 5.4 ตัวแปรอิสระ

5.4.1 ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน

#### 5.4.2 ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ

5.5 ตัวแปรตาม การรับรู้ความสามารถในการเรียน

## 6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 **ตัวแบบ** หมายถึง สิ่งที่เป็นแบบอย่างที่นำมาให้เห็น เพื่อเป็นแนวทางในการเปรียบเทียบเพื่อให้เกิดการเลียนแบบ เกิดการเรียนรู้จากตัวแบบในการเสริมสร้างพฤติกรรมที่เหมาะสม

6.2 **สื่อสังคม** หมายถึง ซอฟต์แวร์ที่ใช้งานบนอินเทอร์เน็ตเพื่อตอบสนองไลฟ์สไตล์ของคนในยุคนี้ที่ให้เวลากับการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากขึ้นจนเกิดเป็นสังคมออนไลน์ ด้วยความสามารถของสื่อสังคมที่เป็นแหล่งเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัว บทความ รูปภาพ ผลงาน พบปะ แสดงความคิดเห็น และเปลี่ยนประสบการณ์ หรือความสนใจร่วมกัน และกิจกรรมอื่นๆ รวมไปถึงเป็นแหล่งข้อมูลที่ผู้ใช้บริการสามารถช่วยกันสร้างเนื้อหาได้ตามความสนใจของแต่ละบุคคล

6.3 **เทคนิคตัวแบบสื่อสังคม** หมายถึง การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยนำตัวแบบต่างๆ มาปรับจากรูปแบบเดิมที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ใบความรู้ ให้นักเรียนอ่าน แล้วตอบคำถามลงในงาน ปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบใหม่โดยการนำตัวแบบไปใส่ไว้ในสื่อสังคม เช่น Facebook Youtube และให้ผู้เรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ได้ตอบโต้

6.4 **การรับรู้ความสามารถ** หมายถึง ความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับระดับความสามารถ หรือศักยภาพของตนเองในการกำหนดระดับของเป้าหมายที่ต้องการ มีแรงจูงใจและมีวินัยในตนเองที่จะทำให้เป้าหมายที่กำหนดประสบความสำเร็จ มีความพยายามมุ่งมั่น ไม่ยอมแพ้ต่อปัญหา หรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น

6.5 **การรับรู้ความสามารถในการเรียน** หมายถึง การประเมินตนเองของนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนว่าตนมีความสามารถและมั่นใจว่าจะกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้บรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด โดยการรับรู้ความสามารถในการเรียนสามารถวัดได้จาก แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 6 ระดับ คือ มั่นใจมากที่สุด มั่นใจมาก มั่นใจค่อนข้างมาก มั่นใจค่อนข้างน้อย และมั่นใจน้อยที่สุด โดยให้นักเรียนเลือกตอบให้ตรงกับระดับความมั่นใจว่าจะสามารถกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนได้มากน้อยเพียงใด เช่น สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จได้ ตั้งใจฟังขณะที่ครูสอน เป็นต้น

6.6 **กิจกรรมแนะแนว** หมายถึง กิจกรรมที่ผู้ให้บริการจัดประสบการณ์โดยมุ่งแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริมให้ผู้รับบริการ ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ทั้งด้าน การศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม เพื่อให้ผู้บริการ รู้และเข้าใจตนเองในการจัดการกับปัญหาได้อย่างถูกต้องวิธี



6.7 ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง วิธีการทำให้นักเรียนพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน ซึ่งมีเทคนิคที่ใช้กับกลุ่มทดลอง คือ กรณีตัวอย่าง บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง กลุ่มสัมพันธ์ โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ชั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์
2. ชั้นสะท้อนกลับการรับรู้
3. ชั้นสรุปสาระสู่ชีวิต
4. ชั้นคิดและนำไปปฏิบัติ
5. ชั้นติดตามประเมินผล

6.8 ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน หมายถึง เครื่องมือการวิจัยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 12 กิจกรรม ได้แก่

- กิจกรรมที่ 1 ปฐมนิเทศ
- กิจกรรมที่ 2 ปฏิบัติดีใครๆ ก็ทำได้
- กิจกรรมที่ 3 นี่คือนักเรียนตัวอย่าง
- กิจกรรมที่ 4 จากรายงานเป็นบทเรียน
- กิจกรรมที่ 5 ทำข้อสอบต้องตรวจทาน
- กิจกรรมที่ 6 ปรับตัวใหม่ยังไม่สาย
- กิจกรรมที่ 7 แสวงหาแบบอย่าง
- กิจกรรมที่ 8 The Idol คนต้นแบบ
- กิจกรรมที่ 9 ภาควิชาใจตนมีผลดีงาม
- กิจกรรมที่ 10 กระจกเงา
- กิจกรรมที่ 11 จากรายงานเป็นบทเรียน
- กิจกรรมที่ 12 ปัจฉิมนิเทศ

## 7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ นอกจากจะช่วยให้เกิดความรู้เกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจะเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องวางแผนในการช่วยเหลือให้นักเรียนพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังจะได้ประโยชน์อื่นๆ อีก ดังนี้

7.1 ได้นวัตกรรมทางการแนะแนว ได้แก่ ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

7.2 ได้แนวทางในการพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของเด็กนักเรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

7.3 สามารถประยุกต์ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนที่พัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ



## บทที่ 2

### วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมต่างๆ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตน
  - 1.1 ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง
  - 1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง
  - 1.3 องค์ประกอบของการรับรู้ความสามารถของตนเอง
  - 1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง
  - 1.5 ประเภทของการรับรู้ความสามารถของตนเอง
  - 1.6 กระบวนการรับรู้ความสามารถของตนเอง
  - 1.7 การวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง
  - 1.8 พัฒนาการของการรับรู้ความสามารถของตน
  - 1.9 อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนที่มีต่อพฤติกรรม
  - 1.10 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองจากการกระทำ
  - 1.11 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับผลการปฏิบัติงาน
  - 1.12 คุณลักษณะของบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเอง
  - 1.13 ความหมายของการรับรู้ความสามารถในการเรียน
  - 1.14 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถในการเรียน
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบและสื่อสังคม
  - 2.1 ความหมายของเทคนิคตัวแบบ
  - 2.2 แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้ตัวแบบ
  - 2.3 กระบวนการเรียนรู้จากการสังเกตตัวแบบ
  - 2.4 ประเภทของตัวแบบ
  - 2.5 หน้าที่ของตัวแบบ
  - 2.6 วัตถุประสงค์และวิธีการให้ตัวแบบ
  - 2.7 วิธีการใช้ตัวแบบ

- 2.8 บุคคลที่เด็กจะเลียนแบบ
- 2.9 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ
- 2.10 อิทธิพลของตัวแบบ
- 2.11 ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการใช้เทคนิคตัวแบบ
- 2.12 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสื่อสังคม
- 2.13 ประเภทของสื่อสังคม
- 2.14 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อเฟซบุ๊ก
- 2.15 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคตัวแบบสื่อสังคม
3. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมแนะแนว
  - 3.1 ความหมายของกิจกรรมแนะแนว
  - 3.2 ความสำคัญของกิจกรรมแนะแนว
  - 3.3 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนว
  - 3.4 ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนว
  - 3.5 แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว
  - 3.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมแนะแนว
  - 3.7 ประโยชน์ของกิจกรรมแนะแนว
  - 3.8 ความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนว
  - 3.9 ความสำคัญของชุดกิจกรรมแนะแนว
  - 3.10 องค์ประกอบของชุดกิจกรรมแนะแนว
  - 3.11 เทคนิคการจัดกิจกรรมแนะแนว
  - 3.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

## 1. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถในการเรียน

### 1.1 ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง

การรับรู้ความสามารถของตนเอง มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Perceived Self-Efficacy หรือนิยมใช้ว่า Self-Efficacy ซึ่งมีผู้นิยามและให้ความหมายไว้ ดังนี้

แบนดูรา (Bandura, 1986, น.391) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การตัดสินใจของบุคคลเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง ในการจัดระบบและกระทำพฤติกรรม การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวแปรทางจิตวิทยาที่สำคัญที่แสดงถึงการเลือก

ของบุคคลว่าจะใช้ความพยายามหรือไม่ ปริมาณและความยาวนานของความพยายามเท่าใดที่เขาใช้ ในงานที่ยาก และปริมาณของความเครียดหรือความวิตกกังวลที่เขาใช้ในในการเผชิญกับพฤติกรรม ที่ต้องการในสภาพแวดล้อมขณะนั้น การรับรู้ความสามารถของตนเองที่สูงไม่เพียงแต่มีผลต่อการ กระทำที่ส่งผลดีเท่านั้น แต่ยังช่วยให้บุคคลไม่ย่อท้อต่อความล้มเหลว

ซัค (Schunk, 2004, น.112) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตน เป็นความเชื่อ ของบุคคลเกี่ยวกับความสามารถของตนที่จะกระทำพฤติกรรมตามความสามารถที่มีอยู่ ซึ่งไม่ เหมือนกับการที่เรารู้ว่าจะทำอะไร แต่เป็นการประเมินความสามารถและทักษะของตนออกมาเป็น การกระทำตามระดับความสามารถที่มีอยู่

ประทีป จินฉิ่ง (2540, น.110) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตน หมายถึง การที่ บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง ที่จะจัดการและดำเนินการกระทำพฤติกรรมให้ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในสถานการณ์ที่บางครั้งอาจจะมีคลุมเครือ ไม่ชัดเจน มีความ แปลกใหม่ที่ไม่สามารถทำนายสิ่งที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งสภาพการเหล่านี้มักจะทำให้บุคคลเกิดความเครียด ได้ การรับรู้ความสามารถของตนนี้ มิได้ขึ้นอยู่กับทักษะที่บุคคลมีอยู่ในขณะนั้นเท่านั้น หากแต่ยัง ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของบุคคลว่าเขาสามารถทำอะไรได้ด้วยทักษะที่เขาที่มีอยู่

วิลาศลักษณ์ ชวีวลลี (2543, น.29) ให้ความหมายว่า การรับรู้ความสามารถของ ตน หมายถึง ความเชื่อของบุคคลว่าตนมีความสามารถที่จะจัดระบบ และกระทำให้บรรลุตามที่ กำหนดได้

ระพีพันธ์ ฉายวิมล (2544, น.119) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง การที่บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตน มีแนวทางในการแสดงพฤติกรรมให้ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ บุคคลที่มีความสามารถเท่ากัน แต่รับรู้ความสามารถแตกต่างกัน จะมี พฤติกรรมแตกต่างกัน

นภาพร ปรีชาสามารถ (2545, น.31) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตน หมายถึง การที่บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองว่าสามารถกระทำพฤติกรรมบางอย่าง ในสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงได้หรือไม่ ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนเองนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ ทักษะที่บุคคลมีอยู่ในขณะนั้น หากแต่ว่าขึ้นอยู่กับตัดสินใจของบุคคลว่าเขาสามารถทำอะไรได้ ด้วยทักษะที่เขาที่มีอยู่

สรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง ความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับ ระดับความสามารถหรือศักยภาพของตนเองในการกำหนดระดับของเป้าหมายที่ต้องการ มีแรงจูงใจ และมีวินัยในตนเองที่จะทำให้เป้าหมายที่กำหนดประสบความสำเร็จ มีความพยายามมุ่งมั่น ไม่ยอม แแพ้ต่อปัญหา หรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น

## 1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

แนวคิดพื้นฐานการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self - Efficacy) มาจากทฤษฎีการเรียนรู้ปัญหาทางสังคมของแบนดูรา (Bandura, 1977 อ้างถึงใน สม โภชน์ เอี่ยมสุภากิต, 2541) มีความเชื่อว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองนั้นมีผลต่อการกระทำของบุคคล บุคคล 2 คนอาจมีความสามารถไม่ต่างกันแต่อาจแสดงออกในคุณภาพที่แตกต่างกันได้ถ้าพบว่าคนสองคนนี้มี การรับรู้ความสามารถของตนเองต่างกัน ในคนคนเดียวก็เช่นกัน ถ้ารับรู้ความสามารถของตนเองในแต่ละสภาพการณ์แตกต่างกันก็อาจจะแสดงพฤติกรรมออกมาได้แตกต่างกัน แบนดูราเห็นว่าความสามารถของคนเรานั้นไม่ตายตัว หากจะยึดหยุ่นตามสภาพการณ์ ดังนั้นสิ่งที่กำหนดประสิทธิภาพของการแสดงออกขึ้นอยู่กับ การรับรู้ความสามารถของตนเองในสภาวะนั้นๆ นั่นคือ ถ้าเรารับรู้ว่ามีความสามารถเราก็จะแสดงออกถึงความสามารถนั้นออกมา คนที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถ จะมีความอดทนอดสาหัสไม่ย่อท้อและจะประสบความสำเร็จในที่สุด



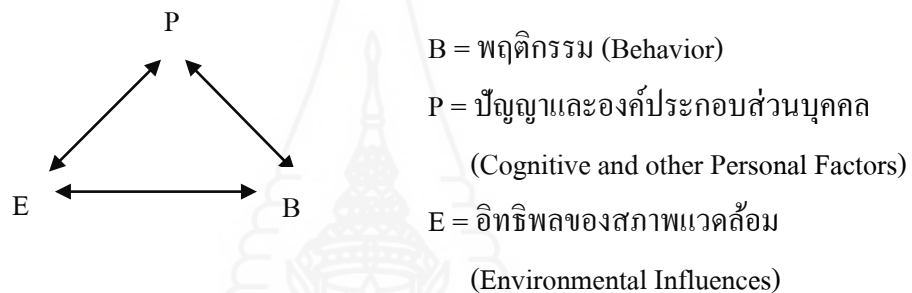
ภาพที่ 2.1 แสดงความแตกต่างระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับความสามารถของตนเองและความคาดหวังผลที่เกิดขึ้น

ที่มา Bandura (1986, p.24)

การรับรู้ความสามารถของตนเอง เป็นการตัดสินใจความสามารถของตนเองว่าจะสามารถทำงานได้ในระดับใด ในขณะที่ความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นนั้น เป็นการตัดสินใจว่าพฤติกรรมใดจะเกิดขึ้นจากการกระทำพฤติกรรมดังกล่าว เช่นที่นักกีฬามีความเชื่อว่า เขากระโดดได้สูงถึง 6 ฟุต ความเชื่อดังกล่าวเป็นการตัดสินใจความสามารถของตนเอง การได้รับการยอมรับจากสังคม การได้รับรางวัลการพึงพอใจในตนเองที่กระโดดได้สูงถึง 6 ฟุตเป็นความคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้น แต่ที่ต้องระวังความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายของคำว่าผลที่เกิดขึ้น ผลที่เกิดขึ้นในที่นี้จะหมายถึงผลกรรมของการกระทำกิจกรรมเท่านั้น มิได้หมายถึงผลที่แสดงการกระทำพฤติกรรมเพราะว่าผลที่

แสดงถึงการกระทำพฤติกรรมนั้นจะพิจารณาว่าพฤติกรรมนั้นสามารถทำได้ตามการตัดสินใจ ความสามารถของตนเองหรือไม่ นั่นคือกระโดดได้สูงถึง 6 ฟุตหรือไม่ซึ่งจะกระโดดได้ถึง 6 ฟุตหรือไม่ นั่นมิใช่ความคาดหวังที่จะเกิดขึ้น ซึ่งมุ่งที่ผลกระทบที่ได้จากการกระทำพฤติกรรมดังกล่าว

แบนดูรา มีความเชื่อว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลเป็นผลเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่าง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ พฤติกรรม ปัญญา และองค์ประกอบ ส่วนบุคคล และอิทธิพลของสภาพแวดล้อม โคนทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ จะทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดที่มีอิทธิพลเชิงเหตุ-ผล ซึ่งกันและกัน



ภาพที่ 2.2 โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม ปัญญาและองค์ประกอบ ส่วนบุคคลและอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

ที่มา Bandura (1986, p.24)

จากภาพแสดงให้เห็นว่า พฤติกรรม ปัญญาและองค์ประกอบส่วนบุคคล และ อิทธิพลของสภาพแวดล้อมนั้น ต่างเป็นตัวกำหนดที่มีอิทธิพลเชิงเหตุ-ผลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ถ้า องค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป ก็จะมีผลทำให้องค์ประกอบใดองค์อื่น ๆ เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เช่น สายสมรเข้าไปเป็นผู้จำหน่ายตรงได้เห็นเพื่อนประสบความสำเร็จในการทำงาน สภาพแวดล้อม (E) เช่นนี้ มีผลทำให้สายสมรเชื่อว่า (P) ความพยายามมุมานะของตนเอง สามารถทำให้ประสบความสำเร็จได้ซึ่งมีผลทำให้สายสมรมีพฤติกรรม (B) ซึ่งแสดงถึงความพยายามมุมานะด้วย แล้วพฤติกรรมซึ่งแสดงถึงความมุมานะของสายสมรก็ทำหน้าที่เป็น สภาพแวดล้อม (E) ให้กับเพื่อนร่วมงานคนอื่นๆ ด้วย

การรับรู้ความสามารถของตนเองและความคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้นนั้น มีความสัมพันธ์กันมาก โดยที่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองนี้ มีผลต่อการตัดสินใจที่จะกระทำ พฤติกรรมของบุคคลนั้นๆ

ความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้น

		สูง	ต่ำ
การรับรู้ความสามารถ ของตนเอง	สูง	มีแนวโน้มที่จะทำ แน่นอน	มีแนวโน้มที่จะไม่ทำ
	ต่ำ	มีแนวโน้มที่จะไม่ทำ	มีแนวโน้มที่จะไม่ทำ แน่นอน

ภาพที่ 2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ เกี่ยวกับความสามารถของตนเองและความคาดหวังผลที่เกิดขึ้น

ที่มา Bandura (1986, p.24)

แบนดูรา (Bandura, 1977 อ้างถึงใน วิชาสถิติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2538, น.97-98) กล่าวว่า ความรู้และทักษะเป็นส่วนประกอบที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จแต่ยังไม่เพียงพอ เพราะจริงๆ แล้วคนเรายังจะไม่ปฏิบัติให้ดีที่สุด ถึงแม้ว่าเขาจะรู้ว่าจะต้องทำอะไรบ้าง ทั้งนี้ เนื่องจากว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเข้ามาแทรกกลางระหว่างความรู้กับการกระทำ ซึ่งขึ้นอยู่กับว่า บุคคลนั้นตัดสินใจความสามารถของตนเองอย่างไร และการรับรู้ความสามารถของตนมีผลต่อ แรงจูงใจและการกระทำของเขาอย่างไร การรับรู้ความสามารถของตัวนี้จะเป็นตัวกำหนดว่าบุคคล นั้นจะมีพฤติกรรมอย่างไร มีแบบแผนการคิดอย่างไร และมีการตอบสนองทางอารมณ์อย่างไรเมื่อ อยู่ในสภาพการณ์ที่ต้องใช้ความพยายามสูง แบนดูรา (Bandura, 1997) ยังมีความเชื่อว่ามนุษย์มีความ กระตือรือร้นที่จะควบคุมสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อชีวิตของเขา แต่เขาไม่เห็นด้วยกับนัก ทฤษฎีที่กล่าวว่าความต้องการที่จะควบคุมเป็นแรงขับที่มีมาแต่กำเนิดของมนุษย์ เขาเห็นว่ามนุษย์ ทุกคนอย่างน้อยก็พยายามที่จะมีอิทธิพลต่อสิ่งที่มีผลกระทบต่อชีวิตเขา ซึ่งไม่ได้แสดงว่าเป็น แรงจูงใจที่มีมาแต่กำเนิดของมนุษย์ และก็ไม่ได้หมายความว่าความพยายามจะเป็นเป้าหมายสุดท้าย เขาเชื่อว่าการที่มนุษย์ใช้วิธีการควบคุมสิ่งแวดล้อมที่ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา และป้องกัน ผลลัพธ์ที่ไม่พึงปรารถนาจะมีคุณค่ามหาศาล และจะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญของมนุษย์ต่อไป



จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองต่างจากการคาดหวังในผลกรรมที่เกิดขึ้นแต่ทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน หากบุคคลรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะมีความคาดหวังในผลกรรมที่จะเกิดขึ้นสูงเช่นกัน และมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นแน่นอนในทางตรงข้าม ถ้าบุคคลรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ และมีความคาดหวังในผลกรรมต่ำด้วย หรือการคาดหวังส่วนใดส่วนหนึ่งเป็นไปในทางตรงกันข้าม มีแนวโน้มที่จะตัดสินใจไม่กระทำพฤติกรรมนั้น ซึ่งจะเห็นได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวแปรที่สำคัญในการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมของบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเองจึงเป็นตัวกำหนดที่สำคัญของประสิทธิผลในพฤติกรรมของบุคคล การรับรู้ความสามารถของตนเองจึงเป็นตัวกำหนดที่สำคัญของประสิทธิผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน อาจกล่าวได้ว่า ถ้าหากผู้เรียนมีความเชื่อว่าตนมีความสามารถในการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองได้ ก็จะแสดงออกถึงความสามารถนั้นออกมา โดยจะมีความอดทน อุตสาหะ ไม่ย่อท้อง่ายๆ และบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ในที่สุด

### 1.3 องค์ประกอบของการรับรู้ความสามารถของตนเอง

แบนดูรา (Bandura, 1996) ได้สร้างแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนและทำการหาความเที่ยงตรงของ โครงสร้างด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบผลการศึกษาของแบนดูราพบว่าการรับรู้ความสามารถของตนมีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบคือ

1. การรับรู้ความสามารถของตนทางด้านการเรียนหรือทางวิชาการซึ่งรวมข้อวัดที่เกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถต่อการจัดการเรียนรู้ของตนเองจัดการกับการเรียนในวิชา และจัดการกับความคาดหวังทางการเรียนของตนเองบิดามารดาและครู

2. การรับรู้ความสามารถของตนทางสังคมขององค์ประกอบนี้เกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถในเรื่องความสัมพันธ์กับเพื่อนการยืนหยัดในตนเองและการทำงานกิจกรรมในเวลาว่าง

3. การรับรู้ความสามารถในการกำกับตนเองซึ่งวัดเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถที่จะอดทนต่อความกดดันจากเพื่อนและ การรับมือกับเรื่องที่มีความเสี่ยงสูง

ค่าความเชื่อมั่นขององค์ประกอบการรับรู้ความสามารถของตนทั้งสามองค์ประกอบนี้มีค่าเท่ากับ .70 เมื่อแยกแต่ละองค์ประกอบค่าความเชื่อมั่นของการรับรู้ความสามารถของตนทางด้านการเรียนเท่ากับ .87 การรับรู้ความสามารถของตนทางสังคมเท่ากับ .75 และการรับรู้ความสามารถในการกำกับตนเอง .80

### 1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง

Bandura (1977, 1982, 1994) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนของบุคคลนั้น มีพื้นฐานมาจากปัจจัยหลัก 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (Mastery experience) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของบุคคลมากที่สุดในการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเอง เนื่องจากเป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับโดยตรง และเป็นข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงสูง บุคคลจะให้น้ำหนักกับประสบการณ์ใหม่มากหรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับธรรมชาติและความเข้มข้นของการรับรู้ความสามารถเดิมที่มีอยู่ด้วย ความสำเร็จจะช่วยพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนให้เข้มแข็ง ความล้มเหลวจะส่งผลให้บุคคลประหม่น และรับรู้ความสามารถของตนต่ำลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าความล้มเหลวนั้นเกิดขึ้นมาก่อนหน้าแล้ว และมีได้สะท้อนให้บุคคลได้เห็นความล้มเหลวนั้น เกิดจากความพยายาม และหลังจากการรับรู้ความสามารถของตนแล้ว ความล้มเหลวที่อาจจะเกิดขึ้นเป็นบางครั้งจะไม่ส่งผลหรือมีผลน้อยมากต่อการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ความสามารถของตน และการรับรู้เกี่ยวกับความสามารถของตนนี้มีแนวโน้มที่จะแผ่ขยายไปยังสภาพการณ์ เวลา งาน หรือบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันได้

2. การได้เห็นประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จของผู้อื่นหรือ (Vicarious experience) การประเมินการรับรู้ความสามารถของตนนั้น ส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลมาจากการได้เห็นประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จของผู้อื่น การที่บุคคลได้เห็นผู้อื่นกระทำพฤติกรรมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันแล้วประสบความสำเร็จ ก็จะทำให้บุคคลรับรู้เกี่ยวกับความสามารถของตนเพิ่มขึ้นได้ โดยบุคคลจะบอกกับคุณว่าถ้าผู้อื่นประสบความสำเร็จได้ เขาก็ประสบความสำเร็จได้เช่นกันถ้าเขามีความตั้งใจคือความเพียรพยายามมุนานะ สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถอย่างเข้มข้นคือตัวแปรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตน การรับรู้ความสามารถของตนพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามแบบที่เห็น การที่บุคคลเห็นคนที่มีความสามารถคล้ายคลึงกับตนประสบความสำเร็จ ได้พยายามอย่างเต็มที่แล้วก็อาจทำให้ขาดความมั่นใจ และขาดความพยายามได้เช่นกัน

3. การชักชวนด้วยวาจา (Verbal persuasion) หมายถึง การใช้ความพยายามในการพูดกับบุคคลให้เขาเชื่อว่า เขามีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จได้ นั่นคือ เป็นการรับเอาคำแนะนำชัดสูงของผู้อื่นมาเป็นข้อมูลเพื่อพิจารณาความสามารถของตน ผู้ชักชวนพูดจาต้องอยู่ในกรอบของความเป็นจริง การชักชวนด้วยวาจาที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง การชักชวนนั้นจะนำผู้ที่ได้รับการชักชวนไปสู่ความล้มเหลวและทำให้ผู้ถูกชักชวนขาดความไว้วางใจผู้ชักชวน การชักชวนด้วยวาจาจะเป็นสิ่งที่มีส่วนช่วยให้บุคคลมีกำลังใจ มีความเชื่อมั่นในการกระทำพฤติกรรมต่างๆ มากยิ่งขึ้นซึ่งจะทำให้บุคคลเกิดความพยายามกระทำพฤติกรรมต่างๆ ให้สำเร็จ มีการรับรู้ความสามารถของตนเพิ่มขึ้น บุคคลที่ได้รับการโน้มน้าวให้เชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะทำงานที่กำหนด ให้สำเร็จลงได้ จะมีความพยายามมากกว่าผู้ที่ไม่ได้รับ

การโน้มน้าว หรือบุคคลที่ได้รับการโน้มน้าวว่าเขาขาดความสามารถมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงการท้าทายซึ่งเป็นสิ่งที่พัฒนาศักยภาพมนุษย์ เขาจะจมอยู่กับความสงสัยในความสามารถของตน และจะล้มเลิกอย่างรวดเร็วเมื่อเผชิญกับอุปสรรคที่ยากลำบาก ดังนั้นการชักชวนด้วยวาจาจะมีผลมากที่สุดกับบุคคลที่มีเหตุผลบางประการที่จะทำให้เขาเชื่อว่า เขาสามารถประสบความสำเร็จได้

4. สภาวะทางร่างกายและอารมณ์ (Somatic and emotional states) การรับรู้ความสามารถของตนสูงหรือต่ำนั้นส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสภาวะทางอารมณ์ของบุคคลนั้นด้วยในสภาวะอารมณ์ที่ถูกกระตุ้นหรือไม่สงบ มีความตื่นตัว เช่นเกิดความเครียด วิตกกังวล มักจะทำให้บุคคลกระทำพฤติกรรมได้ไม่ดีเท่าที่ควร บุคคลมักเชื่อว่าสภาวะร่างกายและอารมณ์มีส่วนในการตัดสินใจ เขาจะมองภาวะกดดันและภาวะตึงเครียดว่าเป็นอาการบาดเจ็บจากการกระทำที่ด้อยคุณภาพ ในกิจกรรมที่ต้องใช้ความเข้มแข็ง บุคคลมองอาการอ่อนเพลีย ปวดศีรษะ และความทุกข์ทรมานเป็นสัญญาณแห่งความอ่อนแอของร่างกาย สภาวะทางอารมณ์ของบุคคลมีส่วนทำให้การรับรู้ความสามารถของตนสูงหรือต่ำได้ อารมณ์ที่ไม่ดีจะทำให้การรับรู้ความสามารถของตนลดลง ดังนั้นการช่วยให้บุคคลอยู่ในสภาวะอารมณ์ที่เหมาะสม จะช่วยบุคคลให้สามารถพัฒนาศักยภาพของตนได้ดียิ่งขึ้น

การรับรู้ความสามารถของตนนั้นได้จากปัจจัยหลายประการดังที่กล่าวมาแล้วแบบคร่าวๆ ได้กล่าวว่าการรับรู้ความสามารถของตนนั้นอาจเกิดจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งหรืออาจเกิดจากปัจจัยหลายประการผสมผสานกันก็ได้

### 1.5 ประเภทของการรับรู้ความสามารถของตนเอง

Lee (2009) ได้จำแนกประเภทของการรับรู้ความสามารถของตนเองไว้ 3 ประเภทดังต่อไปนี้

1. การรับรู้ความสามารถของตนเองที่จำกัดอยู่ในงานเฉพาะด้าน (task specific self-efficacy) หรือ specific self-efficacy: TSSE) การรับรู้ในลักษณะนี้เป็นการรับรู้ความสามารถของแต่ละบุคคลเฉพาะด้าน เช่น การรับรู้ความสามารถของตนในวิชาภาษาอังกฤษ การรับรู้ความสามารถของตนในด้านการเล่นเปียโน เป็นต้น ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนในลักษณะนี้สามารถหรืออธิบายถึงความแตกต่างของบุคคลได้ดี เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่มีขอบเขต

2. การรับรู้ความสามารถของตนเองในการจัดการกับความต้องการที่มีขอบเขตหรือสถานการณ์ใหม่ (generalized self-efficacy หรือ general self-efficacy: GSE) การรับรู้ความสามารถของตนเองในลักษณะนี้เป็นการรับรู้ความสามารถที่จะจัดการกับปรากฏการณ์หรืองานใหม่ที่แตกต่างออกไปจากเดิม รวมถึงสามารถรับมือกับเหตุการณ์ที่เลวร้ายในชีวิต โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อความมั่นคงในจิตใจ เป็นลักษณะของความรู้สึกนึกคิดของบุคคลนั้น ให้ผ่าน

สถานการณ์ที่เลวร้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เราสามารถอธิบายถึงความแตกต่างของบุคคลในการรับรู้ความสามารถลักษณะนี้ได้ เมื่อเจอสถานการณ์ใหม่ และไม่ชัดเจน

3. การรับรู้ความสามารถของตนเองที่ไม่ได้เจาะจงถึงงานใดงานหนึ่ง และไม่ได้ครอบคลุมการรับรู้ความสามารถโดยทั่วไป (middle ranged self-efficacy: MRSE) การรับรู้ความสามารถของตนในลักษณะนี้มีระดับอยู่ระหว่าง task specific self-efficacy กับ generalized self-efficacy แสดงถึงการที่ไม่ได้เจาะจงว่างานจะมีในลักษณะใด และไม่ได้ครอบคลุมการรับรู้ความสามารถในเรื่องเฉพาะเจาะจง เช่น การรับรู้ความสามารถของตนในเรื่องการเมืองปกครอง เป็นต้น

### 1.6 กระบวนการรับรู้ความสามารถของตนเอง

Bandura (1994) กล่าวว่า การกระตุ้นการรับรู้ความสามารถของตนเองจะส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งประกอบด้วย 4 กระบวนการดังต่อไปนี้

1. กระบวนการทางปัญญา (Cognitive Process) การรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลต่อกระบวนการทางปัญญารูปแบบ พฤติกรรมของบุคคลส่วนมากมีจุดมุ่งหมายซึ่งถูกกำกับโดยการคิดเป้าหมายไว้ล่วงหน้า การตั้งเป้าหมายของบุคคลจะได้รับอิทธิพลจากการประเมินความสามารถของตน คนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะตั้งเป้าหมายที่สูงและท้าทาย มีความมุ่งมั่นที่จะบรรลุเป้าหมายมากกว่าคนที่มีการรับรู้ความสามารถต่ำ และรูปแบบพฤติกรรมส่วนใหญ่มักเริ่มจากรูปแบบการคิด เป็นการคิดสร้างสภาพการณ์ล่วงหน้าและย้อนทวน บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถสูงจะสร้างภาพแห่งความสำเร็จ สิ่งนี้จะช่วยแนะแนวทางและสนับสนุนการกระทำ ส่วนบุคคลที่สงสัยในความสามารถของตนเองจะสร้างภาพความล้มเหลวไว้ล่วงหน้า กระบวนการคิดจึงทำให้บุคคลทำนายเหตุการณ์ และพัฒนาแนวทางที่จะควบคุมสิ่งที่จะมีผลต่อการดำรงชีวิตของตนเอง ในสภาพการณ์เรียนรู้ บุคคลที่มุ่งเน้นไปความรู้ของคนที่จะแสดงออกความคิดเห็นเพื่อรวบรวมปัจจัยต่างๆ นำไปสู่การตรวจสอบ โดยบุคคลจะพิจารณาการประเมินตนเองอีกครั้งจากผลการกระทำระยะสั้น และระยะยาว จุดจำเป็นปัจจัยต่างๆ ที่ถูกตรวจสอบและจำว่าตนเองทำงานได้ดีอย่างไร

การเผชิญกับสภาพการณ์ที่มีความกดดัน อุปสรรค หรือความล้มเหลว บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนต่ำจะมีความคิดวิเคราะห์ที่ไม่แน่นอน เกิดความพึงพอใจกับตนเองในระดับต่ำ และคุณภาพการทำงานจะด้อยลง ในทางตรงข้าม บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถสูงจะตั้งเป้าหมายที่ท้าทาย และใช้การคิดวิเคราะห์ที่ดีในการที่จะบรรลุผลสำเร็จ

2. กระบวนการจูงใจ (motivational process) การรับรู้ความสามารถของตนเอง มีบทบาทสำคัญในการจูงใจตนเอง การจูงใจของบุคคล ส่วนใหญ่อยู่ในรูปของกระบวนการคิด บุคคลจะมีการจูงใจตนเอง และชี้แนะการกระทำของตนเองโดยการคิดล่วงหน้า บุคคลจะสร้างความเชื่อจากการคิดว่าตนเองสามารถทำอะไรได้ และมีความคาดหวังถึงผลการกระทำ บุคคลจะตั้งเป้าหมายและวางแผนการกระทำของตนเอง ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนจะมีบทบาทต่อการจูงใจทางความคิดทั้ง 3 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การรับรู้ความสามารถของตนมีอิทธิพลต่อการระบุนสาเหตุ คนที่มีการรับรู้ความสามารถสูง จะอ้างสาเหตุของความล้มเหลวของตนว่าเกิดจากการขาดความพยายาม คนที่เชื่อว่าตนเองไม่มีความสามารถก็จะอ้างสาเหตุของความล้มเหลวนั้นว่าเกิดจากตนเองไม่มีความสามารถจึงล้มเหลว การระบุนสาเหตุนี้จะมีผลต่อการจูงใจ การกระทำ และปฏิกิริยาอารมณ์ โดยผ่านการรับรู้ความสามารถของตน

2.2 การคาดหวังผลและเห็นคุณค่า แรงจูงใจจะถูกควบคุมโดยการคาดหวัง ผลจากการกระทำ แต่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมภายใต้ความเชื่อที่ว่าตนเองสามารถทำอะไรได้ และความเชื่อที่เกิดจากผลของการกระทำ อิทธิพลของการคาดหวังและเห็นคุณค่าจะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลกระทำพฤติกรรมนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับ การรับรู้ความสามารถของตน

2.3 การตั้งเป้าหมาย บุคคลจะต้องตั้งเป้าหมายที่ท้าทาย และประเมินผลย้อนกลับจากเป้าหมายที่ตั้งไว้ การตั้งเป้าหมายที่ท้าทายจะทำให้แรงจูงใจเพิ่ม และยังคงอยู่ เป้าหมายต่างๆ จะมีอิทธิพลต่อบุคคลโดยผ่านกระบวนการในตนเองมากกว่าจะเป็นการควบคุมแรงจูงใจและพฤติกรรมโดยตรง แรงจูงใจนั้นจะมีพื้นฐานมาจากการตั้งเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเปรียบเทียบทางปัญญา โดยการทำให้เกิดความพึงพอใจในตนเองจากเป้าหมายที่ตั้งไว้ พฤติกรรมของบุคคลจะมีทิศทาง และสร้างแรงจูงใจเพื่อให้ยังคงใช้ความพยายามต่อไปจนกระทั่งบรรลุเป้าหมาย บุคคลจะพึงพอใจในตนเองในการบรรลุเป้าหมายที่มีคุณค่า และส่งเสริมให้ตนเองใช้ความพยายามมากขึ้น โดยการไม่พอใจกับการกระทำที่ต่ำกว่ามาตรฐาน แรงจูงใจจากเป้าหมายหรือมาตรฐานส่วนบุคคล จะได้รับผลมาจากอิทธิพลในตนเอง 3 ประเภท ดังนี้ การพอใจและไม่พึงพอใจตนเองจากการกระทำ การรับรู้ถึงการรับรู้ความสามารถของตนเองที่จะบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ และการปรับปรุงการตั้งเป้าหมายด้วยกระบวนการของตนเอง

2.4 กระบวนการทางความรู้สึกและอารมณ์ (affective process) การรับรู้ความสามารถของตนจะมีผลต่อความเครียดและความกดดันเมื่อบุคคลเผชิญกับสภาพการณ์ลำบาก มีอุปสรรค และจะมีผลต่อระดับแรงจูงใจ บุคคลที่เชื่อในความสามารถของตนจะสามารถควบคุมความเครียดที่จะทำให้เกิดความวิตกกังวลได้ แต่คนที่เชื่อว่าตนไม่มีความสามารถจะมีความวิตก

กังวลสูง และมองว่าสภาพแวดล้อมที่อยู่เต็มไปด้วยอันตรายและมีความวิตกกังวลกับสิ่งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น ความวิตกกังวลไม่เพียงแค่นี้ได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรม แต่ยังสามารถรับรู้จากการรับรู้ความสามารถด้านการควบคุมความคิดที่รบกวนได้ การรับรู้ความสามารถในการจัดการ และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมความคิดจึงทำงานร่วมกันที่จะช่วยลดความวิตกกังวล และพฤติกรรมหลักเคียง

2.5 กระบวนการเลือก (selection process) การรับรู้ความสามารถของตนเอง จะมีผลต่อการเลือกทำพฤติกรรม โดยบุคคลจะเลือกทำในสถานการณ์ที่เขาเชื่อว่าเขาทำได้ และหลีกเลี่ยงสถานการณ์หรือกิจกรรมที่บุคคลเชื่อว่าเกินความสามารถของตนเองที่จะทำได้ บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง จะเลือกงานที่มีลักษณะท้าทาย ส่วนบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำจะทอดทิ้ง หลีกเลี่ยงงาน เป็นการปิดโอกาสที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเอง

การรับรู้ความสามารถของตนเองไม่สามารถมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคลได้โดยตรง แต่จะต้องผ่านกระบวนการทางปัญญาเสียก่อน และเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงทางปัญญาแล้ว จะเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลตามการตัดสินใจความสามารถของตนเอง ซึ่งตรงตามทฤษฎีการเรียนรู้ปัญญาทางสังคม (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2541, น.48)

สรุปได้ว่า การได้มาซึ่งความรู้ใหม่ๆ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่พฤติกรรมภายใน อันได้แก่ กระบวนการทางปัญญานั้นถือว่าการเรียนรู้ได้เกิดขึ้นแล้ว ดังนั้นในการที่จะทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงทางปัญญา จึงต้องใช้เทคนิควิธีการต่างๆ ที่น่าสนใจหรือมีความเข้มข้นมากพอ จึงจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

### 1.7 การวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ลี และบอมโก (อมรรัตน์ บุบผิโชติ, 2546, น.28; อ้างอิงจาก Lee; & Bobko, 1994) ได้รวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนตามแนวคิดทฤษฎีของเบนดูรา 4 วิธีด้วยกันสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. การวัดความเข้มหรือความมั่นใจ (Self-efficacy strenght) เป็นวิธีการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองในมิติที่ 3 และเป็นวิธีที่นำมาใช้วัดการรับรู้ความสามารถของตนมากที่สุดการวัดโดยการถามผู้ตอบว่าเขาสามารถปฏิบัติงานที่มีความยากของงานเพิ่มขึ้นได้เพียงใดข้อคำถามมักมีลักษณะให้ประเมินความมั่นใจจากไม่มีความมั่นใจจนถึงมีความมั่นใจเต็มที่

2. การวัดระดับความยาก (Self-efficacy magnitude) เป็นวิธีการวัดการรับรู้ความสามารถของตนในมิติที่ 1 และเป็นวิธีที่นิยมนำมาใช้วัดการรับรู้ความสามารถของตน รองลงมาวิธีการวัดจะทำโดยการถามผู้ตอบว่าเขาสามารถปฏิบัติงานที่กำหนดให้ที่มีความยากขึ้น

ได้หรือไม่คำตอบมักจะเป็นลักษณะเป็นมาตราส่วนชนิด ใช่/ไม่ใช่ ถ้าตอบใช่ได้คะแนน 1 คะแนน ถ้าตอบไม่ใช่ได้คะแนน 0 คะแนน ดังนั้นหากได้คะแนนสูงก็แสดงว่ามีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง

3. การวัดแบบผสมคือการวัดที่ใช้ทั้งความเข้มและขนาดของความยากโดยการวัดแบบผสมนี้จะใช้ข้อคำถามเดียวแต่มีคำตอบแยกเป็น 2 ช่อง ช่องหนึ่งเป็นแบบ ใช่/ไม่ใช่ อีกช่องหนึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าหรือใช้เป็นร้อยละ

4. การวัดความเข้มและขนาดของความยากเหมือนวิธีที่ 3 แต่มีข้อแตกต่างกันคือ แปลงคะแนนดิบให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (Z-score)

วิลาสถลักษณ์ ชววลลิตี (2543, น.32-33) กล่าวว่า ความเชื่อในความสามารถของตนเองไม่ใช่ลักษณะรวมรวมแต่เป็นชุดของความเชื่อที่มีต่อตนเองที่แยกจากการเป็นเรื่องเรื่องซึ่งเป็นเรื่องเฉพาะอย่างชัดเจนดังนั้นในการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองจะไม่ใช้การวัดที่คลุมเครือในเรื่องรวมๆแต่เป็นการวัดการรับรู้ความสามารถในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีบริบทและมีใช้การวัดทักษะย่อยย่อยในเรื่องนั้นเช่นกันเพราะบุคคลอาจรับรู้ความสามารถของตนเองสูงในแต่ละทักษะย่อยแต่อาจรับรู้ว่าคุณมีความสามารถต่ำในทักษะที่บูรณาการแล้วก็ได้ มิติของความเชื่อในความสามารถของตนเองที่เบนคูราก่อถึงมี 3 มิติคือ

มิติที่ 1 ระดับความยากของงานหรือกิจกรรมที่บุคคลเชื่อว่าตนสามารถปฏิบัติได้ (level or magnitude of job difficulty)

มิติที่ 2 ระดับความยากของงานหรือกิจกรรมที่บุคคลเชื่อว่าตนสามารถปฏิบัติได้มี ความ ความมั่นใจของบุคคลที่จะปฏิบัติกิจกรรม ความมั่นใจของบุคคลที่จะปฏิบัติกิจกรรมที่ระดับความยากหรือเมื่อมีอุปสรรคต่างๆ (strength of confidence)

มิติที่ 3 การตัดสินใจว่าตนมีความสามารถในกิจกรรมอื่นๆด้วยหรือ มีความสามารถเฉพาะในขอบเขตของกิจกรรมนั้นๆ (generality of ability)

แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองควรวัดความเชื่อของบุคคลในความสามารถที่จะทำกิจกรรมที่ระดับความยากต่างๆภายใต้ขอบเขตของเรื่องที่ศึกษา

วิลาสถลักษณ์ ชววลลิตี (2538, น.101-102) กล่าวว่าวิธีการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองที่ใช้กันมากคือ การวัดความมั่นใจโดยการถามว่าผู้ตอบมีความมั่นใจว่าเขาสามารถปฏิบัติงานในงานที่ยากขึ้นหรือไม่ คำตอบมักจะเป็นว่า “ไม่มีความมั่นใจ” (0) จนถึง “มีความมั่นใจเต็มที่” (10) หรือใช้สเกลแบบ 0% ถึง 100% การวัดที่นิยมรองลงมาคือ การวัดระดับความยากมักเป็นการถามว่าเขาสามารถปฏิบัติงานในงานที่ยากขึ้นได้หรือไม่ คำตอบจะเป็นแบบ “ใช่” และ “ไม่ใช่” ส่วนการวัดแบบผสม (magnitude/strength) คือมีทั้งวัดความมั่นใจและระดับความยาก โดยใช้ข้อ

คำถามเดียวกัน และมีคำตอบให้เลือกทั้ง 2 แบบคือ “ใช่” และ “ไม่ใช่” และแบบเปอร์เซ็นต์ หรือ บนสเกล 11 หน่วย การรวมคะแนนก็โดยรวมคำตอบของความมั่นใจ เฉพาะข้อที่ผู้ตอบตอบ “ใช่” ในสเกลระดับความยาก

นอกจากนี้ก็มีการวัดแบบอื่นๆ ที่ต่างไปจากการวัดตามแนวทางของแบนดูรา เช่น การใช้ข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ ของการปฏิบัติงาน โดยไม่ได้ให้ตอบในแง่ของความยากของการปฏิบัติงานที่เพิ่มขึ้น คำตอบที่ให้เลือกจะใช้สเกลแบบลิเคิร์ตคือ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ดังนั้นแบบนี้จึงไม่ได้วัดความมั่นใจระดับความยากหรือแบบผสมแต่จะเป็นการประเมินการรับรู้ความสามารถของตนในลักษณะทั่วไปมากกว่า

มีงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองแบบต่างๆ รวมทั้งการหาความเที่ยงตรงของแบบวัดเช่นงานวิจัยของ ลัสท์ และคณะ (Lust, Celuch, & Showers, 1993, น.1426-1434) 1 วัดระดับความยาก 2 วัดความมั่นใจ 3 วัดแบบผสมคือรวมคะแนนความมั่นใจทุกข้อคำถามที่ผู้ตอบตอบใช่ในสเกลของระดับความยากและ 4 การวัดแบบอื่นที่ไม่ระบุความยากของงานและใช้สเกลแบบลิเคิร์ตผลการวิจัยพบว่าแบบที่วัดความมั่นใจมีความสัมพันธ์สูงกับทั้งแบบที่วัดระดับความยากและแบบผสมส่วนระดับความยากสัมพันธ์กับแบบผสมในระดับที่น้อยกว่าส่วนการวัดในแบบอื่นมีความสัมพันธ์กับมิติต่างๆของแบนดูราในระดับที่แตกต่างกันมากในงานวิจัยของรัฐและขณะนั้นไม่ได้เสนอให้ใช้การวัดแบบใดแต่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการวัดความมั่นใจจะมีความเที่ยงตรงเชิงเอกนัยสูงที่สุด

### 1.8 พัฒนาการของการรับรู้ความสามารถของตน

แบนดูรา (Bandura, 1994, น.77-81) ได้สรุปถึงพัฒนาการของการรับรู้ความสามารถของตนในช่วงชีวิตทุกช่วงของมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงพัฒนาการความสามารถนี้จะ เป็นไปตามอายุ อาจไม่เป็นไปตามลำดับขั้นที่กล่าวไว้เสมอไป แต่ทุกคนจะต้องผ่านพัฒนาการนี้ไป อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ พัฒนาการของการรับรู้ความสามารถของตน มีดังนี้

1.การเริ่มเกิดความรู้สึกลงในตนเอง ทารกเกิดใหม่จะยังไม่มีความรู้สึกลงในตนเอง เด็กทารกจะสำรวจสิ่งรอบตัว สังเกตจากผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง และนำมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาความสามารถของตน การเขย่าสิ่งของเพื่อฟังเสียง การกรี๊ดร้องของเด็ก การกระทำพฤติกรรมซ้ำๆ ทำให้เด็กได้สังเกตกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกับการกระทำของตน เด็กทารกจะได้เรียนรู้ว่าการกระทำนั้นจะทำให้เกิดผลอย่างไร และเรียนรู้ว่าพฤติกรรมของตนทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนอง เด็กทารกที่ประสบความสำเร็จในการควบคุมสถานการณ์ได้ จะเอาใจใส่ต่อพฤติกรรมของตนมากขึ้น และจะมีความสามารถในการเรียนรู้ในการตอบสนองต่อสิ่งใหม่ๆ ได้ดีกว่าเด็กทารกที่อยู่ในสถานการณ์ที่เหมือนกัน แต่ไม่ได้สังเกตการณ์กระทำของตนเอง เด็กจะรู้ว่า



มีความแตกต่างระหว่างตนเองกับคนอื่นในการแสดงพฤติกรรมอย่างเดียวกัน เมื่อเด็กเจริญเติบโตขึ้น สิ่งต่างๆรอบตัวจะทำให้เขาแตกต่างไปจากบุคคลอื่น

2. การรับรู้ความสามารถของตนจากครอบครัว เด็กเล็กจะรับรู้ความสามารถของตนจากการกระทำ เด็กจะมีการพัฒนา การประเมิน และทดสอบความสามารถทางกาย ความสามารถทางสังคม ทักษะด้านภาษา การประเมิน และทดสอบความสามารถทางกาย ความสามารถทางสังคม ทักษะด้านภาษา และทักษะทางปัญญา เพื่อจะเข้าใจและจัดการกับสถานการณ์ที่พวกเขาต้องเผชิญในแต่ละวัน พัฒนาการความสามารถทางประสาทสัมผัสจะเพิ่มมากขึ้นตามการสำรวจสิ่งแวดล้อมต่างๆ ของเด็กทารก การเริ่มต้นสำรวจและการเล่นกิจกรรมต่างๆ เป็นโอกาสให้เด็กได้เพิ่มทักษะพื้นฐานและความเข้าใจในความสามารถของตน ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จจากการฝึกควบคุมบุคคลเป็นส่วนสำคัญในการเริ่มพัฒนาความสามารถทางสังคมและสติปัญญา บิดามารดาเป็นบุคคลที่มีการตอบสนองต่อพฤติกรรมของทารก และช่วยสร้างโอกาสให้เขาได้แสดงความสามารถ โดยการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมทางกายภาพให้สมบูรณ์ และเปิดโอกาสให้เด็กได้มีอิสระในการเคลื่อนไหวเพื่อการสำรวจ ซึ่งจะ让孩子เกิดพัฒนาการทางสังคมและสติปัญญา

ประสบการณ์ด้านความสามารถระยะแรกจะรวมอยู่ในครอบครัว เด็กเริ่มมีความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว ดังนั้นความแตกต่างของโครงสร้างครอบครัวที่สะท้อนจากขนาดของครอบครัว ลำดับการเกิด จำนวนพี่น้อง เพศ เหล่านี้จะทำให้เกิดความแตกต่างในการประเมินความสามารถของตนจากการเปรียบเทียบทางสังคม ระหว่างพี่น้องนั้นพบว่า เด็กที่เป็นน้องจะไม่ตัดสินใจว่าตนมีความสามารถทางบวก เมื่อไปสัมพันธ์กับคนที่พี่ซึ่งมีอายุและพัฒนาการมากกว่า

3. การรับรู้ความสามารถของตนโดยผ่านอิทธิพลจากเพื่อน การทดสอบความสามารถของเด็กจะเปลี่ยนแปลงอย่างมากเมื่อพวกเขาเข้าสู่สังคมที่ใหญ่ขึ้น การรับรู้ความสามารถของตนเกิดจากการมีความสัมพันธ์กับเพื่อน เด็กจะเข้าใจในตนเองมากขึ้นเกี่ยวกับความสามารถของพวกเขา เพื่อนจะมีความสำคัญต่อบทบาทด้านความสามารถ กล่าวคือ เพื่อนที่มีประสบการณ์มากและมีความสามารถจะเป็นตัวแบบที่ดีในเรื่องของวิธีการคิดและพฤติกรรม การเรียนรู้ทางสังคมเกิดขึ้นเกิดขึ้นในหมู่เพื่อน ในด้านบวก เด็กที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันจะเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างตนกับเพื่อน เพื่อตัดสินใจและตรวจสอบความสามารถของตน เด็กจะมีความไวต่อความรู้สึกที่สัมพันธ์กับการทำกิจกรรมในกลุ่มเพื่อนแล้วนำไปตัดสินใจว่ามีชื่อเสียงและความนิยมในกลุ่มเพื่อน

การเลือกเพื่อนนั้นเด็กจะเลือกเพื่อนที่มีความสนใจและมีค่านิยมที่เหมือนกันกับตน การเลือกเพื่อนที่สัมพันธ์กับตนจะช่วยส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนไปในทิศทางของการมีความสนใจร่วมกัน เนื่องจากเพื่อนจะมีอิทธิพลอย่างมากในการพัฒนาและการรับรองการรับรู้ความสามารถของตน การแตกแยกหรือขาดความสัมพันธ์กับเพื่อนจะส่งผลเสียต่อการพัฒนาความสามารถของตน การรับรู้ความสามารถของตนทางสังคมจะทำให้เกิดอุปสรรคภายในต่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ดังนั้นเด็กที่รับรู้ว่าคุณสมบัติความสามารถทางสังคมจะถอนตัวออกจากสังคม ได้รับการยอมรับจากเพื่อนต่ำ และเห็นคุณค่าของตนเองต่ำ รูปแบบของพฤติกรรมบางอย่างทำให้การรับรู้ความสามารถของตนจากที่เคยสูงนั้นหายไป จะจะเป็นการออกห่างจากสังคมมากกว่าอยู่ใกล้ชิดผูกพันกับสังคม เช่น เด็กที่รับรู้ว่าคุณสมบัติต่างๆ ที่ต้องการก็ต่อเมื่อแสดงความก้าวร้าวออกมา

4. การพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนด้านปัญญาจากโรงเรียน โรงเรียนมีบทบาทที่สำคัญในการอบรมสั่งสอนและพัฒนาความสามารถทางปัญญาและสังคมให้กับเด็ก โรงเรียนเป็นสถานที่ให้เด็กได้พัฒนาความสามารถทางปัญญา เกิดการเรียนรู้และมีทักษะในการแก้ปัญหาที่จำเป็นสำหรับการอยู่ร่วมกันในสังคม เด็กจะถูกทดสอบความรู้ และทักษะในการคิดอย่างต่อเนื่อง เด็กจะถูกประเมินผลเปรียบเทียบกับทางสังคม เด็กที่มีทักษะทางปัญญาดี พวกเขาจะพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาของพวกเขาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีปัจจัยทางสังคมหลายๆตัว เช่น ทักษะทางปัญญาของเพื่อนที่เป็นตัวแบบ การเปรียบเทียบทางสังคมกับนักเรียนคนอื่นๆ การเพิ่มแรงจูงใจในเป้าหมายและการส่งเสริมทางบวกการได้รับข้อมูลป้อนกลับจากครูทั้งที่ประสบความสำเร็จและความล้มเหลวในด้านความสามารถ ทั้งหมดนี้มีผลกระทบต่อการศึกษาความสามารถทางสติปัญญาของเด็กทั้งสิ้น

การสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้เป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะส่งเสริมช่วยส่งเสริมการพัฒนาด้านทักษะทางปัญญาของนักเรียน โรงเรียนที่มีครูมีการรับรู้ความสามารถของตนสูงในด้านความสามารถทางการสอนจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถทางปัญญาเพิ่มขึ้นและช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้เป็นไปในทางบวก ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลทางการเรียนได้

ส่วนครูที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำจะมีการควบคุม เข้มงวด และลงโทษทางลบกับนักเรียนมาก การจัดให้นักเรียนเรียนร่วมกันเป็นกลุ่มจะทำให้นักเรียนมีโอกาสทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันเป็นการส่งเสริมการประเมินความสามารถของตนไปในทางบวกและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนการสอนแบบรายบุคคลหรือแบบแข่งขันกับคนอื่น

5. การรับรู้ความสามารถของตนช่วงวัยรุ่น ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีพัฒนาการในการทำสิ่งที่ท้าทายใหม่ๆ ต้องเรียนรู้บทบาทที่จะรับผิดชอบตนเองในเกือบทุกเรื่องของชีวิต วัยรุ่นต้องเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ และเรียนรู้แนวทางในการดำรงชีวิตในสังคมแบบผู้ใหญ่ รวมทั้งการเรียนรู้ว่าจะจัดการอย่างไรต่อการเปลี่ยนแปลงเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว ความสนใจในเรื่องเพศก็จะเข้ามามีส่วนสำคัญอย่างมากในช่วงวัยรุ่น วัยรุ่นต้องเรียนรู้ทักษะในการทำงานเพื่อที่จะปฏิบัติงานนั้นให้ประสบผลและในอีกหลายสถานการณ์ที่เป็นความสามารถใหม่ๆ ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนก็จะได้พัฒนามากขึ้น วัยรุ่นจากมีความเข้าใจในความสามารถของตนมากขึ้น และมีความมั่นคงในความสามารถของตนมากขึ้น โดยการเรียนรู้ว่าจะทำอย่างไรให้ประสบความสำเร็จกับสิ่งที่เป็นปัญหายุ่งยากไม่เคยเผชิญมาก่อน

วัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะจัดการกับสิ่งต่างๆ ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อและปรับตัวได้ โดยไม่มีปัญหา อยากรู้ก็ตาม เด็กวัยรุ่นตอนต้นที่เข้าสู่ช่วงวัยรุ่นใหม่ๆ อาจจะมีความรู้สึกว่าตนเองไร้ความสามารถ ทำให้พวกเขาเกิดความอ่อนแอ และไม่สามารถจัดการกับสภาพแวดล้อมใหม่ๆ ได้ การเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นเมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่จะเกิดปัญหาหรือไม่ขึ้นอยู่กับความมั่นใจ หรือความเข้มของความรู้สึกความสามารถของตนที่ได้รับจากประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จมาก่อน

6. การรับรู้ความสามารถของตนในวัยผู้ใหญ่ ช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นจะมีการเรียนรู้ที่จะจัดการกับความต้องการใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเป็นเพื่อนต่างเพศ เป็นผู้สมรส เป็นบิดามารดา และในอาชีพ หากประสบความสำเร็จในการจัดการกับสิ่งเหล่านี้ก็จะช่วยเพิ่มความมั่นคงในการรับรู้และความสามารถของตน ซึ่งจะทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะขยายความสามารถและความสำเร็จไปอีก ส่วนคนที่ไม่ประสบความสำเร็จจะเกิดความทุกข์ใจ สงสัยในตนเอง พบว่าผู้ใหญ่เหล่านี้มักเกิดความเครียด หดหู่และซึมเศร้าในชีวิต ช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนกลางจะมีการจัดการกับงานอาชีพที่เข้ามาในชีวิตของตนที่แน่นอน กล่าวคือ ฉันทไม่คอยเปลี่ยนแปลงการรับรู้ความสามารถของตนในส่วนของหน้าที่ประจำ แต่ก็อาจเกิดความไม่มั่นคงได้เนื่องจากชีวิตที่ไม่ได้หยุดอยู่กับที่มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคมอยู่ตลอดเวลา ซึ่งบุคคลจะต้องปรับตัวและทำให้เกิดการย้อนกลับมาประเมินความสามารถของตนอีก ผู้ใหญ่วัยนี้จะได้รับการความกดดันจากผู้ที่อ่อนวัยกว่า จะมีการแข่งขันกันด้านฐานะ ตำแหน่ง และความสามารถในการทำงาน การประเมินความสามารถของตนจึงเป็นการเปรียบเทียบทางสังคมกับคนที่อ่อนวัยกว่า

7. การประเมินการรับรู้ความสามารถของตนใหม่ในวัยผู้สูงอายุ การรับรู้ความสามารถของตนในวัยสูงอายุนี้อาจจะมีการย้อนกลับไปประเมินความสามารถของตนอีกครั้ง และเกิดความผิดพลาดของการประเมินความสามารถของตน บุคคลวัยนี้จะมีมโนทัศน์เชิงชีววิทยาว่า

ความสามารถทางร่างกายหลายอย่างจะลดลงเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นบุคคลในวัยสูงอายุนั้นจึงต้องย้อนกลับไปประเมินความสามารถของตนในการทำกิจกรรมที่ต้องใช้สรีระทางร่างกายใหม่ว่าจะเกิดผลอย่างไร ช่วงวัยนี้มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจความสามารถทางปัญญาในเรื่องของความจำ หากคิดว่าคนที่มียุมากขึ้นจะมีความสามารถในการจำลดลงเหมือนกับความสามารถทางร่างกายบุคคลก็就会有ความมั่นใจในการจำของตนต่ำ ส่วนผู้สูงอายุที่รู้ดีกว่าตนมีความสามารถในการจำสูง จะนำไปสู่ความพยายามที่จะจดจำ ดังนั้นจึงประสบความสำเร็จในการจำได้ดีกว่า

### 1.9 อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของคนที่ต่อพฤติกรรม

แบนดูรา กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลต่อบุคคลดังนี้

1. การเลือกกระทำพฤติกรรม (Choice Behavior) ในชีวิตประจำวันบุคคลจะต้องตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาว่าเขาจะกระทำพฤติกรรมใด นานแค่ไหน และในสภาพการณ์ใดบ้าง ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการรับรู้ความสามารถของตนเอง บุคคลมีแนวโน้มจะหลีกเลี่ยงงาน หรือสถานการณ์ที่เขาเชื่อว่าเกินความสามารถของตนเอง แต่ในขณะที่เดียวกันบุคคลก็จะเลือกที่จะทำงานนั้นถ้าเขาเชื่อว่าเขามีความสามารถเพียงพอที่จะทำงานนั้นได้สำเร็จ แต่การที่บุคคลรับรู้ความสามารถของตนสูงเกินจริง มักจะประสบความสำเร็จล้มเหลวในการทำงาน ทำให้เกิดภาวะการณ์เครียด ส่วนบุคคลที่รับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ ก็มักจะขาดความพยายาม และความมุ่งมั่นในการทำงาน

2. การใช้ความพยายามและความมุ่งมั่นในการทำงาน (Effort Expenditure and Persistence) การรับรู้ความสามารถของบุคคลเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลต้องใช้ความพยายามมากเท่าไรและจะใช้ความความมุ่งมั่นเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ บุคคลที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถสูง จะมีความกระตือรือร้นและใช้ความพยายาม ความมุ่งมั่นในการทำงานนานกว่าบุคคลที่รับรู้ความสามารถต่ำ และการที่บุคคลใช้ความพยายาม และมุ่งมั่นในการทำงานอย่างเต็มที่ตลอดเวลา บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จสูง

3. กระบวนการความคิดและปฏิกิริยาทางอารมณ์ (Thought Patterns and Emotional Reactions) การตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดและปฏิกิริยาทางอารมณ์ของบุคคลในระหว่างที่กระทำพฤติกรรมและมีผลต่อการจัดการกับสภาพแวดล้อมในสภาพหน้าของเขามบุคคลที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถสูงจะมีความพยายามและเอาใจใส่ในการกระทำพฤติกรรมเมื่อพบปัญหาหรืออุปสรรคบุคคลจะยิ่งใช้ความพยายามมากขึ้นส่วนบุคคลที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถพอจะมีแนวโน้มที่จะมีปฏิกิริยาทางอารมณ์ต่อตนเองในทางลบเช่นไม่มีความสุขกว่ากว่ามีความเครียดสูงและจะแสดงพฤติกรรมไม่เป็นความสามารถซึ่งเป็นการทำให้บุคคลล้มเหลวในการกระทำพฤติกรรมมากขึ้น

4. เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดผลของการกระทำมากกว่าเป็นการทำนายพฤติกรรม (Humans as Producers Rather than Simply Foretellers of Behavior) บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง ส่วนใหญ่จะเป็นคนที่กระทำพฤติกรรมด้วยความพยายาม และยอมรับผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง จะเลือกการกระทำที่มีความท้าทาย และใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อให้การกระทำบรรลุเป้าหมาย ถึงแม้ว่าในบางครั้งการกระทำนั้นจะล้มเหลวบ้างก็ตาม ก็จะไม่ย่อท้อและไม่ห้ามว่าเป็นเรื่องของโชคชะตา แต่เขาจะให้เหตุผลของความล้มเหลวที่เกิดขึ้นว่าเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมประสบความสำเร็จต่อไป แตกต่างจากบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ มักจะเป็นคนที่ไม่ค่อยกลับไปทำพฤติกรรม จะรอให้ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการทำเป็นไปตามความเชื่อหรือคำทำนาย มักจะหลีกเลี่ยงการกระทำที่มีลักษณะยากๆ ขาดความพยายาม มีความทะเยอทะยานต่ำ และมีความเครียดสูงเป็นต้น

วิลสตัลลิกซ์ (2543) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นสิ่งที่กำหนดในเรื่องต่อไปนี้

กระบวนการรู้คิด (Cognitive process) การรับรู้ความสามารถของตนเองมีผลกระทบต่อแผนการคิดที่สามารถส่งเสริมหรือบั่นทอนผลการปฏิบัติงานได้บุคคลจะตีความสถานการณ์ในอนาคตอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับว่าเขามีความเชื่อในความสามารถของตนเองอย่างไร คนที่เชื่อว่าตนเองมีความสามารถสูงจะมองสถานการณ์ที่เขาพบว่าเป็นโอกาส เขาจะมองข้ามความสำเร็จและให้เป็นที่น่าทางการกระทำของเขา ส่วนคนที่ตัดสินใจว่าตนเองด้วยความสามารถจะตีความสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนว่าเป็นความเสี่ยง และมีแนวโน้มจะมองเห็นภาพความล้มเหลวในอนาคต การคิดในทางลบของผู้ที่รู้สึกว่าคุณจะทำได้ด้วยความสามารถจะทำลายแรงจูงใจในตนเองและทำลายการปฏิบัติงานด้วย เพราะเป็นการยากที่บุคคลจะประสบความสำเร็จ ถ้ายังสงสัยในความสามารถของตนเองอยู่

กระบวนการจูงใจ (Motivation process) ความสามารถที่จะจูงใจตนเองและกระทำตามที่ตั้งเป้าหมายจะมีพื้นฐานมาจากกระบวนการคิด ขณะที่ภาคกลางในอนาคตจะทำให้เกิดแรงจูงใจและการควบคุมการกระทำของตนเองได้ กล่าวคือสิ่งที่คิดเอาไว้ล่วงหน้าจะถูกเปลี่ยนให้เป็นสิ่งจูงใจและการกระทำซึ่งจะถูกควบคุมด้วยกระบวนการกำกับตนเอง แรงจูงใจส่วนใหญ่ของมนุษย์เกิดจากความคิด และความเชื่อในความสามารถของตนก็จะมียุทธศาสตร์สำคัญในความคิดที่เป็นพื้นฐานของแรงจูงใจ บุคคลที่รับรู้ความสามารถของตนเองและตั้งเป้าหมายไว้สูงจะมีแรงจูงใจในการกระทำและจะปฏิบัติงานได้ดีกว่าคนที่สงสัยในความสามารถของตนเอง

กระบวนการด้านความรู้สึก (Affective process) การรับรู้ความสามารถของตนเองสามารถมีผลกระทบต่อประสบการณ์ทางอารมณ์โดยผ่านการควบคุมตนเองทางด้านการคิดการ

กระทำและความรู้สึก ในด้านการคิด ความเชื่อในความสามารถของคนที่อิทธิพลต่อความสนใจและการตีความเหตุการณ์ในชีวิตที่ออกให้ความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบได้ และมีผลต่อการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถที่จะควบคุมความคิดทางลบที่เกิดขึ้นได้หรือไม่ด้วย ด้านการกระทำ การรับรู้ความสามารถของตนจะจัดการกับสภาวะทางอารมณ์โดยการส่งเสริมการกระทำที่มีประสิทธิผลเพื่อเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมในลักษณะที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ได้ ส่วนด้านความรู้สึกเกี่ยวข้องกับการรับรู้ว่าคุณสามารถทำให้สภาวะทางอารมณ์ของคุณที่ไม่ดีให้ดีขึ้นได้หรือไม่

กระบวนการเลือก (Selection process) บุคคลมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงกิจกรรมรักษาหากเกินความสามารถของเขา และบุคคลจะกระทำกิจกรรมและเลือกสิ่งแวดล้อมที่เขาแน่ใจว่ามีความสามารถที่จะจัดการได้ ผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะเลือกกิจกรรมที่มีความท้าทาย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนจะเป็นตัวกำหนดตัวหนึ่งหรือว่าคุณคนจะมีพฤติกรรมอย่างไร มีแบบของการคิดอย่างไร และมีการตอบสนองทางอารมณ์อย่างไร เมื่ออยู่ในสภาพการณ์ที่ต้องใช้ความพยายามสูง ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการรู้คิด กระบวนการจูงใจ กระบวนการด้านความรู้สึกและกระบวนการเลือก กระบวนการทั้ง 4 ที่กล่าวมาจะทำงานร่วมกันมากกว่าแยกกัน ในการจำกัดพฤติกรรมมนุษย์

### 1.10 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองจากการกระทำ

การรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีความสัมพันธ์กับการกระทำพฤติกรรมของบุคคลนั้น กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองในการกระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งสูง บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นสูงด้วยเช่นกัน ในทางตรงข้าม ถ้าบุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในการกระทำพฤติกรรมนั้นต่ำ บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นต่ำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้นเลยก็ได้ ถึงแม้ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม แต่ก็มีปัจจัยหลายประการที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ดังกล่าวได้แก่ (Bandura, 1986)

1. ขาดสิ่งจูงใจหรือถูกสถานการณ์ภายนอกบังคับให้กระทำ บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงอาจจะไม่กระทำพฤติกรรมหากว่าขาดสิ่งจูงใจ หรือปัจจัยที่ไม่เอื้ออำนวยให้กระทำ หรือบุคคลไม่เต็มใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น
2. การตัดสินใจผลกรรมที่ผิดพลาดไป นั่นคือการที่บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับผลกรรมที่ตนเองจะได้รับจากการกระทำพฤติกรรมนั้นผิดพลาดไป ซึ่งทำให้บุคคลรู้สึกว่าคุณค่าที่ตนจะกระทำพฤติกรรมนั้น

3. ความไม่ทันเหตุการณ์ในการประเมินความสามารถของตนเอง นั่นคือเนื่องจากประสบการณ์ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ถ้าหากบุคคลไม่ได้ประเมินตนเองตลอดเวลา จะทำให้บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองผิดพลาดไป จะมีผลทำให้บุคคลไม่กระทำพฤติกรรม

4. บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในพฤติกรรมที่เป็นสภาพการณ์โดยภาพรวมสูง เขาอาจจะไม่กระทำพฤติกรรม เมื่อให้เขาทำพฤติกรรมที่เป็นทักษะย่อยๆ ของสถานการณ์นั้น เพราะเห็นว่าไม่สำคัญ

5. การประเมินความสำคัญของทักษะย่อยๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการกระทำพฤติกรรมผิดพลาด นั่นคือเขาคิดว่าเขาขาดทักษะหรือมีทักษะในด้านต่างๆ ไม่เพียงพอเขาจึงไม่กระทำพฤติกรรมนั้น

6. เป้าหมายของการกระทำมีลักษณะคลุมเครือ ไม่ชัดเจน และเป้าหมายนั้นไม่สามารถปฏิบัติได้

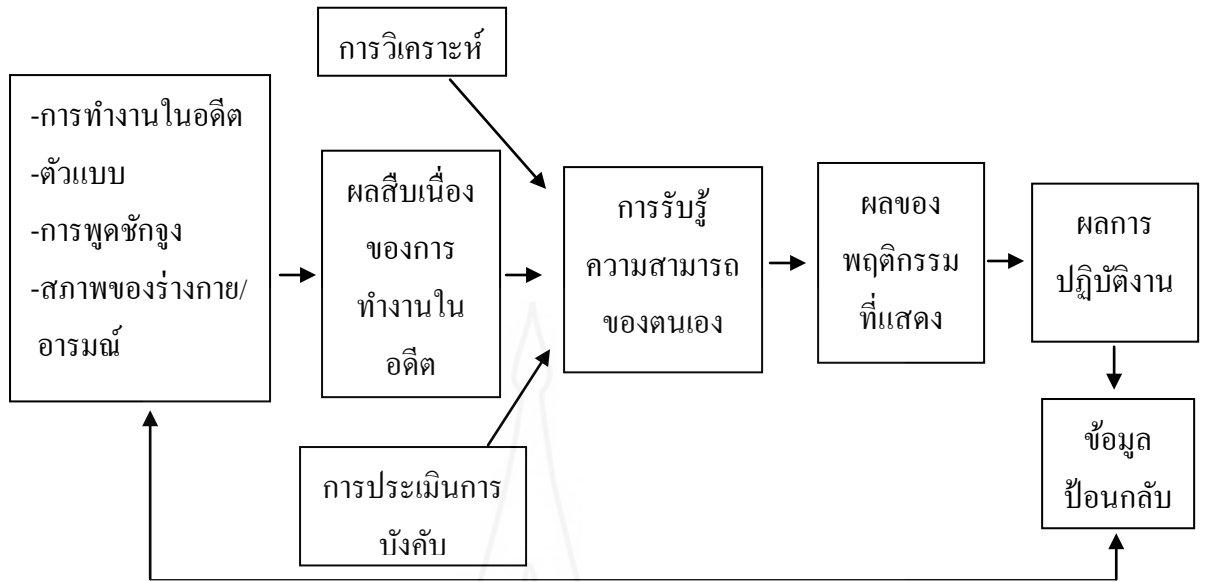
7. การรู้จักตนเองที่ไม่ถูกต้อง บุคคลที่รู้จักตนเองไม่ถูกต้อง อาจเป็นผลมาจากการกระทำที่มีลักษณะคลุมเครือ ไม่ชัดเจน หรืออาจถูกบังคับให้กระทำหรือได้ข้อมูลภายนอกมาอย่างไม่ถูกต้อง

### 1.11 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับผลการปฏิบัติงาน

Bandura ซึ่งเป็นผู้พัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตน และเขายังสนใจที่จะศึกษาถึงผลลัพธ์ และความคาดหวังในความสามารถของตนเองที่มีผลต่อผลการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล ความคาดหวังถึงผลลัพธ์เป็นความเชื่อของบุคคลที่แสดงพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์นั้น ซึ่งมีหลักการที่สำคัญในการทำนายตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม คือ ความคาดหวังในความสามารถของตน ดังนี้ (Desimone และคณะ, 2002, น.52-53 อ้างอิงใน เบญจมาศ, 2546, น.13)

1. พฤติกรรมใดที่บุคคลนั้นจะแสดง
2. ความพยายามที่ใช้ไปเท่าใด
3. บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมนั้นยาวนานเท่าใด

บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะสนใจในความท้าทายของสถานการณ์ และใช้ความพยายามอย่างมากในการกระทำ จึงทำให้เพิ่มโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในงานนั้น ส่วนบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำจะคิดถึงอุปสรรคข้อบกพร่อง และผลลัพธ์ ทำให้ลดโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในงาน ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนเองมีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงาน

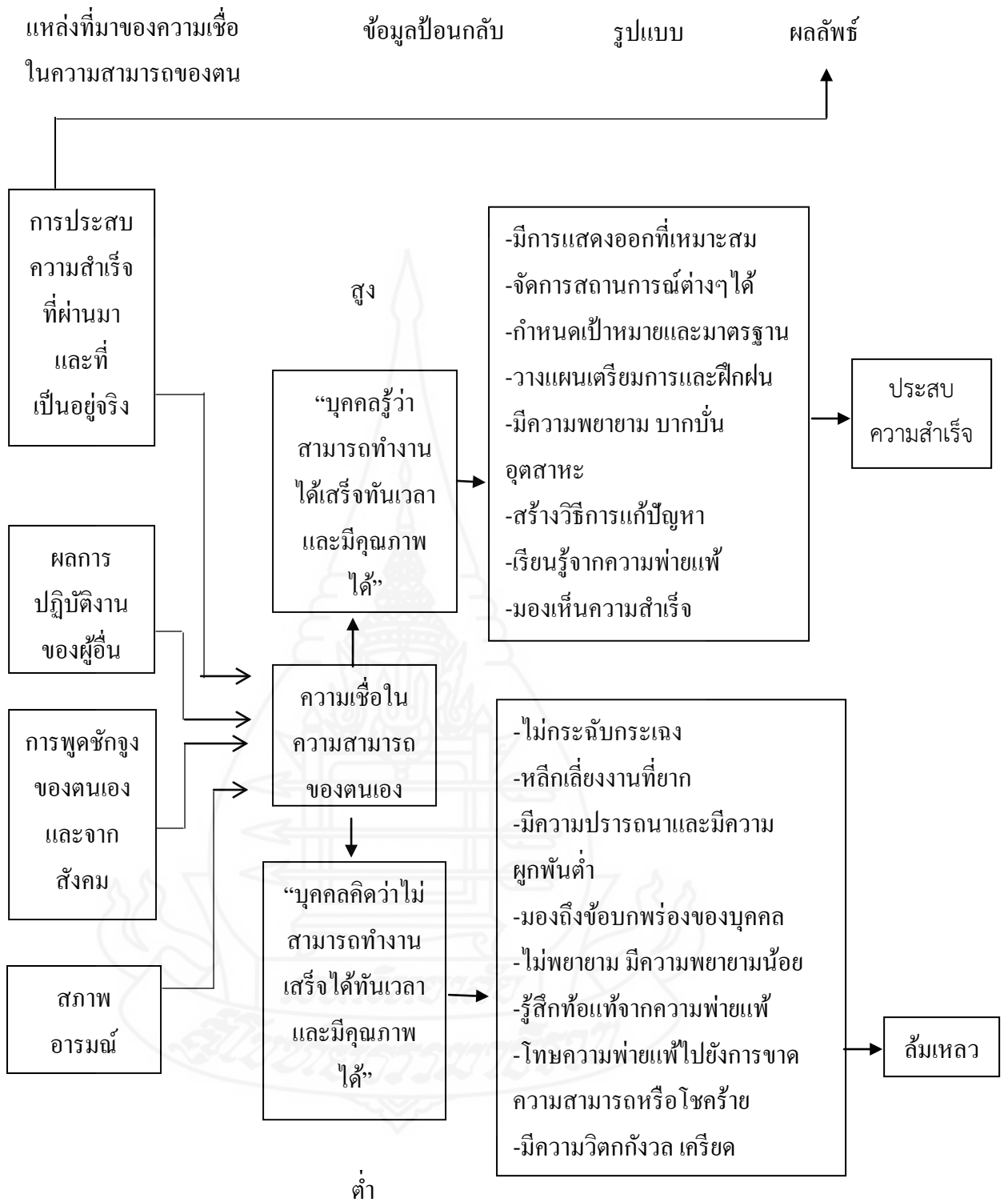


ภาพที่ 2.4 อิทธิพลของการรับรู้ความสามารถของตนเองกับผลการปฏิบัติงาน

ความเชื่อในความสามารถของตนเองนั้นมีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นว่าจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้เช่นกัน







ภาพที่ 2.5 ความสัมพันธ์ของความเชื่อในความสามารถของตนเองกับผลลัพธ์ (Bandura 1997, น.116)

จากความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองสามารถสรุปได้ว่าบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง บุคคลผู้นั้นรู้ว่าสามารถทำงานได้เสร็จทันเวลาและมีคุณภาพได้ ซึ่งรูปแบบพฤติกรรม เช่น มีการแสดงออกที่เหมาะสม สามารถจัดการสถานการณ์ต่างๆ ได้ มีการกำหนดเป้าหมายและมาตรฐาน มีการวางแผน เตรียมการและฝึกฝน มีความพยายาม สร้างวิธีการแก้ปัญหา เรียนรู้จากความพ่ายแพ้ มองเห็นความสำเร็จ

ส่วนบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำ บุคคลผู้นั้นจะคิดว่าไม่สามารถทำงานได้ทันเวลาและมีคุณภาพได้ ซึ่งรูปแบบพฤติกรรม เช่น ไม่กระฉับกระเฉง หลีกเลียงงานที่ยาก มีความปรารถนาและมีความผูกพันต่ำ มองตนว่างขาดความสามารถ มีความพยายามน้อย รู้สึกท้อแท้จากความพ่ายแพ้ โทษความผิดพลาดบ่งการขาดความสามารถหรือ โชคร้าย มีความวิตกกังวล เครียด คิดแก้ตัวเมื่อไม่สำเร็จ

### 1.12 คุณลักษณะของบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเอง

แบนดูรา (Bandura, 1977 อ้างถึงใน ปรีชา วิหคโต, 2545, น.22) กล่าวว่า บุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองจะมีคุณลักษณะและแนวคิดดังนี้

1. ปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบได้ครบถ้วนและกล้ารับผิดชอบเมื่อกระทำผิด
2. แสดงพฤติกรรมด้วยการกระทำและคำพูดที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในและนอกห้องเรียนในลักษณะต่างๆ
3. มีความเชื่อมั่นในการกระทำของตนเองและมั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในสิ่งที่ได้กระทำ
4. ยึดถือความเชื่อในตนเองอย่างมั่นคง มีเหตุผล ไม่คล้อยตามผู้อื่นโดยปราศจากการไตร่ตรอง
5. มีความคล่องตัวสูง สูง มีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ
6. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม
7. รับผิดชอบต่อผู้นำโดยปราศจากการลังเล คาดหวังว่าจะได้เป็นผู้นำในบางโอกาส
8. ไม่หลีกเลี่ยงปัญหา และมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้
9. กล้าแสดงความสามารถของความคิดของตนเองหรือกล้าซักถามข้อสงสัยต่างๆ
10. พึ่งตนเองในการแก้ปัญหาด้วยความสามารถของตนเอง
11. มีความริเริ่มสร้างสรรค์ และเป็นมิตรกับผู้อื่นได้ง่าย

### 1.13 ความหมายของการรับรู้ความสามารถในการเรียน

แบนดูรา (Bandura, 1977, น.191) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียน หมายถึง การตัดสินใจของบุคคลเกี่ยวกับความสามารถของตนในการจัดระบบและกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียน และยังมีผู้ที่ได้ศึกษาและให้ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียนไว้ดังนี้

บอง (Bong, 1997, น.696) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียน หมายถึง การรับรู้ความสามารถของบุคคลจะปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนที่ได้รับมอบหมายได้ในระดับที่ต้องการ

อนันต์ คุลยพรีดิส (2547, น.37) กล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียน หมายถึง การที่บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนในด้านการเรียนว่าตนเอง มีความสามารถที่จะกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนได้หรือไม่ และมีความมั่นใจว่าจะกระทำได้ในระดับใด

ทรงศรี ชำนาญกิจ (2548, น.18) ให้ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียนว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเองว่ามีความสามารถที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จในด้านการเรียนได้หรือไม่ ในระดับใด

สรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถในการเรียน เป็นการประเมินตนเองของนักเรียน เกี่ยวกับความสามารถในการเรียนว่าตนมีความสามารถและมั่นใจว่าจะกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้บรรลุเป้าหมายอย่างน้อยเพียงใด

### 1.14 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถในการเรียน

กิจดิยา รัตนมณี (2547) ได้ศึกษา ผลของโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองในการควบคุมน้ำหนักร่วมกับการมีส่วนร่วมของบิดามารดาต่อพฤติกรรมการบริโภค และพฤติกรรมการใช้พลังงานในชีวิตประจำวันของเด็กอ้วนวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอ้วนวัยเรียนอายุ 10-12 ปี จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการบริโภคและพฤติกรรมการใช้พลังงานในชีวิตประจำวันของเด็กอ้วนวัยเรียนที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองในการควบคุมน้ำหนักร่วมกับการมีส่วนร่วมของบิดามารดาสูงกว่าก่อนได้รับ โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อนันต์ คุลยพรีดิส (2547) ได้ศึกษา ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนและนิสัยในการเรียนของนิสิตนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนิสิตที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 761 คน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี และดี

เลิศ ระบุว่าตนมีความสามารถด้านการเรียนสูงกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีเลิศระบุว่าตนมีความสามารถด้านการเรียนสูงกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

ณาดยา อุทัยรัตน์ (2549) ได้ศึกษาพัฒนาการความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยจำแนกตามเพศ และระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียน โดยอาศัยวิธีการวิจัยเชิงพัฒนาในลักษณะภาคตัดขวาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ในโรงเรียนกลุ่มรัตนโกสินทร์ สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 10 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 748 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้น เพศ และระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนต่างกัน พบว่ามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภัทราภรณ์ สังข์ทอง (2550) ได้ศึกษา พัฒนาการของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ตามการรับรู้ความสามารถของตนเองและเพศ ในลักษณะภาคตัดขวาง โดยศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1 จำนวน 727 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่างกัน มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองในแต่ละด้านและโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 โดยนักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองสูงกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองปานกลาง

อภิญญา อิงอาจและชลธร อริยปิณฑินท์ (2552) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียนและความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคของนักศึกษาที่มีความแตกต่างตามภูมิหลัง ได้แก่ เพศ ภาควิชา ชั้นปี และผลการเรียนที่ต่างกัน โดยมีนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 248 คนเป็นตัวอย่างในการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

เกรียงสุข เฟื่องฟูพงศ์ (2554) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง การมองโลกในแง่ดี และความผูกพันในงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรของบริษัทผลิตและจำหน่ายเครื่องสำอางและยารักษาโรคแห่งหนึ่ง จำนวน 123 คน ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันในงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการรับรู้ความสามารถของตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมองโลกในแง่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

พรทิพย์พา ธิมาขอม (2554) ได้ศึกษา ผลของโปรแกรมพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีผลต่อพฤติกรรมดูแลตนเองของผู้รับบริการอัมพาตครึ่งซีก กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้รับบริการอัมพาตครึ่งซีกที่เข้ารับการรักษาแบบผู้รับบริการในสถาบันประสาทวิทยา จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้รับบริการที่เข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนมีการรับรู้ความสามารถของตนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

วิลาวัณย์ ดาราฉาย (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเพศหญิงและนักเรียนเพศชายมีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนเพศหญิงมีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนเพศชาย นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และปานกลาง

สุระพรรณ พนมฤทธิ์ สุกรีใจ เจริญสุข และนันทิกา อนันตชัยพัชฌนา (2554) ได้ศึกษาการเรียนรู้อยู่โดยการกำกับตนเองของนักศึกษาพยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พะเยา จำนวน 156 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่างกัน มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาพยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง มีการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองปานกลาง

จุฑาวดี กมลพรมงคล (2555) ได้ศึกษา ผลของการสร้างเสริมสมรรถนะแห่งตนต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความคาดหวังในผลลัพธ์ และทักษะการปฏิบัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนประถมศึกษาชาย พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสามารถของตนเองต่อการปฏิบัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ความคาดหวังในผลลัพธ์ของการปฏิบัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และทักษะการปฏิบัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภัทรพร ว่องเจริญ, ภาณีชญาดา ทองคำสุข และภาณุเดช สายแสน (2557) ได้ศึกษา อิทธิพลของสัมพันธภาพในครอบครัวต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองในการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 191 คน ผลการวิเคราะห์พบว่า องค์ประกอบด้านการสื่อสารของครอบครัว การแสดงความรักของสมาชิกในครอบครัว การทำ

หน้าที่ของสมาชิกในครอบครัวมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการตัดสินใจเลือกอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

## 2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบและสื่อสังคม

### 2.1 ความหมายของเทคนิคตัวแบบ

คำว่า “ตัวแบบ” ได้บัญญัติขึ้นแทนคำภาษาอังกฤษว่า Modeling ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2527, น.52) กล่าวว่า ตัวแบบ (Modeling) หมายถึง สิ่งที่เป็นแบบอย่างที่อยู่เป็นบรรทัดฐาน เป็นแบบหรือตัวอย่างที่นำมาให้เห็น เพื่อเป็นแนวทางในการเปรียบเทียบและเพื่อเป็นแบบอย่างในการเลียนแบบ ตัวแบบมีหลายลักษณะ เช่น ตัวแบบที่มีชีวิตจริง ได้แก่ ตัวแบบที่เป็นมนุษย์เป็นผู้แสดงแบบ ตัวแบบสัญลักษณ์ ได้แก่ ตัวแบบภาพยนตร์ ตัวแบบทางโทรทัศน์ เป็นต้น

กรุณา ศรีแสน (2546, น.6) ได้ให้ความหมายของตัวแบบไว้ว่า เป็นสิ่งที่เป็นแบบอย่าง และมีความเหมาะสมกับข้อบังคับ คำสั่ง ระเบียบ ประเพณี และกฎกติกาต่างๆ ที่กำหนดไว้เป็นแบบปฏิบัติของผู้ที่อยู่ในสังคม

เสนห์ จุ้ยโต (2550, น.54) ได้อธิบายคำว่า Model ที่หมายถึงตัวแบบว่า เป็นรูปแบบหรือภาพจำลองของความเป็นจริงที่พรรณนาถึงความจริงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือโครงสร้างโดยสังเขปของสิ่งนั้นๆ ที่เป็นตัวแทนบางสิ่งเพื่อให้เข้าใจง่าย ตัวแบบมีทั้งฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ จิตวิทยา รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

มนฤดี ธรรมสอน (2553, น.22) ตัวแบบ คือ สิ่งที่สามารถนำมาเป็นแบบอย่างหรือตัวอย่างที่นำมาให้เห็นเป็นแนวหรือเป็นตัวอย่างในการเลียนแบบ

สรุปความหมายของตัวแบบได้ว่า คือ สิ่งที่เป็นแบบอย่างที่นำมาให้เห็น เพื่อเป็นแนวทางในการเปรียบเทียบเพื่อให้เกิดการเลียนแบบ เกิดการเรียนรู้จากตัวแบบในการเสริมสร้างพฤติกรรมที่เหมาะสม

### 2.2 แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้ตัวแบบ

แบนดูรา (Bandura, 1977 อ้างถึงใน ปรีชา วิหคโต, 2545, น.22) มีแนวคิดพื้นฐานว่ามนุษย์เรียนรู้จากการสังเกต (Observation Learning) ได้แก่ การเห็นตัวแบบ (Modeling) ผู้สังเกตจะดูว่า ตัวแบบทำอะไรแล้วได้รับผลจากการกระทำอะไรในวันข้างหน้า ผู้สังเกตจะระลึกแบบแผนพฤติกรรม และทำตามตัวแบบนั้น และได้อธิบายว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากมีสิ่งเร้ามากระตุ้น

ให้ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เรียกว่าเงื่อนไขสิ่งเร้าตามแนวคิดของพาพลอฟ และพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากผลของการกระทำ หากทำแล้วได้สิ่งที่พึงพอใจมนุษย์จะทำสิ่งนั้นอีก ผลของการกระทำที่ควบคุมให้มนุษย์ต้องทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนี้เรียกว่า เงื่อนไขที่เกิดจากการกระทำตามแนวคิดของสกินเนอร์ แต่เบนคูราอธิบายว่า มนุษย์มีความคิด ได้แก่การสังเกต ความจำ จินตนาการ และมนุษย์มีความรู้สึก ได้แก่ ความกลัว ความชอบ ความโกรธ ซึ่งความคิดความรู้สึกของมนุษย์เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มนุษย์ตัดสินใจทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วย ดังนั้น ความคิดหรือเรียกว่าปัญญา จึงเป็นปัจจัยสำคัญร่วมกับเงื่อนไขที่เกิดจากสังคม ดังนั้น จึงเรียกทฤษฎีนี้ว่าทฤษฎีปัญญาสังคม

ปรีชา วิหคโต (2545, น.22 - 23) ได้กล่าวถึงวิธีทดสอบของเบนคูรา คือ ได้ทดสอบแนวคิดด้วยการทดลองในห้องทดลองกับเด็กอนุบาล โดย ให้เด็กอนุบาลหญิงดูภาพยนตร์ที่ผู้แสดงเป็นผู้ใหญ่เพศหญิง ซึ่งในภาพยนตร์แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวด้วยการชกต่อย ตบตีบ่อนุรูปคน เมื่อได้ดูภาพยนตร์จบแล้วจึงปล่อยให้เด็กเข้าไปในห้องที่มีหุ่นรูปคนเช่นเดียวกับในภาพยนตร์พบว่าเด็กเข้าไปชกต่อยหุ่นเช่นเดียวกับที่เห็นผู้ใหญ่ทำในภาพยนตร์ มีทั้งการยกขึ้น โยนทุบตีด้วยก้อน เบนคูราอธิบายว่า การเรียนรู้จากการสังเกตตัวแบบนั้น เกิดขึ้นทั่วไปในสังคมทุกเพศทุกวัย เช่น เด็กวัยรุ่นเลียนแบบการแต่งกายจากตัวแบบ จากดาราที่ตนเองชื่นชอบ นักศึกษาแพทย์เลียนแบบการผ่าตัดจากการสังเกตอาจารย์ นักศึกษาฝึกหัดครูสอนเลียนแบบครูของตนเอง ตัวแบบที่เบนคูรากล่าวถึงอาจแบ่งเป็น 1) ตัวแบบที่เป็นพฤติกรรมของมนุษย์ 2) ตัวแบบที่เป็นตัวอักษร เช่นหนังสือ อนุทินฯ 3) ตัวแบบที่เป็นภาพ เช่นภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ 4) คำบอกเล่า เช่น คำสอน นิทาน คำรา ตัวแบบดังกล่าวข้างต้นจะทำหน้าที่ให้ข้อมูลจงใจให้แสดงพฤติกรรมและให้การเสริมแรง

วารี ศิริเจริญ (2540, น.19-22) กล่าวถึงแนวคิดของเบนคูราที่เน้นเกี่ยวกับการเสริมแรงว่า การเสริมแรงอาจมีประสิทธิภาพในการกำกับพฤติกรรมของบุคคลที่เคยเรียนรู้มาแล้วแต่ก่อนข้างจะไม่มีประสิทธิภาพในการทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ และเป็นการยากที่บุคคลจะเกิดการเรียนรู้ในธรรมชาติโดยไม่ให้ผู้อื่นแสดงพฤติกรรมมาก่อน ด้วยเหตุนี้เบนคูราจึงมีความเชื่อว่าคนเราส่วนใหญ่จะต้องผ่านการเรียนรู้โดยการสังเกตพฤติกรรมจากผู้อื่นมาก่อนแทบทั้งสิ้น และการเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนเรานั้นเกิดจากการสังเกตจากตัวแบบซึ่งจะแตกต่างจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่ต้องอาศัยการลองผิดลองถูก เพราะนอกจากจะสูญเสียเวลาแล้วยังอาจมีอันตรายในบางพฤติกรรมได้ ตัวแบบเพียงคนเดียวสามารถที่จะถ่ายทอดทางความคิด และการแสดงออกได้พร้อมๆ กันและเนื่องจากคนเรานั้นใช้ชีวิตในแต่ละวันในสภาพแวดล้อมที่แคบๆ ดังนั้นการรับรู้เกี่ยวกับสภาพการต่างๆ ของสังคมจึงผ่านมาจากประสบการณ์ของผู้อื่น โดยการได้ยินและได้เห็น

โดยไม่มีประสบการณ์ตรงมาเกี่ยวข้องกับคนส่วนมากับรู้เรื่องราวต่างๆ ของสังคมโดยผ่านทางสื่อ  
แทบทั้งสิ้น

จากแนวคิดของแบนดูรา แสดงให้เห็นว่า มนุษย์เรียนรู้จากการสังเกต ได้แก่ การ  
ถือตัวแบบ (Modeling) เขาจะสังเกตว่าตัวแบบทำอะไร แล้วได้รับจากการกระทำอะไรในวัน  
ข้างหน้า ผู้สังเกตจะระลึกแบบแผนพฤติกรรมตามตัวแบบ ทั้งการสังเกตจกสิ่งเร้าตัวแบบ และ  
เชื่อมโยงคิดด้วยปัญญา ได้แก่ สนใจตัวแบบ สามารถทำตามตัวแบบและมีสิ่งจูงใจที่จะทำระหว่าง  
การกระทำของตัวแบบกับตนเองว่าตนเองมีความสามารถทำตามตัวแบบได้หรือไม่ และเมื่อทำแล้ว  
จะได้รับผลอะไร

### 2.3 กระบวนการเรียนรู้จากการสังเกตตัวแบบ

แบนดูรา (Bandura, 1997) มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนเรานั้นเกิดขึ้น  
จากการสังเกตจากตัวแบบซึ่งจะแตกต่างจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่ต้องอาศัยการลงมือ  
ลองดู เพราะนอกจากจะสูญเสียเวลาแล้ว ยังอาจมีอันตรายได้ในบางพฤติกรรมในการเรียนรู้โดย  
การผ่านตัวแบบนั้นตัวแบบเพียงคนเดียวสามารถที่จะถ่ายทอดทั้งความคิด และการแสดงออกได้  
พร้อมๆ กัน และเนื่องจากคนเรานั้นใช้ชีวิตในแต่ละวัน ในสภาพแวดล้อมที่แคบๆ ดังนั้นการเรียนรู้  
เกี่ยวกับสภาพการณ์ต่างๆ ของสังคมจึงผ่านมาจากประสบการณ์ของผู้อื่น โดยการได้ยินและการ  
เห็น โดยไม่มีประสบการณ์ตรงมาเกี่ยวข้อง คนส่วนมากับรู้เรื่องราวต่างๆ ของสังคมโดยการผ่าน  
ทางสื่อแทบทั้งสิ้น (สม โภชน์ เอี่ยมสุภายิต, 2536, น.18-19)

กระบวนการต่างๆ ของการเลียนแบบ มี 4 กระบวนการ คือ

1. กระบวนการดึงดูดความสนใจ (Attentional Process) เป็นกระบวนการที่มี  
ความสำคัญในการเลียนแบบ เพราะการเรียนรู้โดยการสังเกตนั้น หากผู้เรียนขาดความสนใจ การ  
เรียนรู้ประเภทนี้ก็จะไม่เกิดขึ้น กระบวนการดึงดูดความสนใจนี้ นอกจากจะขึ้นอยู่กับลักษณะของผู้  
สังเกตแล้วยังขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมที่เลียนแบบ (Modeled Activity) ลักษณะของตัวแบบ  
ความคล้ายคลึงกัน หรือคุณสมบัติร่วมกันของตัวแบบและผู้สังเกต ฯลฯ

สำหรับลักษณะของกิจกรรมที่เลียนแบบนั้นควรจะมีกิจกรรมที่ประกอบด้วย  
พฤติกรรมที่ไม่สลับซับซ้อน ทั้งนี้เพราะว่าหากพฤติกรรมที่จะเลียนแบบไม่สลับซับซ้อน การ  
เลียนแบบก็จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ตลอดทั้งดึงดูดความสนใจของผู้สังเกตและทำให้เกิดการ  
เลียนแบบได้ง่ายขึ้น แต่หากว่าพฤติกรรมของตัวแบบตลอดทั้งลักษณะกิจกรรมที่จะเลียนแบบยุ่ง  
ยากสลับซับซ้อนก็จะก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้ประสงค์จะเลียนแบบ ในกรณีเช่นนี้ผู้ที่เกี่ยวข้อง  
เช่น ผู้ทำการทดลองหรือครูควรแยกแยะองค์ประกอบของพฤติกรรมหรือลักษณะของกิจกรรมที่  
จะเลียนแบบให้ชัดเจน และให้ดึงดูดความสนใจต่อผู้สังเกตหรือผู้ที่เลียนแบบ หรือควร



กำหนดพฤติกรรมหรือลักษณะของกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตได้เรียนรู้อย่างแจ่มชัด และให้เป็น ที่ดึงดูดความสนใจเพื่อให้การเลียนแบบพฤติกรรมที่ต้องการเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วขึ้น

นอกจากนี้ลักษณะของตัวแบบยังมีความสำคัญที่จะดึงดูดความสนใจของผู้สังเกต หรือผู้ต้องการจะเลียนแบบ หากว่าตัวแบบนั้นสามารถแสดงพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกต สามารถเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เป็นตัวแบบที่มีชื่อเสียง มีความน่าเชื่อถือและเป็นตัวแบบที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่าเป็นตัวอย่างที่ดีและเหมาะสมซึ่งทำให้ผู้เลียนแบบมั่นใจที่จะเลียนแบบตัวแบบ นั้นมากยิ่งขึ้น

2. กระบวนการคงไว้ (Retention Process) เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตได้ประมวล ข้อมูล (Code Information) ที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบไว้ในความจำในรูปของ สัญลักษณ์ แทนกิจกรรมที่เรียนแบบ โดยประมวลไว้ในลักษณะของภาพพจน์ (Imaginal Coding) และในลักษณะของความคิดที่จะแสดงพฤติกรรมใหม่ภาษา (Verbal Coding) เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ สังเกตสร้างแบบแผนของพฤติกรรมขึ้นหรือเกิดมาใหม่

3. กระบวนการแสดงออก (Motor Reproduction Process) เป็นกระบวนการที่ผู้ สังเกตเปลี่ยนสัญลักษณ์ที่เก็บไว้ในรูปของความจำจากกระบวนการคงไว้ มาเป็นการกระทำหรือ การแสดงออกที่เหมาะสมโดยการใช้กลไกของความคิด เพราะฉะนั้นกระบวนการแสดงออกจึง ขึ้นกับระดับความคิด (Cognitive level) ของผู้สังเกตตลอดจนความสลับซับซ้อนของพฤติกรรม

4. กระบวนการจูงใจ (Motivational Process) เป็นกระบวนการที่ช่วยให้พฤติกรรม การแสดงออกของผู้สังเกตคงอยู่ต่อไปได้โดยการให้แรงเสริม เพราะฉะนั้นการเรียนรู้จากการ สังเกตจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นจะต้องใช้ร่วมกับวิธีการอื่นๆ เช่น การเสริมแรง การเปลี่ยนสิ่งเร้า (Stimulus Change) เป็นต้น สำหรับการให้แรงเสริมนี้ควรจะให้แรงเสริมแก่ตัวแบบเมื่อตัวแบบ สามารถแสดงพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตเรียนรู้และให้แรงเสริมกับผู้สังเกตเมื่อสามารถแสดง พฤติกรรมตามตัวแบบได้อย่างถูกต้อง (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, 2536, น.42)

#### 2.4 ประเภทของตัวแบบ

แบนดูรา (Bandura, 1977 อ้างถึงใน สุขุมาลัย คำหว่าน, 2543, น.14-16) ได้แบ่งตัว แบบไว้ 2 ชนิด คือ ตัวแบบที่เป็นชีวิตจริง และตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์

1. ตัวแบบจากชีวิตจริง (Live Model) การเสนอตัวแบบด้วยวิธีนี้ เป็นการให้ผู้ สังเกตได้เห็นตัวแบบในสภาพการณ์จริง ซึ่งมีข้อดีคือตัวแบบสามารถเพิ่มเติม ปรับปรุงพฤติกรรม เพื่อให้การแสดงผลพฤติกรรมชัดเจนหรือเหมาะสมกับสภาพการณ์มากยิ่งขึ้น การเสนอตัวแบบวิธีนี้ เพื่อให้ผู้สังเกตความสนใจในตัวแบบและลอกเลียนพฤติกรรมของตัวแบบได้ดีกว่า การเสนอตัว แบบวิธีอื่น แบนดูรา (อ้างถึงใน สุขุมาลัย คำหว่าน, 2543, น.14) แต่การเสนอตัวแบบวิธีนี้ต้อง

ระมัดระวังเรื่องการควบคุมผลกระทบ เพราะอาจมีเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดการณ์ล่วงหน้าเกิดขึ้นได้ ทำให้ตัวแบบไม่ได้รับผลกระทบที่พึงพอใจตามที่ควรจะได้รับ

2. ตัวแบบในรูปสัญลักษณ์ (Symbolic Model) การเสนอตัวแบบลักษณะนี้ได้แก่ การเสนอตัวแบบจากนิทาน การ์ตูน หุ่นกระบอก หนังสือ ภาพยนตร์ สไลด์ เทปบันทึกภาพ เทปบันทึกเสียง ฯลฯ ซึ่งเตรียมเรื่องราวของตัวแบบไว้เรียบร้อยแล้ว ทำให้มีผลดีในการที่จะเน้นจุดสำคัญของการแสดงพฤติกรรม และยังสามารถควบคุมพฤติกรรมและผลกระทบของตัวแบบได้ ทั้งยังเก็บไว้ใช้ในการให้ตัวแบบครั้งต่อไปได้ และยังสามารถใช้ได้ทั้งบุคคลเดี่ยวหรือกลุ่มบุคคล

### 2.5 หน้าที่ของตัวแบบ

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2536, น.51) ได้สรุปหน้าที่ของตัวแบบดังนี้

1. ทำหน้าที่สร้างพฤติกรรมใหม่ ในกรณีนี้เป็นกรณีที่ผู้สังเกตตัวแบบนั้นยังไม่เคยเรียนรู้พฤติกรรมดังกล่าวมาก่อนเลยในอดีต เช่น พฤติกรรมการพูดของเด็ก หรือพฤติกรรมเกี่ยวกับทักษะในการช่วยเหลือตนเอง เป็นต้น

2. ทำหน้าที่เสริมพฤติกรรมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น เป็นกรณีที่ผู้สังเกตตัวแบบเคยเรียนรู้พฤติกรรมดังกล่าวมาบ้างแล้วในอดีต ตัวแบบก็จะทำหน้าที่เป็นแรงจูงใจให้ผู้ที่เคยเรียนรู้พฤติกรรมดังกล่าวพยายามพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น เช่น การดูนักเทนนิสมือหนึ่งของโลกแข่งขัน อาจเป็นแรงจูงใจให้อยากทำดีเหมือนกับนักเทนนิสมือหนึ่งของโลกบ้าง จึงทำการจดจำวิธีการของนักเทนนิสคนนั้น แล้วนำมาพัฒนาทักษะการตีเทนนิสของตนให้ดียิ่งขึ้น

3. ทำหน้าที่ยับยั้งการเกิดของพฤติกรรม ในกรณีที่ผู้สังเกตมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์หรือยังไม่เคยมีพฤติกรรมที่ไม่เคยพึงประสงค์มาก่อน ตัวแบบนั้นก็จะช่วยทำให้พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้นลดลงหรือไม่เกิดขึ้นเช่น การเห็นคนข้ามถนนตรงบริเวณที่ไม่ใช่ทางม้าลาย หรือสะพานลอยแล้วถูกรถชนตาย ก็จะทำให้เกิดการยับยั้งไม่ให้บุคคลที่สังเกตพฤติกรรมดังกล่าวทำตาม เป็นต้น

### 2.6 วัตถุประสงค์และวิธีการให้ตัวแบบ

ปรีชา วิหกโต. (2545, น.44) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของการให้ตัวแบบ (Modeling) หมายถึง กระบวนการที่บุคคลสังเกต ฟัง หรือ อ่านเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล หรือสัญลักษณ์แทนบุคคล แล้วประมวลเป็นข้อมูลในการแสดงพฤติกรรมของตนต่อไปพร้อมกับได้เสนอวิธีการให้ตัวแบบควรมีลักษณะดังนี้

ขั้นที่ 1 การให้ดูตัวแบบทีละขั้นตอนและชี้แนะการกระทำ

ขั้นที่ 2 ให้เลียนแบบหรืออภิปรายการกระทำของตัวแบบและการนำไปปฏิบัติ

ขั้นที่ 3 ให้ข้อมูลย้อนกลับ ว่าทำถูก หรือผิดที่ใด แก้ไขอย่างไร

อาภา จันทรสกุล (2535, น.236-240) กล่าวถึงวัตถุประสงค์และวิธีการให้ตัวแบบ ต้องเลือกให้ได้เหมาะสมเทคนิคการเรียนรู้จากการมีตัวแบบ (Modeling Technique) เป็นพื้นฐานสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura, 1969 – 1977) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อการเรียนรู้ใหม่ที่พึงประสงค์ โดยการสังเกตจากพฤติกรรมของตัวแบบสามารถช่วยให้ผู้รับบริการได้เรียนรู้ทักษะใหม่ที่จำเป็นต่อการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม
- 2) เพื่อการลดหรือเพิ่มพฤติกรรมที่เคยเรียนรู้มาก่อนแล้ว การเรียนรู้จากการสังเกตสามารถช่วย หรือลดการแสดงออกของพฤติกรรมของผู้รับบริการให้เป็นที่ไปตามวัตถุประสงค์ และ
- 3) เพื่อส่งเสริมการตอบสนองต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ การได้สังเกตตัวแบบแสดงพฤติกรรมพึงประสงค์จะมีผลให้ผู้รับบริการตอบสนองโดยการแสดงพฤติกรรมจากที่ได้เรียนรู้ด้วยความสมัครใจ

สาลิน ประสงค์ (2539, น.19) ได้เสนอวิธีการให้ตัวแบบไว้ 3 อย่างคือ 1) การดูแบบอย่างเดี่ยว 2) การดูแบบแล้วแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบทันที และ 3) การดูตัวแบบแล้วแสดงพฤติกรรมตามแบบ โดยมีผู้คอยชี้แนะแก้ไข

การใช้ตัวแบบมีวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งผู้ใช้ต้องเลือกใช้ให้เหมาะสม เช่น ให้ดูแบบอย่างเดี่ยว ให้ดูแบบแล้วแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบทันที หรือดูแบบแล้วแสดงพฤติกรรมตามแบบ โดยมีผู้นำกิจกรรมคอยชี้แนะอะไรแก้ไข

## 2.7 วิธีการใช้ตัวแบบ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536, น.25-27) กล่าวว่า วิธีการใช้ตัวแบบโดยเสนอตัวแบบที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้ผู้สังเกตหรือผู้ที่ประสงค์จะเลียนแบบนั้นสังเกตพฤติกรรมตลอดทั้งกิจกรรมต่างๆ ของตัวแบบ ผลจากการสังเกตจะทำให้บุคคลนั้นเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบหรือเกิดพฤติกรรมใหม่ๆ ที่พึงประสงค์

วิธีการใช้ตัวแบบอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องพิจารณาองค์ประกอบต่อไปนี้

### 1. การคัดเลือกตัวแบบ

- 1) ตัวแบบจะต้องมีชื่อเสียง มีความน่าเชื่อถือ และเป็นตัวแบบที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่าเป็นตัวอย่างที่ดี เหมาะสม และสอดคล้องกับเป้าประสงค์ ซึ่งจะทำให้ผู้เลียนแบบมั่นใจที่จะเลียนแบบตัวแบบนั้นมากยิ่งขึ้น

- 2) ตัวแบบและผู้เลียนแบบหรือผู้สังเกตควรมีความคล้ายคลึงกัน หรือมีลักษณะ หรือคุณสมบัติร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสนใจของผู้สังเกต และจะช่วยให้ประสิทธิภาพของการเรียนแบบสูงขึ้นเช่น ผู้อยู่ในวัยเดียวกัน เป็นเพื่อนกัน

- 3) ลักษณะของกิจกรรมที่เลียนแบบ ควรจะเป็นกิจกรรมที่ประกอบด้วยพฤติกรรมที่ไม่สลับซับซ้อนทั้งนี้ถ้าพฤติกรรมที่เลียนแบบไม่สลับซับซ้อน การเรียน

แบบก็จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ดึงดูดความสนใจของผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบ และจะทำให้เกิดการเลียนแบบได้ง่ายขึ้น

2. การเสนอตัวแบบ แบบนดูรา (Bandura, 1977 อ้างถึงใน วรรณพัชร ชูทอง, 2558) การนำเสนอตัวแบบสามารถทำได้โดยผ่านตัวแบบ 4 ประเภท คือ

1) การเสนอตัวแบบทางพฤติกรรม (Behavioral Modeling) หมายถึง การที่ตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมให้บุคคลเห็น เช่น แม่ตักบาตรให้ลูกเห็น พ่อค้มเกล้าให้ลูกเห็น หรือครูทิ้งขยะลงถังให้นักเรียนเห็น

2) การเสนอตัวแบบทางวาจา (Verbal Modeling) หมายถึง การเสนอตัวแบบที่พูดบอก หรือเขียนบอกว่าจะทำอะไร ได้อย่างไร

3) การเสนอตัวแบบสัญลักษณ์ (Symbolic Modeling) หมายถึง การเสนอตัวแบบผ่านสื่อต่างๆ คือ วิทยู โทททัศน์ จานภาพ ภาพยนตร์ หนังสือ คอมพิวเตอร์ และสื่อภาพอื่นๆ

4) การเสนอตัวแบบสัมผัส (Kinesthetic Modeling) หมายถึง การเสนอตัวแบบที่สามารถสัมผัสได้ เช่น อักษรเบลที่ใช้กับคนตาบอด

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2536, น.26-28) กล่าวถึงหลักการใช้ตัวแบบให้มีประสิทธิภาพดังนี้

1) ต้องกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการจะให้ตัวแบบแสดง เพื่อให้บุคคลสังเกตและเลียนแบบให้ชัดเจน

2) ความชัดเจนของพฤติกรรมนั้นจะต้องหมายถึง การสังเกตได้ วัดได้ โดยใช้คนตั้งแต่สองคนสามารถสังเกตและวัดได้ตรงกัน

3) ต้องแน่ใจว่าพฤติกรรมที่ตัวแบบแสดงนั้น จะต้องอยู่ภายในระดับความสามารถที่จะกระทำ ไม่เช่นนั้นจะก่อให้เกิดความคับข้องใจในการเรียนรู้

4) จะต้องแน่ใจว่าผู้สังเกตนั้น ตั้งใจสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบอย่างแท้จริง

5) จะต้องแน่ใจเสมอว่าพฤติกรรมที่ตัวแบบแสดงออกนั้นชัดเจนและกระทำอย่างสม่ำเสมอ

6) เมื่อผู้สังเกตตัวแบบเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบถูกต้องหรือใกล้เคียงแล้ว ผู้เลียนแบบต้องได้รับการเสริมแรงทันที

7) ผู้ดำเนิน โปรแกรมจะต้องไม่ควบคุมความสนใจของผู้สังเกตตัวแบบด้วยวิธีการที่รุนแรง เช่น ตีหรือดุด่าเป็นต้น

8) ควรมีการรวบรวมข้อมูลที่แสดงถึงความก้าวหน้าของผู้สังเกตด้วย เพราะจะทำให้ผู้สังเกตรู้ว่าตนเองก้าวหน้าจริง และเป็นตัวเสริมแรงที่ดีด้วย

9) ในกรณีที่ผู้สังเกตไม่สามารถเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบนั้น อาจจะใช้การชี้แนะเข้าช่วยด้วยเพราะจะทำให้เรียนรู้เร็วขึ้น

10) ควรเลือกตัวแบบที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับผู้สังเกต พร้อมทั้งมีความเด่นตลอดจนสามารถแสดงพฤติกรรมที่จะเลียนแบบอย่างคล่องแคล่วด้วย

## 2.8 บุคคลที่เด็กจะเลียนแบบ

สวานา พรพัฒน์กุล (อ้างถึงใน สุขุมมาลย์ คำหว่าน, 2543, น.13-14) กล่าวว่า บุคคลที่เด็กจะเลียนแบบนั้น จะเริ่มต้นจากคนใกล้ชิดที่สุดแล้วค่อยๆ ห่างออกไปจากตัวเด็กตามพัฒนาการทางสังคมของเขาซึ่งสามารถแบ่งออกดังนี้

1. เลียนแบบจากพ่อแม่และครู ในช่วงที่เด็กเริ่มเลียนแบบนั้น จะได้แก่บุคคลที่ใกล้ชิดที่สุด คือพ่อแม่ซึ่งมีความหมายถึงผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องดูแลเด็กแทนพ่อแม่ด้วย เมื่อเด็กเติบโตขึ้นเด็กจะไปโรงเรียน ใช้เวลาครึ่งหนึ่งของชีวิตในแต่ละวันอยู่กับครู ดังนั้นความสำคัญของครูในการเป็นตัวแบบจึงสำคัญพอๆ กับพ่อแม่ผู้ปกครองและครูจึงควรเป็นตัวแบบที่ดีจะต้องไม่แสรังแสดงบทบาทของตัวแบบให้แก่เด็ก

2. เลียนแบบจากตัวแบบที่เด็กชอบ ซึ่งจะต้องเป็นตัวแบบที่ก่อให้เกิดความพอใจแก่เด็ก อาจเป็นเพื่อนหรือบุคคลอื่นที่แวดล้อมเขาอยู่

3. เลียนแบบจากตัวแบบที่ตรงกับความสนใจ การเลียนแบบจะเกิดขึ้นเมื่อตัวแบบนั้นตรงตามความสนใจ เด็กหญิงจะเลียนแบบแตกต่างไปจากเด็กชาย เนื่องจากความสนใจแตกต่างกัน แม้ในเด็กหญิง หรือเด็กชายด้วยกัน ความสนใจก็จะแตกต่างกันออกไปอีก เช่น เด็กหญิงบางคนสนใจเลียนแบบการทำงานในบ้านของพ่อแม่ แต่บางคนอาจจะสนใจศิลปะ การแสดงต่างๆ ที่ตนได้พบในรายการโทรทัศน์ และพยายามเลียนแบบ

4. เลียนแบบจากผู้กล้าหาญ ไม่ว่าจะเป็เด็กหญิงหรือเด็กชายย่อมจะมีผู้กล้าหาญที่ตนยกย่องและพอใจจะเลียนแบบตามผู้กล้าหาญของตน ตัวแบบอาจมาจากเรื่องจริงหรือไม่จริงก็ได้ ตัวแบบของเด็กมักได้แก่บุคคลที่อายุมากกว่า

5. เลียนแบบจากตัวละครซึ่งเป็นตัวละครในนิยาย ในภาพยนตร์ โทรทัศน์ เป็นต้น สำหรับการเลียนแบบของผู้ใหญ่ จะเป็นการถ่ายทอดกิจกรรมทางสติปัญญา การเลียนแบบจะไม่ออกมาในลักษณะเดิม แต่จะมีการดัดแปลงปรับปรุงให้เหมาะสมเสียก่อน

## 2.9 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ

อัจฉรา ธรรมภรณ์ (2531, น.92-94) ได้สรุปถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ ไว้ดังต่อไปนี้

1. คุณสมบัติของตัวแบบ ตัวแบบที่มีลักษณะสถานภาพทางสังคมสูงเป็นคนเด่นมีเกียรติยศมีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของคนโดยทั่วไป มีความสามารถความชำนาญพิเศษเฉพาะด้าน ตัวแบบที่มีลักษณะเหล่านี้จะมีอิทธิพลมาก สามารถดึงดูดความสนใจจากบุคคลอื่นได้มากกว่า ตัวแบบที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับที่กล่าวมา นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนจะเลียนแบบพฤติกรรมจากตัวแบบที่มีลักษณะอบอุ่น ใจดีมากกว่าตัวแบบที่มีลักษณะตรงกันข้าม
2. ความคล้ายคลึงกันระหว่างบุคคลที่ใช้เป็นตัวแบบและผู้สังเกตในด้านต่างๆ เช่น อายุ เพศ รวมทั้งระดับความสามารถ การเลียนแบบจะน้อยลงตามระดับความแตกต่างกันระหว่างตัวแบบและผู้สังเกต
3. การใช้ตัวแบบอาจใช้ได้ทั้งตัวแบบชีวิตจริง หรือตัวแบบในภาพยนตร์ก็ได้ ตัวแบบในภาพยนตร์อาจจะเป็นคนหรือเป็นตัวการ์ตูน ตุ๊กตาหรือสัตว์ แต่พบว่าตัวแบบที่เป็นคนจริงๆ จะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ประเภทนี้มากกว่า
4. ชนิดของพฤติกรรม พฤติกรรมที่มีลักษณะซับซ้อนจะเลียนแบบได้ยาก ต้องใช้การสังเกตหลายๆ ครั้ง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความก้าวร้าวรุนแรงทั้งหลายจะถูกเลียนแบบได้ง่ายและรวดเร็ว
5. ผู้เรียนจะเลียนแบบวิธีการตามมาตรฐานการให้รางวัลกับตนเองจากตัวแบบ
6. ถ้าผลของพฤติกรรมที่ตัวแบบได้รับ หรือผลกรรม (consequence) ออกมาเป็นทางที่น่าพึงพอใจ เด็กย่อมอยากเลียนแบบเพื่อให้ได้ผลที่น่าพึงพอใจนั้นบ้าง เช่น การที่ตัวแบบได้รับเป็นการลงโทษ การไม่ได้รับการยอมรับ ความไม่สนใจของคนรอบข้าง คำตำหนิ ฯลฯ พฤติกรรมที่ได้รางวัลจะถูกเลียนแบบมากกว่าพฤติกรรมที่แสดงออกไปแล้วได้รับการลงโทษ
7. ควรมีการสอนหรือให้คำแนะนำกับผู้เรียนก่อนที่จะให้ดูตัวแบบแสดงพฤติกรรมเพื่อการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความสนใจที่จะเรียนรู้พฤติกรรมที่ถูกต้องของตัวแบบ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบ หากมีตัวล่อ (Incentive) เช่น ถ้าเลียนแบบได้เหมือนมากก็จะได้รับรางวัลมาก
8. รางวัลและการลงโทษ ส่งผลต่อการปฏิบัติหรือการกระทำหลังจากผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยการเลียนแบบพฤติกรรมตามตัวแบบแล้วได้รับรางวัลหรือผลกรรมที่เขาพึงพอใจ เขาก็จะเพิ่มอัตราการแสดงพฤติกรรมนั้น

9. การจัดให้ตัวแบบได้รับผลกระทบที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนโดยการได้รับรางวัลเมื่อแสดงพฤติกรรมแบบหนึ่ง และได้รับการลงโทษเมื่อแสดงพฤติกรรมอีกแบบหนึ่ง ทำให้ผู้เรียนสามารถจำแนกได้ว่าควรจะเลียนแบบพฤติกรรมใด

จากองค์ประกอบดังกล่าวจะเห็นว่าอิทธิพลที่ทำให้ผู้สังเกตตัวแบบเกิดการเลียนแบบได้นั้นตัวแบบจะมีอิทธิพลต่อผู้เลียนแบบอยู่ในหลายๆ ลักษณะ ซึ่งเบนดูรา (Bandura, 1977, น. 41-45) ได้สรุปเกี่ยวกับอิทธิพลของตัวแบบที่มีต่อผู้สังเกตดังนี้

1. การสร้างพฤติกรรมใหม่ เมื่อผู้สังเกตได้เห็นการกระทำของตัวแบบ ซึ่งเป็นการกระทำที่ผู้สังเกตไม่เคยพบเห็นมาก่อน ผู้สังเกตจะรวบรวมรูปแบบของการกระทำใหม่ในรูปแบบลักษณะและถ่ายทอดออกมาเป็นพฤติกรรมใหม่

2. การสร้างกฎเกณฑ์หรือหลักการใหม่ จะเกิดขึ้นในสภาพการที่ผู้สังเกตเห็นการกระทำของตัวแบบในลักษณะต่างๆ เช่น การตัดสินใจ รูปแบบทางภาษา เป็นต้น จากนั้นผู้สังเกตจะทดสอบการกระทำตามตัวแบบลักษณะต่างๆ ภายใต้สภาพการณ์ต่างๆ และถ้าการตอบสนองส่งผลทางบวก ผู้สังเกตจะรวบรวมลักษณะของตัวแบบในรูปแบบต่างๆ แล้วนำมาสร้างเป็นกฎเกณฑ์หรือหลักการใหม่

3. การสอนความคิดและพฤติกรรมสร้างสรรค์ การมีตัวแบบจะช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เพราะมนุษย์เมื่อเห็นตัวแบบกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง มนุษย์อาจใช้ประสบการณ์ต่างๆ ที่มีอยู่ ประกอบกับการกระทำของตัวแบบมีความคิดเชิงสร้างสรรค์ไม่เพียงพอ ก็จะไม่มียุทธวิธีต่อการกระทำของผู้สังเกตแต่อย่างใด

4. การยับยั้งการกระทำหรือการลดพฤติกรรมที่จัดกระทำ การที่ได้เห็นตัวแบบถูกลงโทษ ผู้สังเกตมีแนวโน้มที่จะไม่กระทำตามตัวแบบนั้น ในทำนองเดียวกัน ถ้าได้เห็นตัวแบบแสดงพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องและถูกห้ามปรามแล้วไม่มีผลกระทบใดๆ ตามมา กล่าวคือ ตัวแบบยังคงทำพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องนั้นเหมือนเดิม ผู้สังเกตก็จะมีแนวโน้มที่จะกระทำให้เหมือนตัวแบบได้เช่นกัน

5. การส่งเสริมการกระทำ การมีตัวแบบจะมีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการกระทำ ทั้งที่เป็นทางบวกและทางลบ ถ้าผู้สังเกตได้เห็นพฤติกรรมหนึ่งและได้รับรางวัล ผู้สังเกตก็มีแนวโน้มที่จะกระทำตามมากขึ้น ในทำนองเดียวกัน ถ้าผู้สังเกตได้เห็นตัวแบบที่แสดงความก้าวร้าว และได้รับการยกย่องว่าเป็นสิ่งที่ดี ผู้สังเกตเห็นมีแนวโน้มที่จะกระทำมากขึ้นเช่นกัน

6. ด้านอารมณ์ การมีตัวแบบนี้ นอกจากจะช่วยส่งผลต่อการกระทำตามตัวแบบแล้วยังมีผลต่ออารมณ์ผู้สังเกตให้รุนแรงเพิ่มขึ้นอีก และกระตุ้นให้เกิดอารมณ์คล้ายตามไปด้วย

7. การเอื้ออำนวยให้เกิดการกระทำตามตัวแบบ การกระทำใดที่คนได้รับผลประโยชน์มีคุณค่าและคนส่วนใหญ่มีความชื่นชอบอยู่เสมอ การกระทำของตัวแบบนั้นก็จะทำให้ผู้สังเกตและทำได้อย่างรวดเร็ว และมีความง่ายในการกระทำตาม นอกจากนี้เมื่อคนเราสามารถจะทำตามตัวแบบได้เร็ว จะทำให้เกิดการแผ่ขยายจากสังคมหนึ่งไปสู่อีกสังคมหนึ่งได้โดยเร็ว

นักจิตวิทยาเชื่อว่า เด็กอาจทำตามตัวแบบโดยไม่รู้สึกรู้ว่าถูกชักจูง โดยเฉพาะเด็กเล็กเพราะเด็กขาดความชำนาญและวิจารณญาณ จึงอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมได้ง่าย บิดามารดาซึ่งอยู่ใกล้ชิดเด็กรวมทั้งครูอาจารย์จะมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ ท่าทางและนิสัยใจคอ เด็กๆ จะรับรู้ความรู้สึก จะรับเอาความเชื่อถือของพ่อแม่และครูอาจารย์ไว้จนกระทั่งไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ภายหลังหรือเปลี่ยนแปลงได้ยาก

โดยสรุปแล้ว บุคคลจะแสดงพฤติกรรมตามตัวแบบหรือไม่ขึ้นอยู่กับสาเหตุ 3 ประการคือ

1. ถ้าตัวแบบมีความสัมพันธ์ที่ดีและมีความใกล้ชิดผูกพันกับเด็กมาก เด็กก็จะเลียนแบบลักษณะหรือพฤติกรรมของตัวแบบมาก
2. ถ้าเด็กสนใจในตัวแบบมาก จะเลียนแบบตัวแบบได้มาก
3. ถ้าผลของพฤติกรรมที่ตัวแบบได้รับออกมาในทางที่น่าพึงพอใจ เด็กย่อมอยากเลียนแบบเพื่อให้ได้ผลที่พึงพอใจนั้นบ้าง

## 2.10 อิทธิพลของตัวแบบ

แบนดูรา (Bandura, 1977 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2541, น. 223-224) ได้กล่าวว่าตัวแบบนั้นมีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล 3 ด้านด้วยกัน คือ

1. ช่วยให้ผู้คนเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ๆ หรือทักษะใหม่ๆ ซึ่งจากผลของตัวแบบในลักษณะเช่นนี้เองทำให้เราสามารถนำเอาวิธีการเสนอตัวแบบไปสร้างพฤติกรรมใหม่ๆ ให้กับบุคคลที่ยังไม่เคยกระทำพฤติกรรมดังกล่าว
2. มีผลทำให้เกิดการระงับ (Inhibition) หรือการยุติการระงับ (Disinhibition) การแสดงพฤติกรรมของผู้สังเกตตัวแบบได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าเมื่อตัวแบบแสดงพฤติกรรมแล้วได้รับผลเช่นใด ถ้าตัวแบบแสดงพฤติกรรมแล้วได้รับผลที่เป็นสิ่งไม่พึงพอใจ แนวโน้มที่ผู้สังเกตตัวแบบจะไม่แสดงพฤติกรรมตามตัวแบบนั้นมีสูงมาก ก็เท่ากับว่าตัวแบบทำหน้าที่ระงับการเกิดพฤติกรรมดังกล่าว แต่ถ้าพฤติกรรมใดที่ผู้สังเกตตัวแบบถูกระงับมาก่อนได้เห็นตัวแบบแสดงพฤติกรรมดังกล่าวแล้วไม่ได้รับผลอย่างที่ผู้สังเกตคาดว่าจะได้รับหรือแสดงแล้วได้ผลทางบวก แนวโน้มที่ผู้สังเกตจะกระทำตามตัวแบบก็มีมากขึ้น ก็เท่ากับว่าพฤติกรรมที่เคยถูกระงับนั้นได้ถูกการยุติการระงับแล้ว



3. ทว่าไม่ค่อยได้แสดงออก ให้แสดงออกเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นผลของตัวแบบในลักษณะเช่นนี้ก็ทำหน้าที่เป็นสัญญาณกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมนั้นออกมา อิทธิพลของตัวแบบจะช่วยให้เรียนรู้พฤติกรรมใหม่ๆ หรือทักษะใหม่ๆ เกิดการระงับ (Inhibition) หรือการยุติการระงับ (Disinhibition) การแสดงพฤติกรรมจะช่วยให้พฤติกรรมที่เคยได้เรียนรู้มาหรือเคยแสดงออก ให้แสดงออกมากขึ้น

### 2.11 ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการใช้เทคนิคตัวแบบ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536, น.65) ได้เสนอแนะข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการให้ตัวแบบไว้ดังนี้

#### 1. ข้อดีของวิธีการให้ตัวแบบ

1) ทำให้ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมเป้าหมายหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ค่อยๆ เกิดขึ้น และค่อยๆ มีความถี่สูงขึ้นและจะคงทนถาวรยิ่งขึ้น โดยให้การเสริมแรงเมื่ออินทรีย์แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์

2) จะทำให้ผู้เลียนแบบเกิดพฤติกรรมที่ไม่เคยเกิดมาก่อน

3) จะช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือระงับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เลียนแบบหรือผู้สังเกต

4) ช่วยเอื้ออำนวยให้พฤติกรรมของผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบที่เคยเรียนรู้มาก่อนมีแนวโน้มที่จะแสดงออก

#### 2. ข้อจำกัดวิธีการให้ตัวแบบ

1) หากใช้ตัวแบบอย่างเดียวในการสอนพฤติกรรมใหม่ จะเกิดพฤติกรรมใหม่ช้า ควรให้ควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก หรือการให้ข้อมูลย้อนกลับ

2) การคัดเลือกตัวแบบ ตลอดจนกิจกรรมที่จะเลียนแบบ ผู้คัดเลือกควรตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว

### 2.12 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสื่อสังคม

อลิซาเบธ (Elizabeth, 2012 อ้างถึงใน อรวรรณ วงศ์แก้วโพธิ์ทอง, 2553) นิยามว่า สื่อสังคมออนไลน์ หรือ Social Media หมายถึง สื่อดิจิทัลที่ทำงานอยู่บนพื้นฐานเว็บไซต์บนอินเทอร์เน็ต ที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคม ที่มีผู้สื่อสารจัดทำขึ้น โดยที่ผู้เขียนจัดทำขึ้นเอง แล้วนำมาแบ่งปันเนื้อหา ข้อมูล ข่าวสาร ประสบการณ์ และพูดคุยให้ผู้ใช้ในโลกออนไลน์ กับคนที่อยู่ในสังคมเดียวกันได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ รวมถึงการใช้ประโยชน์ร่วมกัน

บอย และ เอลลิสัน (Boyd and Ellison, 2008 อ้างถึงใน รัชญา จันทะรัง, 2554) นิยามว่า เว็บไซต์สื่อสังคมหมายถึง บริการรูปแบบหนึ่งของเว็บไซต์ที่จัดให้ผู้ใช้แต่ละคน 1. สร้าง

โปรไฟล์สาธารณะ หรือกิ่งสาธารณะของตนเองขึ้นมาภายใต้ระบบที่เชื่อมกัน 2. เชื่อมต่อกับผู้ใช้คนอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์ร่วมกันและ 3. สามารถดูข้อมูลหรือสื่อสารกับผู้อื่นที่มาเชื่อมต่อกับผู้ใช้ภายในระบบด้วยได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้บัญญัติคำว่า “ Social Media ” ไว้ว่า “ สื่อสังคม ” หมายถึง สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสื่อกลางที่ให้ผู้คนทั่วไปมีส่วนร่วมสร้าง และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ตได้ สื่อเหล่านี้เป็นของบริษัทต่าง ๆ ให้บริการผ่านเว็บไซต์ของตน

สื่อสังคมมีความสามารถทำให้ปัจเจกบุคคลได้พบปะกับบุคคลแปลกหน้าได้ง่าย และยังสามารถให้ผู้ใช้เชื่อมต่อกับสื่อสังคมและทำให้เครือข่ายนั้นมองเห็นได้ ในเว็บไซต์สื่อสังคมขนาดใหญ่หลายๆ แห่ง การเชื่อมต่อของผู้ที่เกี่ยวข้องนอกจากการพบปะเพื่อนใหม่แล้ว ยังสามารถสื่อสารกับผู้ที่มีความสัมพันธ์กันในเครือข่ายสังคมอยู่แล้วได้ง่ายมากขึ้นเช่นกัน

เว็บไซต์สื่อสังคมถูกพัฒนาขึ้นหลากหลายรูปแบบ แต่แกนหลักของเว็บไซต์สื่อสังคมประกอบด้วย ข้อมูลส่วนตัวที่สามารถให้ผู้อื่นมองเห็นได้ สามารถเชื่อมต่อเพื่อนที่ใช้งานในเว็บไซต์สื่อสังคมเดียวกัน ข้อมูลส่วนตัวจะเป็นหน้าที่แยกออกมาชัดเจนผู้ใช้สามารถกรอกข้อมูลสถานะของตนเองได้ (Sunden,2003,p.3 อ้างถึงใน วิมลพรรณ อาภาเวท,สาวิตรี ชีวะสาธน์,และชาญเดช อศวาง,2554) และเมื่อเชื่อมต่อกับเว็บไซต์สื่อสังคมระบบขอให้ผู้ใช้บริการกรอกข้อมูลที่ประกอบด้วยคำถาม เช่น อายุ ที่อยู่ ความสนใจ และสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ใช้บริการและหลายๆ เว็บไซต์สื่อสังคมยังให้ผู้ใช้บริการนำรูปส่วนตัวมาแสดงบนเว็บไซต์สื่อสังคมได้ บางเว็บไซต์สื่อสังคมอาจจะให้ผู้ใช้บริการเพิ่มเนื้อหาที่เป็นมัลติมีเดีย หรือปรับแต่งหน้าตา หน้าทีแสดงข้อมูลส่วนตัวได้ เช่น สื่อเฟสบุ๊ก ได้มีการทำโปรแกรมประยุกต์ (Application) พิเศษมากมายเพื่อให้ผู้ใช้บริการเพิ่มเติมในหน้าข้อมูลส่วนตัวได้ เป็นต้น

หลังจากที่เป็นสมาชิกเว็บไซต์สื่อสังคมแล้ว ผู้ใช้บริการสามารถระบุหรือแสดงความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่อยู่ในระบบเดียวกัน ส่วนใหญ่นิยมใช้คำ เช่น Friends, Contacts หรือ Fans เว็บไซต์สื่อสังคมส่วนใหญ่กำหนดให้มีการยืนยันความสัมพันธ์ระหว่างทั้ง 2 ฝ่าย แต่ในบางเครือข่ายไม่มีการกำหนดให้มีการยืนยันแต่กำหนดให้เป็นที่ยินยอมให้ติดตาม (Follow) เป็นต้น

นอกจากข้อมูลส่วนตัว (Profile) เพื่อน (Friends) การแสดงความคิดเห็น (Comments) และการส่งข้อความส่วนตัว (Private message) บางเว็บไซต์สื่อสังคมได้เปิดให้มีการแบ่งปันรูปภาพ วิดีโอหรือสร้างบล็อก รวมถึงเทคโนโลยีการส่งข้อความสั้น (Instant message) ในขณะที่บางเว็บไซต์สนับสนุนการเชื่อมต่อกับโทรศัพท์มือถือได้ด้วย เช่น สื่อเฟสบุ๊ก มายสเปซ และไชเว็ลด์

โดยสรุปแล้วอาจกล่าวได้ว่า เว็บไซต์สื่อสังคมเป็นซอฟต์แวร์ที่ใช้งานบนอินเทอร์เน็ต เพื่อตอบสนองไลฟ์สไตล์ของคนในยุคนี้ที่ให้ความสำคัญกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากขึ้นจนเกิดเป็นสังคมออนไลน์ ด้วยความสามารถของสื่อสังคมที่เป็นแหล่งเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัว บทความ รูปภาพ ผลงาน พบปะ แสดงความคิดเห็น และเปลี่ยนประสบการณ์ หรือความสนใจร่วมกัน และกิจกรรมอื่นๆ รวมไปถึงเป็นแหล่งข้อมูลที่ผู้ใช้บริการสามารถช่วยกันสร้างเนื้อหาได้ตามความสนใจของแต่ละบุคคล

### 2.13 ประเภทของสื่อสังคม

ภิเชก ชัยนิรันดร์ (2553) กล่าวถึง ประเภทของสื่อสังคม (Social media) ไว้ดังนี้

1. บล็อก เป็นการลดรูปจากคำว่า Weblog ซึ่งถือเป็นระบบจัดการเนื้อหา (Content Management System: CMS) รูปแบบหนึ่ง ซึ่งทำให้ผู้ใช้สามารถเขียนบทความที่เรียกว่า “โพสต์” แล้วทำการเผยแพร่ได้โดยง่าย ไม่ยุ่งยากในการเรียนรู้ถึงภาษา HTML หรือโปรแกรมทำเว็บไซต์ ทั้งนี้การเรียงของเนื้อหาจะเรียงจากเนื้อหาที่มาใหม่สุดก่อน จากนั้นก็ลดหลั่นกันมาตามลำดับของเวลาสำหรับการ (Chronological order) มีบล็อกขึ้นมาเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความสามารถด้านต่างๆ สามารถเผยแพร่ความรู้ดังกล่าวด้วยการเขียนได้อย่างเสรี ไม่มีข้อจำกัดเรื่องเทคนิคอย่างไรในอดีตอีกต่อไป ทำให้เกิดบล็อกขึ้นมาจำนวนมากและเพิ่มเนื้อหาให้กับโลกออนไลน์ได้เป็นจำนวนมากเช่นกัน นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้เกิดลักษณะของสังคม คือการเปิดให้เพื่อนๆ เข้ามาแสดงความคิดเห็นได้นั่นเอง

2. ทวิตเตอร์ (Twitter) และไมโครบล็อก (Microblog) เป็นรูปแบบหนึ่งของบล็อกที่จำกัดตัวอักษรของการโพสต์แต่ละครั้งที่ 140 ตัวอักษร ช่วงเริ่มต้นผู้ออกแบบสื่อทวิตเตอร์ต้องการให้ผู้ใช้งานเขียนเรื่องราวว่าคุณกำลังทำอะไรอยู่ในขณะนี้ (What are you doing?) แต่สื่อทวิตเตอร์ถูกนำไปใช้ในการธุรกิจไม่ว่าจะเป็นการสร้างการบอกต่อ เพิ่มยอดขาย สร้างแบรนด์ หรือเป็นเครื่องมือสำหรับการบริหารความสัมพันธ์ลูกค้า (CRM) ทั้งนี้เรายังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ได้อีกด้วย ซึ่งทวิตเตอร์นั้นเป็นที่นิยมอย่างรวดเร็ว จนทำให้เว็บไซต์ประเภทสื่อเครือข่ายสังคมต่างๆ เพิ่มความสามารถที่ให้ผู้ใช้งานสามารถบอกได้ว่า ตอนนี้กำลังทำอะไรอยู่ซึ่งก็คือการนำไมโครบล็อก เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของระบบนั่นเอง

3. สื่อเครือข่ายสังคม (Social network) เป็นเครือข่ายที่เชื่อมโยงผู้ใช้บริการกับเพื่อนจนกลายเป็นสังคม ทั้งนี้ผู้ใช้บริการจะเริ่มต้นสร้างตัวตนในส่วนของ “Profile” ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลส่วนตัว (Info) รูป (Photo) การจดบันทึก (Note) หรือการใส่วิดีโอ (Video) และอื่นๆ นอกจากนี้สื่อเครือข่ายสังคม ยังมีเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มจำนวนเพื่อนให้มากขึ้น คือ ส่วนของ Invite Friend และ Find Friend รวมถึงการเพิ่มเพื่อนจากเพื่อนของเพื่อนได้อีกด้วย

4. การแบ่งปันสื่อ (Media sharing) เป็นเว็บไซต์ที่เปิดโอกาสให้ผู้ให้บริการสามารถอัปโหลดรูปหรือวิดีโอเพื่อแบ่งปันให้กับครอบครัว เพื่อน หรือ เผยแพร่ต่อสาธารณชน ซึ่งนักการตลาด ณ ปัจจุบัน ไม่จำเป็นต้องทุ่มทุนในการสร้างหน้าโฆษณาที่มีต้นทุนสูง อาจจะใช้กล้องดิจิทัลราคาถูกลำดวลความคิดในรูปแบบวิดีโอ นำขึ้นเว็บไซต์ประเภทการแบ่งปันสื่อ เช่น Youtube หากเป็นที่ชื่นชอบจะสามารถทำให้เกิดการบอกต่อได้อย่างแพร่หลาย หรือถ้าขายสินค้าที่เน้นดีไซน์สวยงามอาจถ่ายรูปแล้วนำขึ้น ไปสู่เว็บไซต์ เช่น Flickr เพื่อให้ลูกค้าเข้าชมได้ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการนำชมโรงงานหรือบรรยากาศในการทำงานได้ เป็นต้น

5. สังคมข่าว และบริการบนเว็บไซต์สำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต (Social news and Bookmarking) เป็นเว็บไซต์ที่เชื่อมโยงไปยังบทความหรือเนื้อหาในอินเทอร์เน็ต โดยผู้ให้บริการเป็นผู้ส่งและเปิดโอกาสให้มีการให้คะแนนและทำการโหวตได้ เป็นการให้ผู้ให้บริการช่วยกันกรองว่าบทความเนื้อหาใดน่าสนใจที่สุด ในส่วนของ Social Bookmarking นั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ให้บริการสามารถทำการ Bookmark เนื้อหาหรือเว็บไซต์ที่ชื่นชอบ และเนื้อหาในหน้าที่เราทำ Bookmark ไว้ สามารถแบ่งปันให้ผู้ให้บริการอื่นได้ด้วย นักการตลาดมักใช้เป็นเครื่องมือในการบอกต่อและสร้างจำนวนคนเข้ามายังที่เว็บไซต์หรือแคมเปญการตลาดที่ต้องการ

6. การสนทนาผ่านเครือข่าย (Online Forum) ถือเป็นรูปแบบสื่อสังคมที่เก่าแก่ที่สุด เป็นสถานที่ให้ผู้ให้บริการเข้ามาพูดคุยในหัวข้อที่สนใจ เช่น เพลง หนังสือ การเมือง กีฬา สุขภาพ หนังสือ การลงทุน และอื่นๆ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนการแนะนำสินค้าหรือบริการต่างๆ นักการตลาดควรสนใจเนื้อหาที่พูดคุยในฟอรัมเหล่านี้ เพราะบางครั้งอาจจะเป็นคำวิจารณ์เกี่ยวกับตัวสินค้าและบริการของเขา ซึ่งสามารถเข้าไปทำความเข้าใจ แก้ไขปัญหา ตลอดจนใช้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าได้ และเว็บไซต์ประเภทฟอรัมอาจเปิดให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันโดยเฉพาะหรืออาจจะเป็นส่วนหนึ่งในเว็บไซต์เนื้อหาต่างๆ

#### 2.14 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อเฟสบุ๊ก

สื่อเฟสบุ๊กมีผู้เข้าร่วมใช้บริการทั่วโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2554 มีผู้เข้าเว็บไซต์ 693,000,000 คน จากคอมพิวเตอร์ส่วนตัวและคอมพิวเตอร์สำนักงาน เพิ่มขึ้นร้อยละ 43 จากปีก่อน ในระดับภูมิภาคยุโรปมีปริมาณของผู้ใช้บริการมากที่สุด เข้าใช้บริการมากถึง 234,000,000 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 38 ในทวีปอเมริกาเหนือมีผู้ให้บริการ 163,900,000 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 26 ขณะที่ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก จำนวนผู้ให้บริการมีอัตราเพิ่มขึ้นเช่นกันคือร้อยละ 62 ผู้ใช้บริการทั้งหมด 121,700,000 คน ในละตินอเมริกาผู้ให้บริการสื่อเฟสบุ๊ก 82,500,000 คน ในเดือนมีนาคมถึงร้อยละ 55 (Datamine, 2011 อ้างถึงใน วันดี รัตนกายแก้ว, 2554)

วันดี รัตนกายแก้ว (2554) ได้แบ่งประเภทของสื่อเฟสบุ๊คมี 3 ประเภทได้แก่ บัญชี (Account) หากต้องการร่วมเป็นสังคมเครือข่ายกับเฟสบุ๊คผู้เล่นต้องสมัครเพื่อมีบัญชีเฟสบุ๊คก่อน บัญชีมี 2 ประเภท คือ บัญชีส่วนบุคคล (Personal หรือ Profile account) และบัญชีธุรกิจ (Business account)

1. กลุ่ม (Group) กลุ่มในเฟสบุ๊คเป็นที่สำหรับกลุ่มคนที่มีความชอบ หรือ ความสนใจในสิ่งเดียวกัน มาแลกเปลี่ยนข้อมูลหรือความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ส่วนใหญ่จะมี จำนวนสมาชิกไม่มากนัก ก่อนข้างอยู่ในวงจำกัด เช่น กลุ่ม โรงเรียน มหาวิทยาลัย ผู้ที่ต้องการเป็น สมาชิกของกลุ่มจะต้องถูกเชิญจากผู้ที่สร้างกลุ่มหรือผู้ที่ดูแลกลุ่ม และต้องได้รับ “การยอมรับเข้า กลุ่ม” ก่อน จึงจะเข้าร่วมกิจกรรมหรือได้รับข่าวสารของกลุ่มนั้นๆ ได้

2. หน้า (Page) แบ่งเป็น “หน้า” นั้น เดิมเรียกว่า “แฟนเพจ” (Fans Page) เป็น พื้นที่ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์ธุรกิจ สินค้า บุคคลหรือองค์กรได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย คล้ายกับ การสร้างเพจแฟนคลับ มี 2 ประเภท คือ หน้าธุรกิจ (Business page) และหน้าส่วนบุคคล (Page หรือ Personal Page)

### 2.15 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการใช้เทคนิคตัวแบบสื่อสังคม

ปารีญา ราพา (2544) ศึกษาเรื่อง การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญ ความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนน ความรับผิดชอบสูงกว่าก่อนการทดลองและมีคะแนนความชอบผิดชอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบ สัญลักษณ์มีคะแนนความรับผิดชอบต่อตนเองมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

บุญทัน ภูบาล (2549) ศึกษาเรื่อง การใช้วิถีทัศนละครหุ่นเชิดเป็นตัวแบบเพื่อ พัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านศรีแก้ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ประจําภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ ระยะเวลาในทดลองจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง 30 นาที ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการใช้วิถีทัศนละครหุ่นเชิดเป็นตัวแบบ มีการเปลี่ยนแปลง ของคะแนนจิตสาธารณะเฉลี่ยโดยรวมก่อนการใช้วิถีทัศน ระหว่างการใช้วิถีทัศน และหลังการใช้

วิดิทัศน์ละครหุ่นเชิดเป็นตัวแทนในแต่ละช่วงสัปดาห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนจิตสภาวะเฉลี่ยโดยรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดช่วงระยะเวลา 4 สัปดาห์

วรรณพร จันทรินทร์ (2550) ทำการวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนระหว่างบทเรียน e-Learning กับการเข้าฟังบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนระหว่างบทเรียน e-Learning กับการเข้าฟังการบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองเรียนโดยใช้บทเรียน e-Learning มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.03 และกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการเข้าฟังบรรยายมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.27

สุชญา สังข์จรูญ (2550) ได้ศึกษาผลของการเรียนบนเว็บโดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บโดยใช้บล็อกในการบันทึกผลการเรียนรู้ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรอนงค์ มานะเสถียร (2555) ศึกษาเรื่อง ผลการใช้โปรแกรมเทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสีมา กลุ่มเป้าหมายเป็นเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสีมา จำนวน 24 คน โดยสุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบทั้งหมด 12 ครั้ง กลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลอง เยาวชนชายที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกภพ คณะฤทธิ์ (2556) ศึกษาเรื่อง การเรียนการสอนพหุศิลป์ศึกษาเชิงแบบแผนร่วมกับสื่อสังคม (Social Media) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียน โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย สังกัดสภาคริสตจักรแห่งประเทศไทยที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ในวิชาองค์ประกอบศิลป์ จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 30 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง ระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนตามแนวพหุศิลป์ศึกษาเชิงแบบแผนร่วมกับสื่อสังคม (Social Media) ในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนพหุศิลป์ศึกษาเชิงแบบแผนร่วมกับสื่อสังคม (Social Media) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนพหุศิลป์ศึกษาเชิงแบบแผนร่วมกับสื่อสังคม (Social Media) มีความสร้างสรรค์ด้านความริเริ่ม ความคิดละเอียดลออ และความคิด

สร้างสรรค์โดยรวมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความคิดคล่องแคล่วมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

### 3. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

#### 3.1 ความหมายของกิจกรรมแนะแนว

ลัดดาวรรณ ณ ระนอง (2544, น.136) กล่าวถึงกิจกรรมแนะแนวว่า เป็นการกำหนดรูปแบบการเรียนรู้ให้แก่ผู้รับบริการด้วยการใช้เทคนิควิธีต่างๆ ที่เหมาะสมกับวัยและหลักสูตรแนะแนวที่วางไว้สำหรับแต่ละวัย

สมร ทองดี และปราณี รามสูต (2545, น.11) ให้ความหมายของกิจกรรมแนะแนวว่าเป็นมวลประสบการณ์ทุกรูปแบบที่จัดให้หรือสนับสนุนให้ผู้รับบริการแนะแนวแต่ละคน แต่ละกลุ่มได้ปฏิบัติหรือมีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้รับบริการบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหา ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม

กระทรวงศึกษาธิการ (2545, น.1) กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนว หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเองเสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในทางพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

กรมวิชาการ (2545, น.6) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมแนะแนวว่า เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเองเสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี

ประดิษฐ์ อู่ปรมย์ (2545, น.5) กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกระบวนการในการจัดบริการด้านต่างๆ ให้แก่นักเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนป้องกันปัญหา แก้ไขปัญหา และพัฒนาตนให้บรรลุศักยภาพสูงสุด

วรรณรา พงษ์สิน (2550, น.23) ได้สรุปถึง ความหมายของกิจกรรมแนะแนวไว้ว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ผู้ให้บริการจัดประสบการณ์โดยมุ่งแก้ไขปรับปรุงพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้รับบริการทั้งรายบุคคล รายกลุ่ม ทุกเพศและทุกวัยทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคมเพื่อให้ผู้รับบริการรู้และเข้าใจตนเองในการจัดการกับปัญหาได้อย่างถูกต้องและถูกวิธี

ปวีณา นิยมธรรม (2552, น.27) ได้สรุปความหมายของกิจกรรมแนะแนวว่า หมายถึง เครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวหลายๆ กิจกรรมที่สร้างขึ้น อย่างมีระบบสำหรับผู้รับบริการแต่ละคนแต่ละกลุ่มได้ปฏิบัติหรือได้มีส่วนร่วมเพื่อให้ผู้รับบริการ ได้บรรลุเป้าหมายที่ตนจะพัฒนาหรือสร้างเสริมตนเองตลอดจนป้องกันหรือแก้ไขปัญหามาได้อย่างเหมาะสมทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม

พรทรัพย์ ชื่นในเมือง (2554, น.31) ได้กล่าวสรุปถึง กิจกรรมแนะแนวว่ากิจกรรมแนะแนวเป็นมวลประสบการณ์ที่จัดขึ้นเพื่อเสริมทักษะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนให้นักเรียนนำไปปฏิบัติเพื่อให้ได้รู้จักและเข้าใจตนเอง เข้าใจสภาพแวดล้อมสามารถพัฒนาและปรับตัวเข้ากับสังคมอยู่ในสังคมปัจจุบันได้

สรุปได้ว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่ผู้ให้บริการจัดประสบการณ์โดยมุ่งแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริมให้ผู้รับบริการ ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม เพื่อให้ผู้บริการ รู้และเข้าใจตนเองในการจัดการกับปัญหาได้อย่างถูกวิธี

### 3.2 ความสำคัญของกิจกรรมแนะแนว

สมร ทองดี และปราณี รามสูต (2545, น.8-10) กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนา สร้างเสริม ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับทุกกลุ่มคนทั้งวัยเด็กวัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ ในขอบข่ายด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม โดยมีรูปแบบ และเทคนิคที่หลากหลาย อาจเป็นกิจกรรมแนะแนวโดยตรงหรือผสมผสานในการเรียนการสอน การฝึกอบรม ประชุมสัมมนา ทั้งรายบุคคลและกลุ่ม การดำเนินกิจกรรมแนะแนวหากกระทำได้เหมาะสมส่งผลดีต่อผู้รับบริการในการแก้ปัญหา เช่น การทะเลาะวิวาท พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ปัญหาสุขภาพจิต การขาดความมีระเบียบวินัย ขาดคุณธรรมจริยธรรม และความรับผิดชอบ ซึ่งหากบุคคลเหล่านี้ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม โดยใช้กระบวนการทางการแนะแนวก็น่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งที่แก้ปัญหาได้ ซึ่งจะส่งผลดีต่อผู้เกี่ยวข้อง ชุมชน สังคม และนอกจากช่วยให้ผู้รับบริการได้พัฒนาตนเองแล้ว ยังสามารถสร้างคุณประโยชน์แก่สังคมได้ ช่วยให้อยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สังคมปัจจุบันปรารถนาให้เกิดขึ้น ดังนั้นกิจกรรมแนะแนวจึงมีความสำคัญทั้งต่อผู้ให้และผู้รับบริการ



### 3.3 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนว

กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ มีผู้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนวไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น.24) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมแนะแนวไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความถนัดความสามารถความสนใจของตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้จากข้อมูลข่าวสาร แหล่งความรู้ ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนแนวทางการศึกษาอาชีพได้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพของตนเอง
3. เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาบุคลิกภาพและปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ให้ผู้เรียนมีความรู้มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ในงานอาชีพและมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต
4. เพื่อให้ผู้เรียนมีค่านิยมที่ดีงามในการดำเนินชีวิตเสริมสร้างวินัยคุณธรรมและจริยธรรมแก่ผู้เรียน
5. เพื่อให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

พิมลรัตน์ ขุนแก้ว (2548, น.29) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนว คือ เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบศักยภาพ ความสามารถของตนเอง รู้จักการแสวงหาความรู้ ข้อมูล พัฒนาบุคลิกภาพ ปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีอาชีพสุจริต มีคุณธรรมจริยธรรมและจิตสำนึกต่อการรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม

พิทยาภรณ์ พิทยาธรกุล (2546, น.37) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนวไว้ว่า เป็นวัตถุประสงค์สำคัญหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มุ่งให้เกิดแก่ผู้รับบริการ คือ การเสริมสร้างให้ผู้รับบริการดำเนินชีวิตส่วนตัวโดยราบรื่น เป็นทั้งคนดีคนเก่ง และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้โดยสันติสุข

จากวัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนวที่กล่าวมา สรุปได้ว่า กิจกรรมแนะแนวมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบศักยภาพของตนเอง พบความถนัด ความสามารถ และได้แสวงหาข้อมูลต่างๆ ทั้งด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

### 3.4 ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนว

สมร ทองดี และปราณี रामสูต (2545, น.33-47) ได้กล่าวถึง ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนวว่า อาจมองได้หลายลักษณะ เช่น อาจมองในลักษณะกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียนและ กิจกรรมแนะแนวนอกชั้นเรียน หรืออาจมองในลักษณะกิจกรรมสั้นๆ เหมือนการสอนแต่ละชั่วโมง และกิจกรรมในรูปแบบของโครงการที่ใช้เวลาต่อเนื่องยาวนานขึ้น แต่ในความหมายที่ใช้กันทั่วไป สำหรับวงการแนะแนวในประเทศไทย หมายถึง ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษา ด้านอาชีพ และด้านส่วนตัวและสังคม ดังนั้นเมื่อมาถึงยุคปัจจุบันจะแบ่งได้ไม่ชัดเจนดังได้กล่าวไว้แล้ว ในเรื่องของการกำหนดวัตถุประสงค์ของกิจกรรมที่จะต้องบูรณาการองค์ความรู้ทุกด้านเข้าด้วยกัน เพื่อความเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข ดังนั้น กิจกรรมแนะแนวแต่ละด้านจะต้องผสมผสานด้านอื่นเข้าไว้ด้วย แต่การแบ่งขอบข่ายกิจกรรมแนะแนวของประเทศไทยเรายังยึดตามจุดเน้นมากที่สุด ของกิจกรรมด้านการศึกษาหรือเน้นด้านอาชีพหรือเน้นด้านส่วนตัวและสังคมเป็นหลัก นอกจากนี้ ขอบข่ายของกิจกรรมแนะแนวที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นทั้งสามด้าน การจัดกิจกรรมแนะแนว จำเป็นต้องให้สอดคล้องกับผู้รับบริการทั้ง 3 วัย ได้แก่ วัยเด็ก วัยผู้เยาว์และวัยผู้ใหญ่ เพราะบุคคลในแต่ละวัยจะมีธรรมชาติและปัญหาที่แตกต่างกัน ซึ่งในการจัดกิจกรรมแนะแนวนั้นมีรูปแบบ คือ กิจกรรมแนะแนวรายบุคคลและกิจกรรมแนะแนวกลุ่ม โดยคำนึงถึงผู้รับบริการเป็นสำคัญทั้งด้าน ความพร้อม ความเต็มใจ และความจำเป็นของการพัฒนาว่างม่งทักษะสังคมมากขึ้นเพียงใด นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นที่ต้องพิจารณาร่วมด้วย เช่น งบประมาณ เวลา แรงงาน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.22) ได้กำหนดองค์ประกอบของการจัดกิจกรรมแนะแนวไว้ 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการศึกษา ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านการเรียนอย่างเต็มศักยภาพ รู้จักแสวงหา ข้อมูลประกอบการวางแผนการเรียนหรือการศึกษาต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีวิธีการเรียนรู้และสามารถวางแผนการเรียนหรือศึกษาต่อไปได้อย่างเหมาะสม
2. ด้านอาชีพ ให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเองในทุกด้าน มีความรู้ความเข้าใจโลกของงานอาชีพอย่างหลากหลาย มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต มีการเตรียมตัวต่ออาชีพ สามารถวางแผนเพื่อประกอบอาชีพตามที่ตนเองมีความถนัดและความสนใจ
3. ด้านส่วนตัวและสังคม ให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง รักและเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น รักสิ่งแวดลอม มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีเจตคติที่ดีต่อการมีชีวิตที่ดี มีคุณภาพ มีทักษะชีวิตและสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมแนะแนวให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ต้องครอบคลุมงานแนะแนวทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษาซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองในด้านการเรียน เป็นผู้ที่ไม่ใฝ่เรียน มีนิสัยในการค้นหาความรู้ มีทักษะและมีกระบวนการในการเรียนอย่างมีระบบเพื่อเป็นประโยชน์ในการเรียนและการตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อในอนาคต ด้านอาชีพ คือ มีการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักอาชีพหลากหลาย รู้จักความถนัดของตนเองที่มีต่ออาชีพต่างๆ และด้านส่วนตัวและสังคม เป็นการจัดกิจกรรมแนะแนวที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่นและสังคม ตระหนักถึงความเป็นปัจจุบัน เห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับผู้รับบริการทั้งเด็ก วัยรุ่นและผู้ใหญ่ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในอาชีพ และทักษะการดำเนินชีวิต มีเจตคติที่ดีและสามารถปรับตัวดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

### 3.5 แนวทางการจัดกิจกรรมแนะแนว

สมร ทองดีและปราณี รามสูต (2545, น.29-41) ได้กล่าวถึงหลักการพัฒนากิจกรรมแนะแนวสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะของสิ่งที่ต้องการพัฒนาในการพัฒนากิจกรรมแนะแนวควรครอบคลุมขอบข่ายการแนะแนวทั้งด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม โดยคำนึงถึงปัจจัยในด้านต่างๆ เช่น ความจำเป็นและความต้องการของผู้รับบริการ สภาพสังคมและปัญหากระแสโลกาภิวัตน์ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษา แผนพัฒนางานแนะแนว ฯลฯ เพื่อกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ในการพัฒนากิจกรรมแนะแนวโดยสอดคล้องกับปรัชญาการแนะแนวที่มุ่งเน้นการพัฒนาและเสริมสร้างตนเอง สามารถแก้ปัญหา ป้องกันปัญหาได้
2. ลักษณะของผู้รับบริการ การพัฒนากิจกรรมแนะแนวจะองค์จัดให้สอดคล้องกับพัฒนาการแต่ละวัย ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย 3 วัยได้แก่
  - 2.1 วัยเด็ก เป็นวัยที่ชอบสนุกสนาน สนุกสนาน สนใจการเล่น รับรู้เชิงรูปธรรมมากกว่านามธรรม ควรเน้นกิจกรรมการเรียนรู้ปนเล่น ส่งเสริมการแสดงออก ใช้สื่อหรือกิจกรรมสอดแทรกการพัฒนาทางสังคมและเน้นกิจกรรมกลุ่ม
  - 2.2 วัยรุ่น เป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ต้องการการยอมรับ ความอิสระ แสวงหาเอกลักษณ์และบทบาท สนใจการมีอุดมการณ์แห่งชีวิต มีพลังมากทั้งด้านร่างกาย ความคิด และปัญญา ควรเน้นกิจกรรมแบบกลุ่ม และให้ลงมือปฏิบัติมากที่สุด การฝึกทักษะสังคมด้านการยอมรับ ส่งเสริมกิจกรรมประเภทที่ช่วยให้ได้แสดงออก ให้มีการคิดวิเคราะห์กรณีศึกษา ใช้สื่อเกม เพลงและกระบวนการกลุ่มที่สอดคล้องกับยุคสมัย

2.3 วิทยาลัยใหญ่ เป็นวิทยาลัยที่มีประสบการณ์ชีวิตหลายด้าน มีสถานะทางสังคม มีอาชีพ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ แต่อาจมีปัญหาบางประการที่เกี่ยวกับการปรับตัวทางอาชีพและสังคม ควรเน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างผู้รับบริการและผู้เน้นการคิดวิเคราะห์ หาเหตุผลและเสนอแนวคิด ควรหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ให้ผู้รับบริการเล่นสนุกสนานหรือออกท่าทางมากเกินไป

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น.22) ได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมแนะแนวไว้ดังนี้ คือ

1. ศึกษา วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการ ความสนใจ ธรรมชาติของผู้เรียน
2. วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ วัฒนธรรมของสถานศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
3. กำหนดสัดส่วนของกิจกรรมแนะแนวให้ครอบคลุมด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม โดยยึดสภาพปัญหา ความต้องการ ความสนใจ ตลอดจนธรรมชาติของผู้เรียนและเป้าหมายของสถานศึกษา โดยครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนมีส่วนร่วม
4. กำหนดวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมแนะแนวของสถานศึกษา เป็นระดับการศึกษาและชั้นปี
5. ออกแบบการจัดกิจกรรมแนะแนว ประกอบด้วยวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรม เวลาจัดกิจกรรม หลักฐานการทำกิจกรรมและการประเมินผล
6. จัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวรายชั่วโมง ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม จุดประสงค์ เวลา เนื้อหาสาระ วิธีดำเนินกิจกรรม สื่อ อุปกรณ์และการประเมินผล
7. จัดกิจกรรมแนะแนวตามแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวและประเมินผลการจัดกิจกรรม
8. ประเมินเพื่อตัดสินผลและสรุปรายงาน

แนวการจัดกิจกรรมแนะแนวที่กำหนดไว้ก็เพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ตัวผู้เรียน ซึ่งจะได้รับคำแนะนำอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีใจรักที่จะเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์สำหรับการใช้ในชีวิตประจำวัน ลักษณะของกิจกรรมเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบตนเอง โดยใช้เทคนิคและวิธีการที่หลากหลาย เน้นคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่นับเนื้อหาวิชาการและเป็นกิจกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้จริง

### 3.6 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมแนะแนว

การกำหนดขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมแนะแนว มีการกำหนดขั้นตอนหลากหลายรูปแบบ ดังที่ สมรทองดี และปราณี รามสูต (2545, น.48) กล่าวว่า ขั้นตอนของกิจกรรมแนะแนวที่จัดในชั้นเรียนควรประกอบด้วย ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม ขั้นดำเนินกิจกรรม ขั้นสรุป และขั้นประเมินผลกิจกรรม เพื่อมุ่งให้ผู้รับบริการนำผลการเรียนรู้จากกิจกรรมไปใช้ประโยชน์ โดยใช้แนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (participatory learning) ที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (experiential Learning) และการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม (group process learning) ซึ่งนักการศึกษาส่วนใหญ่ยอมรับว่า การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมจะเสริมสร้างผู้รับบริการทั้งกระบวนการคิดและการปฏิบัติ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาพฤติกรรม ซึ่งผู้ให้ต้องกระตุ้นให้ผู้รับบริการได้เป็น “ผู้ร่วมทำกิจกรรม” (participant) ไม่ใช่ “ผู้สังเกตการณ์” (spectator) และต้องจัดกิจกรรมให้ผู้รับบริการมีอารมณ์ร่วมสนุกสนาน มีชีวิตชีวา อาจใช้เกม เพลง นิทาน ข่าว กรณีศึกษา และอื่นๆ เป็นสิ่งนำทาง ในการจัดกิจกรรมมีแนวทางการดำเนินการ 4 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Experiencing) ผู้รับบริการอาจเล่นเกมบทบาทสมมติ ทำงาน ทำกิจกรรม สถานการณ์จำลอง ฟัง/อ่านกรณีศึกษา ค้นคว้า เล่าอดีต เล่าเรื่องแบ่งปัน ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาระสำคัญหรือผลลัพธ์การเรียนรู้หรือจุดมุ่งหมายของกิจกรรม

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้ (Reflecting) ผู้รับบริการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก วิเคราะห์ พิจารณาหาเหตุผลจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ขั้นที่ 1 เพื่อหาคำตอบว่า เกิดอะไรขึ้นจากขั้นที่ 1 นั้นหรือเขาตีความว่าสิ่งนั้นอย่างไร

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต (Generalizing) ผู้รับบริการสร้างองค์ความรู้หรือสรุปสาระการเรียนรู้จากการอภิปรายสะท้อนกลับ การรับรู้การศึกษาจากทฤษฎีและแนวคิดเพิ่มเติมต่อไปอีก เพื่อความสมบูรณ์ของสาระการเรียนรู้ที่สำคัญกับชีวิต

ขั้นที่ 4 คิดแนะนำไปปฏิบัติ (Applying) ผู้รับบริการทดลองประยุกต์ใช้สาระการเรียนรู้สู่ชีวิต โดยอาจทดลองแก้ปัญหาสถานการณ์จำลอง สร้างคำขวัญ วางแผนพัฒนาตน จูงใจตนเองในการปฏิบัติตามแผน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมจากขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 4 อาจมีความต่อเนื่องคาบเกี่ยวกัน จนแยกไม่ออก หรือบางครั้งมีการสลับขั้นตอน เช่น อาจจัดกิจกรรมนำเสนอสาระการเรียนรู้หรือองค์ความรู้ก่อน จากนั้นเป็นขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แล้วเป็นกิจกรรมสะท้อนกลับการเรียนรู้ สุดท้ายเป็นกิจกรรมให้ทดลองประสบการณ์และประยุกต์ใช้ ซึ่งขั้นตอนนี้จะอยู่เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกิจกรรมเสมอ เมื่อถึงขั้นคิดและนำไปปฏิบัติก็อาจปรับเข้าสู่การแลกเปลี่ยนประสบการณ์เป็น

วางจต่อไปใหม่ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ให้มั่นคงขึ้น นำไปสู่การปฏิบัติได้ดีขึ้นและเรียนรู้สิ่งใหม่ที่ต่อเนื่องต่อไปอีก

นอกจากนี้ สมร ทองดี และปราณี รามสูต (2545, น.51) ยังได้เสนอแนะการกำหนดขั้นตอนของกิจกรรมแนะแนวว่า ขึ้นอยู่กับผู้แนะแนวในการใช้วิธีการตามประสบการณ์และดุลยพินิจที่เห็นว่าเหมาะสม คือผู้แนะแนวสามารถออกแบบและกำหนดขั้นตอนของกิจกรรมขึ้นเองแล้วทดลองใช้ประเมินกิจกรรม หากผลการประเมินพบว่าได้ผลบ้างในระดับหนึ่งก็ปรับปรุงพัฒนาต่อไป และเมื่อพบว่าได้ผลเป็นที่น่าพอใจก็จัดทำคู่มือกิจกรรมและเผยแพร่เพื่อร่วมใช้กันต่อไป

### 3.7 ประโยชน์ของกิจกรรมแนะแนว

ลักขณา ศรีวัฒน์ (2543, น.20) กล่าวถึง ประโยชน์และความสำคัญของการแนะแนวว่า ปัจจุบันบริการแนะแนวมีความสำคัญและความจำเป็นมากยิ่งขึ้นเพราะปัญหาต่างๆ ของนักเรียนในโรงเรียนมีมากขึ้น ทั้งปัญหาการศึกษา ปัญหาการประกอบอาชีพ ปัญหาส่วนตัว หากโรงเรียนจัดให้มีบริการแนะแนวขึ้น ปัญหาดังกล่าวจะลดน้อยลง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน

วาริ คชศิลา (2546, น.18) กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้จากกิจกรรมแนะแนวว่าผู้เรียนสามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญาและการสร้างสัมพันธภาพ

อัมพร แสงวิเชียร (2546, น.27) กล่าวถึง ประโยชน์ของกิจกรรมแนะแนวว่า ผู้รับบริการนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ซึ่งในปัจจุบันนิยมเรียกว่า “นำองค์ความรู้สู่วิถีชีวิต”

เยาวรักษ์ ปวงคำคง (2549, น.40) กล่าวถึง ประโยชน์ของกิจกรรมแนะแนวว่า จะนำไปสู่การสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน คือ รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น พัฒนาบุคลิกภาพและปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัว และประเทศชาติ

รุ่งทิวา โพธิ์ใต้ (2552, น.12-13) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมแนะแนวไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้รับรู้ข้อมูลที่มีคุณค่าจากครูแนะแนว
2. ช่วยให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับครู
3. ช่วยให้นักเรียนได้ปรับปรุงพฤติกรรมของตนเอง
4. ช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดี
5. ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจต่อตนเองที่แท้จริง

6. ช่วยให้ครูแนะแนวได้มีโอกาสพบปะกับนักเรียนเป็นกลุ่มอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง
7. ช่วยให้ครูแนะแนวมีโอกาสให้ข้อมูล
8. ช่วยให้ครูแนะแนวได้มีโอกาสใช้เทคนิคต่างๆ
9. ช่วยให้ครูแนะแนวได้ทราบถึงความต้องการ ความสนใจ ความสามารถและความถนัดของนักเรียนแต่ละบุคคล
10. ช่วยให้ครูแนะแนวได้ทราบถึงปัญหาและสภาพต่างๆ
11. ช่วยให้การจัดบริการแนะแนวทุกบริการประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์
12. ช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ดำเนินไปด้วยดีและมีประสิทธิภาพ
13. ช่วยลดปัญหาความประพฤตินักเรียน
14. ช่วยการจัดแผนการเรียนและการจัดกิจกรรมของโรงเรียน
15. ช่วยให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูแนะแนวและผู้ปกครอง
16. ช่วยให้ชุมชนได้รับความสนใจจากนักเรียน
17. ช่วยให้ประเทศชาติมีพลเมืองที่ดีมีความสุข

### 3.8 ความหมายของชุดกิจกรรมแนะแนว

สมร ทองดี และปราณี रामสูตร (2545, น.48) ได้กล่าวถึง ชุดกิจกรรมแนะแนวไว้ว่าเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้รับบริการนำผลการเรียนรู้จากกิจกรรมไปใช้ประโยชน์ อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาพฤติกรรมของผู้รับบริการ โดยการกระตุ้นให้ผู้รับบริการเป็นผู้ร่วมทำกิจกรรมตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Experiencing) ผู้รับบริการอาจเล่นเกมบทบาทสมมติ ทำงาน ทำกิจกรรม สถานการณ์จำลอง ฟัง/อ่านกรณีศึกษา ค้นคว้า เล่าอดีต เล่าเรื่องแบ่งปันประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาระสำคัญหรือผลลัพธ์การเรียนรู้หรือจุดมุ่งหมายของกิจกรรม

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการรับรู้ (Reflecting) ผู้รับบริการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก วิเคราะห์ พิจารณาหาเหตุผลจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ขั้นที่ 1 เพื่อหาคำตอบว่าเกิดอะไรขึ้นจากขั้นที่ 1 นั้นหรือเขาตีความว่าสิ่งนั้นอย่างไร

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต (Generalizing) ผู้รับบริการสร้างองค์ความรู้หรือสรุปสาระการเรียนรู้จากการอภิปรายสะท้อนกลับ การรับรู้การศึกษาจากทฤษฎีและแนวคิดเพิ่มเติมต่อไปอีก เพื่อความสมบูรณ์ของสาระการเรียนรู้ที่สำคัญกับชีวิต

ขั้นที่ 4 คิดแนะนำไปปฏิบัติ (Applying) ผู้รับบริการทดลองประยุกต์ใช้สาระการเรียนรู้สู่ชีวิต โดยอาจทดลองแก้ปัญหาสถานการณ์จำลอง สร้างคำขวัญ วางแผนพัฒนาตนเองในตนเองในการปฏิบัติตามแผน

ศิริลักษณ์ ละเอียค่อน (2552, น.8 อ้างถึงใน เป็นไท เทวินทร์, 2556, น.52) ชุคกิจกรรมหมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา วัตถุประสงค์ และกิจกรรม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเพิ่มพฤติกรรมการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งจะทำในลักษณะของสื่อประสม ประกอบด้วย คู่มือครู และชุดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการต่างๆ เช่น เกม การอภิปราย กรณีศึกษาตัวอย่าง การแสดงบทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง ตลอดจนการใช้สื่ออุปกรณ์ที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหาหรือกิจกรรม

จิวพันธ์ พูลศรี (2546) ได้ให้ความหมายว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว คือเครื่องมือทางการแนะแนวที่ประกอบด้วยกิจกรรมแนะแนวหลายๆ กิจกรรมที่นำมาประกอบด้วย คู่มือผู้ให้บริการซึ่งคำชี้แจงการเตรียมการของผู้ให้บริการ แผนการจัดกิจกรรมต่างๆ คู่มือผู้รับบริการซึ่งมีใบงานใบความรู้และแบบทดสอบก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม และสื่ออุปกรณ์ประกอบ

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนว หมายถึง วิธีการทำให้นักเรียนพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน ซึ่งมีเทคนิคที่ใช้กับกลุ่มทดลอง คือ กรณีตัวอย่าง บทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง กลุ่มสัมพันธ์ โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขึ้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์
2. ขึ้นสะท้อนกลับการรับรู้
3. ขึ้นสรุปสาระสู่ชีวิต
4. ขึ้นคิดและนำไปปฏิบัติ
5. ขึ้นติดตามประเมินผล

### 3.9 ความสำคัญของชุดกิจกรรมแนะแนว

สมร ทองดี และปราณี रामสูต, 2545 อ้างถึงใน ชลธิชา จันมณี, 2554, น.92) กล่าวว่า กิจกรรมแนะแนวเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนา สร้างเสริม ป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับทุกกลุ่ม ทั้งเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ ใบขอบข่ายด้านการศึกษา อาชีพ ส่วนตัวและสังคม โดยมีรูปแบบและเทคนิคหลากหลาย อาจเป็นกิจกรรมแนะแนวโดยตรงหรือผสมผสานในการเรียนการสอน การฝึกอบรม ประชุมสัมมนา ทั้งรายบุคคลและกลุ่ม ดังที่ กล่าวว่า การดำเนินกิจกรรมแนะแนวหากกระทำได้เหมาะสมจะมีผลดีต่อผู้รับบริการในการแก้ปัญหา เช่น การทะเลาะวิวาท พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ การขาดระเบียบวินัย ขาดคุณธรรมจริยธรรมและความรับผิดชอบ ซึ่งหากบุคคลเหล่านี้ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม โดยใช้กระบวนการทางการแนะแนวก็น่าจะเป็นทางเลือก



หนึ่งที่เกิดปัญหาได้ ซึ่งจะส่งผลดีต่อผู้เกี่ยวข้อง ชุมชน สังคม และนอกจากช่วยให้ผู้รับบริการได้พัฒนาตนเองแล้วยังสามารถสร้างคุณประโยชน์แก่สังคม ได้ช่วยให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สังคมปัจจุบันปรารถนาให้เกิดขึ้น ดังนั้นกิจกรรมแนะแนวจึงมีความสำคัญทั้งต่อผู้ให้และผู้รับบริการ

### 3.10 องค์ประกอบของชุดกิจกรรมแนะแนว

วลัยลักษณ์ ภักดีผล (2533 อ้างถึงในปราณี บุญเดช, 2546, น.20-21) ให้ข้อสรุปว่า “ชุดกิจกรรม” ควรต้องมีองค์ประกอบ 2 อย่างคือ

1. คู่มือครู ซึ่งประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้ เครื่องมือวัด เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การใช้แบบทดสอบ
2. โปรแกรมกิจกรรม หัวเรื่อง ซึ่งประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการอุปกรณ์ และการประเมิน

นอกจากนี้ข้อสรุปจากการเข้าร่วมสัมมนาเข้มของคณาจารย์และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาแขนงวิชาการแนะแนว มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชปีการศึกษา 2545 (22 กันยายน 2545) ให้กำหนดว่า ชุดกิจกรรมประกอบด้วย 1) คู่มือผู้ให้บริการ ซึ่งมีคำชี้แจงการเตรียมการของผู้ให้บริการแนะแนว แผนการจัดกิจกรรมต่างๆ 2) กิจกรรมของผู้รับบริการ ซึ่งมีใบงาน ใบความรู้ และแบบทดสอบก่อน-หลัง 3) สื่อหรืออุปกรณ์การจัดกิจกรรม นอกจากนั้นแล้วภายในชุดกิจกรรม ควรมีกล่าวให้เห็นถึงวิธีการดำเนินการ เช่น จุดมุ่งหมาย สื่อที่ใช้ วิธีการดำเนินการ ชี้แนะ ขั้นตอนกิจกรรม ขั้นตอน และนำหลักการไปประยุกต์ใช้และขึ้นประเมินผล

### 3.11 เทคนิคการจัดกิจกรรมแนะแนว

จำเนียร โชติช่วง (2527, น.118-120) ได้เสนอแนะเทคนิคในการจัดกิจกรรมแนะแนวไว้ว่า ควรจัดบรรยากาศให้เป็นกันเอง ให้นักเรียนรู้สึกอิสระ สบายใจในการแสดงออก มีการกระตุ้นให้นักเรียนแสดงออกมากที่สุดทั้งในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความเชื่อมั่นในตนเอง ความกล้าในการพูด ความรู้สึกที่ต้องการระบายออก เปิดโอกาสกระตุ้นและช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรียนรู้แก้ปัญหาและปฏิบัติงานร่วมกันให้ได้มากที่สุด มีการมอบหมายความรับผิดชอบให้นักเรียนทำงานในกิจกรรมนั้นๆ ตามความถนัดความสามารถและความสนใจ ครูไม่ควรสอนโดยการพูดคนเดียวและให้นักเรียนจด ควรมีการสร้างความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เรียนรู้หน้าที่ของตน มีการช่วยเหลือพยายามเข้าใจกัน ให้ความร่วมมือเห็นอกเห็นใจกัน เรียนรู้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการนำเอาเทคนิคกระบวนการกลุ่ม รวมถึงการนำเกมทางจิตวิทยาเข้ามาประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุก เรียนรู้เข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น ตลอดจนปลูกฝังนิสัยเจตคติ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จริยธรรมเข้าไปด้วย

พร้อมกันนี้ครูแนะแนวควรมีการบันทึกรายละเอียดต่างๆ ของการสอนไว้ทุกครั้ง และครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง เช่นเดียวกับที่กรมวิชาการ (ม.ป.ป.:บทนำ) กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรมแนะแนวแต่ละครั้ง ครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นก่อน แล้วจึงแสดงความคิดเห็นตามหรือแสดงความคิดเห็นในกรณีไม่เห็นด้วยพร้อมเหตุผลประกอบและไม่วุ่นวายคัดค้านคำตอบหรือทัศนคติของนักเรียนว่าถูกหรือผิด แต่พยายามให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยเหตุผลของเขา เพราะคำตอบหรือทัศนคติของนักเรียนแต่ละคนย่อมถูกสำหรับเขา เขาย่อมมีเหตุผลในคำตอบ ก็ต้องแสดงท่าทางด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นมิตรทางคำพูด น้ำเสียง และท่าทาง ต้องใช้อารมณ์ขันเป็น มีการสังเกตและบันทึกการสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มขณะจัดกิจกรรม ทั้งพฤติกรรมที่แสดงออก และความรู้สึก ฟัง สะท้อนความรู้สึก (ความคิด) ของคำตอบนักเรียน มีการใช้คำพูดกระตุ้นให้เด็กคิดเพื่อแก้ปัญหาและหาคำตอบด้วยตนเองอย่างมีเหตุผล กล่าวชื่นชมเมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานกลุ่มร่วมกันเน้นบรรยากาศที่เป็นประชาธิปไตย ใช้เหตุผลสะท้อนค่านิยมของนักเรียนจากคำตอบที่เป็นเหตุผล หากนักเรียนค้นหาคำตอบไม่ได้หรือแก้ปัญหาบางอย่างไม่ได้ ครูอาจยกตัวอย่างคำตอบของตนนำทางได้ และควรเตรียมอุปกรณ์ทุกครั้งก่อนจัดกิจกรรม นอกจากนี้ควรให้นักเรียนทุกคนได้รับทราบข้อตกลงเบื้องต้นในการร่วมกิจกรรม

### 3.12 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว

พัชราภรณ์ รักช่วย (2546) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปากพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรับผิดชอบในการเรียนเพิ่มขึ้นหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีความรับผิดชอบในการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปราณี เชนบุญ (2546) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบุญเหลือวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบด้านการเรียนสูงขึ้น หลังจากได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว มีความรับผิดชอบด้านการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ที่ได้รับการจัดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สภาราญ วงศ์ขวัญ (2558) ได้ศึกษา ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการควบคุมตนเองของผู้ต้องขังเรือนจำกลางบางขวาง พบว่า ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวผู้ต้องขัง

กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมการควบคุมตนเองสูงกว่า ก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุขอารมณ์ เพิ่มพันธุ์วัฒน์ (2560) ได้ศึกษา ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลงกว่าการลดแนวคิดดังกล่าวของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรรณพัชร ชูทอง (2560) ได้ศึกษา ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวด้วยเทคนิคตัวแบบเพื่อพัฒนา จิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านแดง (เรือนจุลประชาสรรค์) จังหวัดพัทลุง พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจิตสาธารณะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนจิตสาธารณะหลังการทดลองไม่แตกต่างกับระยะติดตามผล นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการชุดกิจกรรมแนะแนวด้วยเทคนิคตัวแบบมีคะแนนจิตสาธารณะสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปิยวรรณ ปรีชานุกูล (2560) ได้ศึกษา ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอาชีพเพื่อพัฒนาการรับรู้ด้านการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโลกศุภวิทยา จังหวัดลพบุรี พบว่า ระยะหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีการรับรู้ด้านการศึกษาต่อสายอาชีพสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระยะหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีการรับรู้ด้านการศึกษาต่อสายอาชีพสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระยะติดตามผลนักเรียนกลุ่มทดลองมีการรับรู้ด้านการศึกษาต่อสายอาชีพไม่แตกต่างกับระยะหลังการทดลอง

### บทที่ 3

## วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร” มีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

### 1. รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วัดก่อนและหลังการทดลอง (Randomized Control-Group Pretest – Posttest Design) ซึ่งมีรูปแบบการวิจัย ดังนี้

กลุ่มทดลอง

$O_1$	$X_1$	$O_2$
-------	-------	-------

กลุ่มควบคุม

$O_3$	$X_2$	$O_4$
-------	-------	-------

เมื่อ  $O_1$  แทน การวัดระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง

$O_2$  แทน การวัดระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของกลุ่มทดลองหลังการทดลอง

$O_3$  แทน การวัดระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

O<sub>4</sub> แทน การวัดระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง

X<sub>1</sub> แทน การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน

X<sub>2</sub> แทน การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ

## 2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

### 2.1 ประชากร

ประชากรที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 250 คน

### 2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ซึ่งทำแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียน ได้คะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา และสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม จากนั้นจึงแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

### 2.3 ตัวแปรอิสระ

1. ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. กิจกรรมแนะแนวปกติ

### 2.4 ตัวแปรตาม

ตัวแปรตามในการวิจัย คือ การรับรู้ความสามารถในการเรียน

## 3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียน (2) ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน กิจกรรมแนะแนวปกติ และ (3) แบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับชุดกิจกรรมแนะแนวตาม

เทคนิคตัวแบบสื่อสังคม เพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

### 3.1 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียน

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียน

**3.1.1 ศึกษาวรรณกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาเครื่องมือทางการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา**

**3.1.2 กำหนดวัตถุประสงค์ของตัวแปรที่ต้องการศึกษา** ได้แก่ ตัวแปรการรับรู้ความสามารถในการเรียน

**3.1.3 กำหนดระดับการวัดตัวแปร** การรับรู้ความสามารถในการเรียนเป็นตัวแปรที่อยู่ในระดับการวัดแบบอันตรภาคชั้น

**3.1.4 กำหนดประเภทของเครื่องมือที่จะใช้วัด** โดยพิจารณาถึงตัวแปรและกลุ่มเป้าหมาย จากตัวแปรการรับรู้ความสามารถในการเรียน และกลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เครื่องมือประเภทแบบสอบถาม

**3.1.5 สร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับตัวแปรที่ต้องการศึกษา**  
ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ โดยแบ่งข้อคำถามให้ครอบคลุมนิยามของตัวแปร

#### 3.1.6 ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

1) เสนอข้อคำถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพความตรง (Validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยค่า IOC มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป แสดงว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียนเท่ากับ 0.94

2) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)

ข้อคำถามมีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.10 ขึ้นไป แสดงว่า อยู่ในเกณฑ์ดี

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียนมีค่าระหว่าง 0.36-0.77

ข้อคำถามที่มีค่าความเที่ยงสูงกว่า 0.70 แสดงว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียนทั้งหมด  
เท่ากับ 0.92

### 3.2 ลักษณะของแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียน

แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียน เป็นแบบสอบถามที่ใช้วิธีวัด  
แบบประเมินค่า 6 ระดับ ได้แก่

มากที่สุด	มั่นใจมากที่สุด	หมายถึง ตรงกับพฤตินิสัยทางการเรียนของนักเรียนมาก
	มั่นใจมาก	หมายถึง ตรงกับพฤตินิสัยทางการเรียนของนักเรียนมาก
ค่อนข้างมาก	มั่นใจค่อนข้างมาก	หมายถึง ตรงกับพฤตินิสัยทางการเรียนของนักเรียน
	มั่นใจค่อนข้างน้อย	หมายถึง ตรงกับพฤตินิสัยทางการเรียนของนักเรียน
ค่อนข้างน้อย	มั่นใจน้อย	หมายถึง ตรงกับพฤตินิสัยทางการเรียนของนักเรียนน้อย
ที่น้อยที่สุด	มั่นใจน้อยที่สุด	หมายถึง ตรงกับพฤตินิสัยทางการเรียนของนักเรียนน้อย

#### 3.2.1 เกณฑ์ในการให้คะแนน

ข้อคำถามในแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียนจะให้  
คะแนน 5-4-3-2-1-0 สำหรับคำตอบมั่นใจมากที่สุดไปจนถึงมั่นใจน้อยที่สุดตามลำดับ

#### 3.2.2 การแปลผลจากคะแนน ใช้การแปลผลจากคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

นักเรียนที่ทำแบบสอบถามได้คะแนนเฉลี่ย 0 – 1.00 แสดงว่า มีการรับรู้  
ความสามารถในการเรียน อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

นักเรียนที่ทำแบบสอบถามได้คะแนนเฉลี่ย 1.01-2.00 แสดงว่า มีการรับรู้  
ความสามารถในการเรียน อยู่ในระดับ น้อย

นักเรียนที่ทำแบบสอบถามได้คะแนนเฉลี่ย 2.01- 3.00 แสดงว่า มีการรับรู้  
ความสามารถในการเรียน อยู่ในระดับ ปานกลาง

นักเรียนที่ทำแบบสอบถามได้คะแนนเฉลี่ย 3.01- 4.00 แสดงว่า มีการรับรู้  
ความสามารถในการเรียน อยู่ในระดับ มาก

นักเรียนที่ทำแบบสอบถามได้คะแนนเฉลี่ย 4.01- 5.00 แสดงว่า มีการรับรู้  
ความสามารถในการเรียน อยู่ในระดับ มากที่สุด

3.3 ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร

### 3.3.1 ขั้นตอนในการพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนว

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนว
- 2) ศึกษาวรรณกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนว
- 3) พัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบและสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 4) ตรวจสอบคุณภาพของชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบและสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่พัฒนาขึ้นด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.95
- 5) ปรับปรุงและแก้ไขชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบและสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร ให้สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างและบริบทต่างๆ ก่อนนำไปใช้ทำการวิจัย

## 3.4 แบบประเมินความพึงพอใจ

### 3.4.1 ลักษณะของแบบประเมิน

แบบประเมินความพึงพอใจของชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคม เป็นแบบสอบถามใช้วิธีประเมินค่า 5 ระดับ ได้แก่

มากที่สุด	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกรักของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกรักของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกรักของนักเรียนปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกรักของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับความรู้สึกรักของนักเรียนน้อยที่สุด

### 3.4.2 เกณฑ์ในการให้คะแนน

ข้อคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจของชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคม จะให้คะแนน 5-4-3-2-1 สำหรับคำตอบมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด



### 3.4.3 การแปลผล ใช้การแปลผลจากคะแนนเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

## 4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ขอนหนังสือรับรองจากคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อประสานขอความร่วมมือกับโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างก่อนแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียนเพื่อนำผลมาวิเคราะห์หาระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง และเก็บเป็นข้อมูลก่อนการทดลอง

4.3 ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบและสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานครกับกลุ่มทดลอง และใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติกับกลุ่มควบคุม ก่อนให้นักเรียนทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียนเพื่อเก็บเป็นข้อมูลหลังการทดลอง

4.4 นำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์หาค่าความต่าง และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

## 5. การวิเคราะห์ข้อมูล

### 5.1 การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

5.1.1 วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามและชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบและสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\text{ผลรวมคะแนนจากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ}}{\text{จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ}}$$

IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าแบบสอบถามและชุดกิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

**5.1.2 ทหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม** โดยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (ITC/Item total correlation) ด้วยการใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Chronbach,1951)

ITC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.10 ขึ้นไป แสดงว่า แบบสอบถามมีอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ดี

**5.1.3 ทหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม** โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Chronbach,1951)

Reliability ที่มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป แสดงว่า แบบสอบถามมีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

## 5.2 การวิเคราะห์ผลการทดลอง

5.2.1 วิเคราะห์ระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองด้วยการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (dependent t-test)

5.2.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่าทีแบบอิสระ (Independent t-test)



## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร” ได้แบ่งขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ที่มีผลต่อการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขั้นตอนที่ 3 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในการชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน

#### 1. ระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การวิเคราะห์ระดับการปรับตัวของผู้ปกครองเด็กออทิสติกใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าร้อยละ (Percent) โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

	N	Mean	SD	แปลผล
ระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียน	250	2.18	1.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง มีการรับรู้ความสามารถในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.1

ตาราง 4.2 แสดงระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนจำแนกเป็นรายบุคคล

ระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การรับรู้ความสามารถในการเรียนระดับมากที่สุด	4.01-5.00	7	2.8
การรับรู้ความสามารถในการเรียนระดับมาก	3.01-4.00	55	22
การรับรู้ความสามารถในการเรียนระดับปานกลาง	2.01-3.00	31	12.40
การรับรู้ความสามารถในการเรียนระดับน้อย	1.01-2.00	155	62
การรับรู้ความสามารถในการเรียนระดับน้อยที่สุด	0.00-1.00	2	0.80
<b>รวม</b>		250	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ส่วนใหญ่มีการรับรู้ความสามารถในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 62 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมด

## 2. ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสี่ตั้งคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร

เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน แบ่งออกเป็น การทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ดังนี้

รูปแบบการทดลอง

กลุ่มทดลอง

$O_1$      $X_1$      $O_2$

กลุ่มควบคุม

$O_3$      $X_2$      $O_4$

เมื่อ  $O_1$  แทนการวัดระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง

O<sub>2</sub> แทนการวัดระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของกลุ่มทดลองหลัง  
การทดลอง

O<sub>3</sub> แทนการวัดระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของกลุ่มควบคุมก่อน  
การทดลอง

O<sub>4</sub> แทนการวัดระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของกลุ่มควบคุมหลัง  
การทดลอง

X<sub>1</sub> แทนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อ  
พัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

X<sub>2</sub> แทนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง  
ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	N	Mean	SD	t
ก่อนการทดลอง	30	2.11	0.56	
หลังการทดลอง	30	3.43	0.51	12.94*

\*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ภายหลังการทดลอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่ม  
ทดลอง มีระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญ  
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	SD	t
กลุ่มทดลอง	30	2.11	0.56	0.81
กลุ่มควบคุม	30	2.02	0.24	

\*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ก่อนการทดลอง เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการรับรู้ความสามารถในการเรียนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mean	SD	t
กลุ่มทดลอง	30	3.43	0.51	14.61*
กลุ่มควบคุม	30	1.94	0.22	

\*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.5 พบว่า หลังการทดลอง เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการรับรู้ความสามารถในการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

### 3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจในการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสี่ สังกมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.6 แสดงผลความพึงพอใจในการใช้ชุดกิจกรรมฯของนักเรียนในกลุ่มทดลอง

ข้อที่	รายการ	Mean	S.D.	แปลความหมาย
1	นักเรียนได้รับความรู้ความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการรับรู้ความสามารถในการเรียนหลังเข้าร่วมกิจกรรม	4.30	0.53	มาก
2	ความน่าสนใจของกิจกรรม	4.50	0.51	มากที่สุด
3	นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.40	0.56	มาก
4	สื่อและอุปกรณ์มีความทันสมัยในการจัดกิจกรรม	4.60	0.50	มากที่สุด
5	การจัดสถานที่ – เวลา มีความเหมาะสม	4.13	0.68	มาก
6	บรรยากาศของการปฏิบัติกิจกรรม	4.40	0.50	มาก
7	ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	4.53	0.57	มากที่สุด
8	หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมแล้วนักเรียนมีการรับรู้ความสามารถในการเรียนเพิ่มขึ้น	4.50	0.57	มากที่สุด
9	กิจกรรมมีประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.47	0.57	มาก
10	นักเรียนมีความประสงค์จะเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป	4.50	0.53	มากที่สุด
	รวม	4.17	1.23	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า 3 ลำดับแรก ได้แก่ สื่อและอุปกรณ์มีความทันสมัยในการจัดกิจกรรม ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม และความน่าสนใจของกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60, 4.53 และ 4.50 ตามลำดับ ส่วนข้อที่อยู่ในลำดับสุดท้าย คือ การจัดสถานที่และเวลาที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13

## บทที่ 5

### สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร” สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

#### 1. การดำเนินการวิจัย

##### 1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน

1.1.3 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน

1.1.4 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน

##### 1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

###### 1.2.1 ประชากร

ประชากรที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 250 คน

###### 1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 60 คน ซึ่งทำแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียน ได้คะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา และสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม จากนั้น จึงแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย



### 1.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน

### 1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือรับรองจากคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อประสานขอความร่วมมือกับ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างก่อนแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียนเพื่อนำผลมาวิเคราะห์หาระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง และเก็บเป็นข้อมูลก่อนการทดลอง
3. ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน กับกลุ่มทดลอง และใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติกับกลุ่มควบคุม ก่อนให้นักเรียนทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียนเพื่อเก็บเป็นข้อมูลหลังการทดลอง
4. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความต่าง และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

## 2. สรุปผลการวิจัย

- 2.1 ประชากรซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง มีการรับรู้ความสามารถในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18
- 2.2 ภายหลังจากทดลอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลอง มีระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2.3 ภายหลังจากทดลอง เด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการรับรู้ความสามารถในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า 3 ลำดับแรก ได้แก่ สื่อและอุปกรณ์มีความทันสมัยในการจัดกิจกรรม ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม และความน่าสนใจของกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60, 4.53

และ 4.50 ตามลำดับ ส่วนข้อที่อยู่ในลำดับสุดท้าย คือ การจัดสถานที่และเวลาที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13

### 3.อภิปรายผล

งานวิจัยเรื่อง “ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร” สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 250 คน มีระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 ทั้งนี้เพราะนักเรียนยังขาดความมั่นใจ ทำให้มองตนเองว่าไม่สามารถเรียนได้ ซึ่งเป็นผลทำให้นักเรียนขาดความพยายาม ไม่กล้าเผชิญปัญหาหรืออุปสรรค ขาดการเอาใจใส่ในงานที่ได้รับมอบหมาย ขาดความกระตือรือร้น ที่สำคัญคือ นักเรียนขาดประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จของตนเอง จึงทำให้ขาดแรงจูงใจตนเอง สอดคล้องกับ แบนดูรา (Bandura, 1977) ซึ่งกล่าวว่า การรับรู้ความสามารถของบุคคลนั้นมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (Mastery experience) ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการรับรู้ความสามารถของบุคคลในการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตน เนื่องจากประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จเป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับเองโดยตรง บุคคลจึงให้น้ำหนักกับประสบการณ์นี้มาก ความสำเร็จจะช่วยพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนให้เข้มแข็งขึ้น ในทางตรงกันข้าม ความล้มเหลวจะส่งผลให้บุคคลประเมินและรับรู้ความสามารถของตนเองต่ำลง และลูธาน (Luthans, 2007) ได้อธิบายถึงผลกระทบจากการรับรู้ความสามารถของตนเองว่า เมื่อบุคคลประเมินความสามารถของตนเองอยู่ในระดับต่ำจะหลีกเลี่ยงงาน ที่ถอย ขาดความมั่นใจ ไร้ความพยายาม และมักจะยอมแพ้ต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างง่ายดาย และ อภิญา อิงอาจ และ ชลธร อริยปิณฑ์ (2553) ซึ่งได้ศึกษาการรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียน และความสามารถในการฟันฝ่าอุปสรรคของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการเรียนต่ำ ส่วนใหญ่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าเผชิญปัญหาหรืออุปสรรค ขาดการเอาใจใส่ในงานที่ได้รับมอบหมาย ขาดความกระตือรือร้น และไม่พยายามกระทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จลุล่วง โดยนักศึกษามักจะยอมแพ้หากทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่สำเร็จ นอกจากนี้การที่นักเรียนมีปัญหาด้านการรับรู้ความสามารถในการเรียนของตนส่วนหนึ่งน่าจะเป็นเหตุจากกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมในลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ไม่ประสบความสำเร็จทางด้านการเรียน การอยู่ในกลุ่มของบุคคลที่ขาดความสำเร็จเหมือนกัน เป็นผลให้

นักเรียนไม่เห็นประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จของผู้อื่น ทำให้นักเรียนขาดแรงกระตุ้นและความเพียรพยายามเพื่อที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จ สอดคล้องกับ แบนดูรา (Bandura, 1982) ที่กล่าวว่า การประเมินการรับรู้ความสามารถของตนเองนั้น ส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลมาจากการได้เห็นประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จของผู้อื่น การที่บุคคลได้เห็นผู้ที่มีพฤติกรรมในลักษณะคล้ายคลึงกับตน แต่สามารถประสบความสำเร็จได้ เป็นเหตุให้บุคคลรับรู้เกี่ยวกับความสามารถของตนเพิ่มขึ้นได้ โดยบุคคลจะบอกกับตนเองว่า ถ้าผู้อื่นประสบความสำเร็จได้ เขาก็ประสบความสำเร็จได้เช่นเดียวกัน สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ความสามารถของตน ได้แก่ ตัวแปรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตน การรับรู้ความสามารถของตนพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปตามแบบ (Model) ที่เห็น ในทางตรงกันข้าม การที่บุคคลเห็นผู้อื่นที่มีพฤติกรรมคล้ายคลึงกับตนประสบความสำเร็จ ทั้งที่ได้พยายามอย่างเต็มที่แล้ว ก็อาจเป็นเหตุให้บุคคลขาดความมั่นใจและขาดความมานะพยายามได้เช่นเดียวกัน

3.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลองมีการรับรู้ความสามารถในการเรียนเพิ่มสูงขึ้นหลังจากใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นสามารถเพิ่มระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียนให้กับนักเรียนในกลุ่มทดลองได้ ทั้งนี้สืบเนื่องจากชุดกิจกรรมแนะแนวดังกล่าวมุ่งให้ประสบการณ์ตรงแก่นักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด วิเคราะห์ และลงมือปฏิบัติเอง โดยใช้วิธีการให้ตัวแบบเน้นตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ เช่น สถานการณ์ต่างๆ สื่อวีดิทัศน์ การแสดงบทบาทสมมติ และการอภิปราย เป็นต้น สอดคล้องกับ สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541) ซึ่งกล่าวว่า ตัวแบบมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ช่วยให้บุคคลเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ๆ หรือทักษะใหม่ๆ ซึ่งลักษณะของการใช้ตัวแบบเช่นนี้เองสามารถสร้างพฤติกรรมใหม่ๆ ให้กับบุคคลที่ยังไม่เคยกระทำพฤติกรรมดังกล่าว นอกจากตัวแบบจะสร้างพฤติกรรมได้แล้วยังสามารถยุติหรือระงับการแสดงพฤติกรรมของบุคคลได้ ขึ้นอยู่กับว่าเมื่อแสดงพฤติกรรมแล้วได้รับผลเช่นใด ถ้าได้ผลในทางบวกแนวโน้มที่บุคคลจะกระทำตามตัวแบบก็มีมากขึ้น ถ้าได้ผลในทางลบแนวโน้มในการระงับพฤติกรรมก็มีสูงขึ้น เท่ากับว่าตัวแบบทำหน้าที่เป็นสัญญาณกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือระงับการแสดงพฤติกรรมของตนเอง และ ปารีญา ราพา (2544) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้ตัวแบบสัญลักษณ์เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเองเพิ่มมากขึ้นหลังใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้การใช้สื่อสังคมในชุดกิจกรรมยังมีผลให้ชุดกิจกรรมมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เพราะนักเรียนในยุคปัจจุบันให้ความสนใจกับสื่อสังคมมากกว่าการเรียนรู้ด้วยการบอก

สอน หรืออธิบาย โดยสื่อสังคมถูกนำมาใช้เป็นช่องทางในการเรียนการสอน ที่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตลอดเวลาด้วยทักษะที่หลากหลายนอกเหนือจากการถ่ายทอดของครูผู้สอนหรือตำรา สอดคล้องกับ ชัยวัฒน์ แก้วพันธุ์งาม (2559) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ในยุคปัจจุบันเน้นให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก และเสนอแนะผ่านวิธีการต่างๆ ทางเทคโนโลยีสื่อสังคมซึ่งการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมการลงมือกระทำและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง อาศัยทักษะการคิดอย่างมีขั้นตอนรวมถึงทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ผู้เรียนได้รับองค์ความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 หลังใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลองมีการรับรู้ความสามารถในการเรียนเพิ่มสูงมากขึ้นกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มควบคุม ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าวนี้ยังแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนมากขึ้นว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีผลในการพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ขั้นตอนของชุดกิจกรรมดังกล่าว เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์แบบมีส่วนร่วม และการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มด้วยการกระตุ้นให้นักเรียนเป็นผู้ร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน มีชีวิตชีวา โดยมีแนวทางในการดำเนินการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำเสนอเกี่ยวกับประสบการณ์ด้านการเรียนเพื่อแบ่งปันประสบการณ์และการเรียนรู้ร่วมกัน ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้ เป็นการให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และวิเคราะห์หาเหตุผลที่เกิดขึ้นจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ รวมถึงการให้ความหมายจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต เป็นการให้นักเรียนสรุปสาระการเรียนรู้ เสนอแนวคิดเพิ่มเติมด้วยการอภิปรายเพื่อสร้างองค์ความรู้ที่สำคัญได้ด้วยตนเอง ขั้นที่ 4 เป็นการให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการรับรู้ความสามารถในการเรียน สามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่ได้รับสู่ชีวิตจริงด้วยการทดลองใช้ประสบการณ์ในการแก้ปัญหาจากสถานการณ์จำลอง สอดคล้องกับ สมร ทองดี และปราณี รามสูตร (2545) ที่แบ่งขั้นตอนของกิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนนำผลการเรียนรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริง โดยใช้แนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) ที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning) และการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม (Group process learning) ซึ่งการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมนี้จะพัฒนากระบวนการคิดและการปฏิบัติจนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาพฤติกรรมด้วยการกระตุ้นให้นักเรียนเป็นผู้ร่วมทำกิจกรรม (participant) ไม่ใช่ผู้สังเกตการณ์ (spectator) และจัดกิจกรรมให้

นักเรียนมีอารมณ์ร่วมอย่างสนุกสนานและมีชีวิตชีวา ด้วยการใช้เกม เพลง นิทาน ข่าว กรณีศึกษา เป็นต้น โดยมีแนวทางในการดำเนินกิจกรรม 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Experiencing) ผู้รับบริการอาจเล่นเกมบทบาทสมมติ ทำงาน ทำกิจกรรม สถานการณ์จำลอง ฟัง/อ่านกรณีศึกษา ค้นคว้า เล่าอดีต เล่าเรื่องแบ่งปัน ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาระสำคัญหรือผลลัพธ์การเรียนรู้หรือจุดมุ่งหมายของกิจกรรม

ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้ (Reflecting) ผู้รับบริการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก วิเคราะห์ พิจารณาหาเหตุผลจากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ขั้นที่ 1 เพื่อหาคำตอบว่า เกิดอะไรขึ้นจากขั้นที่ 1 นั้นหรือเขาตีความว่าสิ่งนั้นอย่างไร

ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต (Generalizing) ผู้รับบริการสร้างองค์ความรู้หรือสรุป สาระการเรียนรู้จากการอภิปรายสะท้อนกลับ การรับรู้การศึกษาจากทฤษฎีและแนวคิดเพิ่มเติมต่อไปอีก เพื่อความสมบูรณ์ของสาระการเรียนรู้ที่สำคัญกับชีวิต

ขั้นที่ 4 คิดแนะนำไปปฏิบัติ (Applying) ผู้รับบริการทดลองประยุกต์ใช้สาระการเรียนรู้สู่ชีวิต โดยอาจทดลองแก้ปัญหาสถานการณ์จำลอง สร้างคำขวัญ วางแผนพัฒนาตน จูงใจตนเองในการปฏิบัติตามแผน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมจากขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 4 อาจมีความต่อเนื่องคาบเกี่ยวกัน จนแยกไม่ออก หรือบางครั้งมีการสลับขั้นตอน เช่น อาจจัดกิจกรรมนำเสนอสาระการเรียนรู้หรือ องค์ความรู้ก่อน จากนั้นเป็นขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แล้วเป็นกิจกรรมสะท้อนกลับการเรียนรู้ สุดท้ายเป็นกิจกรรมให้ทดลองประสบการณ์และประยุกต์ใช้ ซึ่งขั้นตอนนี้จะอยู่เป็นขั้นตอนสุดท้าย ของกิจกรรมเสมอ เมื่อถึงขั้นคิดและนำไปปฏิบัติก็อาจปรับเข้าสู่การแลกเปลี่ยนประสบการณ์เป็น วงจรต่อไปใหม่ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ให้มั่นคงขึ้น นำไปสู่การปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้นและเรียนรู้สิ่งใหม่ ที่ต่อเนื่องต่อไปอีก

นอกจากนี้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ ความสามารถในการเรียนของนักเรียนยังใช้ตัวแบบที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนสังเกตพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆ ของตัวแบบ ซึ่งผลจากการสังเกตทำให้เกิดการ เลียนแบบพฤติกรรมที่พึงประสงค์จากตัวแบบ โดยผู้วิจัยเลือกใช้ตัวแบบที่มีความคล้ายคลึงกัน มี ลักษณะใกล้เคียงกัน และมีคุณสมบัติเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง เช่น ตัวแบบที่อยู่ในวัยเดียวกัน ตัวแบบที่มีประสบการณ์ชีวิตเหมือนกัน ซึ่งจะช่วยให้ดึงดูดความสนใจของนักเรียน และช่วยให้ ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมสูงขึ้น สอดคล้องกับ อัจฉรา ธรรมาภรณ์ (2531) ซึ่งได้สรุป องค์ประกอบของตัวแบบไว้ว่า ความคล้ายคลึงกันในด้านต่างๆ ของตัวแบบและผู้เรียน เช่น อายุ เพศ ความสามารถ มีผลทำให้การเลียนแบบของบุคคลเพิ่มมากขึ้น ในทางตรงกันข้าม ระดับความ

แตกต่างระหว่างตัวแบบและผู้เรียนรู้ก็มีผลให้การเลียนแบบลดน้อยลงด้วยเช่นเดียวกัน และ สุขุมาลย์ คำหว่าน (2543) ได้กล่าวถึง การเลียนแบบไว้ว่า การเลียนแบบจะเกิดขึ้นเมื่อตัวแบบตรงกับ ความสนใจ เด็กนักเรียนหญิงจะเลียนแบบแตกต่างไปจากเด็กนักเรียนชาย เนื่องจากความสนใจ แตกต่างกัน แม้ในเด็กหญิงหรือเด็กชายด้วยกันก็อาจมีความสนใจแตกต่างกันไป การใช้ตัวแบบนั้น ควรเริ่มต้นจากคนใกล้ชิดที่สุดแล้วค่อยๆ ห่างออกไปจากตัวผู้เรียนรู้ตามพัฒนาการทางสังคมของ เขา และ อรอนงค์ มานะเสถียร (2555) ได้ศึกษาถึงการใช้โปรแกรมเทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเยาวชน พบว่า เยาวชนชายที่เข้าร่วมโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อ พัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถ ในการเรียน ยังใช้เทคนิคสื่อสังคมร่วมด้วยเพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในกิจกรรมมาก ยิ่งขึ้น เนื่องจากนักเรียนในยุคปัจจุบันให้ความสนใจในสื่อสังคมออนไลน์เพิ่มขึ้นและยังใช้งานเพื่อ ตอบสนองความต้องการในชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถเข้าถึงสื่อสังคมและสื่อออนไลน์ต่างๆ ได้ง่ายและสะดวก อีกทั้งเว็บไซต์สื่อสังคมเป็นซอฟต์แวร์ที่ใช้งานบนอินเทอร์เน็ตเพื่อตอบสนอง รูปแบบการใช้ชีวิตของคนในยุคนี้ที่ให้ความสำคัญกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากขึ้นจนเกิดเป็นสังคม ออนไลน์ ด้วยความสามารถของสื่อสังคมที่เป็นแหล่งเผยแพร่ข้อมูลส่วนตัว บทความ รูปภาพ ผลงาน พบปะ แสดงความคิดเห็น และเปลี่ยนประสบการณ์ หรือความสนใจร่วมกัน และกิจกรรม อื่นๆ รวมไปถึงเป็นแหล่งข้อมูลที่ใช้บริการสามารถช่วยกันสร้างเนื้อหาได้ตามความสนใจของแต่ละ บุคคล ผู้วิจัยได้ใช้สื่อสังคมเฟสบุ๊กมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยการสร้างอัลบั้มภาพที่ ประกอบด้วยตัวแบบต่างๆ ให้นักเรียนได้ใช้เป็นช่องทางในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการ รับรู้ความสามารถในตนเอง มีการตอบคำถามแสดงความคิดเห็นเพื่อร่วมกิจกรรมผ่านสื่อสังคม เฟสบุ๊ก ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำกิจกรรมในรูปแบบที่แปลกใหม่ ต่างไปจากการทำกิจกรรม แนะนำปกติที่มีเพียงแค่การบรรยายและใบงาน ส่งผลให้นักเรียนสนใจและตั้งใจในการทำ กิจกรรมเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับ สุขญา สังข์จรูญ (2550) ได้ศึกษาผลของการเรียนบนเว็บโดย ใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนบนเว็บโดยใช้บล็อกในการบันทึกผลการ เรียนรู้ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อน เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเอกภพ ณะฤทธิ์ (2556) ที่ศึกษาเรื่อง การเรียนการ สอนพหุศิลป์ศึกษาเชิงแบบแผนร่วมกับสื่อสังคม (Social Media) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนพหุศิลป์ศึกษาเชิงแบบแผนร่วมกับ สื่อสังคม (Social Media) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นักเรียนที่

ได้รับการเรียนการสอนพหุศิลปศึกษาเชิงแบบแผนร่วมกับสื่อสังคม (Social Media) มีความสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่ม ความคิดละเอียดลออ และความคิดสร้างสรรค์โดยรวมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความคิดคล่องแคล่วมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลอง มีความพึงพอใจในชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียน อยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนส่วนใหญ่พึงพอใจในความน่าสนใจของกิจกรรม สื่อและอุปกรณ์มีความทันสมัย และขั้นตอนในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม ที่เป็นเช่นนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในปัจจุบันยังมีรูปแบบเดิมๆ ได้แก่ การใช้การบรรยายเป็นหลัก ส่วนการจัดกิจกรรมตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะของการร่วมทำกิจกรรม โดยกระตุ้นให้นักเรียนมีอารมณ์ร่วม และมีความสนุกสนานกับการทำกิจกรรม ประกอบกับการใช้สื่อและอุปกรณ์ที่มีความทันสมัยโดยเฉพาะการใช้สื่อสังคม เช่น Facebook Youtube ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสื่อสังคมดังกล่าวตรงกับความสนใจของนักเรียนทำให้กิจกรรมไม่น่าเบื่อ อีกทั้งขั้นตอนในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมและระยะเวลาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมและพอดีกับวัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จึงทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความพอใจมากกว่าการบรรยายหรือการใช้วิธีการเรียนการสอนแบบที่เคยผ่านมา

#### 4. ข้อเสนอแนะ

##### 4.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

4.1.1 ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีจุดประสงค์เพื่อใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หากต้องการนำชุดกิจกรรมดังกล่าวนี้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นควรมีการปรับปรุงและประยุกต์ให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง รวมถึงควรมีการทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง

4.1.2 ควรนำชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนไปประยุกต์ใช้สอดแทรกในการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1.3 โรงเรียนหรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลจากการวิจัยไปใช้เพื่อศึกษาหาแนวทางในการพัฒนาคุณสมบัติที่พึงประสงค์ด้านอื่นๆ ของนักเรียน

#### 4.2 ข้อเสนอแนะในครั้งต่อไป

4.2.1 ควรมีการติดตามผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนเป็นระยะๆ เช่น 3 เดือน 6 เดือน หรือ 12 เดือน เพื่อศึกษาความคงทนของพัฒนาการด้านการรับรู้ความสามารถในการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

4.2.2 ควรศึกษาถึงปัจจัยเชิงสาเหตุอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อการพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน เช่น การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมของชุมชน และวิธีการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น





บรรณานุกรม



## บรรณานุกรม

- กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *คู่มือพัฒนาทักษะชีวิตระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *คู่มือพัฒนาทักษะชีวิตระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือพัฒนาทักษะชีวิตระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- กรรณา ศรีแสน. (2546). *ผลการใช้หนังสือการ์ตูนตัวแบบต่อการพัฒนาพฤติกรรมจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- กิจติยา รัตนมณี. (2547). *ผลของโปรแกรมส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองในการควบคุมน้ำหนักร่วมกับการมีส่วนร่วมของบิดามารดาต่อพฤติกรรมการบริโภคและพฤติกรรมการใช้พลังงานในชีวิตประจำวันของเด็กอ้วนวัยเรียน*. (ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- เกรียงสุข เฟื่องฟูพงศ์. (2554). *การรับรู้ความสามารถของตนเอง การมองโลกในแง่ดี และความผูกพันในงาน : กรณีศึกษาพนักงานบริษัทผลิตและจำหน่ายเครื่องสำอางและยารักษาโรคแห่งหนึ่ง*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- จุฑาวดี กมลพรมงคล. (2555). *ผลของการเสริมสมรรถนะแห่งตนต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง ความคาดหวังในผลลัพธ์ และทักษะการปฏิเสธการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนประถมศึกษาชาย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

- จूरินันท์ พูลศรี. (2546). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อน  
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต (วิทยานิพนธ์  
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,  
นนทบุรี.
- จำเนียร โชติช่วง. (2527). การฝึกภาคปฏิบัติทางการแนะแนวและให้คำปรึกษา. กรุงเทพมหานคร :  
รุ่งศิลป์การพิมพ์
- ชัยวัฒน์ แก้วพันธุ์งาม. (2559). เทคโนโลยีเพื่อประเมินการเรียนรู้ภาษาสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่  
21. viridian E-journal, Silpakorn university, 9(1), น. 26.
- ณาดยา อุทยรัตน์. (2549). พัฒนาการความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ที่มี  
ระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนต่างกัน ในโรงเรียนกลุ่มรัตน-  
โกสินทรกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย  
ศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพมหานคร.
- นภาพร ปรีชาสามารถ. (2545). การสร้างแบบวัดวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการสำหรับนักศึกษา  
ระดับอุดมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,  
กรุงเทพมหานคร.
- ทรงศรี ชำนาญกิจ. (2548). การศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้าน  
วิชาการที่มีรูปแบบการตอบแตกต่างกัน. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้  
ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- บุญทัน ภูบาล. (2549). การใช้ชีวิตที่ค้นละครหุ่่นเข็ดเป็นด้วแบบเพื่อพัฒนาจิตสาธณะของนักเรียน  
ชั้นประถมศีกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย  
ศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- บุหงา ชัยสุวรรณ และพรพรรณ ประจักษ์เนตร. พฤติกรรมการใช้สื่อใหม่ของวัยรุ่นอายุระหว่าง 10-  
19 ปี. วารสารการสื่อสารและการจัดการ นิต้า 1 (1).
- เบญจมาศ โรจน์ชนกิจ. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง  
วัฒนธรรมองค์การ ความยุติธรรมในองค์การ กับผลการปฏิบัติงาน. (วิทยานิพนธ์  
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- ปวีณา นิยมธรรม. (2552). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมกำเป็นผู้นำของ  
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระแม่มารีสาธร กรุงเทพมหานคร.  
(วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,  
นนทบุรี.

- ประดิษฐ์ อุปรมย์. (2545). การสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาด้านการศึกษาและอาชีพของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- ประทีป จินฉิ่ง. (2540). การวิเคราะห์พฤติกรรมและการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี เดชบุญ. (2546). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบุญเหลือวิทยานุสรณ์ จังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ปราณี รามสูต. แนวคิดในการพัฒนากิจกรรมแนะแนวในประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือและกิจกรรมแนะแนว หน่วยที่ 9. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ปรีชา วิหคโต. (2545). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการให้การปรึกษา. ในประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการให้การปรึกษา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ปารีญา ราพา. (2554). การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามแนวทฤษฎีเผชิญความจริงและใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาศาสตร์ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2545). การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- พรทิพย์ฟ้า ชิมายอม. (2554). ผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองที่มีต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้รับบริการอัมพาตครึ่งซีก. (ปริญญาานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- พัชราภรณ์ รักช่วย. (2546). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปากพอง จังหวัดนครศรีธรรมราช. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- พิทยาภรณ์ พิทยาธรรณกุล. (2546). จริยธรรมนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความคิดเห็นของครูในสหวิทยาเขตไผ่ธูปพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). สถาบันราชภัฏราชชนรินทร์, ฉะเชิงเทรา.

- พิมลรัตน์ ขุนแก้ว. (2548). การสร้างชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาสุขภาพของนักเรียน  
ช่วงชั้นที่ 2. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,  
กรุงเทพมหานคร.
- พรทรัพย์ ชื่นในเมือง. (2554). ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามแนวคิดพฤติกรรมนิยมที่มีต่อ  
การพัฒนาพฤติกรรมการมีจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน  
สตรีราชินูทิศ จังหวัดอุดรธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).  
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- ภัทรพร ว่องเจริญ ภาณิชนาดา ทองคำสุข และภาณุเดช สายแสน. (2557). อิทธิพลของสัมพันธภาพ  
ในครอบครัวต่อการรับรู้ความสามารถในการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักศึกษา  
มหาวิทยาลัย. โครงการวิจัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- ภัทรภรณ์ สังข์ทอง. (2550). พัฒนาการของการเรียนรู้โดยการกำกับตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2  
ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองต่างกัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา  
นนทบุรี เขต 1. (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ,  
กรุงเทพมหานคร.
- ภิเชก ชัยนิรันดร์. (2553). การตลาดแนวใหม่ผ่าน Social media. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- มนฤดี ธรรมสอน. (2553). การใช้กิจกรรมการเสนอตัวแบบเพื่อส่งเสริมระเบียบวินัยของนักเรียน  
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,  
เชียงใหม่.
- รัชญา จันทะรัง. การบริหารการสื่อสารตราสินค้าบนแฟนเพจของเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์  
“เฟซบุ๊ก”. รายงานโครงการเฉพาะบุคคล. วารสารศาสตรบัณฑิต.
- ระพีพันธ์ ฉายวิมล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รุ่งทิวา โพธิ์ใต้. (2551). ผลของการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านความตระหนักรู้  
ในตนเองของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต).  
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- ถัดดาวรรณ ณ ระนอง. (2544). หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมแนะแนวด้านส่วนตัวและ  
สังคม. ประมวลสาระชุดวิชาหลักการและแนวคิดทางการแนะแนว หน่วยที่ 14.  
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.

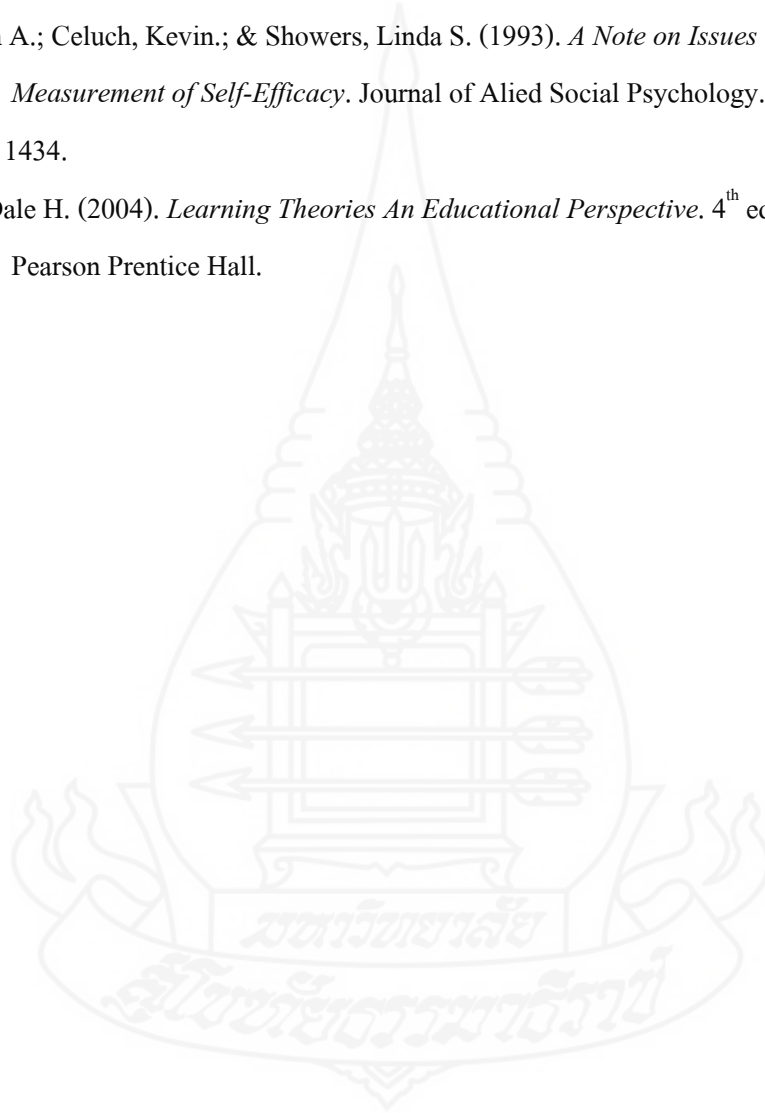
- วารี คชศิลา. (2546). การพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับ  
อุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสองพี่น้องวิทยา จังหวัด  
สุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,  
นนทบุรี.
- วรรณพัชร ชูทอง. (2560). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวด้วยเทคนิคตัวแบบเพื่อพัฒนาจิต  
สาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านแดง (เรือนจุลประชาสรรค์)  
จังหวัดพัทลุง. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- วลัยลักษณ์ ภักดีผล. (2533). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อความไม่ประมาทในการเรียนของ  
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวิจิตรวิทยา กรุงเทพฯ. (ปริญญาานิพนธ์  
การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- วรรณรา พงษ์สิน. (2550). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามหลักการของทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มี  
ต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านบักคอง  
จังหวัดศรีสะเกษ. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัย  
ธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วิมลพรรณ อภาวาท, สาวิตรี ชีวะสาธน์ และ ชาญุ เดชอัสวงง. (2554). พฤติกรรมการสื่อสาร  
ในเฟซบุ๊กของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วารสารวิชาการ  
และวิจัย มทร.พระนคร. 7(2), 1-2.
- วิลาวลัยย์ ดาราฉาย. (2554). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนของ  
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3. (สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย  
ศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- วิลาศลักษณ์ ชำวัลลี. (2542). การรับรู้ความสามารถของตน ใน สารานุกรมศึกษาศาสตร์ ฉบับเฉลิม  
พระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6  
รอบ 5 ธันวาคม 2542 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณภาพร จันทเรนทร์. (2550). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนระหว่างบทเรียน e-Learning กับ  
การเข้าฟังบรรยาย. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง,  
กรุงเทพมหานคร.
- ศิริลักษณ์ ละเอียดอ่อน. (2552). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัน  
ฝ่าปัญหาและอุปสรรคของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสี่อำนาจ  
จังหวัดอำนาจเจริญ (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัย  
ธรรมาธิราช, นนทบุรี.

- สุชมาลย์ คำหว่าน. (2543). การลดพฤติกรรมก้าวร้าวโดยเทคนิคแม่แบบและการเสริมแรงทางสังคม กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- สุชญา สังข์จรูญ. (2550). ผลของการเรียนบทเรียนบนเว็บโดยใช้บล็อกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2541). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สติน ปรงสิงห์. (2539). การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคลที่มีต่อความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม (ช่างกลสยาม) กรุงเทพมหานคร. (ปริญญาบัตร การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). แนวการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำราญ วงศ์ขวัญ. (2559). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการควบคุมตนเองของผู้ต้องขังเรือนจำกลางบางขวาง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- เสน่ห์ จุ้ยโต. (2550). การพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร อบต. บ้านใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- อนันต์ ดุลยพิริดิศ. (2547). ความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรค การรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียน และนิสัยในการเรียนของนิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่าง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- อรอนงค์ มานะเสถียร. (2555). ผลการใช้โปรแกรมเทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเยาวชนในสถานสงเคราะห์เด็กชายบ้านราชสิมา. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- อรวรรณ วงศ์แก้วโพธิ์ทอง. (2553). Social Media เครื่องมือเพิ่มศักยภาพทางธุรกิจ. วารสารนักบริหาร ปีที่ 30,4, 63–69. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- อมรรัตน์ บุษบโษิต. (2546). *ผลของการใช้บันทึกการเรียนรู้ในการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.*
- อาภา จันทรสกุล. (2535). *ทฤษฎีและวิธีการปรึกษา. ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*
- อัจฉรา เนตรล้อมวงศ์. (2531). *ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร. (ปริญญาณิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.*
- อัมพร แสงวิเชียร. (2546). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบบูรณาการที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกุศบาทรามบุรีบำรุง จังหวัดสกลนคร. (ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.*
- เอกภพ คณะฤทธิ์. (2556). *ศึกษาการเรียนการสอนพหุศิลป์ศึกษาเชิงแบบแผนรวมกับสื่อสังคม (Social media) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย. (ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.*
- Bandura, A. (1997). *Self- Efficacy: The Exercise of Control*. New York: W. H. Freeman and Company.
- Bandura, A. (1977). *Social Learning Theory*. Englewood Cliffs, New jersey: Prince-Hall.
- Bandura, A. (1986). *Social Foundation of Thought and Action: A Social Cognitive Theory*. Englewood Cliffs, New jersey: Prince-Hall.
- Bandura, A. (1986). *The explanation and predictive scope of self-efficacy theory*. Journal of Social and Clinical Psychology, 4, 359-373.
- Bandura, A. (1989). *Social Foundation of Thought and Action: A Social Cognitive Theory*. Englewood Cliffs, New jersey: Prince-Hall.
- Bandura, A. (1994). *Self-efficacy*. In V. S. Ramachaudran (Ed.), *Encyclopedia of human behavior* (Vol. 4, pp. 71-81). New York: Academic Press.



- Bong, Mimi. (1997). *Generality of Academic Self-Efficacy Judgment: Evidence of Hierarchical Relations*. *Journal of Educational Psychology*. 89(4) : 696-709.
- Lee, J. S., Lee, C. K., & Yoon, Y. (2009). *Investigating differences in antecedents to value between first-time and repeat festival-goers*. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 26(7), 688-702.
- Lust, John A.; Celuch, Kevin.; & Showers, Linda S. (1993). *A Note on Issues Concerning the Measurement of Self-Efficacy*. *Journal of Allied Social Psychology*. 23(17) : 1426-1434.
- Schunk, Dale H. (2004). *Learning Theories An Educational Perspective*. 4<sup>th</sup> ed. New Jersey : Pearson Prentice Hall.





ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือ



## รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

- ชื่อ ดร.ภูริเดช พาหุยุทธ์

สถานที่ทำงาน ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

วุฒิการศึกษา ศศ.บ. (จิตวิทยา) มหาวิทยาลัยศิลปากร  
ปร.ค. (วิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ สาขาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์  
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ชื่อ นายศรัณย์ วงศ์จำตุรงค์

สถานที่ทำงาน โรงเรียนโยธินบูรณะ เขตบางซื่อ กรุงเทพฯ

วุฒิการศึกษา กศ.บ. (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตำแหน่ง หัวหน้างานแนะแนว และครูแนะแนว โรงเรียนโยธินบูรณะ  
หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- ชื่อ นางสาวภรณ์ทิพย์ สายสมบัติ

สถานที่ทำงาน โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ

วุฒิการศึกษา กศ.บ. (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ  
ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ตำแหน่ง ครูแนะแนว



ภาคผนวก ข

จดหมายเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ



ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๑๕๙

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์  
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช  
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด  
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.กริเดช พาหุยุทธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวลลิต์ลลิต กันธิยะ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อโซเซียลเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านเครื่องมือทางการวิจัย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณ  
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวิวัฒน์ วิวัฒน์กุลเจริญ)  
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรนักศึกษา ๐๘๔๖๔๕๐๐๘๙



ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๑๕๙

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์  
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช  
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด  
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายศรีณย์ วงศ์จาดุรงค์

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวลลันลลิต กันธิยะ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อโซเซียลเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านเครื่องมือทางการวิจัย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)  
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรนักศึกษา ๐๘๔๖๔๕๐๐๘๙



ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๑๕๙

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์  
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช  
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด  
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย  
เรียน นางสาวภรณ์ทิพย์ สายสมบัติ  
สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวลลิต์ลลิต กันธิยะ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษา  
เชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้  
ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อโซเซียลเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้น  
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความ  
เห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุม  
เนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านใน  
ฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านเครื่องมือทางการวิจัย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุง  
เครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณ  
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)  
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา  
โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕  
โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗  
เบอร์โทรนักศึกษา ๐๘๔๖๔๕๐๐๘๙



ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความสามารถในการเรียน



**แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียน****คำชี้แจง**

1. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย  
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน  
ตอนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียน จำนวน 20 ข้อ
2. แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการรับรู้ความสามารถในการเรียน เพื่อนำผลไปใช้ในการศึกษาหาแนวทางพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามฉบับนี้ถือเป็นความลับ ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูล และไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น

ขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม



**ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน**

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ลงในช่อง  หน้าข้อความ หรือเติมคำในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ระดับชั้น

ม.1/ \_\_\_\_\_



ตอนที่ 2 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ โดยพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วทำเครื่องหมาย × ในช่วงเพียงหนึ่งช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียน

1. ข้าพเจ้าตั้งฟังครูสอน และไม่เล่นกับเพื่อนในขณะที่เรียน

\_\_\_\_\_

มั่นใจมากที่สุด    มั่นใจมาก    มั่นใจค่อนข้างมาก    มั่นใจค่อนข้างน้อย    มั่นใจน้อย    มั่นใจน้อยที่สุด

2. ข้าพเจ้าใจจดใจจ่อ มีสมาธิในการเรียน

\_\_\_\_\_

มั่นใจมากที่สุด    มั่นใจมาก    มั่นใจค่อนข้างมาก    มั่นใจค่อนข้างน้อย    มั่นใจน้อย    มั่นใจน้อยที่สุด

3. ข้าพเจ้าไม่นำงานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่เรียน

\_\_\_\_\_

มั่นใจมากที่สุด    มั่นใจมาก    มั่นใจค่อนข้างมาก    มั่นใจค่อนข้างน้อย    มั่นใจน้อย    มั่นใจน้อยที่สุด

4. ข้าพเจ้าตอบคำถามครูในขณะที่ครูถามได้

\_\_\_\_\_

มั่นใจมากที่สุด    มั่นใจมาก    มั่นใจค่อนข้างมาก    มั่นใจค่อนข้างน้อย    มั่นใจน้อย    มั่นใจน้อยที่สุด

5. ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความพยายาม

\_\_\_\_\_

มั่นใจมากที่สุด    มั่นใจมาก    มั่นใจค่อนข้างมาก    มั่นใจค่อนข้างน้อย    มั่นใจน้อย    มั่นใจน้อยที่สุด

6. ข้าพเจ้าทำการบ้านด้วยตนเองโดยไม่ลอกเพื่อน

\_\_\_\_\_

มั่นใจมากที่สุด    มั่นใจมาก    มั่นใจค่อนข้างมาก    มั่นใจค่อนข้างน้อย    มั่นใจน้อย    มั่นใจน้อยที่สุด

7. ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนโดยไม่ต้องรอให้ใครบอก

\_\_\_\_\_

มั่นใจมากที่สุด    มั่นใจมาก    มั่นใจค่อนข้างมาก    มั่นใจค่อนข้างน้อย    มั่นใจน้อย    มั่นใจน้อยที่สุด



15. เมื่อมีการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายหลายวิชา ข้าพเจ้าสามารถวางแผนการทำงานได้

\_\_\_\_\_

มั่นใจมากที่สุด    มั่นใจมาก    มั่นใจค่อนข้างมาก    มั่นใจค่อนข้างน้อย    มั่นใจน้อย    มั่นใจน้อยที่สุด

16. ข้าพเจ้าตรวจสอบความเรียบร้อยของงานก่อนที่จะส่งได้ด้วยตนเอง

\_\_\_\_\_

มั่นใจมากที่สุด    มั่นใจมาก    มั่นใจค่อนข้างมาก    มั่นใจค่อนข้างน้อย    มั่นใจน้อย    มั่นใจน้อยที่สุด

17. ข้าพเจ้ายอมรับความผิดพลาดในการทำงานของตนเองได้

\_\_\_\_\_

มั่นใจมากที่สุด    มั่นใจมาก    มั่นใจค่อนข้างมาก    มั่นใจค่อนข้างน้อย    มั่นใจน้อย    มั่นใจน้อยที่สุด

18. เมื่อมีอุปสรรค ปัญหา เกิดขึ้นในการเรียน ข้าพเจ้าสามารถแก้ไขปัญหาได้

\_\_\_\_\_

มั่นใจมากที่สุด    มั่นใจมาก    มั่นใจค่อนข้างมาก    มั่นใจค่อนข้างน้อย    มั่นใจน้อย    มั่นใจน้อยที่สุด

19. ข้าพเจ้าสามารถอธิบายบทเรียน หรือการบ้านให้เพื่อนเข้าใจได้

\_\_\_\_\_

มั่นใจมากที่สุด    มั่นใจมาก    มั่นใจค่อนข้างมาก    มั่นใจค่อนข้างน้อย    มั่นใจน้อย    มั่นใจน้อยที่สุด

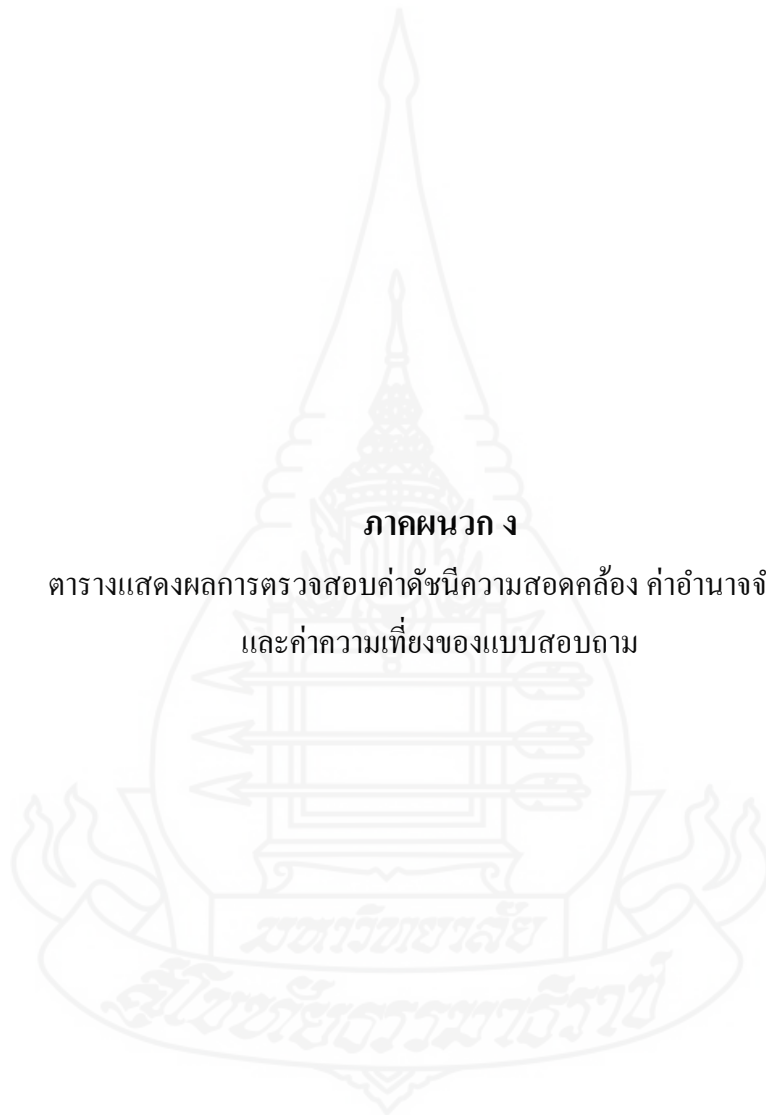
20. ข้าพเจ้ากระตือรือร้นในการทำงานทันที ไม่ปล่อยเวลาทิ้งไป ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง

\_\_\_\_\_

มั่นใจมากที่สุด    มั่นใจมาก    มั่นใจค่อนข้างมาก    มั่นใจค่อนข้างน้อย    มั่นใจน้อย    มั่นใจน้อยที่สุด

**ภาคผนวก ง**

ตารางแสดงผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าอำนาจจำแนก  
และค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม



ตารางแสดงผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง

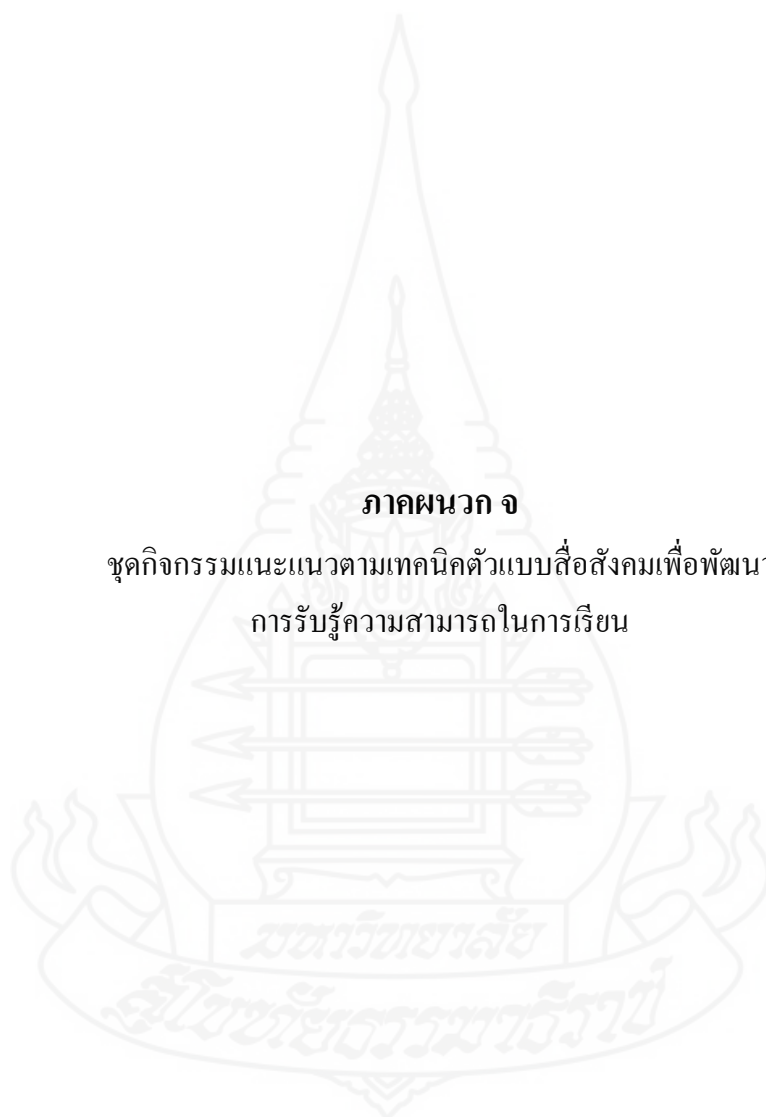
ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	1
3	+1	+1	+1	1
4	0	+1	+1	0.66
5	+1	+1	+1	1
6	+1	+1	+1	1
7	+1	+1	+1	1
8	+1	+1	+1	1
9	+1	+1	0	0.66
10	+1	+1	+1	1
11	+1	+1	+1	1
12	+1	+1	+1	1
13	+1	+1	+1	1
14	+1	+1	+1	1
15	+1	+1	+1	1
16	+1	+1	+1	1
17	+1	+1	+1	1
18	+1	+1	+1	1
19	0	+1	+1	0.66
20	+1	+1	+1	1



ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกและความเที่ยงของแบบสอบถาม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.66	11	0.66
2	0.60	12	0.77
3	0.36	13	0.68
4	0.72	14	0.66
5	0.51	15	0.67
6	0.64	16	0.57
7	0.56	17	0.60
8	0.42	18	0.57
9	0.42	19	0.67
10	0.50	20	0.68
ค่าความเที่ยงทั้งฉบับ			0.92





**ภาคผนวก จ**

ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสี่สังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียน

## ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

### คำชี้แจง

ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมรวมทั้งสิ้น 12 กิจกรรม ได้แก่

1. กิจกรรมหัวใจสัมพันธ์
  2. กิจกรรมปฏิบัติดีใครๆ ก็ทำได้
  3. กิจกรรมนี้คือนักเรียนตัวอย่าง
  4. กิจกรรมจากรายงานเป็นบทเรียน
  5. กิจกรรมทำข้อสอบต้องตรวจทาน
  6. กิจกรรมปรับตัวใหม่ยังไม่สาย
  7. กิจกรรมแสวงหาแบบอย่าง
  8. กิจกรรม The Idol คนต้นแบบ
  9. กิจกรรมภาคภูมิใจตนมีผลดีงาม
  10. กิจกรรมกระจกเงา
  11. กิจกรรม My Goal
  12. กิจกรรมสหายต้องจากลา
- โดยในแต่ละกิจกรรมจะใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมประมาณ 50 นาที

**โครงสร้างของชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อ  
พัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน**

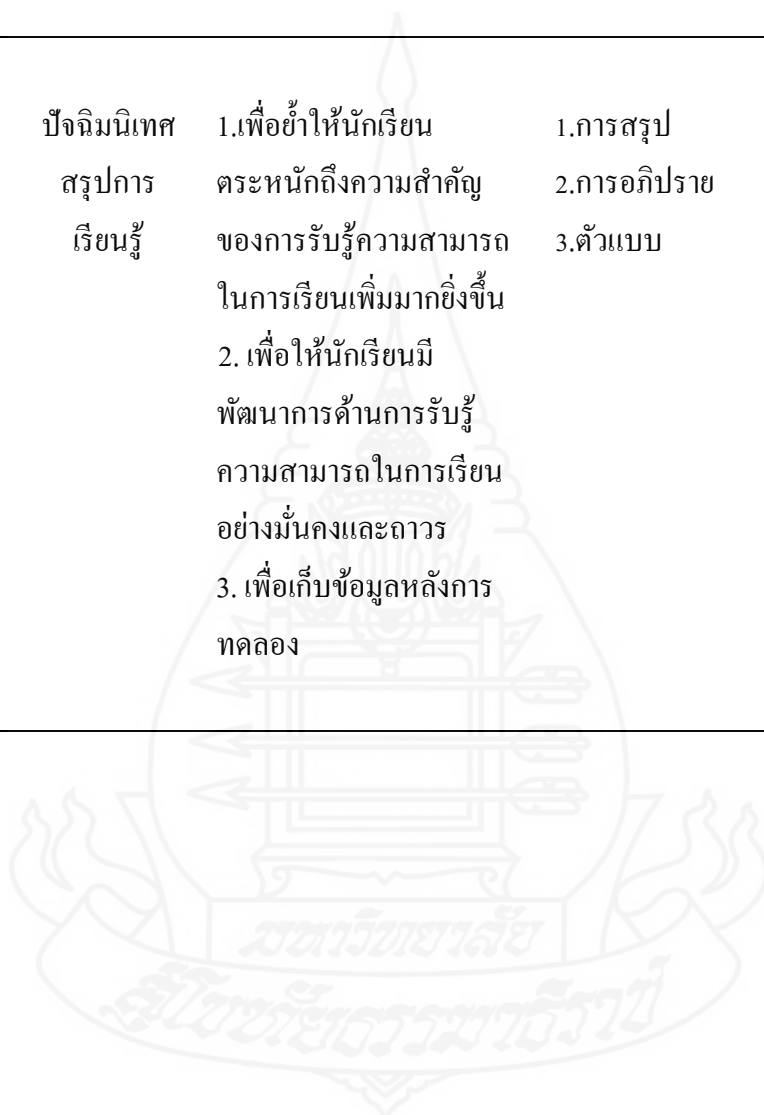
กิจกรรมที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค	สื่อและอุปกรณ์
1.	ปฐมนิเทศ หัวใจสัมพันธ์	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ ดีระหว่างผู้วิจัยและ นักเรียน 2. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ ดีระหว่างนักเรียนด้วย กันเอง 3. เพื่อชี้แจงให้นักเรียน ทราบและเข้าใจเหตุผล และวัตถุประสงค์ของการ จัดกิจกรรม 4. เพื่อชี้แจงให้นักเรียน เข้าใจรูปแบบ วิธีการ และ บทบาทของทั้งสองฝ่าย	1. การสร้าง สัมพันธภาพ 2. เกม	1. สื่อสังคม Facebook 2. แผ่นป้ายกระดาษ รูปหัวใจ
2	ปฏิบัติดี ใครๆ ก็ทำได้	1. เพื่อให้นักเรียนตระหนัก ถึงความสำคัญของความ รับผิดชอบในการเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนมี พัฒนาการด้านความ รับผิดชอบในการเรียน	1. ตัวแบบ 2. การ อภิปรายกลุ่ม	1. สื่อสังคม Facebook 2. ใบงาน ความ รับผิดชอบในการเรียน 3. กระดาษฟลิปชาร์ต 4. ปากกามจิก

กิจกรรมที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค	สื่อและอุปกรณ์
3	นี่คือนักเรียน ตัวอย่าง	1. เพื่อให้ให้นักเรียนตระหนักถึง ถึงความสำคัญของความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน 2. เพื่อให้ให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน	1. ตัวแบบ 2. การอภิปราย กลุ่ม 3. บทบาทสมมติ	1. สื่อสังคม Facebook 2. ใบงาน นักเรียนตัวอย่าง
4	จากรายงาน เป็นบทเรียน	1. เพื่อให้ให้นักเรียนตระหนักถึง ถึงความสำคัญของการทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด 2. เพื่อให้ให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด	1. ตัวแบบ 2. การอภิปราย กลุ่ม	1. สื่อสังคม Facebook 2. ใบงาน บทเรียน ราคาแพง 3. กระดาษ A4 4. ปากกา
5	ทำข้อสอบ ต้อง ตรวจทาน	1. เพื่อให้ให้นักเรียนตระหนักถึง ถึงความสำคัญของความละเอียดรอบคอบในการทำงาน 2. เพื่อให้ให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความละเอียดรอบคอบในการ	1. ตัวแบบ 2. การอภิปราย กลุ่ม	1. สื่อสังคม Facebook 2. ใบงาน ทำข้อสอบ ต้องตรวจทาน

กิจกรรมที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค	สื่อและอุปกรณ์
		ทำงาน		
6	ปรับตัวใหม่ ยังไม่สาย	1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการยอมรับผลการกระทำของตนและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น 2. เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการยอมรับผลการกระทำของตนและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น	1. ตัวแบบ 2. การอภิปราย กลุ่ม 3. บทบาทสมมติ	1. สื่อสังคม Facebook 2. ใบงาน ปรับตัวใหม่ยังไม่สาย
7	แสวงหา แบบอย่าง	1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการแสวงหาแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับตนเอง 2. เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการแสวงหาแบบอย่างที่ดีที่เหมาะสมกับตนเองได้	1. ตัวแบบ 2. การอภิปราย กลุ่ม	1. สื่อสังคม Facebook 2. ใบงาน เด็กงมลูกกอล์ฟ 3. กระดาษ A4 4. ปากกา

กิจกรรมที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค	สื่อและอุปกรณ์
8	The Idol คนต้นแบบ	1. เพื่อให้นักเรียนสามารถ ระบุแบบอย่างที่ดีที่ตนเอง ชื่นชมและยึดถือ 2. เพื่อให้นักเรียนสามารถ วิเคราะห์และเลือก แบบอย่างที่ดีที่เหมาะสม กับตนเองได้	1. ตัวแบบ 2. การอภิปราย	1. สื่อสังคม Facebook 2. วิดีทัศน์ The Idol หม่า จ๊กมก 3. ใบงาน The Idol หม่า จ๊กมก
9	ภาคภูมิใจตน มีผลดีงาม	1. เพื่อให้นักเรียนตระหนัก ถึงความสำคัญของความ ภูมิใจในตนเอง 2. เพื่อให้นักเรียนมี พัฒนาการด้านความภูมิใจ ในตนเอง	1.การยกตัวอย่าง 2.การเขียนบันทึก	1. สื่อสังคม Facebook 2. ใบงาน ภาคภูมิใจตนมี ผลดีงาม 3. กระดาษ A4
10	กระจกเงา	1. เพื่อให้นักเรียนตระหนัก ถึงความสำคัญการรู้จัก ตนเอง 2. เพื่อให้นักเรียนมี พัฒนาการด้านการรู้จัก ตนเอง	1. เกม 2. การอภิปราย กลุ่ม	1. สื่อสังคม Facebook 2. กระดาษ A4 3. ใบงานเรื่อง วิชาเรียนที่ถนัด
11	My Goal	1. เพื่อให้นักเรียนตระหนัก ถึงความสำคัญของการ ตั้งเป้าหมายการเรียน	1. การอภิปราย	1. สื่อสังคม Facebook 2. กระดาษ A4

กิจกรรมที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	เทคนิค	สื่อและอุปกรณ์
		2. เพื่อให้ นักเรียนสามารถ ตั้งเป้าหมายในด้านการ เรียนของตนเองได้		
12	ปัจฉิมนิเทศ สรุปการ เรียนรู้	1. เพื่อย้ำให้นักเรียน ตระหนักถึงความสำคัญ ของการรับรู้ความสามารถ ในการเรียนเพิ่มมากยิ่งขึ้น 2. เพื่อให้ นักเรียนมี พัฒนาการด้านการรับรู้ ความสามารถในการเรียน อย่างมั่นคงและถาวร 3. เพื่อเก็บข้อมูลหลังการ ทดลอง	1. การสรุป 2. การอภิปราย 3. ตัวแบบ	1. เพลง “เพลง ชีวิต ลิขิตเอง” 2. กระดาษรูปหัวใจ 3. แบบสอบถามการ รับรู้ความสามารถใน การเรียน 4. แบบสอบถามความ คิดเห็นเกี่ยวกับการ เข้าร่วมกิจกรรมแนะ แนว





**ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 1**

เรื่อง       ปฐมนิเทศ

กิจกรรม   หัวใจสัมพันธ์

เวลา       50 นาที

**สาระสำคัญ**

การจัดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการจัดกิจกรรมแนะแนวนั้น การสร้างสัมพันธภาพและความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยและนักเรียน ถือได้ว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งนอกจากจะเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างทั้ง 2 ฝ่ายแล้ว ยังเป็นการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนด้วยกันเองอีกด้วย อันจะส่งผลให้การจัดกิจกรรมดำเนินไปได้อย่างราบรื่น อีกทั้งยังจะได้ประโยชน์ในด้านการให้ความร่วมมือและการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับกระบวนการต่างๆ ของกิจกรรม

**วัตถุประสงค์**

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้วิจัยและนักเรียน
2. เพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง
3. เพื่อชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจเหตุผล และวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม
4. เพื่อชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจรูปแบบ วิธีการ และบทบาทของทั้งสองฝ่าย

**อุปกรณ์**

1. สื่อสังคม Facebook
2. แผ่นป้ายกระดาษรูปหัวใจ

## การดำเนินกิจกรรม

### ขั้นเริ่มต้น

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและต้อนรับนักเรียนเพื่อให้เกิดความรู้สึกเป็นกันเองและเกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกันให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแนะนำตัวเองให้สมาชิกอื่นรู้จักพอสังเขป
3. ผู้วิจัยแจกกระดาษรูปหัวใจสำหรับเล่นเกมหัวใจสัมพันธ์ และให้นักเรียนร่วมเล่นเกมเพื่อให้เกิดความรู้สึกคุ้นเคยกันมากยิ่งขึ้น

### ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการรับรู้ความสามารถในการเรียนว่าส่งผลกระทบต่อถึงความสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรม จากนั้นจึงประเมินความเข้าใจด้วยการเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และให้คำอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดกิจกรรมและเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น
3. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับสถานที่ในการจัดกิจกรรม ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม และกำหนดนัดหมายในแต่ละครั้ง

### ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย
2. ผู้วิจัยนัดวันเวลาในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

## การประเมินผล

สังเกตจากความตั้งใจ การซักถามข้อสงสัย การแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

**เกมหัวใจสัมพันธ์**

1. นำกระดาษรูปหัวใจที่แบ่งออกเป็น 2 ส่วน แจกให้กับนักเรียนคนละ 1 ส่วน
2. ให้นักเรียนหาชิ้นส่วนที่เป็นชิ้นเดียวกันซึ่งมีรอยตัดเท่ากันได้
3. เมื่อพบคู่แล้วให้นักเรียนซักถามข้อมูลส่วนบุคคลจากคู่ของตนเองให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 2 นาที เช่น ถามชื่อ นามสกุล ห้องเรียน วิชาที่ชอบ เป็นต้น
4. ให้นักเรียนถ่ายรูปคู่กับคู่ของตนเองพร้อมทั้งโพสต์รูปและรายละเอียดที่ได้ไว้หน้า Facebook งานแนะแนว มัธยมวิเศษคุณทอง
5. คัดเลือกนักเรียนบางคู่ให้ออกมาหน้ากลุ่มเพื่อแนะนำคู่ของตนเอง



**ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 2**

**เรื่อง** ความรับผิดชอบในการเรียน

**กิจกรรม** ปฏิบัติดี ไครๆ ก็ทำได้

**เวลา** 50 นาที

**สาระสำคัญ**

ความรับผิดชอบในการเรียน เป็นพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนด้วยการตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน ทำงานเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด ทำงานด้วยความละเอียดรอบคอบ ตรงต่อเวลา และยอมรับผลการกระทำและปรับปรุงแก้ไขผลงานของตนเองให้ดีขึ้น การจัดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 2 ผู้วิจัยมุ่งให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนให้ตระหนักถึงความสำคัญของความรับผิดชอบในการเรียนว่ามีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตน และให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบในการเรียนจากตัวแบบและการอภิปรายกลุ่ม

**วัตถุประสงค์**

1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของความรับผิดชอบในการเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความรับผิดชอบในการเรียน

**อุปกรณ์**

1. สื่อสังคม Facebook
2. ใบงาน ความรับผิดชอบในการเรียน
3. กระดาษฟลิปชาร์ต
4. ปากกามะจิก

## วิธีดำเนินกิจกรรม

### ขั้นเริ่มต้น

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและให้นักเรียนช่วยทบทวนเนื้อหาของกิจกรรมกลุ่มในครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 2

### ขั้นดำเนินกิจกรรม

#### ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มและให้แต่ละกลุ่มช่วยกันนิยามความหมายของคำว่ารับผิดชอบในการเรียน
2. ให้แต่ละกลุ่มศึกษาตัวอย่างจากภาพชุด “ความรับผิดชอบในการเรียน” จาก Facebook งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง
3. แจกใบงานและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายการกระทำของตัวอย่างจากอัลบั้มภาพโดยเขียนคำตอบลงในใบงานที่แจกให้

#### ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลการอภิปราย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปประเด็นที่สำคัญเพิ่มเติม

#### ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการเรียนที่มีอยู่หลังภาพชุดความรับผิดชอบใน ก่อน tag คำตอบของตนเองมาที่ Facebook งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

#### ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดคำขวัญเรื่อง “ความรับผิดชอบในการเรียน” ก่อนให้ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอคำขวัญของกลุ่มตน
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำขวัญเรื่องความรับผิดชอบในการเรียนลงในกระดาษฟลิปชาร์ตและนำไปติดไว้ที่หน้าห้องเรียน

### ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อดีของการมีความรับผิดชอบในการเรียน
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการเรียนและนัดวันเวลาในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

### การประเมินผล

1. ประเมินจากใบงาน
2. ประเมินจากคำขวัญเรื่องความรับผิดชอบในการเรียน
3. สังเกตจากความตั้งใจ การซักถามข้อสงสัย การแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม



## ใบงานที่ 1

### กิจกรรม ปฏิบัติดี ใครๆ ก็ทำได้ เรื่อง ความรับผิดชอบในการเรียน

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็น และส่งตัวแทนนำเสนองานกลุ่มตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความรับผิดชอบในการเรียน หมายถึงพฤติกรรมใดบ้าง
  - 1.1.....
  - 1.2.....
  - 1.3.....
  - 1.4.....
  - 1.5.....
  
2. การปฏิบัติภารกิจในการเรียนด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่ ทำได้อย่างไรบ้าง
  - 2.1.....
  - 2.2.....
  - 2.3.....
  - 2.4.....
  - 2.5.....
  
3. การทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด มีความจำเป็นหรือไม่ เพราะเหตุใด
 

ตอบ .....

.....

.....
  
4. การทำงานด้วยความละเอียดรอบ สามารถทำได้อย่างไรบ้าง
  - 4.1.....
  - 4.2.....
  - 4.3.....

5. พฤติกรรมใดบ้างของนักเรียน ที่แสดงถึงการตรงต่อเวลา

5.1.....

5.2.....

5.3.....

5.4.....

5.5.....

6. การยอมรับผลการกระทำและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ทำได้อย่างไรบ้าง

6.1.....

6.2.....

6.3.....







**งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง**

อัปเดตข้อมูล 1 | ดูบันทึกกิจกรรม 7

ใหม่ล่าสุด | เกี่ยวกับ | เพื่อน 822 | รูปภาพ | เพิ่มเติม ▾

**รูปภาพ** + สร้างอัลบั้ม

รูปภาพที่มีคุณ | รูปภาพของคุณ | อัลบั้ม

เพิ่มผู้มีส่วนร่วม

**กิจกรรมที่ 2 : ปฏิบัติดีใครๆก็ทำได้** แนะนำบนโปรไฟล์ แก้ไข \*

ให้แต่ละกลุ่มศึกษาตัวแบบจากภาพชุด "ความรับผิดชอบในการเรียน"  
อภิปรายการกระทำของตัวแบบในประเด็นที่สำคัญ โดยเขียนคำดอกลง  
ในใบงานที่แจกให้

โพสต์ตอบคำถามหน้าเฟสบุคของตนเอง พร้อมทั้งแท็กมาที่เฟสบุคงาน  
แนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง





งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง ได้เพิ่มรูปภาพใหม่ 24 ภาพ  
12 มีนาคม เวลา 10:44 น. · ๒

ให้แต่ละกลุ่มศึกษาตัวแบบจากภาพชุด "ความรับผิดชอบในการเรียน"  
อภิปรายการกระทำของตัวแบบในประเด็นที่สำคัญ โดยเขียนคำตอบลงใน  
ใบงานที่แจกให้  
โพสต์ตอบคำถามหน้าเฟสบุคของตนเอง พร้อมทั้งแท็กมาที่เฟสบุคงาน  
แนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง



นักเรียนปฏิบัติภารกิจด้านการเรียนด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่

1.1. นักเรียนนำอุปกรณ์การเรียนมาครบ

1.2. นักเรียนไม่คุยกันขณะที่ครูสอน

1.3. นักเรียนไม่หยอกหรือเล่นกันขณะที่ครูสอน

กิจกรรมที่ 2 : ปฏิบัติดีใครๆก็ทำได้



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๒

เพิ่มคำบรรยาย

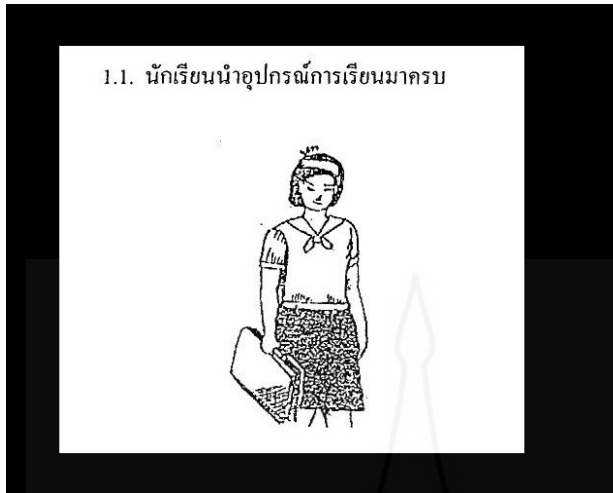
📷 📍 🗑

👍 👁 🗨

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

Kronkiao Phuetphan  
มีเพื่อนร่วมกับ 16 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๒


เพิ่มคำบรรยาย

🖼️ แก้รูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦

🌈 เขียนความคิดเห็น... 😊 📷

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

 **Kronklao Phuetphan**  
มีเพื่อนร่วมกัน 16 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๒


เพิ่มคำบรรยาย

🖼️ แก้รูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦

🌈 เขียนความคิดเห็น... 😊 📷

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

 **Kronklao Phuetphan**  
มีเพื่อนร่วมกัน 16 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๒


เพิ่มคำบรรยาย

🖼️ แก้รูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦

🌈 เขียนความคิดเห็น... 😊 📷

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

 **Kronklao Phuetphan**  
มีเพื่อนร่วมกัน 16 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๑๓


เพิ่มคำบรรยาย

👁️ แท็กรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦

🌈 เขียนความคิดเห็น... 😊 📷

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดู

 **Kronklao Phuetphan**  
มีเพื่อนรวมกัน 16 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๑๓


เพิ่มคำบรรยาย

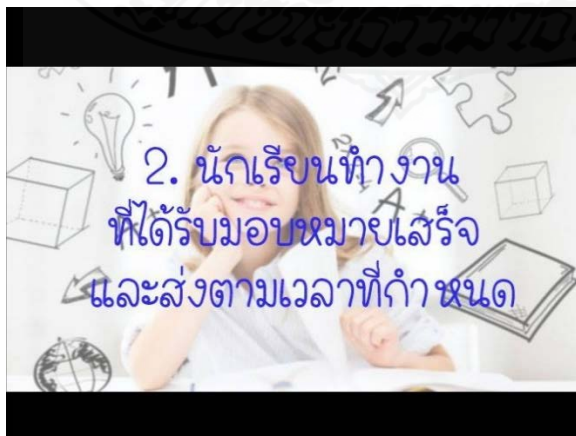
👁️ แท็กรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦

🌈 เขียนความคิดเห็น... 😊 📷

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดู

 **Mild Marmer**  
มีเพื่อนรวมกัน 7 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๑๓


เพิ่มคำบรรยาย

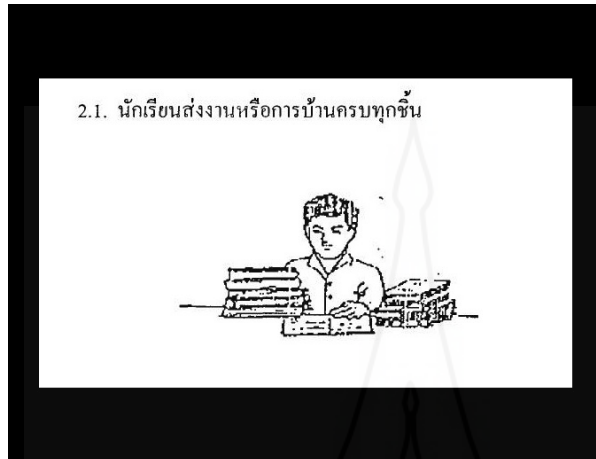
👁️ แท็กรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦

🌈 เขียนความคิดเห็น... 😊 📷

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดู

 **Mild Marmer**  
มีเพื่อนรวมกัน 7 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

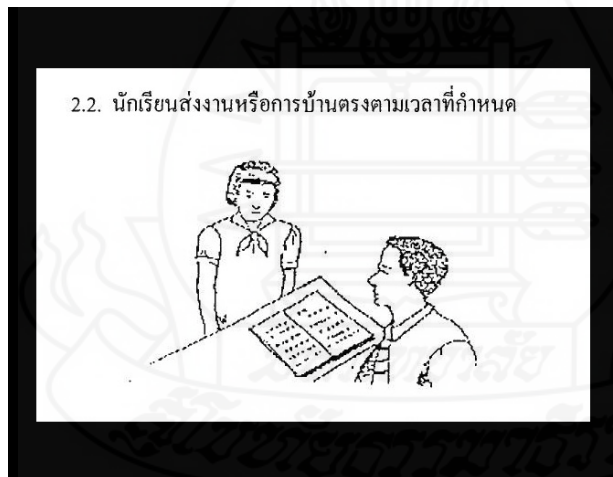
📷 แท็กรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 🗨 แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่ดูอาจจะรู้จัก

**Mild Marmer**  
มีเพื่อนรวมกัน 7 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

📷 แท็กรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 🗨 แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่ดูอาจจะรู้จัก

**Mild Marmer**  
มีเพื่อนรวมกัน 7 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

2.3. นักเรียนให้ความร่วมมือหรือมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๘  
เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ | เพิ่มส่วน... | แก้ไข


ถูกใจ | แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

Mild Marmer  
มีเพื่อนร่วมกับ 7 คน  
5 เป็นเพื่อน

3. นักเรียนมีความละเอียดรอบคอบในการทำงาน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๘  
เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ | เพิ่มส่วน... | แก้ไข

ถูกใจ | แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

Mild Marmer  
มีเพื่อนร่วมกับ 7 คน  
5 เป็นเพื่อน

3.1. นักเรียนให้ความสนใจและตั้งใจทำงาน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๘  
เพิ่มคำบรรยาย

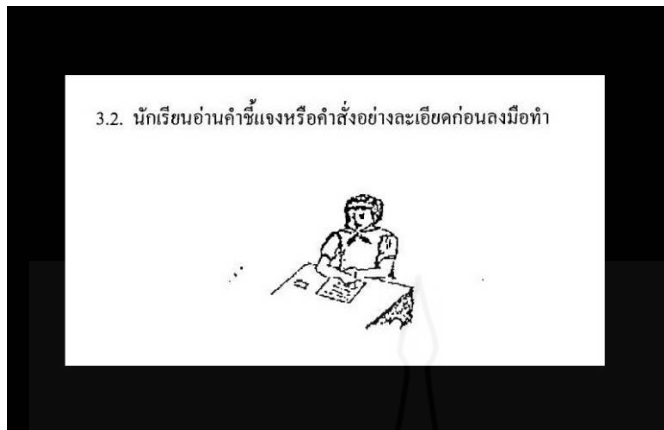
แท็กรูปภาพ | เพิ่มส่วน... | แก้ไข

ถูกใจ | แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

Mild Marmer  
มีเพื่อนร่วมกับ 7 คน  
5 เป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๑๖

เพิ่มคำบรรยาย

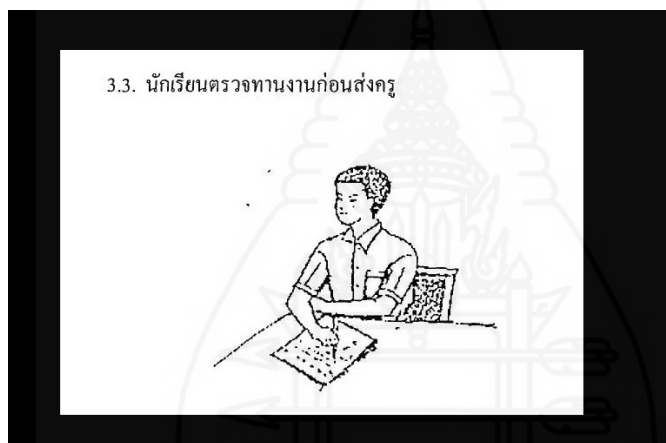
📷 แทรกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✎ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ✎

เขียนความคิดเห็น... 😊 🗨

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

Mild Marmer  
มีเพื่อนร่วมกัน 7 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๑๖

เพิ่มคำบรรยาย

📷 แทรกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✎ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ✎

เขียนความคิดเห็น... 😊 🗨

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

Mild Marmer  
มีเพื่อนร่วมกัน 7 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๑๖

เพิ่มคำบรรยาย

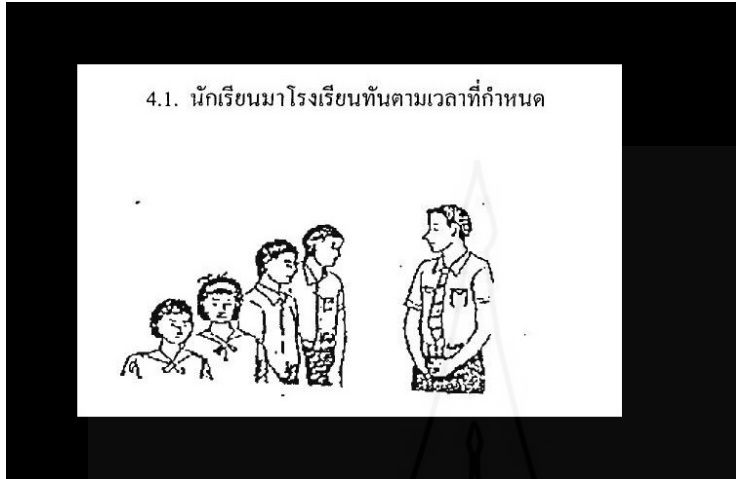
📷 แทรกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✎ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ✎

เขียนความคิดเห็น... 😊 🗨

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

Mild Marmer  
มีเพื่อนร่วมกัน 7 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๒


เพิ่มคำบรรยาย

📷 แทกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ↶

🌈 เขียนความคิดเห็น... 😊 @

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ๕

 Mild Marmer  
มีเพื่อนร่วมกัน 7 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๒


เพิ่มคำบรรยาย

📷 แทกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ↶

🌈 เขียนความคิดเห็น... 😊 @

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ๕

 Mild Marmer  
มีเพื่อนร่วมกัน 7 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



4.3. นักเรียนไม่หนีคาบเรียน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

🖼️ แทกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦

เขียนความคิดเห็น... 😊 📷

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ๑

**Mild Marmer**  
มีเพื่อนร่วมกัน 7 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

4.4. นักเรียนมีเวลาเรียนครบร้อยละ 80 ของเวลาเรียนตามที่กำหนด



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

🖼️ แทกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข


👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦

เขียนความคิดเห็น... 😊 📷

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ๑

**Mild Marmer**  
มีเพื่อนร่วมกัน 7 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

4.5. นักเรียนเป็นคนรักษาเวลา



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

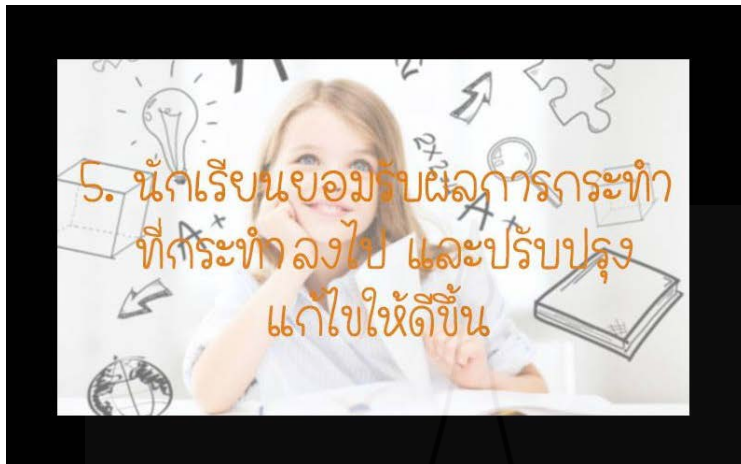
🖼️ แทกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦

เขียนความคิดเห็น... 😊 📷

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ๑

**Mild Marmer**  
มีเพื่อนร่วมกัน 7 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘


เพิ่มคำบรรยาย

🖼️ แก้รูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✎ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น 🗨️

🎨 เขียนความคิดเห็น... 😊 📷

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

 **Mild Marmor**  
มีเพื่อนรวมกัน 7 คน  
[👤 เพิ่มเป็นเพื่อน](#)



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘


เพิ่มคำบรรยาย

🖼️ แก้รูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✎ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น 🗨️

🎨 เขียนความคิดเห็น... 😊 📷

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

 **Mild Marmor**  
มีเพื่อนรวมกัน 7 คน  
[👤 เพิ่มเป็นเพื่อน](#)





งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘


เพิ่มคำบรรยาย

🖼️ แทรกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ↻

เขียนความคิดเห็น... 😊 📷

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

 Mild Marmer  
มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘


เพิ่มคำบรรยาย

🖼️ แทรกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ↻

เขียนความคิดเห็น... 😊 📷

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

 Mild Marmer  
มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



**ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 3**

เรื่อง ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน

กิจกรรม นี่คือนักเรียนตัวอย่าง

เวลา 50 นาที

**สาระสำคัญ**

ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน เป็นการปฏิบัติภารกิจในการเรียนด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่ เป็น นักเรียนมีอุปกรณ์การเรียนมาครบ ไม่คุย ไม่หยอกล้อเล่นกัน ไม่นำหนังสืออื่นขึ้นมาอ่าน และไม่เอางานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่ครูสอน ถ้านักเรียนปฏิบัติได้ดังนี้ จึงจะถือว่าปฏิบัติภารกิจในการเรียนได้อย่างสมบูรณ์ และก่อให้เกิดการรับรู้ความสามารถในการเรียนได้ การจัดกิจกรรมแนะแนว ในครั้งที่ 3 ผู้วิจัยมุ่งพัฒนาความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน ด้วยตัวแบบบทบาทสมมติและการอภิปรายกลุ่ม

**วัตถุประสงค์**

1. เพื่อให้ นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน
2. เพื่อให้ นักเรียนมีพัฒนาการด้านความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน

**อุปกรณ์**

1. สื่อสังคม Facebook
2. ใบงาน นักเรียนตัวอย่าง

**วิธีดำเนินกิจกรรม**

**ขั้นเริ่มต้น**

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและให้นักเรียนช่วยทบทวนเนื้อหาของกิจกรรมกลุ่มในครั้งที่ผ่านมา

2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 3

### ขั้นตอนกิจกรรม

#### ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมทราบถึงความสำคัญของความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน
2. ผู้วิจัยสุ่มเลือกนักเรียนจำนวน 3 คน ออกมาแบ่งปันประสบการณ์ด้านความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียนของตน
3. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มและให้แต่ละกลุ่มช่วยกันนิยามความหมายของคำว่าความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน
4. ให้แต่ละกลุ่มศึกษาตัวแบบจากภาพชุด “นี่คือนักเรียนตัวอย่าง” จาก Facebook งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง
5. แจกใบงานและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายการกระทำของตัวแบบจากอัลบั้มภาพโดยเขียนคำตอบลงในใบงานที่แจกให้

#### ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลการอภิปราย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปประเด็นที่สำคัญเพิ่มเติม

#### ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามเกี่ยวกับความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียนที่มีอยู่หลังภาพชุดนี้คือนักเรียนตัวอย่างก่อน tag คำตอบของตนเองมาที่ Facebook งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

#### ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันหาแนวทางในการปฏิบัติตนเมื่อพบสถานการณ์ “เพื่อนชวนคุยขณะที่ครูกำลังสอน” จะทำอย่างไร
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาแสดงบทบาทสมมติในกรณีเกิดเหตุการณ์ดังกล่าว

#### ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อดีของการมีความรับผิดชอบในการเรียน
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการเรียนและนัดวันเวลาในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

**การประเมินผล**

1. ประเมินจากใบงาน
2. สังเกตความตั้งใจ การซักถามข้อสงสัย การแสดงความคิดเห็น ความระมัดระวัง  
และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม



## ใบงานที่ 2

กิจกรรม นี้คือนักเรียนตัวอย่าง เรื่อง “ความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน”

1. จากเรื่องทีอ่าน กำรปฏิบัติตัวอย่างไร จึงมีผลการเรียนดี และได้รับคัดเลือกให้เป็นนักเรียนตัวอย่างของโรงเรียน

1.1.....

1.2.....

1.3.....

1.4.....

1.5.....

2. ถ้านักเรียนไม่คุย ไม่หยอก หรือไม่เล่นกันในขณะที่ครูสอน จะเกิดผลดีอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3. พฤติกรรมใดบ้างของกำรร นักเรียนควรเอามาเป็นแบบอย่าง

.....

.....

.....

4. ถ้านักเรียนเองงานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่ครูสอน จะเกิดผลเสียตามมามีอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

5. มีความจำเป็นหรือไม่ที่นักเรียนต้องนำอุปกรณ์การเรียนมาให้ครบ เพราะอะไร

.....

.....

.....

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

รูปภาพ

รูปภาพที่มีคุณ รูปภาพของคุณ อัลบั้ม

เพิ่มผู้มีส่วนร่วม

แนะนำบนโปรไฟล์ แก้ไข

### กิจกรรมที่ 3 : นี้นือนักเรียนตัวอย่าง

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาตัวแบบจากเรื่องนักเรียนตัวอย่าง  
อภิปรายการกระทำของตัวแบบในประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งตอบคำถาม  
ลงในใบงาน

โพสต์ตอบคำถามหน้าเฟสบุคของตนเอง พร้อมทั้งแท็กมาที่เฟสบุคงาน  
แนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

1 โพสต์ · ๘

มุมมองแบบกริด มุมมองแบบพีค

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง ได้เพิ่มรูปภาพใหม่ 13 ภาพ

12 นาที · ๘

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาตัวแบบจากเรื่องนักเรียนตัวอย่าง  
อภิปรายการกระทำของตัวแบบในประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งตอบคำถามลงใน  
ใบงาน

โพสต์ตอบคำถามหน้าเฟสบุคของตนเอง พร้อมทั้งแท็กมาที่เฟสบุคงาน  
แนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

นักเรียนตัวอย่าง

เตรียมความพร้อมจิตใจ สูดสนทนาว่าถึง  
เข้าร่วมกิจกรรมทุกอย่างกับเพื่อน  
และหาโรงเรียน เป็นตัวแทนของ  
โรงเรียนตอนปีไหนวิชาการศึกษา  
เป็นนักดนตรีสากลสมัครเล่น  
นางดนตรีโรงเรียน เป็นกีฬาขี่ตง  
เขาเล่นฟุตบอล บาสเกตบอล

ด้วยความประพฤติดี มีน้ำใจ  
เพื่อน กับครู ช่วยทบทวนวิชา  
ๆ ให้เพื่อนเสมอ ออกเรียน  
ไม่เคยต่ำกว่า 3.50 เขาได้รับ  
เหรียญรางวัลชนะเลิศเหรียญ  
ทอง และได้รับคัดเลือกเป็น  
นักเรียนตัวอย่างของโรงเรียน

นักเรียนชั้น ม.1  
นักเรียนที่เรียนดีมาก  
อน ๆ ต่างก็แปลกใจ  
ไม่เคยเห็นถ้าธ  
ติดกับการเรียนเลย

ในวันรับรางวัลหน้าเสาธง  
ครูให้พี่ตำรวจเจ้าหญิงเคล็ดลับที่เรียนได้ผลดี  
จับรางวัลว่า เขาทำแบบใดอย่างสม่ำเสมอ

### กิจกรรมที่ 3 : นี้นือนักเรียนตัวอย่าง

13 ภาพ





งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 นาที · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

👤 แทกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg Sutiwat  
มีเพื่อนร่วมกับ 5 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

กำธร เป็นนักเรียนชั้น ม.1  
เขาเป็นนักเรียนที่เรียนดีมาก  
ครูและเพื่อนๆ ต่างก็แปลกใจ  
เพราะไม่เคยเห็นกำธร  
เคร่งเครียดกับการเรียนเลย

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 นาที · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

👤 แทกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦ แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg Sutiwat  
มีเพื่อนร่วมกับ 5 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

กำธรมีความประพฤติดี มีน้ำใจ  
กับเพื่อน กับครู ช่วยทบทวนวิชา  
ต่างๆ ให้เพื่อนเสมอ ผลการเรียน  
ไม่เคยต่ำกว่า ๘.๘๐ เขาได้รับ  
เกียรติบัตรผู้มีผลการเรียนยอดเยี่ยม  
และได้รับคัดเลือกเป็น  
นักเรียนตัวอย่างของโรงเรียน

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 นาที · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

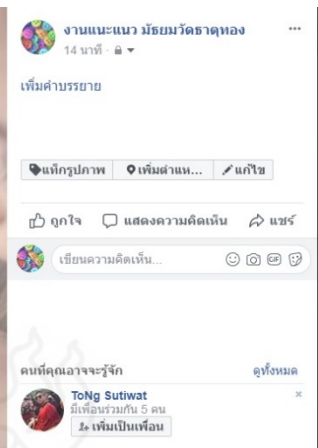
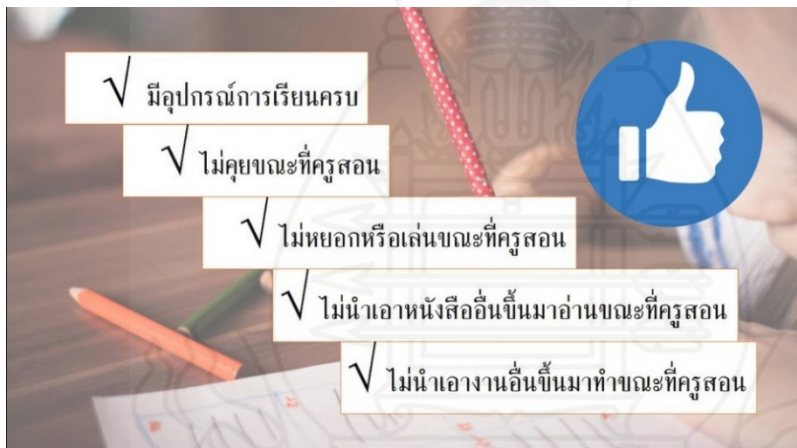
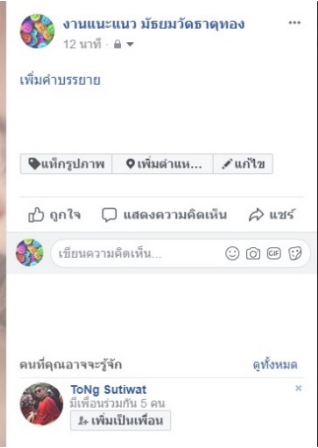
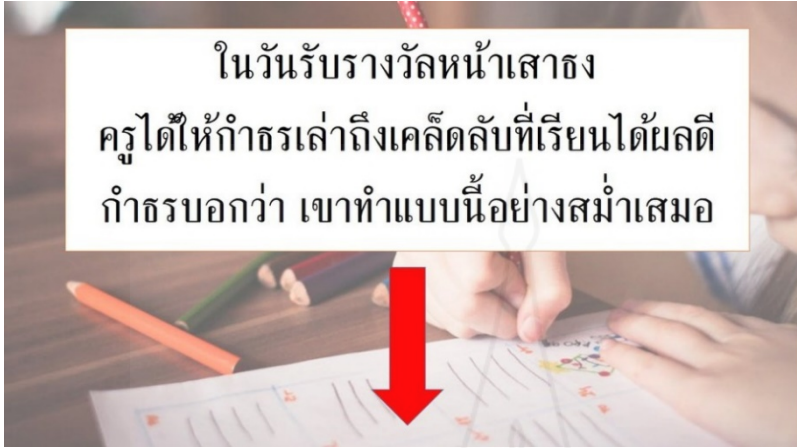
👤 แทกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦ แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg Sutiwat  
มีเพื่อนร่วมกับ 5 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน





**ครูและนักเรียนแลกเปลี่ยนพูดคุยกัน  
เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้**

นักเรียนเฝสตอบคำถามหน้าใสของคุณเอง  
พร้อมทั้งที่มาที่ไป  
งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
14 นาที · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

📷 แทกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➡ แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

ToNg Sutawat  
มีเพื่อนร่วมกับ 5 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



**นักเรียนคิดว่า การตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน  
เป็นสิ่งจำเป็นต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง**

นักเรียนเฝสตอบคำถามหน้าใสของคุณเอง  
พร้อมทั้งที่มาที่ไป  
งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
14 นาที · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

📷 แทกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➡ แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

ToNg Sutawat  
มีเพื่อนร่วมกับ 5 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



**นักเรียนคิดว่าตนเองมีความตั้งใจและเอาใจใส่ต่อการเรียน  
มากน้อยเพียงใด**

นักเรียนเฝสตอบคำถามหน้าใสของคุณเอง  
พร้อมทั้งที่มาที่ไป  
งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
14 นาที · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

📷 แทกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➡ แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

ToNg Sutawat  
มีเพื่อนร่วมกับ 5 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



**นักเรียนคิดว่า การปฏิบัติภารกิจในการเรียนด้วยความตั้งใจ และเอาใจใส่ สามารถทำได้อย่างไรบ้าง ทั้งขณะอยู่ที่บ้านและโรงเรียน**

นักเรียนได้แสดงคำถามที่สนใจของตนเอง พร้อมทั้งที่มาที่ไปของงานและแนว มัธยมวัดธาตุทอง

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
14 นาที · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

👁️ ทัศนูปภาพ 📌 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 🗨️ แสดงความคิดเห็น ➡ แชร์

เขียนความคิดเห็น... 😊 📷 📎 🗨️

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

ToNg Sutwat มีเพื่อนรวมกัน 5 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



**ถ้านักเรียนปฏิบัติภารกิจในการเรียนด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่แล้ว จะทำให้เกิดประโยชน์อย่างไรบ้าง แต่ถ้าไม่ทำจะเกิดผลเสียตามมาอย่างไรบ้าง**

นักเรียนได้แสดงคำถามที่สนใจของตนเอง พร้อมทั้งที่มาที่ไปของงานและแนว มัธยมวัดธาตุทอง

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
14 นาที · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

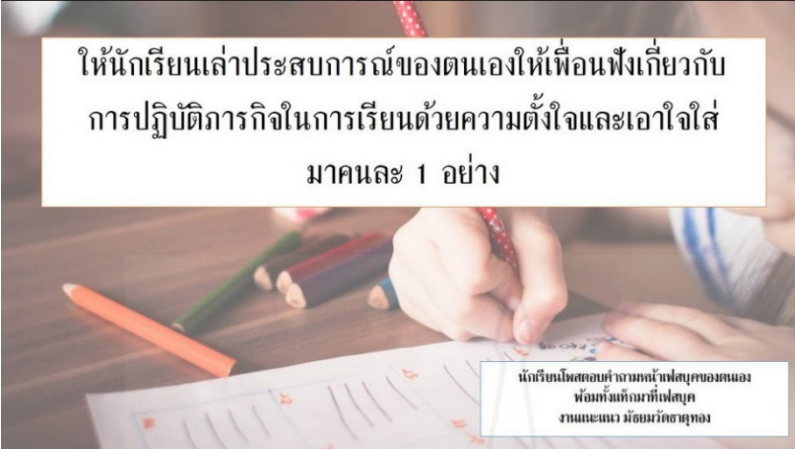
👁️ ทัศนูปภาพ 📌 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 🗨️ แสดงความคิดเห็น ➡ แชร์

เขียนความคิดเห็น... 😊 📷 📎 🗨️

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

ToNg Sutwat มีเพื่อนรวมกัน 5 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



ให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเองให้เพื่อนฟังเกี่ยวกับ  
การปฏิบัติภารกิจในการเรียนด้วยความตั้งใจและเอาใจใส่  
มาคนละ 1 อย่าง

นักเรียนไม่ตอบคำถามที่โง่เขลาของคนอื่น  
พร้อมทั้งมีหน้าที่สนุกสนาน  
งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง


งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
14 นาที · ๒ ·  
เพิ่มคำบรรยาย

👁️ ทัศนภาพ 📌 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👤 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➡️ แชร์

เขียนความคิดเห็น... 🗨️ 📷 📹 📎

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

 ToNg Sutiwat  
มีเพื่อนร่วมกัน 5 คน  
👤 เป็นเพื่อน



**ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 4**

**เรื่อง**           การทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด

**กิจกรรม**       จากรายงานเป็นบทเรียน

**เวลา**           50 นาที

**สาระสำคัญ**

งานที่ได้รับมอบหมายให้ทำ ไม่ว่าจะป็นงานกลุ่มหรืองานรายบุคคล นักเรียนจะต้องถือเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องทำให้เสร็จครบ และส่งทันตามเวลาที่กำหนด รวมทั้งให้ความร่วมมือหรือมีส่วนร่วมในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย อีกทั้งยังจะต้องรับผิดชอบโดยไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่เช่นนั้น อาจจะทำให้ทั้งตนเองและสมาชิกในกลุ่มเดือดร้อน มีปัญหาต่อการเรียน และส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถในการเรียนได้ การจัดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียน ในครั้งที่ 4 ผู้วิจัยมุ่งให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนให้ตระหนักในความสำคัญของการงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนดว่ามีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของตน และมุ่งให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้เกี่ยวกับความตั้งใจและพัฒนาความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียนด้วย ด้วยตัวแบบและการอภิปรายกลุ่ม

**วัตถุประสงค์**

1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด
2. เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด

## อุปกรณ์

1. สื่อสังคม Facebook
2. ใบงาน บทเรียนราคาแพง
3. กระดาษ A4
4. ปากกา

## วิธีดำเนินกิจกรรม

### ขั้นเริ่มต้น

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและให้นักเรียนช่วยกันทบทวนเนื้อหาของกิจกรรมกลุ่มในครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 4

### ขั้นดำเนินกิจกรรม

#### ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมทราบถึงความสำคัญของการทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มและให้แต่ละกลุ่มช่วยกันนิยามความหมายของคำว่าการทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด
3. ให้แต่ละกลุ่มศึกษาตัวแบบจากภาพชุด “บทเรียนราคาแพง” จาก Facebook งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง
4. แจกใบงานและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายการกระทำของตัวแบบจากอัลบั้มภาพโดยเขียนคำตอบลงในใบงานที่แจกให้

#### ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลการอภิปราย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปประเด็นที่สำคัญเพิ่มเติม

#### ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามเกี่ยวกับการทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนดที่มีอยู่หลังภาพชุดจากรายงานเป็นบทเรียนก่อน tag คำตอบของตนเองมาที่ Facebook งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

### ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. ผู้วิจัยแจกกระดาษเปล่าและให้นักเรียนแต่ละคนสรุปแนวทางในการปฏิบัติตนเพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด

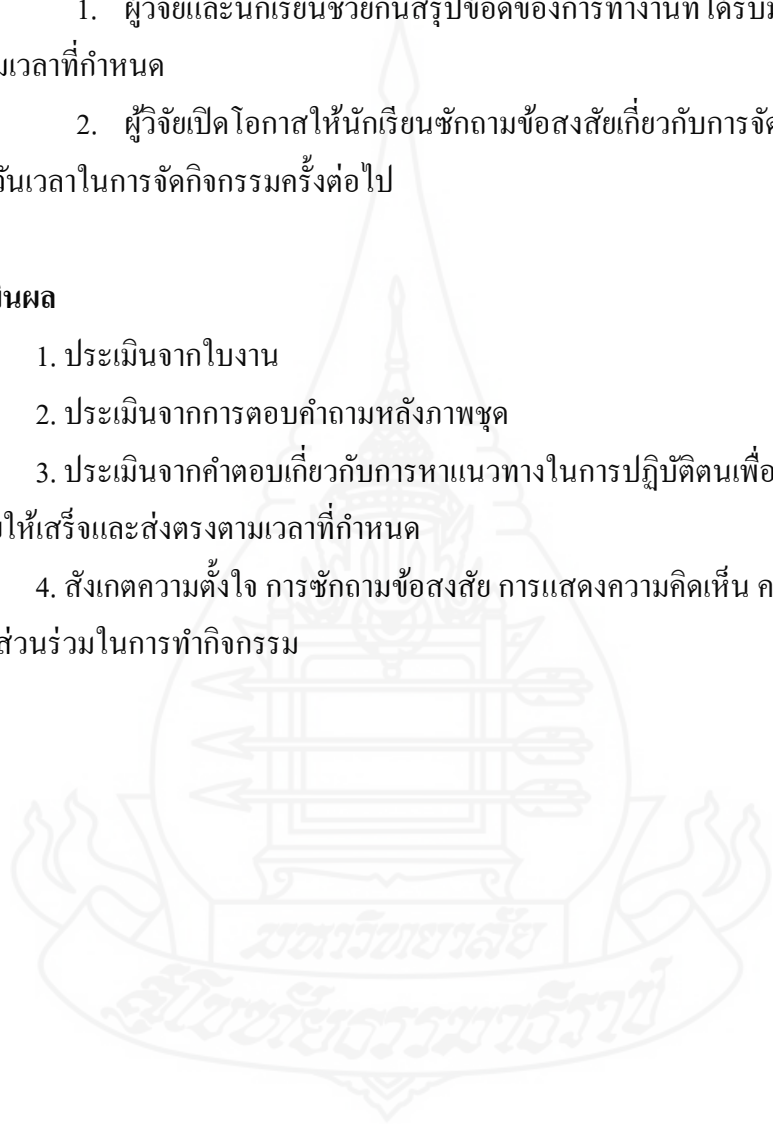
#### ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อดีของการทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด

2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 4 และนัดวันเวลาในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

#### การประเมินผล

1. ประเมินจากใบงาน
2. ประเมินจากการตอบคำถามหลังภาพชุด
3. ประเมินจากคำตอบเกี่ยวกับการหาแนวทางในการปฏิบัติตนเพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด
4. สังเกตความตั้งใจ การซักถามข้อสงสัย การแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม





### ใบงานที่ 3

#### กิจกรรม จากระายงานเป็นบทเรียน

เรื่อง “การทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด”

1. กลุ่มของคาวิกาไม่สามารถส่งงานตามเวลาที่กำหนดได้ เพราะเหตุใด  
 ตอบ .....
2. การทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด จะทำให้เกิดผลดีอย่างไร  
 ตอบ .....
3. การทำงานไม่เสร็จ และส่งไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด จะเกิดผลเสียตามมาอย่างไร  
 ตอบ .....
4. ถ้าจะให้กลุ่มของคาวิกากำหนดสำเร็จ และส่งตรงตามเวลาที่กำหนด สมาชิกในกลุ่มควรปฏิบัติอย่างไรบ้าง  
 ตอบ 4.1 .....  
 4.2 .....  
 4.3 .....

งานแนะแนว มัธยมวิเศษอุดร

### กิจกรรมที่ 4 : จากรายงานเป็นบทเรียน

ให้แต่ละกลุ่มศึกษาตัวแบบจากการแสดงบทบาทสมมติของเพื่อนสมาชิกที่มีการเตรียมความพร้อมมาก่อนล่วงหน้าแล้ว


อภิปรายการกระทำของตัวแบบในประเด็นสำคัญ ลงในใบงานที่กำหนดให้

โพสตอบคำถามหน้าเฟสบุคของตนเอง พร้อมทั้งแท็กมาที่เฟสบุคงานแนะแนว มัธยมวิเศษอุดร

1 โพสต์ · 6 ↓

มุมมองแบบกริด มุมมองแบบฟีด

# "บทเรียนราคาแพง"



งานแนะแนว มัธยมวิเศษอุดร  
12 มีนาคม · 6 ↓

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง


ถูกใจ แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คุณอนศิณี โชค ชมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
5+ เพิ่มเป็นเพื่อน

อาจารย์จากภาษาไทยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อ่านหนังสือออกเวลาเรียน และทำรายงานส่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน กำหนดส่งก่อนสอบปลายภาค โดยเน้นให้ทุกกลุ่มส่งตรงเวลา ถ้าเลยจากเวลาที่กำหนดจะไม่รับรายงาน ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีเวลาทำรายงานถึง 1 เดือนเต็มๆ ในตอนท้ายชั่วโมง อาจารย์ให้นักกลุ่มของตนเองเขียนแผนสำหรับทำรายงาน



สมาชิกของกลุ่มดาวทิพย์ อรุณษา นเดชน์ และนัชราภา ทั้ง 4 คนปรึกษากันว่าจะต้องรีบทำรายงานขึ้นนี้ให้เสร็จโดยเร็วเพราะยังมีรายงานอีกหลายอย่างที่ยุ่งทำให้เสร็จ และถ้าใกล้จะถึงเวลาสอบปลายภาคแล้วด้วย ในกลุ่มจึงนัดหมายกันว่าเขียนชื่อหนังสือด้วยกันและอีก 20 วัน ทุกคนจะต้องอ่านเนื้อเรื่องให้จบ และมาวิเคราะห์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ตามหัวข้อที่อาจารย์กำหนดเพื่อนำไปมีนรับและนำเสนอต่ออาจารย์

งานแนะแนว มัธยมวิเศษอุดร  
12 มีนาคม · 6 ↓

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง

ถูกใจ แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คุณอนศิณี โชค ชมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
5+ เพิ่มเป็นเพื่อน

จนถึงตอนเย็นปรากฏว่า อรุณษา และ นเดชน์ ไม่ยอมไปซื้อหนังสือ เนื่องจากจะเล่นบอลกับคนอื่น และจะไปซื้อหนังสือเองวันหลัง ดาวทิพย์จึงไปกับนัชราภา พอไปถึงร้านหนังสือ นัชราภาเสียใจไปซื้อหนังสือที่อาจารย์สั่ง แต่กลับซื้อหนังสือมีสาระสำหรับวัยรุ่นแทน ดาวทิพย์จึงได้หนังสือมาอ่านคนเดียว และรีบอ่านตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา



งานแนะแนว มัธยมวิเศษอุดร  
12 มีนาคม · 6 ↓

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง

ถูกใจ แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คุณอนศิณี โชค ชมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
5+ เพิ่มเป็นเพื่อน

หลังจากนั้น 1 สัปดาห์ผ่านไป ตอนเย็นหลังเลิกเรียน คุณเดชน์ชวนเพื่อนในกลุ่มไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า  
ดาวทิพย์ไม่เห็นด้วยบอกว่าย่าในช่วงนี้เลยให้สอบเสร็จก่อน วันนี้ควรรีบกลับบ้านเพราะมีเวลาน้อย  
ถ้าเทียบกับงานที่ต้องทำ โหนจะต้องช่วยงานบ้าน ทำการบ้าน อ่านหนังสือเตรียมสอบ  
และยังต้องอ่านหนังสือที่ต้องทำรายงานในวิชาภาษาไทยอีก



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๒

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ · เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง

ถูกใจ · แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คนสองคือพี่ โศก รมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

ถ้าไม่กระตือรือร้นที่จะอ่านหนังสือตอนนี้ รายงานอาจทำไม่ทันก็ได้ แต่ทั้ง 3 คนไม่เห็นด้วย  
คุณเดชน์บอกว่าไม่จำเป็นต้องรีบกลับบ้านหรอก เพราะทุกวันนี้ก็ทำการบ้านกัน ถ้าไม่คืนก็มาลอกเพื่อนคนอื่นเข้าได้  
ส่วนอุรัสยาและนัชราทากว่า หนังสือเอาไว้อ่านตอนใกล้สอบ หนังสือออกเวลาที่เล่มนี้คิดเดียวอ่านไม่ทันก็จบ  
ทั้ง 3 คนจึงไปห้างสรรพสินค้ากัน ส่วนดาวทิพย์รีบกลับบ้านทำหน้าที่ของเธอ



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๒

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ · เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง

ถูกใจ · แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คนสองคือพี่ โศก รมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

เมื่อถึงวันกำหนดนัดหมายที่จะปรึกษาหัวข้อ  
รายงานของกลุ่ม ปรากฏว่ามีดาวทิพย์คนเดียว  
ที่มาร่วมจะมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่วนอีก 3  
คนยังอ่านไม่จบเพราะยังมีงานมากมายที่ต้องทำ  
ในช่วงนี้ ทั้ง 3 คนขอเลื่อนนัดไปอีก 7 วัน แล้ว  
ค่อยมาปรึกษากันใหม่ ขณะที่กลุ่มอื่นๆ เริ่มทยอย  
ส่งรายงานกับอาจารย์แล้ว ดาวทิพย์คิดว่าลมหาก  
กลัวว่าจะทำรายงานไม่ทันจึงรีบอาสากลุ่มคิดงาน  
คนเดียว และให้ทั้ง 3 คนแบ่งงานกันในฉับนั้นแล้ว  
เข้าเล่มส่งอาจารย์ เมื่อนั้น ในกลุ่มรับรองเข็งขัน  
ว่าจะพยายามทำให้ทันจนได้



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๒

เพิ่มคำบรรยาย


แท็กรูปภาพ · เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง

ถูกใจ · แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คนสองคือพี่ โศก รมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน



ทุกคนหันมาทำงานอย่างหนักแต่ก็สุดวิสัยที่จะทำกัน เพราะมีงานอีกหลายๆ อย่างที่ประดังกันเข้ามา ในที่สุดกลุ่มของดาวทาก็ไม่ได้ส่งงานตามกำหนด หลังจากสอนเสร็จอาจารย์ได้เรียกสมาชิกกลุ่มนี้ไปบนถาดถึงเหตุผลที่ไม่ได้ส่งงาน อาจารย์ทราบเรื่องก็เห็นใจดาวทามาก เพราะดาวทาคือเด็กที่ตั้งใจเรียนมาตลอด มีความรับผิดชอบ และยังทำคะแนนสอบปลายภาคได้ดีอีกด้วย อาจารย์ก็ได้ตำหนิสมาชิกทั้ง 3 คนในกลุ่ม แล้วให้ทั้ง 3 คน ช่วยกันคิดว่าสาเหตุของการทำรายงานไม่ทันกำหนดมาจากอะไร ทั้ง 3 คนได้ทบทวนเรื่องราวทั้งหมด และสรุปได้ว่าเป็นเพราะพวกเขาระเบิด ไม่ปฏิบัติตามแผนการที่วางไว้ ขาดความรับผิดชอบ อาจารย์จึงชี้ให้เห็นว่าการขาดความรับผิดชอบส่งผลเสียอย่างไรบ้าง

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

🖼️ แก้รูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง ✎


👍 ถูกใจ 🗨️ แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คุณสอนศิลป์ โชค ชมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

เริ่มตั้งแต่ไม่มีความรู้จะมาแลกเปลี่ยนกับเพื่อน ทำให้เหมือนเดือดร้อน รายงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนด ซึ่งเป็นผลเสียต่อการเรียน และแจ้งให้ทราบว่า นักเรียนในกลุ่มนี้จะได้ผลการเรียน "ร" เนื่องจากไม่ส่งรายงาน ดาวทากลัวเสียใจมาก ความหวังที่จะได้เกรด 4 หนึ่งทกลาย เพื่อนๆ ในห้องพากันสงสารเห็นใจดาวทาค และตำหนิ อูร์สยา นมเดชน์ นัชราภา ทั้ง 3 คนสำนักพิมพ์มาของไทย ดาวทาค แต่ทุกอย่างก็สายเกินแก้เสียแล้ว



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

🖼️ แก้รูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง ✎


👍 ถูกใจ 🗨️ แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คุณสอนศิลป์ โชค ชมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

บทบาทของตัวละคร



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

🖼️ แก้รูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง ✎


👍 ถูกใจ 🗨️ แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คุณสอนศิลป์ โชค ชมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

**บทบาทของดาวิกา**



สมมติฉันชื่อดาวิกา กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อาจารย์มอบหมายให้ทำรายงานในวิชาภาษาไทย ฉันอยู่กลุ่มเดียวกับ อูร์สยา ณเดชน์ และนัชราภา อาจารย์กำหนดให้ส่งงานก่อนสอบปลายภาค ถ้าเลยจากนั้นอาจารย์จะไม่รับ และให้เวลาทำรายงาน 1 เดือน ฉันมีความรับผิดชอบต่องานที่อาจารย์มอบหมาย และกระตุ้นเพื่อนที่จะอ่านหนังสือนอกเวลา เริ่มจากรับไปซื้อหนังสือมาอ่าน แบ่งเวลาให้กับการอ่าน และชักชวนเพื่อนในกลุ่มให้ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ ฉันพร้อมที่จะเข้ากลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากกำหนดนัด แต่เนื่องทั้ง 3 คนกลับใจเย็น ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่กระตุ้นเพื่อนที่จะอ่านหนังสือ ฉันจึงรับอาสาที่จะทำงานกลุ่มเพียงคนเดียวแล้วให้ทั้ง 3 คน แบ่งกับไปฉิมมัย และในที่สุดกลุ่มของฉันก็ทำงานส่งไม่ทันตามกำหนด อาจารย์ได้ตำหนิและชี้ให้เห็นผลเสียของการขาดความรับผิดชอบ พร้อมทั้งให้ผลการเรียน "5" กับกลุ่มของฉัน ฉันเสียใจมากเพราะหวังว่าจะได้เกรด 4 วิชานี้ เมื่อก่อน ทั้ง 3 คนในกลุ่มมาขอโทษแต่ก็แก้ไขอะไรไม่ได้แล้ว

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ · เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง


ถูกใจ · แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คนสอนศิลป์ โยศ ชมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

**บทบาทของอูร์สยา**



อูร์สยาเป็นเพื่อนของดาวิกา ณเดชน์ และนัชราภา เมื่ออาจารย์ให้ทำรายงาน ฉันไม่กระตุ้นเพื่อนที่จะทำ แม้ว่าจะนัดกับเพื่อนไปซื้อหนังสือนอกเวลาเรียน แต่ฉันก็เปลี่ยนใจไปเล่นวอลเลย์บอลกับเพื่อนแทน ฉันไม่เชื่อคำเตือนของดาวิกา จึงไม่ที่ยาหังสรรณสินคำกับณเดชน์และนัชราภาต่างๆ ที่ปีงานต้องทำมากมาย ฉันมีความคิดว่าหนังสือนอกเวลาเล่มเดียวอ่านไม่มากก็จบ แต่พอถึงกำหนดนัดหมายปรึกษาขานกลุ่ม ฉันยังอ่านไม่จบ จึงเสนอให้กลุ่มเลื่อนนัดไปอีก 7 วัน ดาวิกาเกรงว่างานจะเสร็จไม่ทัน จึงรับอาสาไปทำเองทั้งหมด แล้วให้ฉันอีก 3 คน ช่วยกับฉิมมัย ฉันพยายามทำงานให้เสร็จ แต่ก็ไม่ทันตามกำหนดเวลา อาจารย์ได้ตำหนิฉันและชี้ให้เห็นถึงผลเสียของการขาดความรับผิดชอบ พร้อมทั้งให้ผลการเรียน "5" ทั้งกลุ่ม ฉันรู้ว่าเป็นเพราะการขาดความรับผิดชอบของฉัน ทำให้ดาวิกาศายใจ แต่ฉันก็ทำได้เพียงขอโทษเขาเท่านั้น

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ · เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง


ถูกใจ · แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คนสอนศิลป์ โยศ ชมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

**บทบาทของณเดชน์**



สมมติฉันชื่อณเดชน์ ภา ฉันทำรายงานอยู่กลุ่มเดียวกับ ดาวิกา อูร์สยา และนัชราภา ฉันไม่ได้อ่านหนังสือนอกเวลาตามที่อาจารย์สั่ง ฉันนัดกับเพื่อนไว้ว่าจะไปซื้อหนังสือ แต่แล้วฉันก็เปลี่ยนใจไปเล่นวอลเลย์บอลแทน ฉันชวนเพื่อนๆ ให้ไปห้างสรรณสินคำกัน ดาวิกาไม่เห็นด้วยชี้แจงว่าช่วงนี้ใกล้สอบแล้วควรใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์มากที่สุด แต่ฉันคิดว่าถ้าเราทำการบ้านไม่ทันก็มาลอกเพื่อนในตอนเช้าก็ได้ ฉันจึงไปห้างสรรณสินคำกับ อูร์สยาและนัชราภา เมื่อถึงวันที่กลุ่มนัดมาทำรายงานฉันยังไม่พร้อมเพราะอ่านหนังสือไม่จบจึงขอให้เลื่อนนัดไปอีก 7 วัน ดาวิกาเกรงว่างานจะไม่เสร็จ จึงรับอาสาทำคนเดียว และให้ฉันกับเพื่อนอีก 2 คนช่วยกับฉิมมัย แต่ก็ไม่ทันกำหนดส่ง ฉันถูกอาจารย์ตำหนิและให้ผลการเรียน "5" ทั้งกลุ่ม ฉันสำนึกผิด และขอโทษดาวิกา

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ · เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง

ถูกใจ · แสดงความคิดเห็น


เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คนสอนศิลป์ โยศ ชมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

บทบาทของมัชราภา

สมมติฉันชื่อมัชราภา ฉันทำรายงานอยู่กลุ่มเดียวกับ ดาวิกา อูร์สยา และภนเดชน์ เมื่ออาจารย์มอบหมายให้ทำรายงาน กลุ่มฉันวางแผนกันว่า จะรีบทำให้เสร็จ เริ่มจากไปซื้อหนังสือนอกเวลาอ่าน ทุกคนอ่านให้เสร็จในเวลา 20 วัน และมาเข้ากลุ่มวิเคราะห์หัวข้อตามที่อาจารย์กำหนด แต่ทุกอย่างก็ไม่ได้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ เพราะฉัน อูร์สยา และมัชราภา ได้ปล่อยเวลาให้ผ่านไป จนกระทั่งไม่สามารถทำงานส่งได้ทันตามกำหนด ดาวิกานพยายามชักชวนเพื่อนๆ ในกลุ่มให้กระตือรือร้นในการทำรายงาน ส่งแต่พวกฉันไม่ทำตาม จนในที่สุดได้ผลการเรียน "ร" ทั้งกลุ่ม อาจารย์ได้ชี้ให้เห็นถึงสาเหตุที่แท้จริง และผลที่ได้รับจากการขาดความรับผิดชอบ ต่องานที่ได้รับมอบหมาย ฉันสำนึกผิดและขอโทษดาวิกา



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย


📷 แก้รูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง ✎

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น

🗨️ เขียนความคิดเห็น...

---

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

 คนสุดคือปี โศค ฆมฏ  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

## ครูและนักเรียนแลกเปลี่ยนพูดคุยกัน เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้



นักเรียนในสตตอบคำถามหน้าฝสบุคของ  
ตนเอง น้อมกั๊งแก๊กมาที่ฝสบุค  
งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย


📷 แก้รูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง ✎

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น

🗨️ เขียนความคิดเห็น...

---

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

 คนสุดคือปี โศค ฆมฏ  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

## การกระทำของใครถูกต้อง และเหมาะสมที่สุด เพราะเหตุใด



นักเรียนในสตตอบคำถามหน้าฝสบุคของ  
ตนเอง น้อมกั๊งแก๊กมาที่ฝสบุค  
งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย


📷 แก้รูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง ✎

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น

🗨️ เขียนความคิดเห็น...

---

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

 คนสุดคือปี โศค ฆมฏ  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

### การกระทำใดบ้างไม่ถูกต้อง และควรแก้ไขอย่างไร



นักเรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องสามารถทำงานของตนเอง นวัตกรรมที่สนุกสนาน งานแนว มัลติมีเดีย

งานแนว มัลติมีเดีย  
12 มีนาคม · ๑

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ · เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง

ถูกใจ · แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คุณสอนศิลป์ โชค ชมภู  
มีเพื่อนร่วมชั้น 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

### นักเรียนคิดว่าการทำงานเสร็จและส่งตรงตามเวลาที่กำหนด จะส่งผลดีต่อนักเรียนอย่างไร



นักเรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องสามารถทำงานของตนเอง นวัตกรรมที่สนุกสนาน งานแนว มัลติมีเดีย

งานแนว มัลติมีเดีย  
12 มีนาคม · ๑

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ · เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง


ถูกใจ · แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คุณสอนศิลป์ โชค ชมภู  
มีเพื่อนร่วมชั้น 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

### ปัญหาหรืออุปสรรคที่จะทำให้การทำงานไม่เสร็จ และส่งไม่ทันเวลาที่กำหนดมีอะไรบ้าง



นักเรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องสามารถทำงานของตนเอง นวัตกรรมที่สนุกสนาน งานแนว มัลติมีเดีย

งานแนว มัลติมีเดีย  
12 มีนาคม · ๑

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ · เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง

ถูกใจ · แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...


คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คุณสอนศิลป์ โชค ชมภู  
มีเพื่อนร่วมชั้น 1 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

ผลเสียจากการทำงานไม่เสร็จและส่งไม่ทันตามเวลาที่กำหนด

มีอะไรบ้าง

นักเรียนในสไลด์คำถามหน้าฝสนุคของตนเอง พร้อมทั้งแท็กมาที่ฝสนุค งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๑

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ · เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง ·

ถูกใจ · แสดงความคิดเห็น

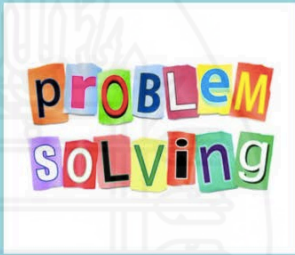
เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คนสอนศิลป์ โสค ชมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
5+ เพิ่มเป็นเพื่อน

นักเรียนคิดว่าถ้าจะปรับปรุงตนเองเรื่องการงานไม่เสร็จและส่งไม่ทันตามเวลาที่กำหนด จะทำได้อย่างไรบ้าง

นักเรียนในสไลด์คำถามหน้าฝสนุคของตนเอง พร้อมทั้งแท็กมาที่ฝสนุค งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๑

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ · เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง ·

ถูกใจ · แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คนสอนศิลป์ โสค ชมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
5+ เพิ่มเป็นเพื่อน

ให้นักเรียนหาจุดบกพร่องของตนเองเรื่องการงานไม่เสร็จและส่งไม่ทันตามกำหนดมา 1 อย่าง พร้อมกับหาวิธีปรับปรุงแก้ไขตนเอง

นักเรียนในสไลด์คำถามหน้าฝสนุคของตนเอง พร้อมทั้งแท็กมาที่ฝสนุค งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๑

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ · เพิ่มตำแหน่งที่ตั้ง ·

ถูกใจ · แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

คนสอนศิลป์ โสค ชมภู  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
5+ เพิ่มเป็นเพื่อน



**ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 5**

**เรื่อง** ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน

**กิจกรรม** ทำข้อสอบต้องตรวจทาน

**เวลา** 50 นาที

**สาระสำคัญ**

ความละเอียดรอบคอบในการทำงานสามารถกระทำได้ด้วยการฝึกตนเองให้เป็นคน ตั้งใจ สนใจ และใส่ใจต่องานที่กระทำ อ่านคำชี้แจงหรือคำสั่งให้ละเอียดก่อนลงมือทำและ ตรวจสอบผลงานทุกครั้งเมื่อทำเสร็จ ซักถามเมื่อพบข้อสงสัยหรือไม่แน่ใจ ระมัดระวังและรู้จัก วางแผนก่อนทำงาน มีตารางการทำงาน ความละเอียดรอบคอบในการทำงานเป็นเรื่องสำคัญที่ นักเรียนควรฝึกตนเองอยู่เสมอ การจัดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการ รับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียน ในครั้งที่ 5 ผู้วิจัยมุ่งให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนให้ ตระหนักในความสำคัญของความละเอียดรอบคอบในการทำงานว่ามีผลกระทบบถึงผลสัมฤทธิ์ใน การเรียนของตน และมุ่งให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้เกี่ยวกับความตั้งใจและพัฒนาความ ละเอียดรอบคอบในการทำงานด้วยตัวเองและการอภิปรายกลุ่ม

**วัตถุประสงค์**

1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของความละเอียดรอบคอบในการทำงาน
2. เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความละเอียดรอบคอบในการทำงาน

**สื่อ-เครื่องมือ**

1. สื่อสังคม Facebook
2. ใบงาน ทำข้อสอบต้องตรวจทาน

## วิธีดำเนินกิจกรรม

### ขั้นเริ่มต้น

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและให้นักเรียนช่วยกันทบทวนเนื้อหาของกิจกรรมกลุ่มในครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 5

### ขั้นดำเนินกิจกรรม

#### ขั้นที่ 1 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมทราบถึงความสำคัญของความละเอียดรอบคอบในการทำงาน
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มและให้แต่ละกลุ่มช่วยกันนิยามความหมายของคำว่าความละเอียดรอบคอบในการทำงาน
3. ให้แต่ละกลุ่มศึกษาตัวแบบจากภาพชุด “ทำข้อสอบต้องตรวจทาน” จาก Facebook งานแนะแนว มัชฌมวัดธาตุทอง
4. แจกใบงานและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายการกระทำของตัวแบบจากอัลบั้มภาพ โดยเขียนคำตอบลงในใบงานที่แจกให้

#### ขั้นที่ 2 ขั้นสะท้อนกลับการเรียนรู้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลการอภิปราย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปประเด็นที่สำคัญเพิ่มเติม

#### ขั้นที่ 3 ขั้นสรุปสาระสู่ชีวิต

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามเกี่ยวกับความละเอียดรอบคอบในการทำงานที่มีอยู่หลังภาพชุดทำข้อสอบต้องตรวจทานก่อน tag คำตอบของตนเองมาที่ Facebook งานแนะแนว มัชฌมวัดธาตุทอง

#### ขั้นที่ 4 ขั้นคิดและนำไปปฏิบัติ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนสรุปความสำคัญของความละเอียดรอบคอบในการทำงานและแนวทางการทำข้อสอบอย่างมีประสิทธิภาพเป็นการบ้าน

### ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อดีของความละเอียดรอบคอบในการทำงาน

2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 5 และนัดวันเวลาในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

#### การประเมินผล

1. ประเมินจากใบงาน
2. ประเมินจากการตอบคำถามหลังภาพชุด
3. สังเกตความตั้งใจ การซักถามข้อสงสัย การแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม



### ใบงานที่ 4

กิจกรรม ทำข้อสอบต้องตรวจทาน เรื่อง “ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน”

1. พฤติกรรมใดบ้างที่แสดงถึงการกระทำที่มีความละเอียดรอบคอบในการทำงาน

- ตอบ 1.....  
2.....  
3.....

2. ถ้าจรรยามีโอกาสได้แก้ตัวใหม่ เขาควรทำอะไรบ้าง

- ตอบ  
.....  
.....  
.....  
.....

3. การกระทำของจรรยา ส่งผลเสียตามมาอย่างไรบ้าง

- ตอบ  
.....  
.....  
.....  
.....

4. การทำงานด้วยความละเอียดรอบคอบ จะส่งผลดีอย่างไรบ้าง

- ตอบ  
.....  
.....  
.....  
.....

รูปภาพ

รูปภาพที่มีคุณ รูปภาพของคุณ อัลบั้ม

เพิ่มผู้มีส่วนร่วม

แนะนำบนโปรไฟล์ แก้ไข

### กิจกรรมที่ 5 : ทำข้อสอบต้องตรวจทาน

ให้แต่ละกลุ่มศึกษาตัวแบบจากสถานการณ์เรื่อง "ทำข้อสอบต้องตรวจทาน"

ให้แต่ละกลุ่มอภิปรายการกระทำของตัวแบบในประเด็นสำคัญ และตอบคำถามลงในใบงาน

โพสต์ตอบคำถามหน้าเฟสบุคของตนเอง พร้อมทั้งแท็กมาที่เฟสบุคงานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

1 โพสต์ · ๘

มุมมองแบบกริด มุมมองแบบฟีด



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง 12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ เพิ่มคำแนะ... แก้ไข

ถูกใจ แสดงความคิดเห็น แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่ดูอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

ToNg Sutiwat มีเพื่อนร่วมกับ 5 คน ๕ เพิ่มเป็นเพื่อน

ในที่สุดวันสอบแข่งขันก็มาถึง ครูของเราได้กำชับทุกคนที่เข้าสอบว่า **ต้องอ่านคำสั่ง** และอ่านข้อสอบให้ละเอียดรอบคอบ อย่ารีบร้อน เมื่อทำข้อสอบเสร็จมีเวลาเหลือให้ **ตรวจทาน**

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง 12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย


แท็กรูปภาพ เพิ่มคำแนะ... แก้ไข

ถูกใจ แสดงความคิดเห็น แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่ดูอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

ToNg Sutiwat มีเพื่อนร่วมกับ 5 คน ๕ เพิ่มเป็นเพื่อน



**นักเรียนทุกคนออกจากห้องสอบ  
ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส  
จิรายุ ทักขอร และปานิศรา  
ซึ่งเป็นนักเรียนตัวเก่งที่ทุกคน  
คาดหวังว่าคงจะสอบได้แน่นอน  
ต่างพูดถึงข้อสอบที่ถือว่า**

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

📷 แทรกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น 📎

เขียนความคิดเห็น... 😊 📎

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ๑

ToNg Sutwat  
มีเพื่อนร่วมกับ 5 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



**จิรายุ : ฉันเห็นเธอคิดนานจัง  
ข้อสอบไม่ยากเลย**

**ทักขอร : ฉันทำเสร็จนานแล้ว  
มีเวลาเหลือจึง  
ตรวจทานตามที่ครูบอก**

**ปานิศรา : ใช่ ฉันก็ตรวจทานเหมือนกับ  
พบข้อที่ทำผิดด้วยจึงรีบแก้ไข**

**จิรายุ : ฉันไม่เห็นต้องตรวจทานเลย  
เพราะรู้อยู่แล้วว่าทำถูกแน่นอน**

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

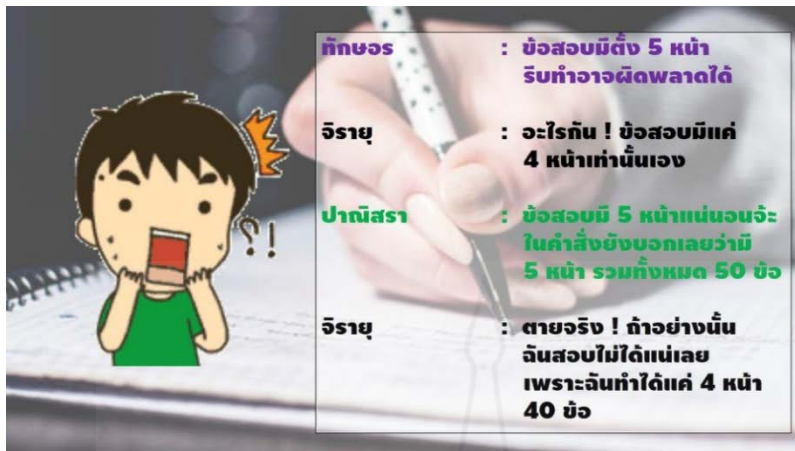
📷 แทรกรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น 📎

เขียนความคิดเห็น... 😊 📎

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ๑

ToNg Sutwat  
มีเพื่อนร่วมกับ 5 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



**ทิทขอร :** ข้อสอบมีตั้ง 5 หน้า  
รีบทำอาจผิดพลาดได้

**จิรายุ :** จะไรกัน ! ข้อสอบมีแค่  
4 หน้าเท่านั้นเอง

**ปานิสรา :** ข้อสอบมี 5 หน้าแน่นอนจะ  
ในคำสั่งยังบอกเลยว่ามี  
5 หน้า รวมทั้งหมด 50 ข้อ

**จิรายุ :** ตายจริง ! ถ้าอย่างนั้น  
ฉันสอบไม่ได้แน่เลย  
เพราะฉันทำได้แค่ 4 หน้า  
40 ข้อ

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๘  
เพิ่มคำบรรยาย  
แท็กรูปภาพ เพิ่มคำแนะ... แก้ไข  
ถูกใจ แสดงความคิดเห็น  
เขียนความคิดเห็น...  
คนที่คุณอาจจะรู้จัก  
ToNg Sutiwat  
มีเพื่อนร่วมกับ 5 คน  
เพิ่มเป็นเพื่อน




**ทิทขอร :** เห็นไหม การที่เราทำข้อสอบ  
โดยขาดความละเอียดรอบคอบ  
ไม่อ่านคำสั่ง ไม่ตรวจทาน  
จะทำให้เกิดผลเสียได้

**จิรายุ :** ไร...เสียตายจริง  
ไม่น่าเป็นอย่างนี้เลย  
ฉันจุดสาเหตุเตรียมตัวมาตั้งนาน  
เฮ้อ...เพราะความสะเพร่า  
เล่นแล้ว ขาดความรอบคอบ  
ของฉันแท้ๆ เลย

**ปานิสรา :** จำไว้เป็นบทเรียนนะ  
จะได้ไม่เกิดความผิดพลาดนี้ขึ้นอีก

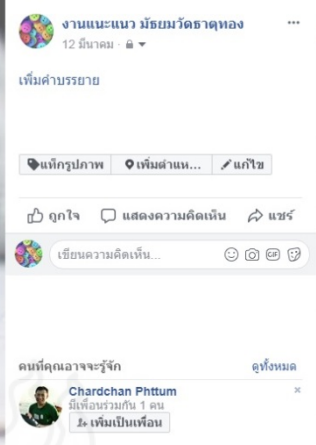
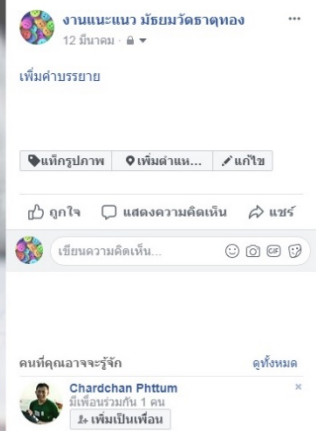
งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๘  
เพิ่มคำบรรยาย  
แท็กรูปภาพ เพิ่มคำแนะ... แก้ไข  
ถูกใจ แสดงความคิดเห็น  
เขียนความคิดเห็น...  
คนที่คุณอาจจะรู้จัก  
Chardchan Phittum  
มีเพื่อนร่วมกับ 1 คน  
เพิ่มเป็นเพื่อน



**ครูและนักเรียนแลกเปลี่ยนพูดคุยกัน  
เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้**


**นักเรียนโพสตอบคำถามหน้าฟสบุค  
ของตนเอง พ่วงทั้งแท็กมาที่ฟสบุค  
งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง**

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๘  
เพิ่มคำบรรยาย  
แท็กรูปภาพ เพิ่มคำแนะ... แก้ไข  
ถูกใจ แสดงความคิดเห็น  
เขียนความคิดเห็น...  
คนที่คุณอาจจะรู้จัก  
Chardchan Phittum  
มีเพื่อนร่วมกับ 1 คน  
เพิ่มเป็นเพื่อน





**ถ้านักเรียนทำงานด้วยความละเอียดรอบคอบแล้ว  
จะเกิดผลดีอย่างไรบ้าง แต่ถ้าขาดความละเอียด  
รอบคอบ จะส่งผลเสียอย่างไรบ้าง**



**นักเรียนโพสตอบคำถามหน้าฟลอบุก  
ของตนเอง พร้อมทั้งแท็กมาที่ฟลอบุก  
งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง**

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

👤 แท็กรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦ แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

Chardchan Phttum  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
👤 + เพิ่มเป็นเพื่อน

**ความละเอียดรอบคอบมีความสำคัญ  
ต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง**



**นักเรียนโพสตอบคำถามหน้าฟลอบุก  
ของตนเอง พร้อมทั้งแท็กมาที่ฟลอบุก  
งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง**

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

👤 แท็กรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦ แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

Chardchan Phttum  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
👤 + เพิ่มเป็นเพื่อน

**ให้นักเรียนหาจุดบกพร่องของตนเอง  
เรื่องการทำงานโดยขาดความละเอียด  
รอบคอบมา 1 อย่าง พร้อมทั้งหาวิธี  
ปรับปรุงแก้ไข**



**นักเรียนโพสตอบคำถามหน้าฟลอบุก  
ของตนเอง พร้อมทั้งแท็กมาที่ฟลอบุก  
งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง**

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

👤 แท็กรูปภาพ 📍 เพิ่มตำแหน่ง... ✍️ แก้ไข

👍 ถูกใจ 💬 แสดงความคิดเห็น ➦ แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

Chardchan Phttum  
มีเพื่อนร่วมกัน 1 คน  
👤 + เพิ่มเป็นเพื่อน

**ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 6**

**เรื่อง** การยอมรับผลการกระทำของตนเองและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น

**กิจกรรม** ปรับตัวใหม่ยังไม่สาย

**เวลา** 50 นาที

**สาระสำคัญ**

การยอมรับผลการกระทำของตนเองเป็นการแสดงความรับผิดชอบจากการกระทำของตนเอง ทั้งในด้านการเรียน การทำกิจกรรม หรือการปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ไม่ว่าจะงานที่ทำออกมาจะสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นการแสดงความรับผิดชอบและพัฒนาปรับปรุงแก้ไขงานของตนให้ดีขึ้นกว่าเดิม รวมทั้ง นำประสบการณ์หรือความผิดพลาดของตนมาใช้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการทำงานในครั้งต่อไป การจัดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียน ในครั้งที่ 6 ผู้วิจัยมุ่งให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนให้ตระหนักในความสำคัญของการยอมรับผลการกระทำของตนเองและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นว่ามีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของตน และมุ่งให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้เกี่ยวกับการยอมรับผลการกระทำของตนเองและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นด้วยตัวแบบ การอภิปรายกลุ่ม และการแสดงบทบาทสมมติ

**วัตถุประสงค์**

1. เพื่อให้ให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการยอมรับผลการกระทำของตนเองและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. เพื่อให้ให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการยอมรับผลการกระทำของตนเองและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น

## อุปกรณ์

1. สื่อสังคม Facebook
2. ใบงาน ปรับตัวใหม่ยังไม่สาย

## วิธีดำเนินกิจกรรม

### ขั้นเริ่มต้น

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและให้นักเรียนช่วยทบทวนเนื้อหาของกิจกรรมกลุ่มในครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนส่งการบ้านในครั้งที่ผ่านมา
3. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 6

### ขั้นดำเนินกิจกรรม

#### ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมทราบถึงความสำคัญของการยอมรับผลการกระทำของตนและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มและให้แต่ละกลุ่มช่วยกันนิยามความหมายของคำว่ายอมรับผลการกระทำของตนและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น
3. ให้แต่ละกลุ่มศึกษาตัวแบบจากภาพชุด “ปรับตัวใหม่ยังไม่สาย” จาก Facebook งานแนะแนว มัชยมวัดธาตุทอง
4. แจกใบงานและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายการกระทำของตัวแบบจากอัลบั้มภาพโดยเขียนคำตอบลงในใบงานที่แจกให้

#### ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลการอภิปราย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปประเด็นที่สำคัญเพิ่มเติม

#### ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามเกี่ยวกับการยอมรับผลการกระทำของตนและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นที่มีอยู่หลังภาพชุดปรับตัวใหม่ยังไม่สายก่อน tag คำตอบของตนเองมาที่ Facebook งานแนะแนว มัชยมวัดธาตุทอง

#### ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

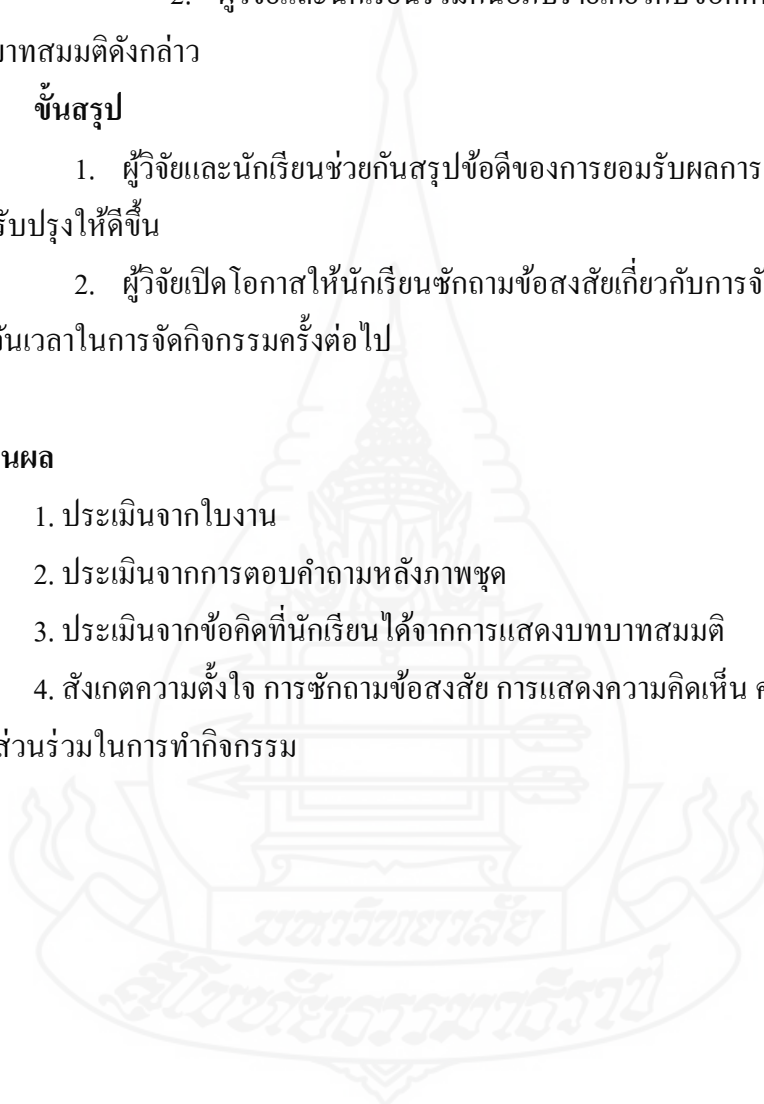
1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติจากภาพชุดปรับตัวใหม่ยังไม่สาย โดยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาแสดงบทบาทที่สำคัญ ได้แก่ สมศักดิ์ คุรุบุญศรี ชัยชาญ และคนอื่นๆ
2. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้รับจากการแสดงบทบาทสมมุติดังกล่าว

#### ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อดีของการยอมรับผลการกระทำของตนและพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 6 และนัดวันเวลาในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

#### การประเมินผล

1. ประเมินจากใบงาน
2. ประเมินจากการตอบคำถามหลังภาพชุด
3. ประเมินจากข้อคิดที่นักเรียนได้จากการแสดงบทบาทสมมุติ
4. สังเกตความตั้งใจ การซักถามข้อสงสัย การแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม



## ใบงานที่ 5

### กิจกรรม ปรับตัวใหม่ยังไม่สาย

เรื่อง “การยอมรับผลการกระทำของตน และพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น”

1. สมศักดิ์ไม่สามารถส่งงานได้เพราะเหตุใด

ตอบ.....  
.....  
.....  
.....

2. ถ้านักเรียนเป็นสมศักดิ์จะมีวิธีแก้ปัญหที่เกิดขึ้นได้อย่างไรบ้าง

ตอบ 2.1 .....  
2.2 .....  
2.3 .....

3. ถ้าสมศักดิ์รู้ข้อบกพร่องของตนเองแต่ไม่ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น จะส่งผลเสียตามมาอย่างไร

ตอบ.....  
.....  
.....

4. การยอมรับผลการกระทำของตนเองและนำมาปรับปรุงแก้ไข จะทำให้เกิดผลดีอย่างไรบ้าง

ตอบ.....  
.....  
.....





# สถานการณ์เรื่อง ปรับตัวใหม่ยังไม่สาย

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

📷📍📝

👁️💬🔗

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

**ToNg Sutiwat**  
มีเพื่อนร่วมกัน 6 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

สมศักดิ์เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีผลการเรียนอ่อน ในเวลาเรียนขณะที่ครูอธิบาย สมศักดิ์มักจะนั่งเหม่อลอย มองออกไปนอกห้องเรียน โดยไม่ฟังครูสอน บางครั้งก็หยิบหนังสือการ์ตูนมาอ่าน หรือไม่ก็ชวนเพื่อนข้าง ๆ คุย เมื่อครูสั่งให้ทำงาน สมศักดิ์ก็จะเอางานของวิชาอื่นขึ้นมาทำหรือไม่ก็ เอาเศษกระดาษมาวาดรูปเล่น จนกระทั่งช่วยเขาครู ซึ่งเป็นหัวหน้าห้องต้องตกใจถามว่าครูให้ส่งงานในชั่วโมง สมศักดิ์จึงจะทำโดยให้ช่วยเขาครูช่วยอธิบายงานที่ครูสั่ง สมศักดิ์ทำแบบนี้ทุกครั้งจนช่วยเขาครูรู้สึกรำคาญ แต่ก็ยอมอธิบายเพราะสงสารเพื่อนที่เรียนอ่อนอยู่แล้ว

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

📷📍📝

👁️💬🔗

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

**ToNg Sutiwat**  
มีเพื่อนร่วมกัน 6 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

วันหนึ่งช่วยเขาครูได้ไปปรึกษาครูบุญศรีเกี่ยวกับเรื่องของสมศักดิ์ที่ไม่ตั้งใจฟังเมื่อครูอธิบายและส่งงาน แต่จะให้ช่วยเขาครูอธิบายให้ทุกครั้ง ครูบุญศรีแนะนำให้ช่วยเขาครูร่วมมือกับเพื่อนในห้อง ไม่ยอมบอกสมศักดิ์ว่าครูให้ทำงานอะไรและทำอย่างไร เพื่อให้สมศักดิ์ได้รับบทเรียนและปรับปรุงตนเอง ดังนั้นเมื่อครูบุญศรีเข้าสอนและได้อธิบายวิธีทำกล่องสลับลายพร้อมกับแสดงวิธีทำให้ดู แล้วบอกให้นักเรียนลงมือทำ โดยครูแจกอุปกรณ์ให้ และให้นำมาส่งท้ายชั่วโมง เพราะจะเป็นการเก็บคะแนนภาคปฏิบัติ หลังจากครูบุญศรีสั่งงานแล้ว นักเรียนทุกคนก็ตั้งใจทำ ยกเว้นสมศักดิ์คนเดียว ที่กำลังเพลิดเพลินกับการอ่านหนังสือการ์ตูน

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘

เพิ่มคำบรรยาย

📷📍📝

👁️💬🔗


เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

**ToNg Sutiwat**  
มีเพื่อนร่วมกัน 6 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

เมื่อหมดเวลาครูบุญศรีบอกให้นักเรียนนั่งมาส่ง ปรากฏว่าไม่มีผลงานของสมศักดิ์ เมื่อครูบุญศรีซักถามสมศักดิ์บอกว่ายังไม่เสร็จและได้ครองของส่งงานครูที่หลังๆ ที่ยังไม่ได้ทำเลย ครูบุญศรีไม่พอใจที่สมศักดิ์ไม่ส่งงานตามกำหนดแต่ก็ให้ออกาสโดยเลื่อนเวลาให้เอามาส่งอย่างช้าหลังเลิกเรียน ไม่อย่างนั้นจะไม่มีคะแนนให้

หลังจากที่ครูบุญศรีรื้อห้องเรียนไปแล้ว สมศักดิ์จึงไปหาช่วยขานูว่าครูให้ทำอะไรและทำอย่างไร ขัยขานูจึงบอกให้ไปถามเพื่อนคนอื่น ๆ ขัย เมื่อสมศักดิ์ไปถามเพื่อน ๆ ต่างก็เปรียบบางคนก็เดินหนีไปโดยไม่ตอบ ไม่มีใครบอกเลยว่าคุณให้ทำอะไรและทำอย่างไร



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๕

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷


👍 ถูกใจ 🗨 แสดงความคิดเห็น

🗨 เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg Sutawat  
มีเพื่อนร่วมกับ 6 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

หลังเลิกเรียนทุกคนต่างก็แยกย้ายกันกลับบ้าน คงเหลือแต่สมศักดิ์เท่านั้นที่นั่งครุ่นคิดอยู่คนเดียว ในที่สุดสมศักดิ์ก็ไปสารภาพกับครูบุญศรีว่าเขาไม่ได้ฟังเมื่อตอนที่ครูอธิบายและส่งงานเมื่อไปถามเพื่อน ๆ ก็ไม่มีใครบอก ครูบุญศรีจึงชี้ให้เห็นผลเสียของการไม่ตั้งใจฟังครูอธิบายและต้องถูกตัดคะแนนภาคปฏิบัติในครั้งนี้ ตั้งแต่เหตุการณ์ครั้งนั้นเป็นต้นมา สมศักดิ์ตั้งใจฟังครูอธิบายเป็นอย่างดี และทำงานส่งทันเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง จนได้รับคำชมจากครู



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๕

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷

👍 ถูกใจ 🗨 แสดงความคิดเห็น

🗨 เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg Sutawat  
มีเพื่อนร่วมกับ 6 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

ให้นักเรียนแสดงบทบาท เป็น **สมศักดิ์** **ช่วยขานู** **ครูบุญศรี** และคนอื่น ๆ



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๕

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷

👍 ถูกใจ 🗨 แสดงความคิดเห็น


🗨 เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg Sutawat  
มีเพื่อนร่วมกับ 6 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

ผมชื่อสมศักดิ์ กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผมเป็นคนเรียนไม่เก่ง เวลาครูสอนผมมักจะนั่งเหม่อลอยมองออกไปนอกห้อง บางครั้งผมก็จะหยิบหนังสือถ่วงขึ้นมาอ่านหรือไม่มีขวนเพื่อนข้าง ๆ คอย ผมส่งงานครูช้าเป็นประจำเพราะผมไม่ได้ฟังขณะที่ครูอธิบายหรือส่งงาน แต่ผมมักจะถามช่วยขานูซึ่งเป็นหัวหน้าห้องและนั่งอยู่ติดกับผม สำหรับว่านี่ก็เหมือนกับทุกครั้ง เมื่อครูเร่งให้ส่งงานผมตอบว่ายังไม่เสร็จและขอส่งหลังเพื่อน ความจริงแล้วผมไม่ได้ทำอะไรเลย ผมถามช่วยขานูเขาก็ไม่ยอมบอกผม เพื่อนคนอื่น ๆ ก็ไม่มีใครบอกเหมือนกัน ผมไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร ในที่สุดหลังเลิกเรียนผมก็ไปสารภาพกับครูว่าผมไม่ได้ฟังขณะที่ครูอธิบายและส่งงาน ครูจึงตัดคะแนนภาคปฏิบัติและให้ผมแก้ตัวใหม่ในครั้งต่อไป ตั้งแต่วันนี้ผมตั้งใจเรียนและพยายามปรับปรุงตนทำให้ผมมีงานส่งครูทุกครั้ง

**สมศักดิ์**



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๕

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷

👍 ถูกใจ 🗨 แสดงความคิดเห็น

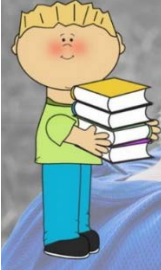
🗨 เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

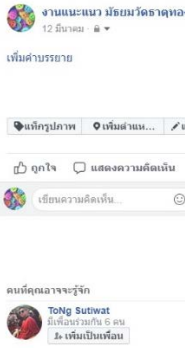
ToNg Sutawat  
มีเพื่อนร่วมกับ 6 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



### ซัชชาญ



ผมชื่อซัชชาญ เป็นหัวหน้าห้อง ม.1/1 ผมเป็นเพื่อนกับสมศักดิ์เรานั่งเรียนติดกัน ผมรู้สึกเบื่อและรำคาญที่สมศักดิ์ไม่ตั้งใจเรียน เขามักจะถามและให้ผมช่วยอธิบายทุกครั้งที่เขาไม่รู้เรื่องที่ครูสอน วันหนึ่งผมทนไม่ไหว ผมจึงไปปรึกษาครูบุญศรี และเมื่อครูช่วยสอน ครูได้อธิบายการทำล่องสลักหลายและสั่งให้ทำงาน ผมตั้งใจทำงานเสร็จชั่วโมง สมศักดิ์ไม่ได้ทำ เขาถามผมและเพื่อน ๆ แต่ไม่มีใครบอก พวกเขาทุกคนทำตามที่ครูบุญศรีบอกไว้



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘ ·  
เพิ่มคำบรรยาย  
👤 แอลิกรูปภาพ 📍 หนึ่งส่วน... ✍️ แก้  
👍 ถูกใจ 🗨 แสดงความคิดเห็น  
📝 เขียนความคิดเห็น...  
คนที่คุณอาจจะรู้จัก  
ToNg Sutawat  
มีเพื่อนรวมกัน 6 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

### เพื่อน ๆ 2-3 คน




พวกเราคือเพื่อนร่วมห้องของสมศักดิ์และซัชชาญ เมื่อครูบุญศรีอธิบายและสั่งให้ผมทำงาน พวกผมจะตั้งใจฟังและตั้งใจทำงานที่ครูสั่งจนเสร็จตามเวลาที่กำหนด เมื่อสมศักดิ์มาถามพวกผมว่า ครูให้ทำอะไรและทำอย่างไร พวกผมไม่ยอมบอกตามที่ครูบุญศรีแนะนำไว้ เพื่อให้สมศักดิ์ได้รับบทเรียนจะได้ปรับปรุงตนเองในครั้งต่อไป

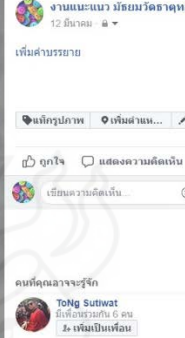


งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘ ·  
เพิ่มคำบรรยาย  
👤 แอลิกรูปภาพ 📍 หนึ่งส่วน... ✍️ แก้  
👍 ถูกใจ 🗨 แสดงความคิดเห็น  
📝 เขียนความคิดเห็น...  
คนที่คุณอาจจะรู้จัก  
ToNg Sutawat  
มีเพื่อนรวมกัน 6 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

### ครูบุญศรี



ฉันชื่อบุญศรี เป็นครูของสมศักดิ์และซัชชาญ เมื่อตอนเข้าซัชชาญมาปรึกษาฉันเกี่ยวกับเรื่องของสมศักดิ์ ฉันแนะนำซัชชาญและเพื่อน ๆ ในห้องไม่ให้ความช่วยเหลือสมศักดิ์ เพื่อให้เขาได้รับบทเรียน จะได้มีการปรับปรุงตนเอง เมื่อฉันเข้าสอนฉันได้อธิบายการทำล่องสลักหลายและสั่งให้นักเรียนทุกคนทำพร้อมกันให้ส่งงานในท้ายชั่วโมง นักเรียนทุกคนน่าจะมาส่งยกเว้นสมศักดิ์ ฉันจึงบอกให้เข้ามาส่งหลังเลิกเรียน เมื่อถึงเวลาเขามาสารภาพว่าเขาไม่ได้ทำและไม่มีงานส่ง ฉันได้ชี้แจงให้สมศักดิ์เห็นผลเสียของการไม่ตั้งใจเรียน แต่ก็ให้เขาแก้ตัวใหม่ในการสอบครั้งต่อไป ต่อมาฉันสังเกตเห็นสมศักดิ์ตั้งใจฟังขณะที่ฉันสอนและสามารถทำงานส่งตามที่ฉันกำหนด ฉันจึงกล่าวชมเชยสมศักดิ์



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม · ๘ ·  
เพิ่มคำบรรยาย  
👤 แอลิกรูปภาพ 📍 หนึ่งส่วน... ✍️ แก้  
👍 ถูกใจ 🗨 แสดงความคิดเห็น  
📝 เขียนความคิดเห็น...  
คนที่คุณอาจจะรู้จัก  
ToNg Sutawat  
มีเพื่อนรวมกัน 6 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

**ครูและนักเรียนแลกเปลี่ยนพูดคุยกันเกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้**

นักเรียนเฝ้ามองท่าทางหน้าตาของเพื่อนๆ พร้อมทั้งเก็บที่เฟสบุ๊ค งามระเนนง มัธยมวิเศษอุดร



งานระเนนง มัธยมวิเศษอุดร  
12 มีนาคม ๕๗  
เพิ่มคำบรรยาย  
👍👎🔒  
👍👎🔒  
เขียนความคิดเห็น...  
คนที่คุณอาจจะรู้จัก  
ToNg Sutwat  
มีเพื่อนร่วมกับ 6 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

**นักเรียนคิดว่าการยอมรับผลกระทกรกระทำของตนเองและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นมีความสำคัญกับนักเรียนอย่างไรบ้าง**

นักเรียนเฝ้ามองท่าทางหน้าตาของเพื่อนๆ พร้อมทั้งเก็บมาที่เฟสบุ๊ค งามระเนนง มัธยมวิเศษอุดร



งานระเนนง มัธยมวิเศษอุดร  
12 มีนาคม ๕๗  
เพิ่มคำบรรยาย  
👍👎🔒  
👍👎🔒  
เขียนความคิดเห็น...  
คนที่คุณอาจจะรู้จัก  
ToNg Sutwat  
มีเพื่อนร่วมกับ 6 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

**นักเรียนเคยปรับปรุงตนเองในเรื่องอะไรบ้าง และมีวิธีการปรับปรุงตนเองอย่างไร**

นักเรียนเฝ้ามองท่าทางหน้าตาของเพื่อนๆ พร้อมทั้งเก็บมาที่เฟสบุ๊ค งามระเนนง มัธยมวิเศษอุดร



สวัสดีครับ

งานระเนนง มัธยมวิเศษอุดร  
12 มีนาคม ๕๗  
เพิ่มคำบรรยาย  
👍👎🔒  
👍👎🔒  
เขียนความคิดเห็น...  
คนที่คุณอาจจะรู้จัก  
ToNg Sutwat  
มีเพื่อนร่วมกับ 6 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

**ถ้านักเรียนได้ปรับปรุงสิ่งที่ไม่ดีของตนเองแล้ว จะเกิดผลดีตามมาอย่างไรบ้าง**

นักเรียนเฝ้ามองท่าทางหน้าตาของเพื่อนๆ พร้อมทั้งเก็บมาที่เฟสบุ๊ค งามระเนนง มัธยมวิเศษอุดร



งานระเนนง มัธยมวิเศษอุดร  
12 มีนาคม ๕๗  
เพิ่มคำบรรยาย  
👍👎🔒  
👍👎🔒  
เขียนความคิดเห็น...  
คนที่คุณอาจจะรู้จัก  
ToNg Sutwat  
มีเพื่อนร่วมกับ 6 คน  
➕ เพิ่มเป็นเพื่อน

ถ้านักเรียนไม่ปรับปรุงตนเอง  
จะเกิดผลเสียตามมาอย่างไรบ้าง



นักเรียนเป็นตัวอย่างด้านลบของคุณเอง พ่อแม่ก็เข้มงวดที่  
เฟสบุ๊ค ไลน์ และเวลา มีคุณครูคอยดูอยู่

งานแนะแนว มัธยมศึกษาตอนต้น  
12 มีนาคม ๒๕๖๖  
เพิ่มคำบรรยาย

👍 ๑  
👎 ๐  
🗨️ ๐

👤 ToNg Sutiwat  
มีเพื่อนร่วมใจ 6 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

ให้นักเรียนบอกสิ่งที่ตนเองอยากปรับปรุงให้ดีขึ้นมาคนละ 1 อย่าง  
และปรับปรุงด้วยวิธีการอย่างไร



นักเรียนเป็นตัวอย่างด้านลบของคุณเอง พ่อแม่ก็เข้มงวดที่  
เฟสบุ๊ค ไลน์ และเวลา มีคุณครูคอยดูอยู่

งานแนะแนว มัธยมศึกษาตอนต้น  
12 มีนาคม ๒๕๖๖  
เพิ่มคำบรรยาย

👍 ๑  
👎 ๐  
🗨️ ๐

👤 ToNg Sutiwat  
มีเพื่อนร่วมใจ 6 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



**ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 7**

**เรื่อง** การแสวงหาแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับตนเอง

**กิจกรรม** เด็กงมลูกกอล์ฟ

**เวลา** 50 นาที

**สาระสำคัญ**

แบบอย่างที่ดีที่เหมาะสมสำหรับการแสวงหาเพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจให้แก่ตัวแบบที่ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองด้วยความมานะ อุตสาหะ ขยัน อดทน พากเพียร มุ่งมั่น และรับผิดชอบในหน้าที่ของตนอย่างเต็มความรู้ความสามารถ มีความประพฤติดี และมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพและความสุข การจัดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียน ในครั้งที่ 7 ผู้วิจัยมุ่งให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนให้ตระหนักในความสำคัญของการแสวงหาแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับตนเองว่ามีผลกระทบถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของตน และมุ่งให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้เกี่ยวกับการแสวงหาแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับตนเองด้วยตัวแบบและการอภิปรายกลุ่ม

**วัตถุประสงค์**

1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการแสวงหาแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการแสวงหาแบบอย่างที่ดีที่เหมาะสมกับตนเองได้

**อุปกรณ์**

1. สื่อสังคม Facebook
2. ใบงาน เด็กงมลูกกอล์ฟ
3. กระดาษ A4
4. ปากกา

## วิธีดำเนินกิจกรรม

### ขั้นเริ่มต้น

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและให้นักเรียนช่วยทบทวนเนื้อหาของกิจกรรมกลุ่มในครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 7

### ขั้นดำเนินกิจกรรม

#### ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมทราบถึงความสำคัญของการแสวงหาแบบอย่างที่ดี
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มและให้แต่ละกลุ่มช่วยกันนิยามความหมายของคำว่า การแสวงหาแบบอย่างที่ดี
3. ให้แต่ละกลุ่มศึกษาตัวแบบจากภาพชุด “เด็กงมลูกกอล์ฟ” จาก Facebook งานแนะแนว มัชฌมวิฑูรชาติทอง
4. แจกใบงานและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายการกระทำของตัวแบบจากอัลบั้มภาพโดยเขียนคำตอบลงในใบงานที่แจกให้

#### ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลการอภิปราย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปประเด็นที่สำคัญเพิ่มเติม

#### ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามเกี่ยวกับการแสวงหาแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับตนเองที่มีอยู่หลังภาพชุดเด็กงมลูกกอล์ฟ ก่อน tag คำตอบของตนเองมาที่ Facebook งานแนะแนว มัชฌมวิฑูรชาติทอง

#### ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. ผู้วิจัยแจกกระดาษ A4 ที่เตรียมไว้และให้นักเรียนแสดงแนวทางและเหตุผลในการเลือกแบบอย่างที่ดีที่เหมาะสมกับตนเอง
2. ผู้วิจัยสุ่มเลือกนักเรียนจำนวน 3 คนให้ออกมานำเสนอแนวทางและเหตุผลในการเลือกตัวแบบของตน

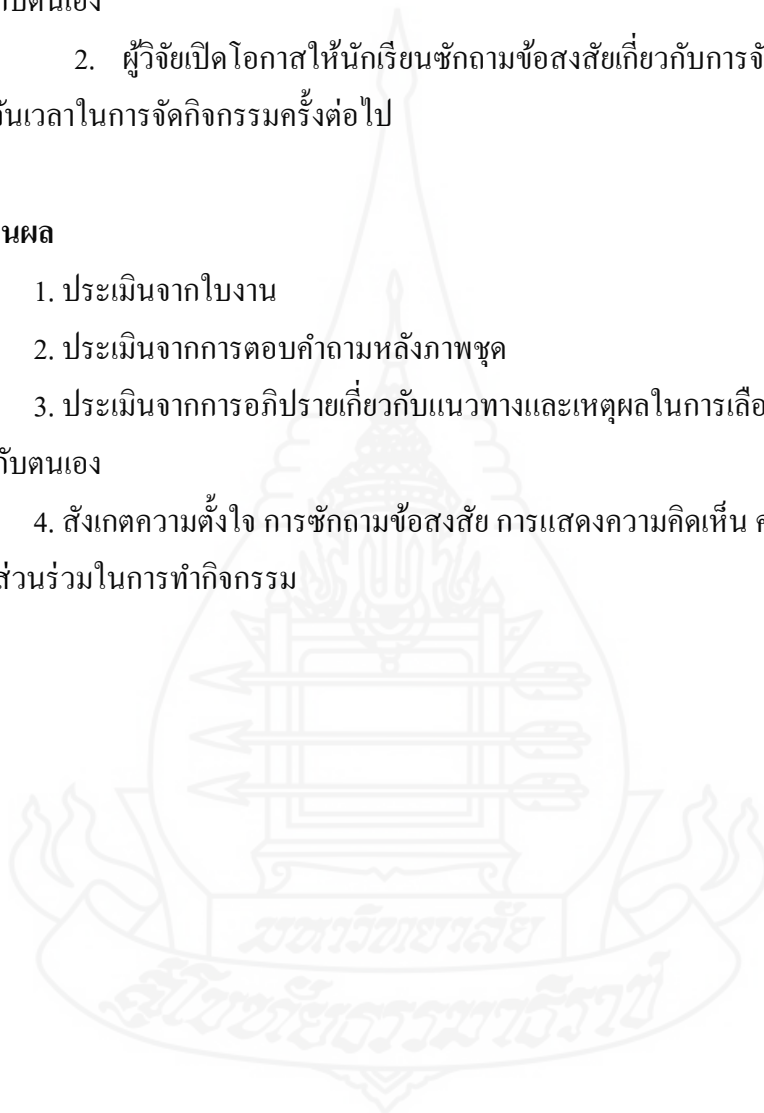
3. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงข้อดีของแนวทางและเหตุผลในการเลือกตัวแบบ

### ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อดีของการแสวงหาแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับตนเอง
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ 7 และนัดวันเวลาในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

### การประเมินผล

1. ประเมินจากใบงาน
2. ประเมินจากการตอบคำถามหลังภาพชุด
3. ประเมินจากการอภิปรายเกี่ยวกับแนวทางและเหตุผลในการเลือกตัวแบบที่และเหมาะสมกับตนเอง
4. สังเกตความตั้งใจ การซักถามข้อสงสัย การแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม



### ใบงานที่ 6

กิจกรรม เด็กงมลูกกอล์ฟ เรื่อง “การแสวงหาแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับตนเอง”

1. เรื่องราวของ ชงชัย ใจดี ให้ข้อคิดในการดำเนินชีวิตได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนคิดว่าสิ่งใดบ้างที่ทำให้ ชงชัย ใจดี เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนอื่นได้ พร้อมอธิบายเหตุผล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. นักเรียนคิดว่าว่าการที่เรามีต้นแบบที่ดี สามารถทำให้ชีวิตนักเรียนเป็นอย่างไร และหากมีต้นแบบที่ไม่ดี จะส่งผลอย่างไรกับชีวิต

.....

.....

.....

.....

.....

.....

รูปภาพ + สร้างอัลบั้ม

รูปภาพที่มีคุณ รูปภาพของคุณ อัลบั้ม

เพิ่มผู้มีส่วนร่วม แนะนำบนโปรไฟล์ แก้ไข

### กิจกรรมที่ 7 : แสวงหาแบบอย่าง

ให้แต่ละกลุ่มศึกษาตัวแบบจากกรณีตัวอย่างเรื่อง “เด็กมลูกกอล์ฟ”

อภิปรายการกระทำของตัวแบบในประเด็นสำคัญ พร้อมทั้งตอบคำถาม  
ลงในใบงาน

โพสต์ตอบคำถามหน้าเฟสบุคของตนเอง พร้อมทั้งแท็กมาที่เฟสบุคงาน  
แนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

1 โพสต์ ·

มุมมองแบบกริด
มุมมองแบบฟีด



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง ...  
12 มีนาคม ·

เพิ่มคำบรรยาย

ถูกใจ แสดงความคิดเห็น แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

ToNg Sutwat \*  
มีเพื่อนร่วมกัน 7 คน  
 เพิ่มเป็นเพื่อน



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง ...  
12 มีนาคม ·

เพิ่มคำบรรยาย

ถูกใจ แสดงความคิดเห็น แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

ToNg Sutwat \*  
มีเพื่อนร่วมกัน 7 คน  
 เพิ่มเป็นเพื่อน





**ผมวิ่งเล่นอยู่ในสนามกอล์ฟตั้งแต่เด็ก เพราะบ้านอยู่ติดกับสนามกอล์ฟในจังหวัดลพบุรี พอเห็นนักกอล์ฟตีลูกตกน้ำ ผมก็รู้สึกเสียดายและคิดว่าน่าจะลงไปเก็บขึ้นมาขาย ผมจึงเริ่มมมลูกกอล์ฟขายมาตั้งแต่ต้นเมื่ออายุราวสิบขวบ**


งานแนะแนว มัธยมศึกษาตอน  
12 มีนาคม ๒๕๖๖  
เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷📷📷📷  
👍 ถูกใจ 🗨 แสดงความคิดเห็น 📎

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg Sutawat  
มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



**ผมไปมลูกกอล์ฟเฉพาะวันหยุดเสาร์อาทิตย์ บางวันงมได้แค่ลูกสองลูก บางวันก็ไม่ได้เลย เพราะมีเด็กอื่นซึ่งอยู่ในหมู่บ้านใกล้เคียงมาแย่งงมในบ่อเดียวกัน ถ้าเป็นลูกกอล์ฟสภาพเก่า ทางสนามจะรับซื้อในราคาลูกละ 3 บาท ส่วนลูกใหม่ ยี่ห้อดีขายได้ลูกละ 5 บาท**

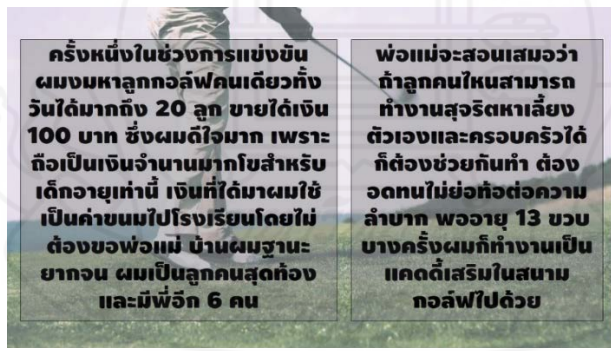
งานแนะแนว มัธยมศึกษาตอน  
12 มีนาคม ๒๕๖๖  
เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷📷📷📷  
👍 ถูกใจ 🗨 แสดงความคิดเห็น 📎

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg Sutawat  
มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



**ครั้งหนึ่งในช่วงการแข่งขัน ผมมมหาลูกกอล์ฟคนเดียวกถึงวันได้มากถึง 20 ลูก ขายได้เงิน 100 บาท ซึ่งผมดีใจมาก เพราะถือเป็นเงินจำนวนมากโขสำหรับเด็กอายุเท่านี้ เงินที่ได้มาผมใช้ไปเป็นค่าขนมไปโรงเรียนโดยไม่ต้องขอพ่อแม่ บ้านผมฐานะยากจน ผมเป็นลูกคนสุดท้อง และมีพี่อีก 6 คน**

**พ่อแม่จะสอนเสมอว่า ถ้าลูกคนไหนสามารถทำงานสุจริตหาเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ ก็ต้องช่วยกันทำ ต้องอดทนไม่ย่อท้อต่อความลำบาก พออายุ 13 ขวบ บางครั้งผมก็ทำงานเป็นแคดดี้เสริมในสนามกอล์ฟไปด้วย**

งานแนะแนว มัธยมศึกษาตอน  
12 มีนาคม ๒๕๖๖  
เพิ่มคำบรรยาย


📷📷📷📷📷📷  
👍 ถูกใจ 🗨 แสดงความคิดเห็น 📎

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg Sutawat  
มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

**อย่างช่วงมีการแข่งขัน ผมเคยได้ค่าจ้าง 50 บาท ต่อการจอบรอบ 18 หลุม ระหว่างนั้นก็ได้อุดการเล่นในเกม การแข่งขันซึ่งน่าสนใจ ผมจำมาฝึกเล่น โดยใช้มือทำท่าเหมือนตีกอล์ฟ ตอนนั้นยังไม่มีไม้กอล์ฟเป็นของตัวเอง**



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - 6

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷

👁️ 👁️ 👁️

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg Sutwat  
มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

**จากประสบการณ์ที่ลูกศิษย์ อยู่สนามกอล์ฟ ทำให้ผมเริ่มสนใจ กีฬานี้นิดนึ่งอย่างจริงจังมากขึ้น โดยเริ่มหัดตีจากไม้กอล์ฟ ที่ประดิษฐ์เองอันแรก ผมใช้หัวเหล็กเบอร์ 3 ที่คนตีหักทิ้งไว้ข้างสนามมาประกอบกับด้ามไม้ไผ่ เหล่าผูกติดกัน ซึ่งใช้ได้ตีเหมือนไม้กอล์ฟทั่วไป**



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - 6

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷

👁️ 👁️ 👁️

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg Sutwat  
มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

**ทุกวันนี้ผมก้าวมาเป็น นักกอล์ฟมืออาชีพ ทุกครั้งที่ได้เงินรางวัลจากการแข่งขัน ผมจะดีใจ และภูมิใจเหมือนตอนที่ ได้เงินจากการขายลูกกอล์ฟที่งมขึ้นมาได้**



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - 6

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷

👁️ 👁️ 👁️

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg Sutwat  
มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

**ธงชัย ใจดี**

**ผมรู้นั่นคือ ผลตอบแทน ที่เกิดจากความตั้งใจจริง ความอดทน และการต่อสู้กับความยากจนด้วยการ ทำงานมาตั้งแต่เด็กจึงทำให้ผมมีวันนี้**



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม - 6

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷

👁️ 👁️ 👁️

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg Sutwat  
มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



**ครูและนักเรียน  
แลกเปลี่ยนพูดคุยกัน  
เกี่ยวกับหัวข้อต่อไปนี้**

นักเรียนโพสตอบคำถามหน้าฟีดของ  
ตนเอง พร้อมตั้งแท็กมาที่ฟีดของ  
งานแนะแนว มีธรมวิธาตุทอง

งานแนะแนว มีธรมวิธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๘

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷📷📷📷

👍👍👍👍👍👍👍

🗨️🗨️🗨️🗨️🗨️🗨️

📎📎📎📎📎📎

👤👤👤👤👤👤

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg SuWat  
มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน  
๘ เป็นเพื่อน



**นักเรียนคิดว่าการแสวงหาต้นแบบที่ดี  
มีความสำคัญกับนักเรียนอย่างไรบ้าง**

นักเรียนโพสตอบคำถามหน้าฟีดของ  
ตนเอง พร้อมตั้งแท็กมาที่ฟีดของ  
งานแนะแนว มีธรมวิธาตุทอง

งานแนะแนว มีธรมวิธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๘

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷📷📷📷

👍👍👍👍👍👍👍

🗨️🗨️🗨️🗨️🗨️🗨️

📎📎📎📎📎📎

👤👤👤👤👤👤

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg SuWat  
มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน  
๘ เป็นเพื่อน



**นักเรียนมีต้นแบบที่ดีในเรื่องอะไรบ้าง  
และมีวิธีการแสวงหาต้นแบบอย่างไร**

นักเรียนโพสตอบคำถามหน้าฟีดของ  
ตนเอง พร้อมตั้งแท็กมาที่ฟีดของ  
งานแนะแนว มีธรมวิธาตุทอง

งานแนะแนว มีธรมวิธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๘

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷📷📷📷

👍👍👍👍👍👍👍

🗨️🗨️🗨️🗨️🗨️🗨️

📎📎📎📎📎📎

👤👤👤👤👤👤

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg SuWat  
มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน  
๘ เป็นเพื่อน



**ถ้านักเรียนมีการแสวงหาต้นแบบที่ดีแล้ว  
จะเกิดผลดีตามมาอย่างไรบ้าง**

นักเรียนโพสตอบคำถามหน้าฟีดของ  
ตนเอง พร้อมตั้งแท็กมาที่ฟีดของ  
งานแนะแนว มีธรมวิธาตุทอง

งานแนะแนว มีธรมวิธาตุทอง  
12 มีนาคม - ๘

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷📷📷📷

👍👍👍👍👍👍👍

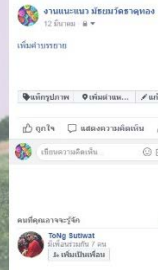
🗨️🗨️🗨️🗨️🗨️🗨️

📎📎📎📎📎📎

👤👤👤👤👤👤

คนที่คุณอาจจะรู้จัก

ToNg SuWat  
มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน  
๘ เป็นเพื่อน



**ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 8**

**เรื่อง** การแสวงหาแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับตนเอง (ครั้งที่ 2)

**กิจกรรม** The Idol คนต้นแบบ

**ระยะเวลา** 50 นาที

**สาระสำคัญ**

แบบอย่างที่ดีที่เหมาะสมสำหรับการแสวงหาเพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจได้แก่ ตัวแบบที่ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองด้วยความมานะ อุตสาหะ ขยัน อดทน พากเพียร มุ่งมั่น และรับผิดชอบในหน้าที่ของตนอย่างเต็มความรู้ความสามารถ มีความประพฤติดี และมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพและความสุข การจัดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียน ในครั้งที่ 8 ผู้วิจัยมุ่งให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนให้สามารถคิด วิเคราะห์ และเลือกตัวแบบมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง ด้วยตัวแบบ และการอภิปราย

**วัตถุประสงค์**

1. เพื่อให้ นักเรียนสามารถระบุแบบอย่างที่ดีที่ตนเองชื่นชมและยึดถือ
2. เพื่อให้ นักเรียนสามารถวิเคราะห์และเลือกแบบอย่างที่ดีที่เหมาะสมกับตนเองได้

**อุปกรณ์**

1. สื่อสังคม Facebook
2. วีดิทัศน์ The Idol หม่า จ๊กมก
3. ใบงาน The Idol หม่า จ๊กมก

## วิธีดำเนินกิจกรรม

### ขั้นเริ่มต้น

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและให้นักเรียนช่วยทบทวนเนื้อหาของกิจกรรมกลุ่มในครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 8

### ขั้นดำเนินกิจกรรม

#### ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนศึกษาตัวแบบจากวิดีโอ “The Idol หม่า จ๊กมก” จาก Facebook งานแนะแนว มัชฌมวัดธาตุทอง
2. แจกใบงานและให้นักเรียนร่วมอภิปรายการกระทำของตัวแบบจากอัลบั้มภาพโดยเขียนคำตอบลงในใบงานที่แจกให้

#### ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

1. ผู้วิจัยสุ่มเลือกนักเรียน 1 คนออกมานำเสนอผลการอภิปราย
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปประเด็นที่สำคัญเพิ่มเติม

#### ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามเกี่ยวกับ The Idol หม่า จ๊กมก ที่มีอยู่หลังภาพชุด The Idol ก่อน tag คำตอบของตนเองมาที่ Facebook งานแนะแนว มัชฌมวัดธาตุทอง

#### ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนหาต้นแบบในด้านการเรียนมา 1 คน พร้อมให้เหตุผลว่าเลือกต้นแบบเพราะอะไร
2. ผู้วิจัยสุ่มเลือกนักเรียนจำนวน 3 คน ออกมานำเสนอต้นแบบด้านการเรียนของตน
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนร่วมอภิปรายเกี่ยวกับเหตุผลในการเลือกต้นแบบของนักเรียนที่ออกมานำเสนอ

### ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อดีของการมีต้นแบบในชีวิตที่ดีและเหมาะสมกับตนเอง

2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในครั้งนี้ 8 และนัดวันเวลาในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

#### การประเมินผล

1. ประเมินจากใบงาน
2. ประเมินจากการตอบคำถามหลังชมวีดิทัศน์
3. สังเกตความตั้งใจ การซักถามข้อสงสัย การแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม



## ใบงานที่ 7

### กิจกรรม The Idol คนต้นแบบ

เรื่อง “การแสวงหาแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับตนเอง (ครั้งที่ 2)”

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้างจากการดูเรื่องราวของหม่ำ จ๊กมก

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนคิดว่า การที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จต้องอาศัยอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

3. การที่นักเรียนได้รับรู้เรื่องราวชีวิตของ หม่ำ จ๊กมก นักเรียนจะนำไปพัฒนาตนเองต่อไปจากนี้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....



### คลิปวิดีโอจากรายการ The Idol



รายการ the IDOL หม่า จั๊กมก

ดู 123,688 ครั้ง

424 15 แพร่ ...



รายการ the IDOL หม่า จั๊กมก 2/3



รายการ the IDOL หม่า จั๊กมก 3/3

ที่มา: <https://www.youtube.com/watch?v=CLpB4Fh8Deo&t=76s>

รูปภาพ + สร้างอัลบั้ม

รูปถ่ายที่มีคุณ รูปถ่ายของคุณ อัลบั้ม

เพิ่มผู้มีส่วนร่วม

### กิจกรรมที่ 8 : The Idol

ให้แต่ละกลุ่มศึกษาศึกษาตัวแบบจากคลิป video "The Idol หน้า จี กมก"

อภิปรายการกระทำของตัวแบบในประเด็นสำคัญ พร้อมโพสต์ตอบ  
คำถามหน้าเฟสบุคของตนเอง  
แท็กมาที่เฟสบุคงานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

1 โพสต์ -

มุมมองแบบกริด มุมมองแบบฟีด

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
รับชมฟรีได้เวลา ๘  
รายการ the IDOL หน้า จี กมก 1-3

ดูใจ แสดงความคิดเห็น

ความคิดเห็น กลับไป

คิดถึงมา คิด  
1:18:29  
รับชม 101 ครั้ง

วิดีโอและบันทึกของ Dechathon

Dechathon Wingkrathok

ดูสั้นร่วมกับ โอ!  
Dechathon Wingkrathok

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
รับชมฟรีได้เวลา ๘  
รายการ the IDOL หน้า จี กมก 2-3

ดูใจ แสดงความคิดเห็น

ความคิดเห็น กลับไป

คิดถึงมา คิด  
1:18:29  
รับชม 101 ครั้ง

ดูสั้นร่วมกับ โอ!  
Dechathon Wingkrathok

ดูสั้นร่วมกับ Supichayal!  
Dechathon Wingkrathok

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
รับชมฟรีได้เวลา ๘  
รายการ the IDOL หน้า จี กมก 3-3

ดูใจ แสดงความคิดเห็น

ความคิดเห็น กลับไป

ดูสั้นร่วมกับ Supichayal!  
Dechathon Wingkrathok

ดูสั้นร่วมกับ Supichayal!  
Dechathon Wingkrathok

ชมบทสัมภาษณ์จากงาน 101  
ดูวีดิโอแนะนำจาก งานแนะ  
แนวไทยที่ได้ดูและคิดต่อ...  
Dechathon Wingkrathok  
รับชม 164 ครั้ง

ดูสั้นร่วมกับ Onumal!  
Dechathon Wingkrathok

**The Idol : คนต้นแบบ**

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง 12 มีนาคม ๒๕๖๖

เพิ่มคำบรรยาย

ยกเลิกรูปภาพ | เพิ่มสำเนา... | แก้ไข

ถูกใจ | แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก: ToNg Sutwat (มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน) | เพิ่มเป็นเพื่อน

**นักเรียนคิดว่างานที่เรามีต้นแบบที่ดี จะทำให้ชีวิตเป็นอย่างไร**

นักเรียนมีทัศนคติบวกต่อโรงเรียนของพวกเรา พร้อมที่จะทำดีที่โรงเรียนและแนว มัธยมวัดธาตุทอง

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง 12 มีนาคม ๒๕๖๖

เพิ่มคำบรรยาย

ยกเลิกรูปภาพ | เพิ่มสำเนา... | แก้ไข

ถูกใจ | แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก: ToNg Sutwat (มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน) | เพิ่มเป็นเพื่อน

**นักเรียนมีต้นแบบที่ดีในเรื่องอะไรบ้าง และมีวิธีการแสวงหาต้นแบบอย่างไร**

นักเรียนมีทัศนคติบวกต่อโรงเรียนของพวกเรา พร้อมที่จะทำดีที่โรงเรียนและแนว มัธยมวัดธาตุทอง

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง 12 มีนาคม ๒๕๖๖

เพิ่มคำบรรยาย

ยกเลิกรูปภาพ | เพิ่มสำเนา... | แก้ไข

ถูกใจ | แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก: ToNg Sutwat (มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน) | เพิ่มเป็นเพื่อน

**ถ้านักเรียนมีการแสวงหาต้นแบบที่ดีแล้ว จะเกิดผลดีตามมาอย่างไรบ้าง**

นักเรียนมีทัศนคติบวกต่อโรงเรียนของพวกเรา พร้อมที่จะทำดีที่โรงเรียนและแนว มัธยมวัดธาตุทอง

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง 12 มีนาคม ๒๕๖๖

เพิ่มคำบรรยาย

ยกเลิกรูปภาพ | เพิ่มสำเนา... | แก้ไข

ถูกใจ | แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก: ToNg Sutwat (มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน) | เพิ่มเป็นเพื่อน

**ถ้านักเรียนมีต้นแบบที่ไม่ดี  
จะส่งผลเสียตามมาอย่างไรบ้าง**

นักเรียนมีต้นแบบที่ดีของครูหรือเพื่อนที่ใกล้ชิด  
จนแนะนำ มีชัยวิเศษของ



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง 12 มีนาคม ๒๕๖๖

เพิ่มคำบรรยาย

คลิกดูภาพ | เพิ่มส่วน... | แก้ไข

ถูกใจ | แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คลิกดูเวลาจะรู้จัก | ดูทั้งหมด

ToNg Suwat | มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน | ไม่เพิ่มเป็นเพื่อน

**ให้นักเรียนบอกต้นแบบในชีวิตของนักเรียน  
มา 1 คน พร้อมให้เหตุผลว่า  
นักเรียนเลือกต้นแบบเพราะอะไร  
และมีสิ่งใดในตัวต้นแบบที่นักเรียนจะ  
สามารถนำมาพัฒนาและปรับปรุงตนเองได้**



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง 12 มีนาคม ๒๕๖๖

เพิ่มคำบรรยาย

คลิกดูภาพ | เพิ่มส่วน... | แก้ไข

ถูกใจ | แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คลิกดูเวลาจะรู้จัก | ดูทั้งหมด

ToNg Suwat | มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน | ไม่เพิ่มเป็นเพื่อน

**โพสรูปที่หน้าเฟสบุ๊คตนเอง พร้อมให้เหตุผลว่า  
นักเรียนเลือกต้นแบบเพราะอะไร  
และมีสิ่งใดในตัวต้นแบบที่นักเรียนจะสามารถ  
นำมาพัฒนาและปรับปรุงตนเองได้ แท้ก็มาที่เฟสบุ๊ค  
งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง**

ตัวอย่างการโพส



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง 12 มีนาคม ๒๕๖๖

เพิ่มคำบรรยาย

คลิกดูภาพ | เพิ่มส่วน... | แก้ไข

ถูกใจ | แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คลิกดูเวลาจะรู้จัก | ดูทั้งหมด

ToNg Suwat | มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน | ไม่เพิ่มเป็นเพื่อน

**Idol ของฉันคือ : พี่ไอปอล ปาณิสรา**



**ชื่นชอบพี่ไอปอล** เพราะเป็นคนเก่ง เป็นตัวของตัวเอง  
มีความสามารถหลายอย่าง วาดคำดี ไม่มีเรื่องเสียหาย  
เป็นแบบอย่างให้กับเยาวชน เก่งทั้งการแสดงและการ  
พูด อารมณ์ดี และคิดบวก

**สิ่งที่จะนำมาพัฒนาตนเองคือ** ความกล้าแสดงออกใน  
สิ่งที่ถูกต้อง ความเป็นตัวของตัวเองที่ไม่ทำให้อื่น  
เดือดร้อน หักนะทางการพูด



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง 12 มีนาคม ๒๕๖๖

เพิ่มคำบรรยาย

คลิกดูภาพ | เพิ่มส่วน... | แก้ไข

ถูกใจ | แสดงความคิดเห็น

เขียนความคิดเห็น...

คลิกดูเวลาจะรู้จัก | ดูทั้งหมด

ToNg Suwat | มีเพื่อนร่วมชั้น 7 คน | ไม่เพิ่มเป็นเพื่อน

**ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 9**

**เรื่อง** ความภูมิใจในตนเอง

**กิจกรรม** ภาควิชาภูมิใจตนเองมีผลดีงาม

**เวลา** 50 นาที

**สาระสำคัญ**

ความภูมิใจในตนเองเป็นความรู้สึกรู้สึกดีกับตัวเองที่บุคคลมีต่อตนเอง มีความเคารพและยอมรับว่าตนเองมีความสำคัญ มีความสามารถ และใช้ความสามารถที่มีอยู่กระทำการต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จได้ นับถือตนเอง เชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีค่า มีความเข้มแข็ง ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีคุณภาพและความสุข การจัดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียน ในครั้งที่ 9 ผู้วิจัยมุ่งให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนให้ตระหนักในความสำคัญของความภูมิใจในตนเองว่ามีผลกระทบถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของตน และมุ่งให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้เกี่ยวกับความภูมิใจในตนเองด้วยตัวแบบ การอภิปรายกลุ่ม และการแสดงบทบาทสมมุติ

**วัตถุประสงค์**

1. เพื่อให้ นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของความภูมิใจในตนเอง
2. เพื่อให้ นักเรียนมีพัฒนาการด้านความภูมิใจในตนเอง

**อุปกรณ์**

1. สื่อสังคม Facebook
2. ใบงานภาควิชาภูมิใจตนเองมีผลดีงาม
3. กระดาษ A4

## วิธีดำเนินกิจกรรม

### ขั้นเริ่มต้น

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและให้นักเรียนช่วยทบทวนเนื้อหาของกิจกรรมกลุ่มในครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 9

### ขั้นดำเนินกิจกรรม

#### ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมทราบถึงความสำคัญของความภูมิใจในตนเอง
2. ผู้วิจัยแจกกระดาษ A4 และให้นักเรียนเขียนบันทึกความทรงจำเกี่ยวกับสิ่งดีๆ ที่เคยกระทำหรือทำสำเร็จ และคำชมเชยที่ได้รับ
3. ผู้วิจัยสุ่มเลือกนักเรียนจำนวน 3 คน ออกมานำเสนอความภาคภูมิใจในตนเอง

#### ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างเรื่องราวดีๆ ที่ควรกระทำเพื่อสร้างความภูมิใจในตนเอง เช่น การช่วยงานสาธารณะ เป็นต้น

#### ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนโพสต์บันทึกความทรงจำของตนเองก่อน tag มาที่ Facebook งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

#### ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. ผู้วิจัยแจกใบงานและให้นักเรียนตอบคำถามในใบงานดังกล่าวเป็นการบ้าน

### ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อดีของความภูมิใจในตนเอง
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 9 และนัดวันเวลาในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

**การประเมินผล**

1. ประเมินจากใบงาน
2. ประเมินจากบันทึกความทรงจำ
3. สังเกตความตั้งใจ การซักถามข้อสงสัย การแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม



### ใบงานที่ 8

#### กิจกรรม ภาควิชาใจตนมีผลดีงาม เรื่อง “ความภูมิใจในตนเอง”

1. นักเรียนชอบเรียนวิชาอะไร เพราะเหตุใด ซึ่งผลการเรียนในวิชาที่ชอบนั้นทำให้นักเรียนมีความรู้สึกพึงพอใจและภาคภูมิใจ

.....

.....

.....

.....

.....

2. นักเรียนชอบเข้าร่วมกิจกรรมใดใน โรงเรียน เพราะเหตุใด กิจกรรมใดที่นักเรียนทำแล้วสำเร็จซึ่งแสดงถึงความสามารถของตัวนักเรียนและได้รับคำชมหรือได้รับรางวัล

.....

.....

.....

.....

.....

3. อยู่ที่บ้านนักเรียนทำอะไรจนได้รับคำชม อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....







**ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 10**

**เรื่อง** การรู้จักตนเอง

**กิจกรรม** กระจกเงา

**เวลา** 50 นาที

**สาระสำคัญ**

การรู้จักตนเอง เป็นการเข้าใจตนเองและรู้จักความสามารถของตนเอง รู้จักจุดเด่น จุดด้อยอย่างไม่ลำเอียงเข้าข้างตนเอง ชอบอะไร ถนัดอะไร และมีความสามารถด้านไหน รู้จักข้อจำกัดของตนเองที่ควรปรับปรุง และรู้จักเป้าหมายของชีวิตทั้งระยะสั้นและระยะยาว การจัดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียน ในครั้งที่ 10 ผู้วิจัยมุ่งให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนให้ตระหนักในความสำคัญของการรู้จักตนเองว่ามีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของตน และมุ่งให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้เกี่ยวกับการรู้จักตนเองด้วยเกมและการอภิปรายกลุ่ม

**วัตถุประสงค์**

1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญการรู้จักตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการรู้จักตนเอง

**อุปกรณ์**

1. สื่อสังคม Facebook
2. กระดาษ A4
3. ใบงานเรื่อง วิชาเรียนที่ถนัด

## วิธีดำเนินกิจกรรม

### ขั้นเริ่มต้น

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและให้นักเรียนส่งการบ้านและช่วยกันทบทวนเนื้อหาของกิจกรรมกลุ่มในครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยสุ่มเลือกการบ้านของนักเรียนจำนวน 3 คน ขึ้นมาอ่านให้นักเรียนทุกคนได้รับฟังหน้าชั้นเรียน
3. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 10

### ขั้นดำเนินกิจกรรม

#### ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมทราบถึงความสำคัญของการรู้จักตนเอง
2. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 15 กลุ่ม ตามความสมัครใจ และให้แต่ละกลุ่มเล่นเกมกระจกเงา

#### ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

1. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม และให้แต่ละกลุ่มอภิปรายเกี่ยวกับประโยชน์ของการรู้จักตนเองที่มีผลต่อการเรียน
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลการอภิปราย

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปประเด็นที่สำคัญเพิ่มเติม

#### ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. ผู้วิจัยแจกใบงานและให้นักเรียนแต่ละคนเขียนสิ่งที่ฉันชอบ สิ่งที่ไม่ชอบ วิชาที่ฉันชอบเรียน และอาชีพที่ฉันอยากเป็นให้ได้มากที่สุด
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนโพสต์คำตอบในใบงานของตนก่อน tag คำตอบของตนเองมาที่ Facebook งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

#### ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันหาแนวทางในการปฏิบัติตนเมื่อพบสถานการณ์ “ต้องเรียนในวิชาที่ตนเองไม่ชอบ” จะทำอย่างไร
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอและให้นักเรียนทั้งหมดร่วมกันอภิปรายแนวทางการปฏิบัติตนของแต่ละกลุ่ม

### ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปข้อดีของการรู้จักตนเอง
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 10 และนัดวันเวลาในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

### การประเมินผล

1. ประเมินจากใบงาน
2. สังเกตความตั้งใจ การซักถามข้อสงสัย การแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม



**เกมกระจกเงา**

1. ให้นักเรียนจับคู่และยืนหันหน้าเข้าหากันในลักษณะของการส่องกระจกเงา
  2. ให้นักเรียนพูดถึงเรื่องราวของตนเองทีละคนในหัวข้อสิ่งที่ฉันชอบ สิ่งที่ไม่ชอบ สิ่งที่น่าสนใจ จุดเด่นและจุดด้อยของฉัน และอาชีพที่ฉันสนใจ
3. ให้นักเรียนพยายามพูดเรื่องของตนเองให้ได้มากที่สุดภายในระยะเวลา 5 นาที
4. คัดเลือกนักเรียนบางคู่ให้ออกมาหน้ากลุ่มเพื่อเล่าถึงเรื่องราวของอีกฝ่ายหนึ่ง



งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

กิจกรรมที่ 10 : รู้ตนมีผลดี

ให้นักเรียนตอบคำถามลงในใบงาน  
ทำเสร็จแล้วให้ถ่ายรูปใบงานลงเฟสบุค  
พร้อมแท็กมาที่เฟสบุคงานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง

1 โพสต์ · ๘

มุมมองแบบกริด มุมมองแบบฟีด



รู้ตน มีผลดี ❤️

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง 12 มีนาคม

เพิ่มคำบรรยาย


แท็กรูปภาพ เพิ่มสำเนา... แก้ไข

ดูทุกใจ แสดงความคิดเห็น แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

Fuh HJ ผู้เข้าร่วมกับ 1 คน  
๘ เป็นเพื่อน



**หน้าแรก**

1 2

ให้เขียนสิ่งที่นักเรียนสนใจ ชอบ  
ทำแล้วมีความสุข เกิดความพอใจ  
จะเป็นสิ่งของ บุคคล ลักษณะนิสัย  
หรือกิจกรรมอะไรก็ได้ ลงในคอส์บ์แรก

คอส์บ์ที่สอง ให้นักเรียน  
เขียนสิ่งที่ทำให้นักเรียนไม่  
มีความสุข ชีวิตนี้ถ้าเลือกได้ขอ  
ที่จะไม่ทำ ไม่อยากเจอ รู้สึก  
ทำแล้วเหนื่อย

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง 12 มีนาคม

เพิ่มคำบรรยาย

แท็กรูปภาพ เพิ่มสำเนา... แก้ไข

ดูทุกใจ แสดงความคิดเห็น แชร์

เขียนความคิดเห็น...

คนที่คุณอาจจะรู้จัก ดูทั้งหมด

Fuh HJ ผู้เข้าร่วมกับ 1 คน  
๘ เป็นเพื่อน

สิ่งที่ชอบ	สิ่งที่ไม่ชอบ

**\*\*** ทำลงในใบงาน คุณครูให้ช่วยงานในแบบของตนเอง ถ่ายรูปแล้วอึ้งให้ครอบครัวดู  
เด็กพิเศษงานแนะแนวมัธยมวัดธาตุทอง **\*\***

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม ๒๕๖๒

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷📷📷📷📷  
📷📷📷📷📷📷📷  
📷📷📷📷📷📷📷

คุณครูคุณครูจะรู้จัก

Fuh HJ  
มีเพื่อนร่วมชั้น 1 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

**หน้าสอง**

1

ให้นักเรียนเขียนถึงวิชาที่นักเรียนชอบเรียน เรียงจากชอบมากที่สุดไปน้อยที่สุด พร้อมเหตุผลประกอบว่าเพราะอะไรถึงชอบเรียน

2

ให้นักเรียนเขียนถึงอาชีพที่นักเรียนอยากเป็น พร้อมทั้งบอกถึงเหตุผลในการเลือกที่จะเป็นอาชีพนั้นๆ

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม ๒๕๖๒

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷📷📷📷📷  
📷📷📷📷📷📷📷  
📷📷📷📷📷📷📷

คุณครูคุณครูจะรู้จัก

Fuh HJ  
มีเพื่อนร่วมชั้น 1 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน

วิชาที่ชอบเรียน	อาชีพที่อยากเป็น

**\*\*** ทำลงในใบงาน คุณครูให้ช่วยงานในแบบของตนเอง ถ่ายรูปแล้วอึ้งให้ครอบครัวดู  
เด็กพิเศษงานแนะแนวมัธยมวัดธาตุทอง **\*\***

งานแนะแนว มัธยมวัดธาตุทอง  
12 มีนาคม ๒๕๖๒

เพิ่มคำบรรยาย

📷📷📷📷📷📷📷  
📷📷📷📷📷📷📷  
📷📷📷📷📷📷📷

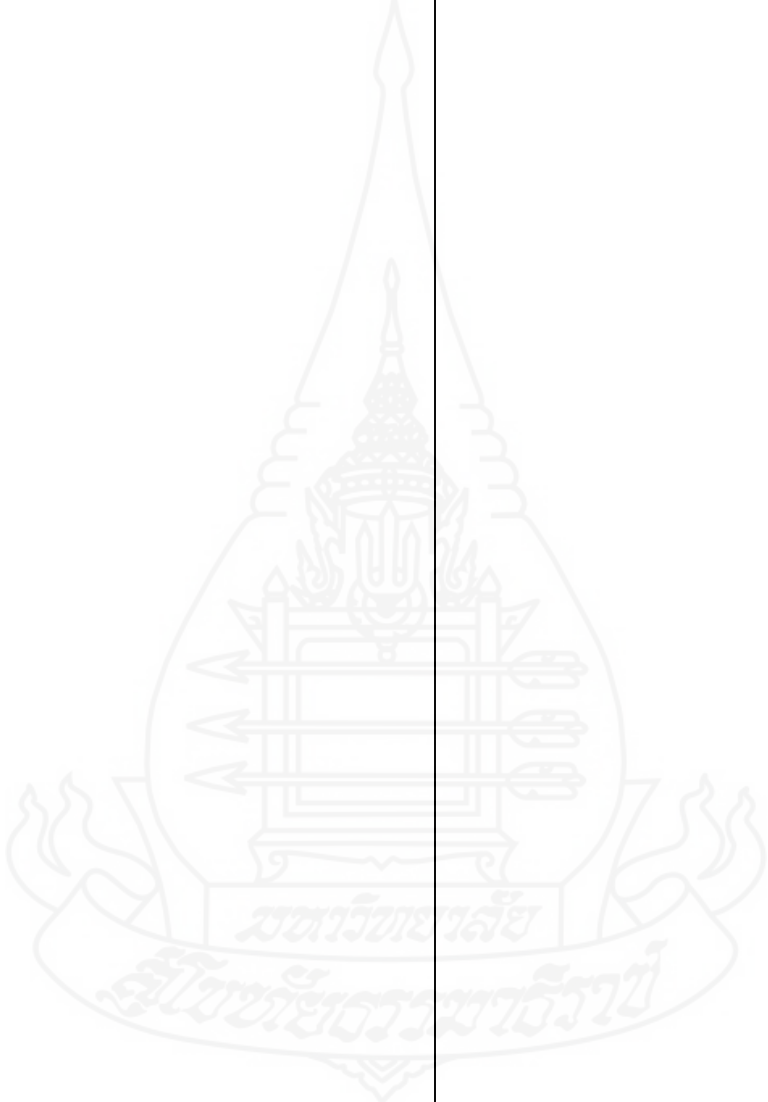
คุณครูคุณครูจะรู้จัก

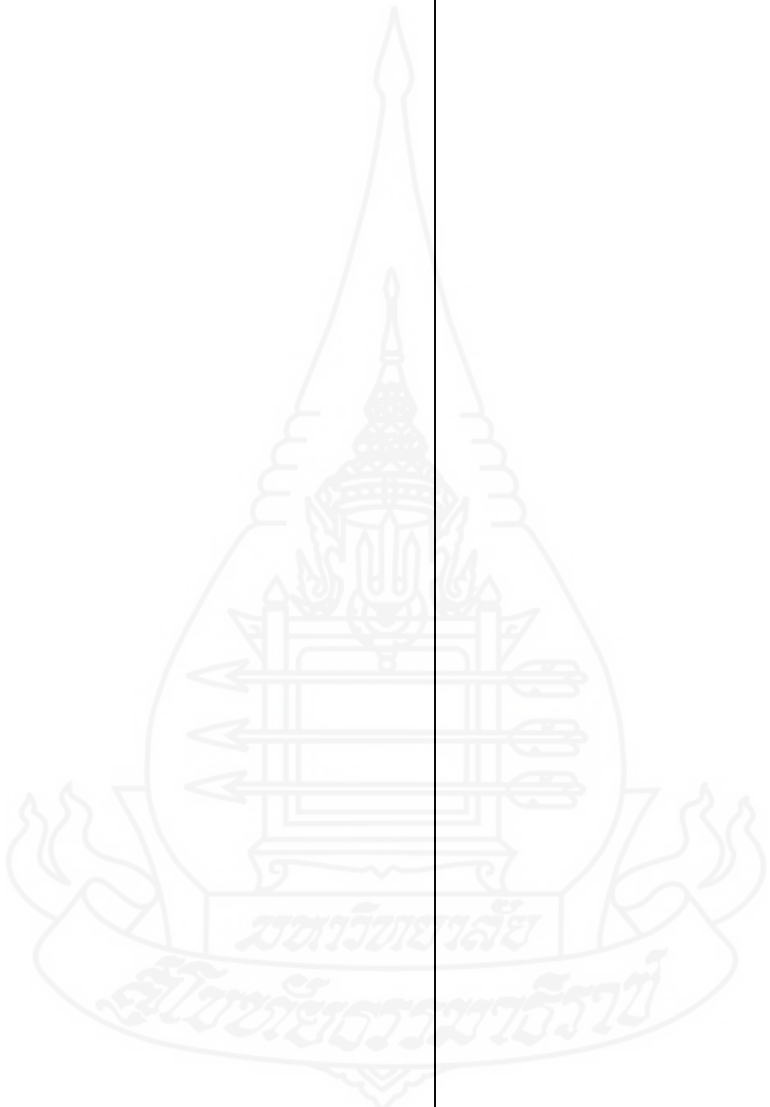
Fuh HJ  
มีเพื่อนร่วมชั้น 1 คน  
👤 เพิ่มเป็นเพื่อน



## ใบงานที่ 9

กิจกรรม กระจกเงา เรื่อง “การรู้จักตนเอง”

สิ่งที่ชอบ	สิ่งที่ไม่ชอบ
	

วิชาที่ขอเรียน	อาชีพที่อยากเป็น
 <p>มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร</p>	

**ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 11**

**เรื่อง** การตั้งเป้าหมายการเรียน

**กิจกรรม** My Goal

**เวลา** 50 นาที

**สาระสำคัญ**

การตั้งเป้าหมาย เป็นการปรารถนาที่บุคคลต้องการ เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะทำเพื่อให้เป้าหมายบรรลุผลสำเร็จ เช่นเดียวกันกับเป้าหมายในการเรียนเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ ความตั้งใจ ความขยันขันแข็ง ความพยายามที่จะเรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ กล่าวได้ว่าเป้าหมายเปรียบเสมือนเข็มทิศที่ช่วยนำทางไปสู่ความสำเร็จ ทั้งนี้การจะตั้งเป้าหมายต้องสำรวจตนเองให้รอบคอบว่าตนเองต้องการอะไร มีความสามารถมากเพียงใด มีความชอบความสนใจในเรื่องไหนและสิ่งที่เราตั้งเป้าหมายไว้นั้นตรงกับความต้องการที่แท้จริงหรือเหมาะสมกับตนเองหรือไม่-เพียงใด การจัดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียน ในครั้งที่ 11 ผู้วิจัยมุ่งให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนให้ตระหนักในความสำคัญของการตั้งเป้าหมายการเรียนว่ามีผลกระทบถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของตน และมุ่งให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเรียนรู้เกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายการเรียนด้วยการอภิปราย

**วัตถุประสงค์**

1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการตั้งเป้าหมายการเรียน
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถตั้งเป้าหมายในด้านการเรียนของตนเองได้

**อุปกรณ์**

1. สื่อสังคม Facebook
2. กระดาษ A4

## วิธีดำเนินกิจกรรม

### ขั้นเริ่มต้น

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและให้นักเรียนช่วยทบทวนเนื้อหาของกิจกรรมกลุ่มในครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 11

### ขั้นดำเนินกิจกรรม

#### ขั้นที่ 1 แลกเปลี่ยนประสบการณ์

1. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมทราบถึงความสำคัญของการตั้งเป้าหมายการเรียน
2. ผู้วิจัยแจกกระดาษเพื่อให้นักเรียนเขียนเป้าหมายในชีวิตที่เป็นความฝันของตนเอง และความสำเร็จที่ได้รับว่าตนเองเข้าใกล้เป้าหมายนั้นแล้วหรือไม่ อย่างไร รวมถึงอุปสรรคที่พบ
3. ผู้วิจัยสุ่มเลือกนักเรียน 3 คน เพื่อมานำเสนอเป้าหมายและอุปสรรคของตนเอง
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนทุกคนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของเป้าหมายดังกล่าว และแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่พบ

#### ขั้นที่ 2 สะท้อนกลับการเรียนรู้

1. ผู้วิจัยแจกกระดาษ A4 และให้นักเรียนวาดภาพอะไรก็ได้ที่ตนเองอยากวาด
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนพลิกกระดาษอีกด้านหนึ่ง และให้นักเรียนวาดภาพสิ่งที่ตนเองสนใจ
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนหาสาเหตุของความแตกต่างระหว่างทั้ง 2 ภาพ ก่อนช่วยสรุปให้นักเรียนเข้าใจว่าความแตกต่างของทั้ง 2 ภาพ มีสาเหตุมาจาก “ทิศทางในการวาด”

#### ขั้นที่ 3 สรุปสาระสู่ชีวิต

1. ผู้วิจัยแจกเอกสารประกอบการเข้าร่วมกิจกรรมเรื่อง เป้าหมายการเรียน
2. ผู้วิจัยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั่งเป็นวงกลมก่อนเปิดอภิปรายในหัวข้อเป้าหมายที่ดีเป็นอย่างไร
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปผลการอภิปราย และโพสต์สรุปผลดังกล่าวก่อน tag คำตอบของตนเองมาที่ Facebook งานแนะแนว มัชฌมวัดธาตุทอง

#### ขั้นที่ 4 คิดและนำไปปฏิบัติ

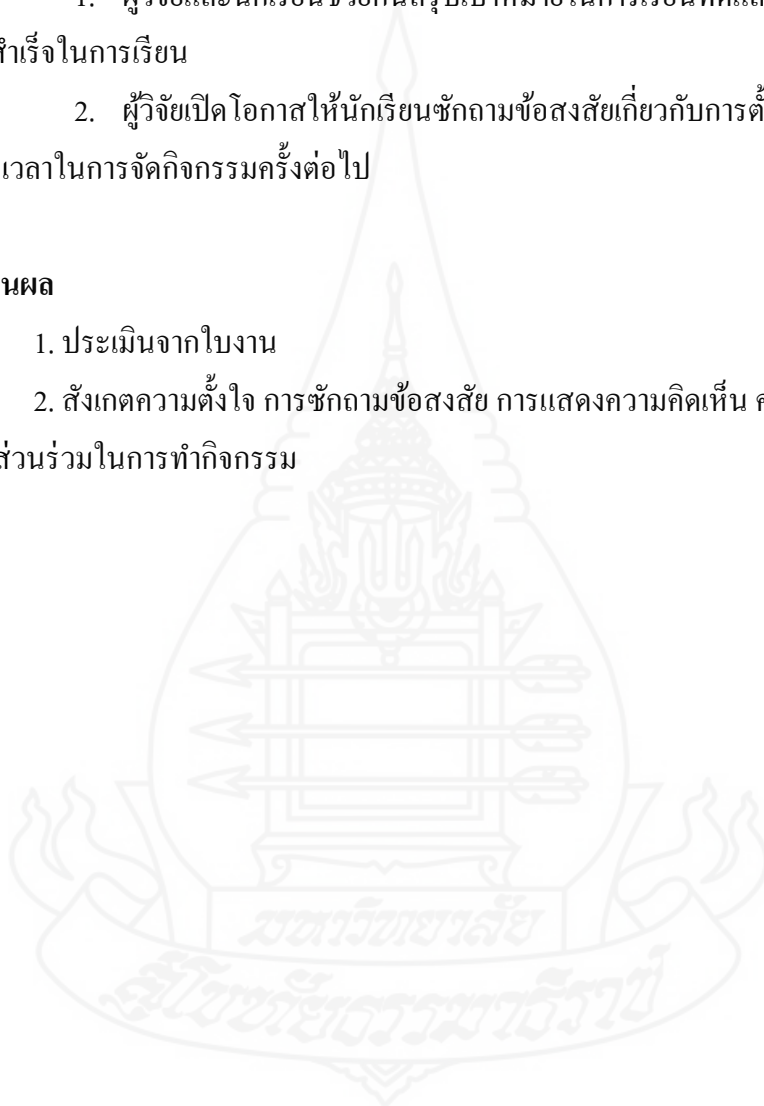
1. ผู้วิจัยแจกใบงานและให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายในการเรียน

#### ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปเป้าหมายในการเรียนที่ดีและการตั้งเป้าหมายเพื่อความสำเร็จในการเรียน
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายการเรียนและนัดวันเวลาในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

#### การประเมินผล

1. ประเมินจากใบงาน
2. สังเกตความตั้งใจ การซักถามข้อสงสัย การแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม



**ใบความรู้ประกอบกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้  
ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1  
ครั้งที่ 11 เรื่อง “เป้าหมายการเรียน”**

“บุคคลใดที่มีชีวิตอย่างขาดเป้าหมาย ก็เปรียบเสมือนเรือปราศจากหางเสือ” เป้าหมายมีความสำคัญยิ่งต่อการสร้างแรงจูงใจ หากขาดเป้าหมายชีวิตย่อมลึกลับเล็ดลื่นใจยาก และผลตามมาก็คือความท้อแท้ เป้าหมายนั้นเปรียบเสมือนแผนที่ซึ่งจะนำทางในชีวิตของเรา ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราลงมือกระทำนั้นจะต้องมีผลตอบแทนกลับมาให้เราเสมอ ไม่อย่างนั้นแล้วก็จะรู้สึกว้าวุ่นที่เรากำลังไปนั้นเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่ายและไม่มีประโยชน์ การเรียนก็เช่นกัน เพื่อให้เราได้มีกำลังใจในการเรียน เราจะต้องกำหนดจุดหมายที่แน่นอนและเป็นจริง สามารถบอกได้ว่าเมื่อจบการเรียนในช่วงหนึ่งแล้ว เราสามารถบรรลุจุดหมายนั้นหรือไม่ การเรียนที่มีจุดหมายจะกำหนดพฤติกรรมไม่ให้บิดเบือนและมีทิศทางเป็นตัวอย่างความสำเร็จเป็นระยะๆ อย่างชัดเจน

เมื่อเรามีจุดหมายก็เหมือนเราได้สร้างถนนไปสู่ความสำเร็จ แต่เราต้องทำตัวของเราให้ถูกต้องในทุกๆ ก้าวที่กำลังเดิน เราจะไปถึงจุดหมายปลายทางนั้นได้

เป้าหมายทำให้การเรียนในแต่ละวันนั้นเป็นไปอย่างมีคุณค่า มีความหมาย มันจะช่วยให้เราใช้เวลาทุกๆ วินาทีอย่างคุ้มค่า เพราะว่าวันเวลาของมนุษย์นั้นผ่านไปแล้วก็หมดไปไม่มีวันหวนกลับมาให้ใช้ซ้ำได้อีก

เป้าหมายเป็นหนทางให้เกิดความสำเร็จที่แท้จริง เพราะความสำเร็จที่แท้จริงนั้นคือ การที่เราได้ทำในสิ่งที่ตั้งใจและสามารถรู้ว่าเราทำมันได้ (หรือทำไม่ได้) เพราะผลลัพธ์อันดีจากการประเมินผลงานและ

ยอมรับให้มันเป็นฐานสำหรับก้าวต่อไปนั้น เป็นบันไดแห่งความสำเร็จทีละขั้น ที่พาเราไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง

**สูตรความสำเร็จในการเรียน 5 ประการ**

1. ต้องมีเป้าหมายชัดเจน และรู้ว่าเรากำลังทำอะไร ทำไปทำไม และเราต้องมีสติ
2. ต้องไม่ยอมให้สิ่งรอบข้างเบี่ยงเบนความใส่ใจในการเรียน เราต้องมีความหนักแน่นพอที่จะไม่สนใจสิ่งยั่วยั่วทั้งหมาย ทั้งนี้เพื่อจุดหมายปลายทางอันยิ่งใหญ่
3. ต้องทำตัวให้เข้ากับระบบ “โรงเรียน” อย่าพยายามต่อต้าน หรือกระทำในสิ่งที่เขาไม่ทำกัน

4. ต้องมีความพยายาม มีความมานะบากบั่น “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จย่อมอยู่ที่นั่น”

5. ต้องมีวิธีเรียนรู้ที่ถูกต้อง เพื่อจุดหมายปลายทางที่ตั้งไว้ มันจะทำให้เราอยากเรียน และจะช่วยให้เรียนง่ายขึ้น

### เป้าหมายแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

1. เป้าหมายระยะยาว เป็นเป้าหมายที่ครอบคลุมเวลา 5-10 ปีข้างหน้า ผู้ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่มักมีเป้าหมายระยะยาว แม้ว่าบางครั้งอาจไม่บรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ แต่ถ้าไม่มีการวางแผนล่วงหน้าโอกาสที่จะประสบความสำเร็จยิ่งเป็นไปได้ยาก

2. เป้าหมายระยะกลาง เป็นเป้าหมายสำหรับช่วงเวลา 3-5 ปี ข้างหน้า ซึ่งเป็นเป้าหมายที่กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ

3. เป้าหมายระยะสั้น เป็นเป้าหมายที่กำหนดเวลาไม่นานนัก อาจเป็นวันหรือสัปดาห์ ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ทำได้ง่าย และสามารถประเมินผลได้ง่ายที่สุด

### ตัวอย่างเช่น

เป้าหมายระยะยาวของนักเรียน คือ การเป็นตัวแทนประเทศในองค์การสหประชาชาติ

เป้าหมายระยะกลาง คือ การจบการศึกษาระดับปริญญาเอกจากสหรัฐอเมริกา สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

เป้าหมายระยะสั้น คือ สอบเข้าศึกษาในคณะรัฐศาสตร์ สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

### การกำหนดเป้าหมายที่ดี

การกำหนดเป้าหมายที่ดีจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ไม่สูงหรือต่ำเกินไป เป้าหมายที่ต่ำเกินไปเมื่อทำสำเร็จเราก็จะไม่พึงพอใจเท่าที่ควร ขณะเดียวกัน เป้าหมายที่สูงเกินไปจะทำให้เราเหนื่อยมากจนอาจเกิดความท้อแท้ได้

นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนส่วนใหญ่ มักเป็นบุคคลที่ตั้งเป้าหมายเกี่ยวกับความก้าวหน้าของตนเองไว้อย่างชัดเจน และมีการตรวจสอบความก้าวหน้าอยู่เสมอๆ จนเป็นนิสัย

### สรุปการวางเป้าหมายเพื่อความสำเร็จในการเรียน

1. ตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและเป็นเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้
2. ตรวจสอบความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ
3. สร้างความน่าสนใจให้กับวิชาที่เรียน

### ใบงานที่ 10

#### กิจกรรม My goal เรื่อง “การตั้งเป้าหมายการเรียน”

1. ประโยชน์ของการตั้งเป้าหมายการเรียนคืออะไร

.....

.....

.....

.....

2. ผลเสียของการไม่ตั้งเป้าหมายในการเรียนคืออะไร

.....

.....

.....

.....

3. เป้าหมายในการเรียนคืออะไร

.....

.....

.....

.....

4. ทำอย่างไรจึงจะไปถึงเป้าหมายในการเรียนที่ตั้งไว้

.....

.....

.....

.....



รูปภาพ + สร้างอัลบั้ม

รูปภาพที่มีคุณ รูปภาพของคุณ อัลบั้ม

เพิ่มผู้มีส่วนร่วม แนะนำบนโปรไฟล์ แก้ไข

### กิจกรรมที่ 11 : My Goal

1 โพสต์

มุมมองแบบกริด มุมมองแบบฟีด





ให้นักเรียน **วาดภาพสิ่งที่ชอบมากที่สุด**  
ภายในเวลา 2 นาที

วาดในกระดาษที่แจกให้  
อย่างเห็นที่ชัดเจน


จับเวลาด้วยตนเอง  
ให้ถูกต้องเมื่อหมดเวลา



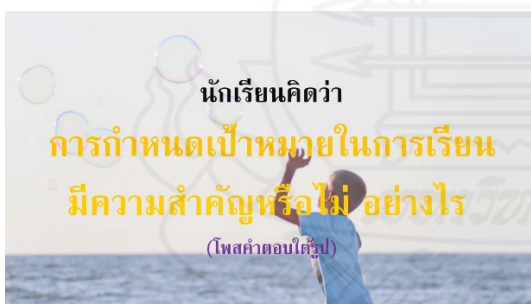
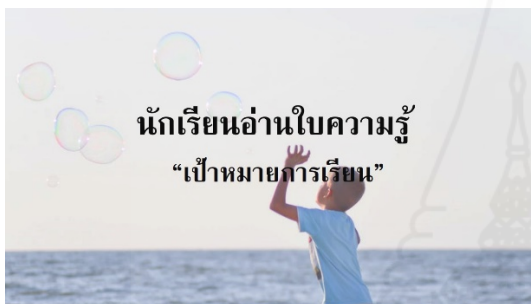
ให้นักเรียนนำรูปทั้ง 2 รูป  
**มาถ่ายคู่กัน**  
เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

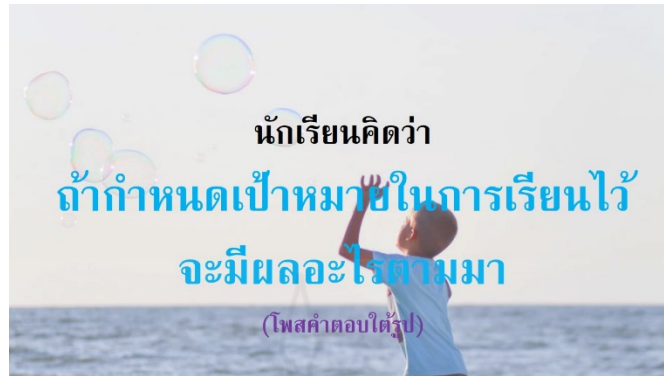


ให้นักเรียนผลัดกันถามคำถามกับเพื่อนในกลุ่ม  
คำถามคือ  
“**ความรู้สึกขณะวาดภาพที่ 1**”



ให้นักเรียนผลัดกันถามคำถามกับเพื่อนในกลุ่ม  
คำถามคือ  
“**ความรู้สึกขณะวาดภาพที่ 2**”





**ชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนา  
การรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ครั้งที่ 12**

เรื่อง            ปังฉิมนิเทศ

กิจกรรม        สรุปลการเรียนรู้

เวลา            50 นาที

**สาระสำคัญ**

การจัดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียน มีความตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความละเอียดรอบคอบในการทำงาน มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง มีการแสวงหาแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับตนเอง มีความภูมิใจในตนเอง มีการรู้จักตนเอง และสามารถตั้งเป้าหมายในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังจะช่วยให้นักเรียนมีการรับรู้ความสามารถในการเรียนของตนอย่างมั่นคงและถาวรต่อไปในอนาคตด้วย

**วัตถุประสงค์**

1. เพื่อย้ำให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการรับรู้ความสามารถในการเรียนเพิ่มมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการรับรู้ความสามารถในการเรียนอย่างมั่นคงและถาวร
3. เพื่อเก็บข้อมูลหลังการทดลอง

**อุปกรณ์**

1. เพลง “เพลง ชีวิตลิขิตเอง”
2. แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียน
3. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนว

## การดำเนินกิจกรรม

### ขั้นเริ่มต้น

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนและให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงเนื้อหาของการจัดกิจกรรมที่ผ่านมาทั้งหมดว่ามีประโยชน์อย่างไรบ้าง
2. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบและเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมในครั้งที่ 12

### ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญของการรับรู้ความสามารถในการเรียน
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม แนะนำตามเทคนิคตัวแบบสื่อสังคมเพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ว่าดี-ไม่ดี มีประโยชน์-ไม่มีประโยชน์ ใดๆ และให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแนะนำ

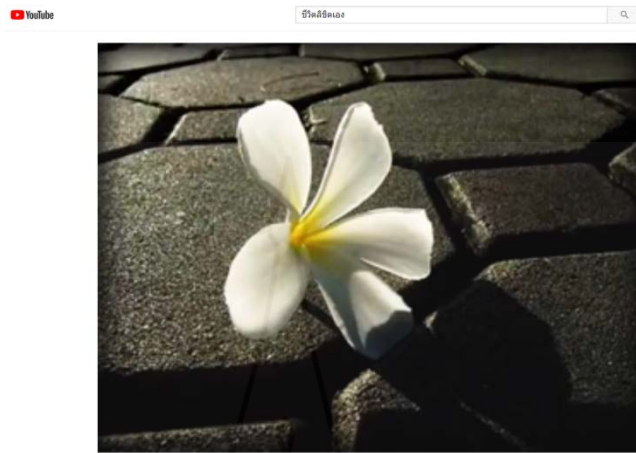
### ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยแจกเนื้อเพลงชีวิตลิขิตเอง และให้นักเรียนร้องเพลงร่วมกัน โดยมีผู้วิจัยเป็นตัวแบบในการร้อง
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมแนะนำ
4. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณและกล่าวปิดการจัดกิจกรรม

## การประเมินผล

1. สังเกตความตั้งใจ การซักถามข้อสงสัย การแสดงความคิดเห็น ความกระตือรือร้น และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม
2. ประเมินจากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมแนะนำ และแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

## เนื้อเพลง ชีวิตลิขิตเอง



ชีวิตลิขิตเอง ที่ YouTube

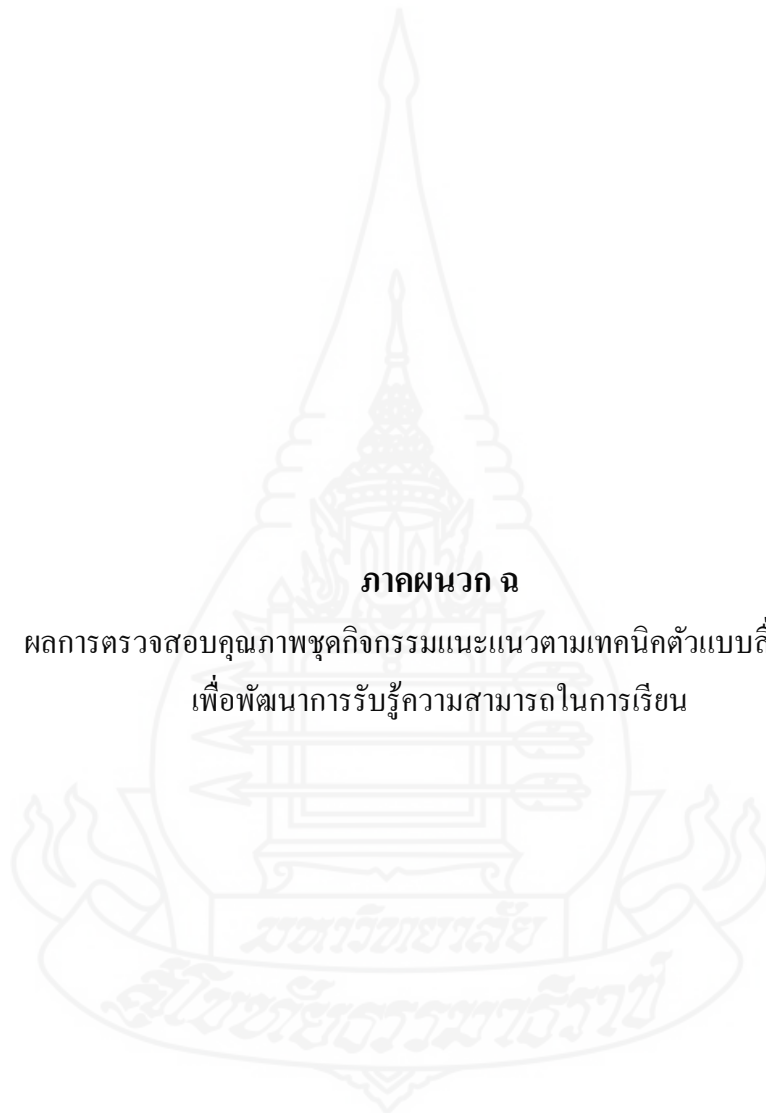
(<https://www.youtube.com/watch?v=L4TdaHjNcQM>)

### เนื้อเพลง

ก่อนเคยเชื่อในลิขิตฟ้าดิน ปล่อยให้ชีวิตไปตามโชคชะตา  
 แต่ฝันไม่เคยถึงฝั่งคิดหวังในใจเรื่อยมาเพราะฟ้าไม่มีหัวใจ  
 จะเลวหรือดี มันอยู่ที่คนจะมีหรือจนมันอยู่ที่ใจ  
 ดินฟ้าไม่เคยลิขิตชีวิตจะเป็นเช่นไรอย่าเลยอย่าไปถามฟ้า  
 บินไปให้สูงที่สุดอย่างที่คิดฝันไว้กับใจ จะยากเย็นเท่าไรบอกใจว่าจะไม่กลัว  
 ไม่ร้อให้ฟ้าให้ดินลิขิต ไม่ปล่อยให้ชีวิตให้ผ่านไป  
 ไม่ว่าจะสูงจะไกลเท่าไร จะไหวจะคว้าจะฝ่าฟัน  
 ไม่ยอมให้ฟ้าหรือใครลิขิต อยากมีชีวิตที่ใฝ่ฝัน ตั้งแต่วันนี้คือชีวิตลิขิตของเรา  
 เปรียบชีวิตเป็นดั่งบทละคร จะยอมให้ใครเขียนบทของเรา  
 ชีวิตจะเป็นเช่นไรก็ขอให้เป็นเพราะเรา เรื่องราวที่เราต้องเขียน  
 ไม่ร้อให้ฟ้าให้ดินลิขิต ไม่ปล่อยให้ชีวิตให้ผ่านไป  
 ไม่ว่าจะสูงจะไกลเท่าไร จะไหวจะคว้าจะฝ่าฟัน  
 ไม่ยอมให้ฟ้าหรือใครลิขิต อยากมีชีวิตที่ใฝ่ฝัน ตั้งแต่วันนี้คือชีวิตลิขิตของเรา

**ภาคผนวก ฉ**

ผลการตรวจสอบคุณภาพชุดกิจกรรมแนะแนวตามเทคนิคตัวแบบสี่สังคัม  
เพื่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถในการเรียน

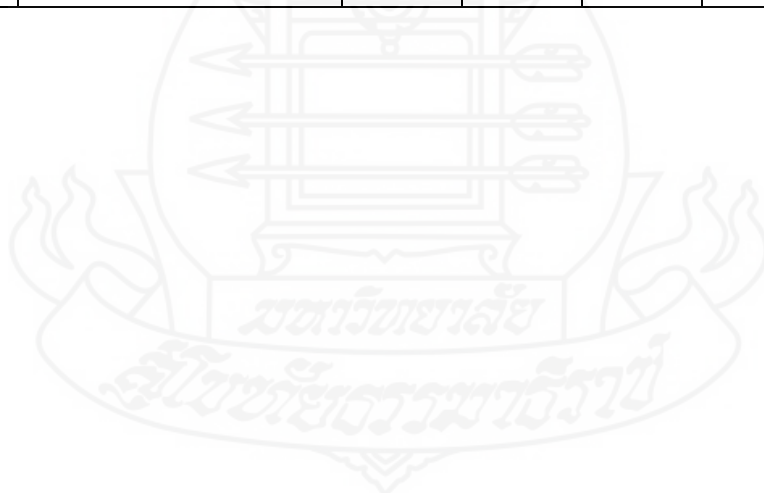




ตารางแสดงผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้ทรงคุณวุฒิ

ครั้งที่	หัวข้อ	ความคิดเห็น			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1
	ขั้นตอนในการดำเนินการ	+1	+1	+1	3	1
	การประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
2	วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1
	ขั้นตอนในการดำเนินการ	+1	+1	+1	3	1
	การประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
3	วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1
	ขั้นตอนในการดำเนินการ	+1	+1	+1	3	1
	การประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
4	วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1
	ขั้นตอนในการดำเนินการ	+1	+1	+1	3	1
	การประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
5	วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1
	ขั้นตอนในการดำเนินการ	+1	+1	+1	3	1
	การประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
6	วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1
	ขั้นตอนในการดำเนินการ	+1	+1	+1	3	1
	การประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
7	วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1
	ขั้นตอนในการดำเนินการ	+1	+1	+1	3	1
	การประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
8	วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1
	ขั้นตอนในการดำเนินการ	+1	+1	+1	3	1

ครั้งที่	หัวข้อ	ความคิดเห็น			รวม	ค่า IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
	การประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
9	วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1
	ขั้นตอนในการดำเนินการ	+1	+1	+1	3	1
	การประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
10	วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1
	ขั้นตอนในการดำเนินการ	+1	+1	+1	3	1
	การประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
11	วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1
	ขั้นตอนในการดำเนินการ	+1	+1	+1	3	1
	การประเมินผล	+1	+1	+1	3	1
12	วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	3	1
	ขั้นตอนในการดำเนินการ	+1	+1	+1	3	1
	การประเมินผล	+1	+1	+1	3	1



**ประวัติผู้วิจัย**

<b>ชื่อ</b>	นางสาวลลันลลิต กันธิยะ
<b>วัน เดือน ปีเกิด</b>	7 มีนาคม 2534
<b>สถานที่เกิด</b>	อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง
<b>ประวัติการศึกษา</b>	การศึกษาระดับบัณฑิต (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2557
<b>สถานที่ทำงาน</b>	โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร
<b>ตำแหน่ง</b>	ครู ค.ศ 1

